

การศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีปัญหาด้านการอ่านออกเสียง
ตัวสะกดไม่ชัดเจน

ปริญญาโท

ของ

อัญญา อินคา

- 5 ๓๕.๕. 2537/

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

พฤศจิกายน 2536

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

188070

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานีพจนร้ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

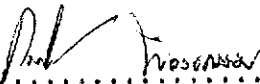
.....ประธาน

(รศ.ดร.กรรณิการ์ พวงเกษม)

.....กรรมการ

(อาจารย์ทัศนาว ท่องภักดี)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(รศ.ดร.กรรณิการ์ พวงเกษม)

.....กรรมการ

(อาจารย์ทัศนาว ท่องภักดี)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์นัยนา ถานานุรักษ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานีพจนร้ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริฎา พูลสุวรรณ)

วันที่ 4 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2536

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เพราะได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก
รองศาสตราจารย์กรรมการ พวงเกษม อาจารย์ทัศนาศ ทองภักดี และอาจารย์นัยนา
คณาภิรักษ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน (ดังมีรายนามปรากฏอยู่ในภาคผนวก) ในการ
ตรวจสอบและให้คำแนะนำในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ คณะครู โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์
และอำนวยความสะดวกเป็นอย่างยิ่ง ทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี

ประการสุดท้ายผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณอา พี่ และขอขอบคุณเพื่อน ๆ
นิสิตปริญญาโท เอกการประถมศึกษาที่ช่วยเหลือ และให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีในการทำ
ปริญญานิพนธ์

คุณค่าที่ได้รับจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา คุณบิดา มารดา
ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และสนับสนุนด้านการศึกษาแก่ผู้วิจัย
ตลอดมา

อัญชัญ อิศา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทย	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงและข้อบกพร่องในการอ่าน	15
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวสะกดและการออกเสียงตัวสะกด	26
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม	34
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก	42
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านทั้งในประเทศและต่างประเทศ	49
งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึก	51
งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาที่สอง	54
3 วิธีดำเนินการวิจัย	57
ประชากร	57
กลุ่มตัวอย่าง	58
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	58
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ	58

บทที่	หน้า
วิธีดำเนินการทดลอง	69
การวิเคราะห์ข้อมูล	69
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	70
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	75
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	87
ความมุ่งหมายของการวิจัย	87
วิธีดำเนินการวิจัย	87
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	88
อภิปรายผล	88
ข้อเสนอแนะ	91
บรรณานุกรม	93
ภาคผนวก	102
ประวัติย่อของผู้วิจัย	458

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงคะแนนจากการทดสอบจากการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึกชุดที่ 1 ฝึกการอ่าน ออกเสียงคำที่มีตัวสะกดที่ใช้เสียงหนึ่งมาแทนเสียงหนึ่ง	76
2	แสดงคะแนนจากการทดสอบจากการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึกชุดที่ 2 ฝึกการอ่าน ออกเสียงคำที่มีตัวสะกดที่วันไม่ออกเสียงในคำ	78
3	แสดงคะแนนจากการทดสอบจากการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึกชุดที่ 3 ฝึกการอ่าน ออกเสียงคำที่มีตัวสะกดที่อ่านออกเสียงเพี้ยน	80
4	แสดงคะแนนรวมทั้งหมดที่ได้จากการทดสอบจากการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึก ...	82
5	แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินผลหลังเรียน	84
6	แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด	86
7	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบท้ายแบบฝึก ชุดที่ 1 ทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดที่ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	104
8	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ ท้ายแบบฝึกชุดที่ 2 ทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดที่วันไม่ออกเสียง ในคำ	106
9	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบชุดที่ 3 ทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดที่อ่านออกเสียงเพี้ยน	108
10	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ หลังเรียน ชุดที่ 4	110

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 แสดงองค์ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน
- 2 แผนภูมิแสดงการออกเสียงตัวสะกด ง
- 3 แผนภูมิแสดงการออกเสียงตัวสะกด น
- 4 แผนภูมิแสดงการออกเสียงตัวสะกด ม
- 5 แผนภูมิแสดงการออกเสียงตัวสะกด ก
- 6 แผนภูมิแสดงการออกเสียงตัวสะกด ค
- 7 แผนภูมิแสดงการออกเสียงตัวสะกด บ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะมนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ติดต่อสื่อสารประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งเป็นปัจจัยให้มนุษย์ดำเนินชีวิตร่วมกันได้อย่างมีความสุข คนไทยมีภาษาไทยสำหรับใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่อความเข้าใจ ดังนั้นทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการนำไปใช้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ดังที่หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้กล่าวถึงภาษาไทยไว้ว่า "ภาษาไทยมีความสำคัญในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และเป็นมรดกทางวัฒนธรรม จึงควรมุ่งให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านภาษาทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามควรแก่วัยและเห็นคุณค่าของภาษา สามารถใช้เป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ และแสวงหาความรู้ (กรมวิชาการ. 2534 : 7)

การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาซึ่งถือว่า เด็กทุกคนจะต้องเรียนจึงมุ่งสอนทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้สัมพันธ์กันอันเป็นกระบวนการธรรมชาติในการสอนภาษา (กรมวิชาการ. 2534 : 11) การเรียนภาษาสิ่งสำคัญคือ ผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจภาษาในเรื่องการฟังและการอ่านมีทักษะในการใช้ภาษาในเรื่องการพูดและการเขียน ซึ่งครูผู้สอนสามารถทำให้บรรลุเป้าหมายได้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นขั้นตอนและเหมาะสม

สำหรับการอ่านนั้นเน้นว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนเพราะกิจกรรมทุกอย่างในโรงเรียนประมาณร้อยละ 80 - 90 ต้องอาศัยการอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ (ชยันต์ เพชรศรีจันทร์. 2534 : 2) ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ 2 ประการ คือ การอ่านออกเสียง และการอ่านในใจ โดยเฉพาะการอ่านออกเสียงถือว่าเป็นทักษะการอ่านที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจะต้องสอนให้กับผู้เรียนเป็นอันดับแรก. เพราะการอ่านออกเสียงจะนำไปสู่ขั้นตอนในการสอนด้านอื่น ๆ ต่อไป

ในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนประถมศึกษา เพื่อสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พุทธศักราช 2535 - 2539 ที่ต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่าน (แสง ปิณเฒ่า และคนอื่น ๆ. 2534 : 34) ในบางท้องถิ่นนับว่าเป็นปัญหาอย่างยิ่งโดยเฉพาะ ชาวเขาที่อาศัยอยู่ตามบริเวณพื้นที่ป่าเขา ห่างไกลจากความเจริญทางภาคเหนือของประเทศไทย เช่น จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย น่าน แม่ฮ่องสอน และตาก ซึ่งชาวเขาเหล่านี้รัฐบาลยอมรับว่าเป็นคนไทย ดังนั้นเด็กชาวเขาจึงต้องเข้าเรียนตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช 2523 และมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง เช่นเดียวกับนักเรียนทั่วไปด้วย แต่เนื่องจากเด็กชาวเขาไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน จึงทำให้เป็นอุปสรรคในการเรียนภาษาไทยโดยเฉพาะปัญหาในการอ่านออกเสียง (วนิดา วัชรกิจ. 2534 : 153) นอกจากนี้ สำเร็จ วรรณสถิตย์ (2516 : 50) เสริมศรี ฤๅชะจารี (2517 : 99) อ้อมฤทัย ไชยมงคล (2529 : 194) สนิท สัตโยภาส (2531 : 64) ได้วิจัยพบว่านักเรียนชาวเขามีปัญหาในการอ่านออกเสียงตัวสะกดและเสียงคำควบกล้ำ เช่น เกี่ยวกับการวิจัยของประสงค์ ราษฎร์ (2532 : 102) พบว่า เด็กชาวเขาทุกคนมีปัญหาการออกเสียงไม่ชัด เช่น เสียงพยัญชนะ ร ส ล เสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร ล เสียงพยัญชนะสะกด ง น ม ก ด บ เสียงสระได้แก่ อา แอ อี เอื้อ อัว ออ เอื้อ และเสียงวรรณยุกต์จัตวา

จังหวัดตากเป็นจังหวัดที่มีชาวเขาเผ่าต่าง ๆ อาศัยอยู่ เช่น กะเหรี่ยง มูเซอ ลีซอ อีเกอ เย้า และแม้ว จากการสำรวจของกรมประชาสงเคราะห์ ปี 2535 มีจำนวนทั้งสิ้น 68,745 คน ซึ่งเป็นชาวเขาเผ่าแม้ว จำนวน 14,990 คน สำหรับเด็กนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว จากการศึกษาพบว่ามีปัญหาในการอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยเฉพาะการอ่านออกเสียงตัวสะกด ในแม่ กง กน กก กม กด และ กบ มากกว่าร้อยละ 90 (จิตประภา ศรีอ่อน. 2523 : 89) และจากประสบการณ์โดยตรงของผู้วิจัยที่ได้สอนนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วทำให้ทราบว่า นักเรียนมีปัญหาเรื่องตัวสะกด ซึ่งการที่นักเรียนออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจนโดยใช้เสียงหนึ่งมาแทนเสียงหนึ่ง หรือเว้นไม่ออกเสียง เพราะระบบเสียงของภาษาชาวเขาเผ่าแม้ว นั้นแตกต่างจากระบบหน่วยเสียงของไทย คือมีหน่วยเสียงพยัญชนะ 51 หน่วยเสียงและไม่มีพยัญชนะสะกด (ประสงค์ ราษฎร์. 2532 : 221) จึงทำให้เกิดความเคยชินในการอ่านออกเสียงที่ไม่มีตัวสะกด ส่งผล

ให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทย ของโรงเรียนที่รับนักเรียนชาวเขาเข้าเรียน
ต่ำกว่าโรงเรียนที่รับนักเรียนพื้นราบ ดังนี้

ปีการศึกษา	โรงเรียนที่รับนักเรียนพื้นราบ มากกว่า 80%	โรงเรียนที่รับนักเรียน ชาวเขามากกว่า 80%
2535	72.80	63.76
2534	73.28	61.70
2533	72.31	64.94

(สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก. 2535 : 78 - 112)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องหาแนวทางแก้ไขซึ่งวิธีการที่จะสามารถ
แก้ไขได้ คือ ครูผู้สอนจะต้องหาจุดบกพร่องของผู้เรียน เพื่อทำการสอนซ่อมเสริมให้ตรงจุดนั้น
การสอนซ่อมเสริม คือ การสอนเพื่อแก้ไขจุดบกพร่อง และเสริมทักษะการเรียนรู้ใหม่ ๆ
ให้แก่เด็ก เป็นการสอนที่จัดขึ้นสำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือจากครูเป็นพิเศษ เพื่อพัฒนา
ความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม การสอนซ่อมเสริมมีความ
จำเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะวิชาภาษาไทยที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ซึ่งหลักสูตร
ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้กำหนดให้มีการสอนซ่อมเสริม
แต่โรงเรียนบางโรงเรียนไม่สามารถสอนซ่อมเสริมได้อันเนื่องมาจากอุปสรรคหลายประการ เช่น
ครูไม่สามารถจัดเวลาสอนซ่อมเสริมได้ ครูขาดความรู้ในเรื่องของเทคนิคและวิธีการผลิตสื่อ
อุปกรณ์ใหม่ ๆ

การสอนซ่อมเสริมมีหลายวิธี เช่น การสอนแบบตัวต่อตัวระหว่างครูกับนักเรียนการสอน
เป็นกลุ่มย่อย ให้นักเรียนสอนกันเอง การสอนโดยใช้แบบฝึกและการให้กิจกรรมเพิ่มเติม (กรม
วิชาการ. 2533 : 104 - 105) สำหรับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกก่อให้เกิดผลดี
หลายประการ คือ สมองความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งเวลาและความสามารถประหยัดแรงงาน
ของครู และสะดวกต่อการประเมินผล (วิชัย เพชรเรือง. 2531 : 4) และแบบฝึกสามารถ
พัฒนาการอ่านออกเสียงได้สูงขึ้น (พูนศรี อัมประไพ. 2530 : 71 - 72) ดังนั้นการสอน

ซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกจึงเหมาะสมกับนักเรียนที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกัน เช่น นักเรียนชาวเขา

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยมีความเห็นว่านักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วจังหวัดตากมีปัญหาในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด และควรได้รับการแก้ไขอย่างถูกวิธี จึงได้สร้างแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดสำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปใช้แก้ปัญหาและปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกสำหรับซ่อมเสริมจุดบกพร่องของนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีปัญหาด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ชัดเจน
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกสำหรับซ่อมเสริมจุดบกพร่องของนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีปัญหาด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ชัดเจน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้สอนซ่อมเสริมให้แก่เด็กชาวเขาเผ่าแม้วที่มีปัญหาด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ชัดเจน
2. เป็นแนวทางแก่ครูภาษาไทยที่สอนนักเรียนชาวเขาในด้านการสร้างแบบฝึกเพื่อใช้สอนซ่อมเสริมแก่นักเรียนที่มีปัญหาด้านการออกเสียงคำในภาษาไทยไม่ชัดเจน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร เป็นนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนบ้านเจดีย์ไคะ สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 160 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ที่มีความบกพร่องในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 30 คน

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 ใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน คือ วันจันทร์ วันอังคาร วันพฤหัสบดี และวันศุกร์ วันละ 2 คาบ คาบละ 20 นาที ตั้งแต่เวลา 14.30 - 15.10 น.

4. เนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ใช้เนื้อหาวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในแม่ กง กน กม กก กค และกบ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด หมายถึง แบบฝึกหัดการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด ในแม่ กง กน กม กก กค และกบ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะ สั้น ๆ ง่าย ๆ แต่ละแบบฝึกจะเรียงลำดับจากง่ายไปยากใช้เวลาฝึกประมาณ 40 นาที โดยแบ่งการฝึกเป็น 4 ชั้น คือฝึกการฟัง ฝึกการพูด ฝึกการอ่านออกเสียง และฝึกการเขียนจากคำที่ฝึกอ่าน ซึ่งประกอบด้วย บัตรคำ บัตรคำประกอบภาพ บัตรภาพ แผนภูมิประสบการณ์อ่าน แผนภูมิการออกเสียง

2. จุดบกพร่องในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด หมายถึง ข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในแม่ กง กน กม กก กค และกบ ซึ่งมีลักษณะดังนี้

2.1 ออกเสียงหนึ่งเป็นอีกเสียงหนึ่ง (Substitution) คือการเอาเสียงหนึ่งมาแทนอีกเสียงหนึ่งในการอ่านออกเสียง เช่น อ่านออกเสียงคำว่า งอก เป็น งอบ หรือ เต็ก เป็น เต็บ

2.2 เว้นไม่อ่านออกเสียงในคำ (Omission) คือการเว้นอ่านไม่ออกเสียงคำ ที่มีตัวสะกดที่ปรากฏอยู่ในคำ เช่น อ่านออกเสียงคำว่า ดอกไม้ เป็น เดอะไม้ หรือ นก เป็น โนะ

2.3 การอ่านออกเสียงเพี้ยน (Distortion) คือการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด ผิดเพี้ยน ไม่สามารถบอกได้ว่า ใช้เสียงใดมาแทนเสียงใดและเสียงนั้นไม่เป็นเสียง ภาษาไทยที่ใช้เป็นมาตรฐาน เช่น ออกเสียง คำว่า นักเรียน เป็น นะเลน เป็นต้น

3. เด็กนักเรียนชาวเขา หมายถึง นักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วหรือเผ่าม้งที่พูดภาษา ประจาเผ่าของตน และกำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

4. การสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด หมายถึง กระบวนการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนนอกเหนือไปจากการสอนปกติ เพื่อแก้ไขจุดบกพร่องในการอ่าน ออกเสียงคำที่มีตัวสะกด ให้กับนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วที่มีจุดบกพร่องในการอ่านออกเสียงคำที่มี ตัวสะกด

5. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด หมายถึง แบบทดสอบ เรื่องการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในแม่ กง กน กม กก กค และกบ ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น เพื่อใช้ทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดของนักเรียนในด้าน

5.1 การออกเสียงหนึ่งเป็นอีกเสียงหนึ่ง

5.2 การเว้นไม่อ่านออกเสียงในคำ

5.3 การอ่านออกเสียงเพี้ยน

แบบทดสอบนี้ใช้หลังจากการใช้แบบฝึกสอนซ่อมเสริมเสร็จสิ้นแล้ว

6. ประสิทธิภาพของแบบฝึก หมายถึง ผลการประเมินผลตามเกณฑ์ที่ใช้ประเมิน ประสิทธิภาพของแบบฝึก เพื่อซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด ในแม่ กง กน กม กก กค และกบ โดยมีเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ

เกณฑ์ 80/80 (เสาวณีย์ ลีทิศาบัณฑิต. 2526 : 52)

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของจำนวนคำตอบที่นักเรียนตอบถูกจากแบบฝึก ซ่อมเสริมท้ายบทเรียน คิดเป็นร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของจำนวนคำตอบที่นักเรียนตอบถูกจากแบบ ทดสอบหลังการเรียน คิดเป็นร้อยละ 80

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแยกตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทย
 - 1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงและข้อบกพร่องในการอ่าน
 - 1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวสะกดและการออกเสียงตัวสะกด
 - 1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม
 - 1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านทั้งในประเทศและต่างประเทศ
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริมทั้งในประเทศและต่างประเทศ
 - 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาที่สองทั้งในประเทศและต่างประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทย

วิชาภาษาไทย มีลักษณะของวิชาเป็นการฝึกทักษะ ซึ่งเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้เรียนรู้กลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ โดยเน้นให้ผู้เรียนอ่านออก เขียนได้ อ่านคล่อง เขียนคล่อง และคงสภาพการรู้หนังสือ (กรมวิชาการ, 2534 : 6) ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ครูผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาไทย เพื่อจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งกรมวิชาการ (2534 : 7) ได้กำหนดจุดประสงค์ของการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีความรู้ ความเข้าใจ หลักเกณฑ์อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา

2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาติดต่อสื่อสารทั้งการรับรู้และถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิดอย่างมีประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผล
3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคลตลอดจนสามารถใช้ภาษาในเชิงสร้างสรรค์ได้
4. เพื่อให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน รู้จักเลือกหนังสืออ่านและใช้เวลาว่างในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ สื่อมวลชน และแหล่งความรู้อื่น ๆ
5. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถให้ประสบการณ์จากการเรียนภาษาไทยมาช่วยในการคิดตัดสินใจ แก้ปัญหาและวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

จุดประสงค์สำคัญในการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา คือ เพื่อให้เด็กมีทักษะทางภาษา คือ ทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้วิชาการต่าง ๆ และสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ดังนั้นลักษณะการสอนภาษาไทย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์จำเป็นต้องคำนึงถึงแนวทางในการสอนภาษาไทยด้วย

1. แนวทางในการสอนภาษาไทย

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2529 : 23 - 35) กรมวิชาการ (2534 : 14 - 15) วรรณิการ์ พวงเกษม (2534 : 35 - 38) ได้ให้แนวการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. การสอนภาษาไทยคำนึงถึงความพร้อมเป็นสำคัญ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3

ด้านคือ

- 1.1 ความพร้อมก่อนเริ่มเรียนทักษะทางภาษา ได้แก่ ความพร้อมทางการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
- 1.2 ความพร้อมก่อนเริ่มบทเรียนแต่ละครั้ง เป็นความพร้อมที่จะช่วยให้เด็กมีความสนใจที่จะเรียน หรือสามารถติดตามบทเรียนที่จะเรียนในแต่ละครั้งได้อย่างต่อเนื่อง

1.3 ความพร้อมก่อนเรียนบทเรียนใหม่ หรือ ความพร้อมก่อนเริ่มบทเรียนในระดับชั้นใหม่ เป็นความพร้อมที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนบทเรียนต่อไปหรือบทเรียนใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง

2. สอนภาษาไทยให้นักเรียนมีทักษะทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนสัมพันธ์กัน และสอนภาษาไทยให้สัมพันธ์กับกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ

3. สอนภาษาไทยให้ถูกต้องตามหลักภาษา การเรียนภาษาเป็นการเลียนแบบอย่างหนึ่ง ผู้เรียนจะต้องเรียนภาษาที่เป็นต้นแบบจากครูผู้สอนต่อจากนั้น ผู้เรียนจะรู้จักปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแบบให้เป็นภาษาของตนเองจากการฝึกทักษะทางภาษาบ่อย ๆ และท้ายสุดผู้เรียนจะพัฒนาการใช้ภาษา จากความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้ได้รูปแบบการใช้ภาษาใหม่ ๆ

4. สอนภาษาไทยไม่มุ่งสอนเนื้อหาภาษาไทยเพียงอย่างเดียว ส่งเสริมกระบวนการคิด ควบคู่ไปกับการฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน เพื่อปลูกฝังนิสัยการคิดไตร่ตรองหาเหตุผล การนำไปใช้ และการแก้ปัญหา

5. สอนภาษาไทยโดยให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยให้รู้จักการเลือกหนังสืออ่าน การอภิปราย การทดลอง โดยครูจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนให้มากที่สุด

6. สอนภาษาไทยเน้นให้ผู้เรียน ทำงานร่วมกัน และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันในการทำงานร่วมกัน

7. สอนภาษาไทยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้วิธีสอนหลาย ๆ รูปแบบ การสอนภาษาไทยโดยใช้วิธีสอนหลาย ๆ รูปแบบจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาไทยด้วยความสนุกสนาน มีเจตคติที่ดีต่อภาษาไทย และเกิดทักษะทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8. มีการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นระยะ และส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักประเมินความก้าวหน้าในการเรียนของตนเอง

9. ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ทักษะจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยการฝึกฝนมาก ๆ ดังนั้นครูจึงควรจัดกิจกรรม ฝึกปฏิบัติให้มาก เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและประสบความสำเร็จในการใช้ภาษา

10. ควรมีการสอนซ่อมเสริม เมื่อทราบว่าผู้เรียนขาดทักษะทางภาษาในด้านใด ด้านหนึ่ง หรือหลาย ๆ ด้าน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จในการเรียนภาษา

11. การเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียน กำหนดให้เรียนภาษาไทยกลาง เหมือนกันทั่วประเทศ รวมทั้งกำหนดจำนวนคำขั้นต้นที่ควรรู้ไว้ 4,000 คำ เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเกิดประโยชน์แก่ตนเอง และ ประเทศชาติ

จะเห็นได้ว่า ลักษณะการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาในปัจจุบันจะต้องคำนึง ถึงความพร้อมของผู้เรียน สอนโดยมุ่งให้ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนสัมพันธ์กัน และถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา ส่งเสริมกระบวนการคิด การแสวงหาความรู้ การทำงาน ร่วมกัน การนำความรู้ไปใช้ มีการประเมินผลระหว่างเรียนเพื่อหาข้อบกพร่อง มีการสอน ซ่อมเสริมในข้อบกพร่องนั้นเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จในการเรียนภาษาตามจุดมุ่งหมายและ ใช้วิธีสอนหลาย ๆ รูปแบบ เพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยให้ผู้เรียน เรียนด้วยความ สนุกสนาน มีเจตคติที่ดีต่อภาษาไทย และเกิดทักษะทางภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ

2. วิธีสอนภาษาไทย

วิธีการสอนภาษาไทยมีหลายวิธี ครูต้องรู้จักเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมโดยเลือกให้ สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และกิจกรรมในทักษะต่าง ๆ ซึ่งวิธีสอนอ่านที่สามารถนำมาใช้สอน ภาษาไทยได้ พุนศรี อัมประไพ (2530 : 14 - 15) สรุปได้ดังนี้

2.1 การบรรยาย เป็นการถ่ายทอดความรู้จากครู ไปสู่ผู้เรียนโดยตรงการสอน แบบบรรยายในห้องเรียน หมายถึงครูเป็นคนพูดส่วนใหญ่ เพื่อถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนผู้รู้ น้อย หรือยังไม่รู้ นักเรียนก็บันทึกสิ่งที่ครูพูดเอาไว้ ในระดับประถมศึกษาควรกระทำให้น้อยและเป็น เพียงการเสริมกิจกรรมการสอนอย่างหนึ่งเท่านั้น

2.2 การใช้คำถาม เป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักคิด และหาคำตอบ ครูจะต้อง พยายามใช้คำถามกับนักเรียนมาก ๆ แต่อย่างไรก็ตาม การใช้คำถามที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ มิใช่ของง่าย ฉะนั้นครูจะต้องศึกษาวิธีการและเทคนิคการใช้คำถามอยู่เสมอ

2.3 การใช้หนังสือเรียน หนังสือเรียนเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี แต่ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ และรู้จักใช้หนังสือแบบเรียนให้เกิดประโยชน์จะใช้หนังสือแบบเรียนแทนครูไม่ได้

2.4 วิธีเรียนปนเล่น เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สนุกสนาน ให้นักเรียนได้เรียนในการเล่น นักเรียนจะได้เรียนภาษาโดยไม่รู้ตัว วิธีสอนนี้อาจจะใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียน เช่น การเล่นเกมต่าง ๆ ก็ได้

2.5 การใช้บทบาทสมมติ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาจากการแสดงบทบาทต่าง ๆ

2.6 การเรียนด้วยศูนย์การเรียนรู้ เป็นการจัดเนื้อหาแต่ละเรื่องและกิจกรรมให้นักเรียนได้ศึกษาและเรียนรู้

2.7 การอภิปราย นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น เป็นการฝึกทักษะทางภาษาต่าง ๆ

2.8 การแก้ปัญหา ให้นักเรียนได้เรียนรู้ และค้นหาวิธีการแก้ปัญหา เช่น การอ่าน และเขียนคำใหม่ จากพื้นความรู้เดิมของตน

2.9 การศึกษานอกสถานที่ เป็นวิธีการที่สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้มาก เด็กจะได้รับประสบการณ์ตรง

2.10 การแสดงละคร เป็นการฝึกการทำงานร่วมกัน ทั้งการคิด การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ส่งเสริมความกล้าแสดงออก

2.11 การโต้วาที เป็นการฝึกการใช้ภาษา และความคิด รวมทั้งฝึกมารยาทในการฟัง การพูด เป็นอย่างดี

2.12 การรายงาน เป็นการฝึกให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนการลำดับความคิด การเขียน และการพูด

ในการจัดกิจกรรมการสอน หรือ วิธีสอนเป็นที่ยอมรับกันว่า ไม่มีวิธีใดที่ดีที่สุด ดังนั้นครูจะต้องศึกษาวิธีสอนรูปแบบต่าง ๆ เพื่อจะได้นำเอาวิธีการนั้น ๆ ไปใช้ให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม วัย และความสามารถของเด็ก

3. การประเมินผลการเรียนภาษาไทย

การเรียนการสอนภาษาไทย ผู้สอนจะต้องทราบถึงจุดประสงค์ในสิ่งหรือเรื่องที่จะสอนอย่างชัดเจน แล้วจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วางไว้ ผลการเรียนการสอนจะบรรลุจุดประสงค์มากน้อยเพียงใด ก็อาศัยการประเมินผลที่เป็นตัวสะท้อนกลับ (Feedback) ให้ทราบว่ากิจกรรมประสบการณ์ที่จัดขึ้นให้กับนักเรียน ได้ผลตามที่จุดประสงค์กำหนดมากน้อยเพียงใด กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ. 2534 : 4 - 9) จึงได้กำหนดให้มีการประเมินผลการเรียนในระดับประถมศึกษา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน ดังนี้

การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนมี 3 ระดับ คือ

1. ก่อนสอน เพื่อตรวจสอบพื้นฐานและทักษะเบื้องต้น
2. ระหว่างเรียน เพื่อประเมินว่านักเรียนมีความรู้ ความสามารถตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่
3. ภายหลังสิ้นสุดการเรียนการสอนในแต่ละภาคเรียน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 3, 5 เพื่อดูผลการเรียนโดยส่วนรวม

เกณฑ์การตัดสินดูที่เวลาเรียน คือต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60

การประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน มี 2 ประเภท คือ

1. การประเมินการผ่านจุดประสงค์
2. การประเมินผลปลายปีเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 4, 6

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลภาษาไทย

ในการประเมินผล ครูจะต้องเลือกสรรเครื่องมือให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และพฤติกรรมที่จะวัด ในหนังสือแนวทางการอบรมครูเพื่อการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรใหม่ 2521 (กรมวิชาการ. 2524 : 59) ได้อธิบาย เครื่องมือสำหรับการประเมินผลภาษาไทย ไว้ดังนี้

1. การสังเกต

1.1 สังเกตการใช้ภาษาท่าทางในการตอบคำถาม แสดงความคิดเห็นและสรุป
ความสำคัญจากเรื่องที่ได้อ่านหรือฟัง

1.2 สังเกตความสนใจ ความตั้งใจในการเรียน และการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

1.3 สังเกต การใช้ภาษาในการอภิปราย แสดงความคิดเห็น สรุปหลักเกณฑ์

1.4 สังเกต การปฏิบัติตนในการฟัง มารยาทในการฟัง การพูด

1.5 สังเกต การออกเสียงคำต่าง ๆ ในการพูด การฟัง การอ่าน ร้องเพลง

1.6 สังเกต การใช้มุมหนังสือ ห้องสมุด

1.7 สังเกต การพูด การแนะนำ การอภิปราย การรายงาน

1.8 สังเกต การแสดงออกทางภาษาในลักษณะต่าง ๆ

2. การซักถาม

2.1 ซักถามข้อความ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ

2.2 ซักถามความหมายของคำ วลี ประโยค และถ้อยคำสำนวน

2.3 ซักถาม ความคิดเห็น

2.4 การตอบข้อซักถาม การใช้คำถาม รวมทั้งมารยาท และท่าทาง

3. การตรวจสอบและการทดสอบ

3.1 การทดสอบ การอ่าน การเขียน และบอกความหมายของคำในบทเรียน

3.2 การอ่านในใจ และตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่าน

3.3 การทดสอบการอ่านบทเรียน การออกเสียงคำควบกล้ำ การออกเสียงคำ
ที่สะกดด้วยสระ และมาตราสะกดต่าง ๆ

3.4 การตรวจแบบฝึกหัด และข้อทดสอบต่าง ๆ

3.5 เขียนคำตอบจากเนื้อเรื่อง

3.6 เขียนด้วยตัวบรรจงตามที่กำหนด

3.7 เติมคำในช่องว่าง

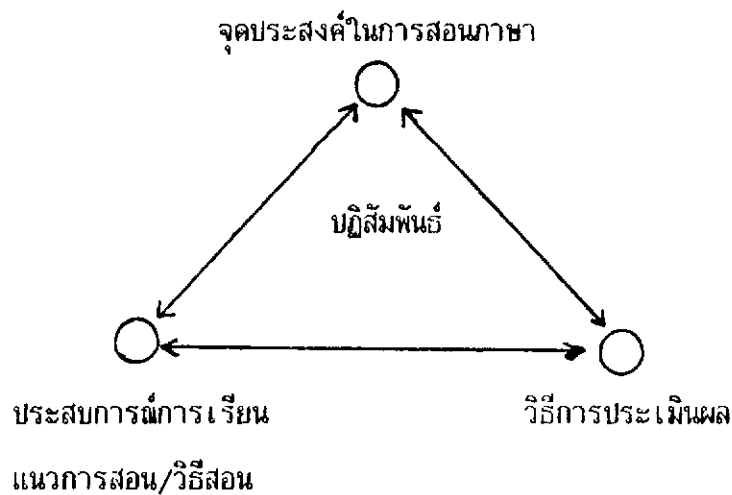
3.8 เรียงความเป็นประโยคให้ได้ใจความ

3.9 การทำข้อทดสอบ ทานแบบฝึกหัด

การประเมินผลด้วยตนเอง เป็นการประเมินผลอีกประเภทหนึ่งที่ กรมวิชาการ ได้กำหนดไว้ในคู่มือการสอนภาษาไทย (กรมวิชาการ, 2524 : 80 - 81) ดังนี้

1. ให้ตรวจผลงานของตนเองประเมินผลตนเองหาข้อบกพร่องและแก้ไขด้วยตนเอง
2. ให้คะแนนจากความก้าวหน้าของตนเอง และพยายามแข่งขันกับตนเอง คะแนนจะได้มากหรือน้อยอยู่ตรงผลงานของตนเองที่เพิ่มขึ้น ก้าวหน้าขึ้น คนเก่งอาจจะได้คะแนนก้าวหน้าน้อยกว่าคนอื่นก็ได้ ไม่น่าคะแนนไปเปรียบเทียบกับผู้อื่น
3. ฝึกให้นักเรียนปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และข้อตกลงหลังจากตรวจผลงานของตนเอง แล้วอาจให้ครู หรือเพื่อนตรวจสอบผลงานอีกครั้งหนึ่ง
4. คิดหาวิธีการ แก้การทุจริต เช่น การตรวจสอบซ้ำ ถ้าพบมีการทุจริต จะถูกหักคะแนน เพิ่ม 2 - 3 เท่า

จุดประสงค์ในการสอนภาษา แนวการสอน วิธีสอน และการประเมินผลภาษาไทย เป็นองค์ประกอบที่จะช่วยให้ผู้สอนนำไปเป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 จะต้องสัมพันธ์กันดังแผนภูมิ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงและข้อบกพร่องในการอ่าน

การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านที่ถือว่าเป็นพื้นฐานของการอ่านทุกประเภท เนื่องจากบุคคลจะสามารถอ่านในระดับสูง ได้นั้นจะต้องสามารถอ่านออกเสียงได้ เป็นอย่างดีมาก่อน

1. ความหมายของการอ่านออกเสียง

มีผู้รู้หลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านออกเสียงไว้หลายประการด้วยกันดังนี้ รัญจวน อินทรกำแหง และคนอื่น ๆ. (2519 : 17) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า เป็นการสื่อความหมายจากตัวหนังสือหรือภาพ ให้เป็นเรื่องราวที่เป็นแนวคิดโดยให้ความเข้าใจแจ่มแจ้งชัดเจน

พูนศรี อัมประไพ (2530 : 19) ได้สรุปไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการ เริ่มตั้งแต่สายตากระทบตัวอักษรแล้วแปลงตัวอักษรอย่างถูกต้องชัดเจนตามอักขรวิธีโดยใช้หน้าเสียงตามเรื่องราวที่อ่าน ทำให้ผู้ฟังเข้าใจเรื่องราวตามความหมายของตัวอักษรนั้นด้วย

พรธิภา อ่อนแสง (2532 : 43) ได้สรุปว่า การอ่าน หมายถึง การใช้สายตา ดูแล้วแปลความของภาพหรือตัวอักษร (สัญลักษณ์) ออกมาเป็นความคิด เรื่องราว หรือคำพูด (เสียง) การอ่านจึงไม่ใช่เป็นเพียงการออกเสียงพูดตามสัญลักษณ์ แต่มีความหมายรวมไปถึงความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน เกิดจินตนาการ แล้วนำสิ่งเหล่านั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์

บันลือ พุกชะวัน (2532 : 2) กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้หลายลักษณะ คือ

1. การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดโดยการผสมเสียง เพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด การอ่านแบบนี้มุ่งให้สะกดตัวผสมคำ อ่านเป็นคำ ๆ ไม่สามารถสื่อความหมายโดยการฟังได้ทันที เป็นการอ่านเพื่อการอ่านออก มุ่งให้อ่านหนังสือได้แตกฉานเท่านั้น
2. การอ่านเป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความโดยการอ่าน หรือฟังผู้อื่นอ่านแล้ว รู้เรื่อง ซึ่งเรียกว่า อ่านเป็น ผู้อ่านย่อมเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนโดยอ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่าน

3. การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้ จากผู้เขียน (ผู้สื่อ) ถึงผู้อ่าน การอ่านลักษณะนี้เรียกว่า อ่านเป็น ผู้อ่านย่อมเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนโดยอ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านด้วย

4. การอ่านเป็นการพัฒนาความคิด โดยให้ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เช่น ใช้การสังเกตจากรูปคำ ใช้สติปัญญาและประสบการณ์เดิมในการแปลความหรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี วิธีอ่านแบบนี้จะต้องคำนึงการเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง (กระบวนการ) อาจต้องใช้ความหมายของการอ่านในข้อ 1, 2, 3 (หรือไม่จำเป็น ต้องครบทั้ง 3 ความหมายก็ได้) แล้วสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านและนำผลของสิ่งที่ได้จากการอ่านมาเป็นแนวคิด แนวปฏิบัติได้ เรียกว่า อ่านเป็น

ไวส์แมน (Weilman. 1972 : 4) กล่าวถึง การอ่านว่าเป็นกระบวนการที่ สลับซับซ้อน และขึ้นอยู่กับภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ของผู้เรียนด้วยเพราะการอ่านนั้นมิใช่เพียงการ ออกเสียงที่ถูกต้องเท่านั้น แต่จะรวมไปถึงการรู้ความหมายและเข้าใจความหรือด้อยค่าจาก สัญลักษณ์เหล่านั้นด้วย

จากความหมายดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การอ่านออกเสียงเป็นกระบวนการที่เริ่มต้น จากสายตากระทบตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ แล้วแปลตัวอักษรหรือสัญลักษณ์เป็นความคิด พร้อมทั้ง ถ่ายทอดความคิด ออกเป็นเสียงอย่างรวดเร็วอีกครั้งหนึ่ง

ความมุ่งหมายของการอ่านออกเสียง

บันลือ พุกกะวัน (2522 : 121) กล่าวถึง ความหมายในการอ่านออกเสียง มีดังนี้

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเบื้องต้นของการอ่านในใจ
2. เพื่อสื่อความหมายเรื่องราวที่อ่านไปยังผู้ฟังได้ดี
3. เพื่ออ่านแบบใช้เสียง และเน้นจังหวะให้เหมาะสม ประกอบการอ่านด้วยความคล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็ว
4. เพื่อช่วยพัฒนาภาษาพูดของผู้นำไปให้ดี และสอดคล้องกับความนิยมของสังคมยิ่งขึ้น
5. ส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้อ่าน ในการออกเสียงและการวางกิริยาท่าทางประกอบ

ประกาศรี สีทออาโพ (2524 : 30) ได้สรุปความมุ่งหมายของการอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

1. ให้มีทักษะการอ่านอย่างคล่องแคล่ว ชัดเจน และถูกวรรคตอน
2. ให้เกิดความรื่นเริงและเพลิดเพลิน
3. สังเกต จังหวะและลีลาการอ่าน ทำให้รู้จักสไพเราะของวรรณคดียิ่งขึ้น
4. เผยแพร่เนื้อหาให้ทราบทั่วกัน
5. มุ่งการอ่านออกเสียงเป็นสำคัญ การจับใจความและจำเรื่องราวได้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2529 : 283) ได้กล่าวถึงการอ่านออกเสียงในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 เน้นให้เด็กรู้จักอ่านประสมคำ (พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์) ตัวสะกด และเครื่องหมายต่าง ๆ ออกเสียงได้ถูกต้องทั้งคำที่เคยเห็นและไม่เคยเห็น จะต้องรู้ความหมายของคำนั้น ๆ เมื่อนำมาใช้ในรูปประโยคหรือข้อความ รู้จักใช้ลักษณะของการอ่านที่ดี และรู้จักการกวาดสายตา เข้ามาช่วย นอกจากนี้ยังเน้นการอ่านเพื่อความสนุกสนานบันเทิงใจ

จากเอกสารดังกล่าวพอสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายในการอ่านออกเสียงประเด็นสำคัญคือ เพื่อให้เด็กได้อ่านถูกต้องตามอักขรวิธี ความนิยม และเพื่อถือเป็นรูปแบบการอ่านที่จะนำไปเป็นพื้นฐานของการอ่านประเภทอื่น ๆ ในการนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต

คุณค่าของการอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียงมีความจำเป็นสำหรับเด็กเมื่อเด็กอ่านคำต่าง ๆ ได้ถูกต้องจะเป็นผลเกี่ยวเนื่องไปถึงการเขียนตัวสะกดคำที่ถูกต้องของเด็กอีกด้วย วรรณพร ภิรมย์รัตน์ (2522 : 1 - 3) ได้รวบรวมคุณค่าของการอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

1. คุณค่าด้านการตรวจสอบข้อบกพร่อง การอ่านออกเสียงจะเปิดโอกาสอย่างดีให้แก่ครูในการตรวจสอบปัญหา การอ่านของนักเรียน ในกระบวนการของการอ่านออกเสียง คำพูดทุกคำจะต้องเปล่งออกมา การชี้คำ การสื่อความหมาย เช่น การแบ่งวรรคตอน น้ำเสียง การออกเสียง และการถ่ายทอดความรู้สึกที่จะแสดงออกมาให้ได้ยินอย่างชัดเจนจึงง่ายแก่การตรวจสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในปัญหาการอ่านและสิ่งที่ปรากฏดังกล่าวจะเป็นหลักฐานในการพิจารณาความเข้าใจในการอ่าน

2. คุณค่าด้านการสอน ข้อมูลที่ได้จากการวินิจฉัยปัญหาการอ่านออกเสียงจะเป็นประโยชน์สำหรับครูในการวางแผนปรับปรุงการสอนอ่านให้ดีขึ้น รวมทั้งการจัดหาหนังสือการสอนอ่านให้เหมาะสมกับความสามารถและความต้องการของเด็ก การจัดการสอนซ่อมเสริมเด็กที่มีปัญหาการอ่านเป็นรายบุคคล หรือกลุ่มย่อย

3. คุณค่าด้านแรงจูงใจ นักเรียนจะเพิ่มชั่วโมงการอ่านเพิ่มขึ้น เมื่อเขาได้อ่านหนังสือที่เขาสนใจ หากครูอนุญาตให้เขาเลือกหนังสือเอง หรือการอ่านเรื่องราวที่เขาเลือกขึ้นเอง จะทำให้เขาสนใจการอ่านมากขึ้น

4. คุณค่าทางความคิด การที่ครูอ่านนิทาน สารคดีที่น่าสนใจให้เด็กฟัง แล้วตั้งคำถามให้เด็กฝึกการคิด และรู้จักประเมินสิ่งที่อ่าน

5. คุณค่าด้านสุนทรียะ การให้เด็กอ่านบทประพันธ์ร้อยกรองทั้งชั้น หรือฟังเทปจะช่วยให้เด็กได้รับรสของวรรณคดี บางครั้งครูอาจจะชี้แนะให้เด็กเห็นว่า ภาษากวีมีอารมณ์ขันอย่างไร เส้าอย่างไร สิ่งเหล่านี้เมื่อเด็กอ่านออกเสียงเด็กจะเกิดประสบการณ์ทางสุนทรียะ

คุณค่าของการอ่านออกเสียงทำให้ครูทราบจุดบกพร่องของผู้เรียนและสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อช่วยเสริมจุดบกพร่องนั้น ๆ ในส่วนตัวของผู้เรียนจะเกิดทัศนคติที่ดีต่อการอ่านซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่าน ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นตามความสามารถที่เขามีอยู่

หลักและทฤษฎีการสอนอ่าน

การสอนอ่านนั้นผู้สอน จะต้องมึหลักการหรือแนวทางการปฏิบัติ เพื่อเป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในเรื่องนี้ ไทเลอร์ (Taylor. 1973 : 20 - 30) กล่าวถึงทฤษฎีการอ่านเกี่ยวกับการวางเงื่อนไขความสัมพันธ์ของสิ่งที่อ่านว่า ในการเรียนอ่านนั้นกระบวนการวางเงื่อนไขอย่างหนึ่งก็คือ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ (Assosiation) เช่น ถ้าจะสอนให้นักเรียนอ่านคำว่า "แมว" ครูจะทำได้โดยการนำรูปแมวและบัตรคำว่า "แมว" มาให้นักเรียนดู พร้อมกับออกเสียง "แมว" ไปด้วยท่าอย่างนี้หลาย ๆ ครั้ง นักเรียนก็จะเกิดความคิดรวบยอดว่า "แมว" มีรูปร่าง เสียง และตัวอักษรเป็นอย่างไร

นอกจากนั้น คาร์รอลล์ (Carroll. 1963 : 723 - 733) ได้สรุปหลักการสำคัญของกระบวนการอ่านว่าควรยึดหลักการ 3 ประการ คือ

1. การเสริมแรง (Reinforcement) ในการสอนอ่านนั้นจะฝึกอ่านอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้เด็กเรียนอ่านหรือจำคำได้ ต้องอาศัยการเสริมแรงเข้าช่วย และครูต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

2. การหยั่งเห็น (Insight) เป็นการแก้ปัญหาที่จับปล้นของเด็ก หลังจากที่เด็กได้ลองผิดลองถูกมาแล้วหลายครั้ง เช่น เด็กเห็นคำว่า "กิน" มาก่อนแล้วพบคำว่า "บิน" เด็กก็จะอ่านคำว่า "กิน" แต่เมื่อได้รับการสอนหรือสะกดให้ดูแล้ว เป็นประสบการณ์แก่เด็ก เด็กก็จะอ่านคำว่า "บิน" ได้ถูกต้อง

3. ทฤษฎีพัฒนาการของเปียเจต์ โดยเปียเจต์กล่าวว่า ความรู้คือประสบการณ์ที่ได้รับ การสะสมมาตั้งแต่อดีต คือเมื่อเด็กมีปฏิริยาตอบสนองสิ่งเร้าภายนอกแล้วได้ผลลัพธ์ออกมา ก็จะเก็บสะสมไว้ในตัว เมื่อพบเหตุการณ์เช่นเดิมอีก เด็กจะสามารถคาดหวังกันว่าผลลัพธ์ควรออกมาเหมือนที่เคยเป็นมาแล้ว เด็กจะค่อยๆ ประสมประสานความรู้ใหม่กับความรู้เก่าเข้าด้วยกัน เป็นประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความคิดต่าง ๆ ที่จะนำไปใช้ตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เด็กพบในครั้งต่อไป

จากหลักและทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า การอ่านที่ดีต้องอาศัย เทคนิคและวิธีการหลายอย่างประกอบกัน เช่น

1. ต้องมีทักษะที่จำเป็น เช่น รู้จักตีความหมายที่ซับซ้อน การเคลื่อนสายตาในการอ่าน การนำประสบการณ์ของตนเองเข้าตัดสินเรื่องราวที่อ่าน มีความสามารถในการเชื่อมโยงคำและความหมายได้ทันทีที่เห็นกลุ่มตัวหนังสือนั้น
2. รู้ขั้นตอนและวิธีอ่าน
3. มีความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี

วิธีสอนอ่านออกเสียง

การสอนอ่านออกเสียงมีหลายวิธีซึ่งไม่สามารถระบุ่วาวิธีใดดีที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น ระดับชั้นของผู้เรียน ลักษณะเนื้อหาที่จะสอน ผู้สอน ระยะเวลาที่ใช้สอนและความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งบันลือ พฤษะวัน (2532 : 14 - 15) ได้รวบรวมวิธีการสอนอ่านไว้ดังนี้

1. วิธีสอนอ่านแบบสะกดตัวผสมคำ (Synthetic Method) เป็นวิธีสอนที่ใช้กันมานาน เพราะเชื่อว่าเหมาะสมกับธรรมชาติของภาษาไทย โดยเริ่มเรียน สระ พยัญชนะก่อน แล้วจึงไล่สะกดผสมตัวอ่านเป็นคำ การสอนอ่านวิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถสะกดคำใหม่ได้ดี นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์กับการสอนเขียน คืออ่านสะกดคำแล้วเขียนตามที่สะกด แต่มีข้อเสียคือเป็นการบังคับให้นักเรียนอ่านโดยไม่รู้ความหมาย มีเฉพาะตัวหนังสือไม่มีภาพช่วยอ่าน ขาดเครื่องล่อใจให้อ่าน คำที่อ่านมีความหมายน้อย ไม่น่าสนใจเพราะนักเรียนต้องเรียนโดยท่องจำ ทำให้ประสบความสำเร็จยาก

2. วิธีสอนอ่านเป็นคำเป็นประโยค (Basal Readers Approach) เป็นวิธีสอนอ่านที่มุ่งให้อ่านเฉพาะคำหรือเรื่องราวที่มีความหมาย โดยมีภาพเป็นเครื่องล่อใจ ภาพจะเป็นแนวในการบอกเรื่อง เป็นการเรียนรู้โดยส่วนรวม อ่านเป็นคำ ๆ เป็นประโยค แล้วจึงสะกดตัวผสมคำ ฝึกอ่านภายหลัง

3. วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ (Experience Approach) เป็นวิธีสอนอ่านที่ไม่ยึดแบบเรียนเป็นหลัก เป็นการนำเอาประสบการณ์ที่เด็กเล่ามาเรียบเรียงเป็นเรื่องราว โดยการจัดรูปประโยค จังหวะลีลา ให้นำอ่านเหมาะกับช่วงความสนใจในการอ่าน แล้วมีบทหรือประโยคสรุปให้ได้ความกระต๊อคเป็นการหลอมรวมประสบการณ์ของผู้เรียนไปสู่ข้อสรุปที่เป็นคำศัพท์รวม

วรรณิ โสุมประยูร (2534 : 166) กล่าวเพิ่มเติมวิธีสอนอ่านนอกเหนือจาก บันลือ พฤษะวัน กล่าวไว้อีก 1 วิธีคือ วิธีสอนอ่านแบบแจกลูก เป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักรูปแบบและเสียงของอักษรทุกตัว เพื่อให้รู้จักประสมคำ ซึ่งมีทั้งการแจกพยัญชนะและสระ เช่น กะ กา กิ กี่ ฯลฯ รวมทั้งการผันวรรณยุกต์ที่แยกอักษรสูง-กลาง-ต่ำ เช่น กา ก่า ก้า ก๊า ก๋า เป็นต้น

เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้เด็กเรียน เรียนคำใหม่ได้ง่าย ออกเสียงได้ดีแต่บางครั้งนักเรียนไม่สนใจการอ่านเพราะไม่ค่อยเข้าใจความหมายของคำที่ใช้ทดสอบการสอนแบบนี้จึงมุ่งให้ได้เด็กออกเสียงได้มากกว่าที่จะมุ่งเอาความหมาย การสอนแบบนี้จะให้ผลดีมากเมื่อเด็กโตพอที่จะรู้เหตุผลได้ดีแล้ว

วิธีสอนทั้งหมดที่กล่าวมา มีทั้งข้อดี และข้อเสีย ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องรู้จักเลือกข้อดีของวิธีสอนต่าง ๆ มาผสมผสานกันเพราะไม่มีวิธีสอนใดที่ดีที่สุด วิธีสอนบางวิธีอาจจะเหมาะสมกับครู และนักเรียนในบางโรงเรียน แต่อาจไม่เหมาะสมกับครู และบทเรียนในอีกโรงเรียนหนึ่ง แต่ปัจจัยที่จะก่อให้เกิดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามจุดมุ่งหมายก็คือตัวครู จะต้องดำเนินการสอนให้ครบถ้วนตามกระบวนการดังนี้คือ (พูนศรี อัมประไพ, 2530 : 27)

1. มีการเตรียมความพร้อมก่อนการเรียนทุกครั้ง ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา
2. สอนสระ พยัญชนะ คือ สอนออกเสียงให้จากรูป และตำแหน่งของสระได้
3. สอนเป็นคำ คือสอนอ่านเป็นคำ เขียนได้ถูกต้อง รู้ความหมายและแจกรูป (สะกดตัว) ได้
4. สอนเป็นประโยค คือ สอนให้อ่านเขียนเป็นประโยค รู้ความหมายและรู้จักเรียงคำเป็นประโยคได้ถูกต้อง
5. สอนฉันทลักษณ์ คือสอนให้รู้จักการผันเสียงวรรณยุกต์ใช้เครื่องหมายบังคับเสียงต่าง ๆ เขียนคำแทนเสียงต่าง ๆ ได้
6. สอนการใช้ภาษา คืออ่านจับใจความได้ แต่งเรื่องได้เขียนข้อความแสดงความรู้สึกนึกคิด และสื่อความหมายได้

ข้อควรคำนึงในการอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียงมี 2 ประเภท คือ อ่านร้อยแก้ว และการอ่านร้อยกรอง ซึ่งคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (กรมวิชาการ, 2522 : 1 - 2) ได้กล่าวถึงข้อควรคำนึงถึงในการอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

1. การอ่านร้อยแก้ว

- 1.1 อ่านชัดเจน ฟังอ่านออกเสียงพยัญชนะทุกตัวให้ชัดเจนโดยเฉพาะออกเสียงตัว ร ล และคำควบกล้ำ ร ล ว เป็นต้น
- 1.2 อ่านถูกต้อง สามารถอ่านได้ถูกต้องตามอักขรวิธีของไทย ไม่อ่านตกหล่นหรือเพิ่มตัวขึ้นมา
- 1.3 อ่านคล่อง รู้จักกวาดสายตา อ่านล่วงหน้าไปก่อนและออกเสียงตามภายหลัง เพื่อให้อ่านข้อความได้ต่อเนื่องกันไม่หยุดชะงัก
- 1.4 การเว้นจังหวะและวรรคตอนที่ถูกต้อง
- 1.5 น้ำเสียงแสดงอารมณ์ตามเนื้อเรื่อง เป็นแบบคำพูด หรือคำบรรยาย
- 1.6 ทำท่าทางในการอ่าน เน้นการจับหนังสือที่ถูกต้อง

2. การอ่านร้อยกรอง เริ่มต้นด้วยการฝึกอ่านคำคล้องจอง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 อ่านเพื่อหาคำสัมผัส และฝึกฝนการเขียนคำคล้องจอง 2 คำ 3 คำ และมากกว่านั้นตามลำดับ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เพิ่มการฝึกอ่านกลอนแปดเป็นการฝึกอ่านตนเองเสนาะ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้อ่านได้รสไพเราะ และความงามของภาษา ที่เกิดจากการสัมผัสคำและส่ววนภาษา เพื่อปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการเรียนวรรณคดี

3. ท่าทางในการอ่าน

- 3.1 ให้นั่งยืนอย่างสบาย
- 3.2 จับหนังสือถูกต้อง จับง่าย
- 3.3 มีแสงสว่างพอเหมาะ แสงต้องเข้าทางด้านซ้ายโค้งไปทางข้างหลัง
- 3.4 ระยะหนังสือห่างจากสายตาประมาณ 15 นิ้ว
- 3.5 หน้าหนังสือเอียงเข้าหาตัวเล็กน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการอ่านออกเสียงนั้นต้องคำนึงถึงหลักใหญ่ ๆ ที่สำคัญคือสามารถอ่านได้ถูกต้องตามอักขรวิธีของไทย ทั้งการอ่านร้อยแก้วและร้อยกรอง และท่าทางในการอ่านที่สบาย จับหนังสืออย่างถูกต้อง

ปัญหาในการอ่านออกเสียง

การสอนอ่านออกเสียงเป็นการสอนที่เป็นปัญหาอย่างยิ่งสำหรับครูผู้สอนโดยเฉพาะนักเรียนที่เริ่มเรียนและครูส่วนใหญ่มักหลีกเลี่ยงที่จะสอนในระดับชั้นต้น ๆ เพราะคิดว่าเป็นเรื่องยากที่จะสอน

รัชนี ศรีไพรวรรณ (2527 : 12 - 17) ได้รวบรวมปัญหาในการอ่านของเด็กไทย ซึ่งตรงกับความเห็นของ อาไฟ สุจริตกุล (2516 : 26 - 29) สรุปได้ดังนี้

1. อ่านไม่ได้ มักเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กเริ่มเรียน เพราะยังจำหลักเกณฑ์อะไรไม่ได้ เช่น
 - 1.1 คำที่ใช้อักษรต่ำ อักษรสูง และที่มีวรรณยุกต์
 - 1.2 คำที่ใช้สระประสม เช่น เปลี่ยน เหมือน
 - 1.3 คำที่ใช้ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เช่น พืช เมฆ บริเวณ
2. อ่านผิดหรือออกเสียงคำไม่ถูกต้อง ลักษณะที่อ่านผิดมีหลายแบบ เช่น
 - 2.1 อักษรนำ เช่น ผลิต ต้องอ่านว่า ผะ - หลิต ไม่ใช่ผลิต ขมุกขมัว ต้องอ่านว่า ขะ - หมุก - ขะ - หมัว ไม่ใช่ ขะ - มุก - ขะ - มัว
 - 2.2 คำพ้องรูป
 - 2.3 เครื่องหมายประกอบคำ
 - 2.4 การแยกคำหรือแบ่งวรรคตอน เช่น โจนด ต้องอ่านว่า จะ - โหนด ไม่ใช่ โฉ - นด
3. อ่านออกเสียงผิด มีหลายลักษณะ ได้แก่
 - 3.1 อ่านตัว ออกเสียงพยัญชนะตัวหนึ่ง เป็นพยัญชนะอีกตัวหนึ่ง เช่น กูเขา อ่านเป็น กูเขา คำ ๆ อ่านเป็น คำ ๆ
 - 3.2 ออกเสียง ร เป็น ล เช่น โรงเรียน อ่านเป็น โลง - เลียน
 - 3.3 ออกเสียงคำควบกล้ำผิด เช่น ปรับปรุง อ่านเป็น บับ - ปุง
 - 3.4 ออกเสียงตามภาษาถิ่น
 - 3.5 อ่านยานคาง
 - 3.6 ใช้หน้าเสียงไม่เหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน

4. อ่านซ้ำ อ่านนาทีละ 20 - 30 คำ อาจเกิดจากความเคยชินที่ถูกสอนให้อ่านทีละตัว ไม่ได้ฝึกการเคลื่อนสายตาให้รวดเร็ว และไม่ได้รับการฝึกเรื่องการจับสายตาและการกวาดสายตาที่ถูกต้อง
5. จับใจความเรื่องไม่ได้ ทำให้การอ่านไม่มีความหมายและไร้ประโยชน์เพราะไม่สามารถสาระจากเรื่องที่อ่านเลย
6. อ่านย้อนหน้าย้อนหลัง ทำให้เสียเวลาและเสียความ
7. อ่านกลับ เช่น บอก อ่านเป็น กอบ เพราะประสพตาทำงานสับสน
8. อ่านข้าม ทำให้เสียความ เพราะบางที่จะข้ามคำที่สำคัญในประโยค

สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการอ่านออกเสียง

ปัญหาที่เกิดขึ้นทุกปัญหาย่อมมีสาเหตุ ปัญหาในการอ่านออกเสียงก็เช่นเดียวกันย่อมมีสาเหตุและข้อบกพร่องจึงทำให้เกิดปัญหา ผู้สอนจะต้องรู้จักวิเคราะห์สาเหตุแห่งปัญหาที่เกิดขึ้นให้ได้ เพราะการแก้ปัญหาย่อมต้องแก้ที่สาเหตุจึงจะสามารถแก้ปัญหาได้

ศรียา นิยมธรรม และ ประภัสร์ นิยมธรรม (2520 : 113 - 114) ได้แบ่งสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการอ่านออกเสียงไว้ 2 ประเภท คือ

1. ความบกพร่องด้านพันธุกรรม หรือร่างกาย ได้แก่ ความบกพร่องทางสายตา การได้ยิน ความสับสนใช้มือซ้าย-ขวา ความพิการทางสมอง เป็นต้น สาเหตุเหล่านี้ทำให้นักเรียนอ่านช้า สะกดตัวไม่ถูก แบลความไม่ได้ ออกเสียงไม่ชัดลึ่มง่าย
2. ความบกพร่องด้านจิตวิทยา เช่น สภาพทางบ้าน ทางโรงเรียน อารมณ์แรงจูงใจ สติปัญญา การปรับตัวทางสังคม

จะเห็นได้ว่า ปัญหาหรือข้อบกพร่องของการอ่านออกเสียงเกิดจากสภาพทางร่างกายของตัวเด็ก สภาพทางจิตวิทยา ได้แก่สภาพทางอารมณ์การปรับตัว และสภาพแวดล้อม ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนซึ่งถ้าไม่ได้รับการแก้ไขทันที เมื่อเด็กอ่านออกเสียงผิดจะก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น การเขียนผิด ผู้ฟังเกิดความเบื่อหน่าย ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องหาสาเหตุปัญหาและแนวทางแก้ไข

วิธีหาข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง

ในการจัดการเรียนการสอน ครูจะต้องมีวิธีการหรือเครื่องมือที่จะให้ทราบว่านักเรียนมีข้อบกพร่องตรงไหน เพื่อหาทางแก้ไขซึ่งในการหาข้อบกพร่องส่วนมากถ้าต้องการได้มาตรฐานและเชื่อถือได้ส่วนมากจะเป็นรูปแบบของการทดสอบ ในเรื่องการหาข้อบกพร่องด้านการอ่านนั้น เพ็ญแข สุภิกิตย์ (2526 : 32 - 36) ได้สรุปรูปแบบของเครื่องมือที่ใช้ในการหาข้อบกพร่องด้านการอ่านไว้ 3 รูปแบบดังนี้

1. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Tests) เป็นข้อสอบอย่างมีแบบแผน ใช้วัดเกี่ยวกับเรื่องการอ่านคำศัพท์ และความเข้าใจ ซึ่งในต่างประเทศใช้กันอย่างกว้างขวาง ส่วนในประเทศไทย แบบทดสอบการอ่านที่เป็นมาตรฐานยังมีน้อยส่วนใหญ่จะสร้างขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น
2. แบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบแล้ว (Prepared Informed Inventories) เป็นแบบทดสอบที่มีบริษัทหลายแห่งสร้างขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ในการวินิจฉัยการอ่านของนักเรียน มีใช้กันมากในต่างประเทศ
3. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher Made Informed Inventories) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดอย่างไม่เป็นแบบแผน ครูสามารถสร้างแบบทดสอบขึ้นเอง เพื่อวัดความสามารถในการอ่าน วัดด้านการจำคำศัพท์ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจเพื่อจับใจความ โดยอาศัยความรู้ขอบข่ายการอ่านและโครงสร้างของแบบทดสอบ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น มีข้อได้เปรียบกว่าแบบทดสอบชนิดอื่น คือ ครูสามารถสร้างได้ครอบคลุมเรื่องที่สอนและเรื่องที่ต้องการวัดได้มากกว่า เพราะครูสามารถเลือกเรื่องที่จะอ่านได้เหมาะสมกับระดับความสามารถในการอ่านของเด็กและสร้างคำถามที่สามารถวัดพัฒนาการของเด็กได้อย่างถูกต้อง

การหาข้อบกพร่องในการอ่านที่เหมาะสมสำหรับครูถ้าคำนึงถึงในลักษณะที่สามารถหาข้อบกพร่องได้อย่างครอบคลุมและถูกจุดที่ต้องการ ตลอดจนสะดวก รวดเร็ว และประหยัดควรจะเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง เพราะครูสามารถที่จะสร้างแบบทดสอบได้สอดคล้องกับวัยและความสามารถของเด็ก

เอกสารเกี่ยวกับตัวสะกดและการออกเสียงตัวสะกด

1. ตัวสะกด

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2511 : 23) ได้ให้ความหมายและอธิบายเรื่องตัวสะกดไว้ดังนี้

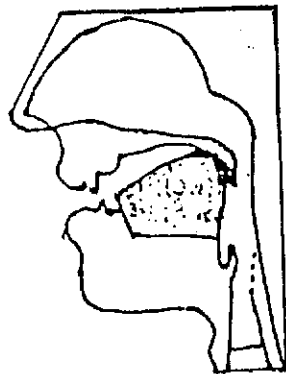
ตัวสะกดนั้นคือ พยัญชนะที่ประกอบอยู่ข้างท้ายสระ และมีเสียงประสมเข้ากับสระ ทำให้หนักขึ้นตามฐานของพยัญชนะ เช่น กา เป็น กาก กาง กาน กาบ กาม กาย กาว เป็นต้น ท่านจัดได้เป็นพวก ๆ ตามมาตราดังนี้คือ แม่ กก มีพยัญชนะวรรค ก เว้น ตัว ง เป็นตัวสะกด แม่กง ตัว ง สะกด แม่กค วรรค จ วรรค ฎ วรรค ต และ ศ ช ส เว้นตัว ญ ฒ น เป็นตัวสะกด แม่ กน ตัว ญ ฒ ร ล พ เป็นตัวสะกด แม่ กบ วรรค ข เว้นตัว ม เป็นตัวสะกด แม่กม ตัว ม เป็นตัวสะกด แม่เกอว ตัว ว เป็นตัวสะกด

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวพอสรุปได้ว่า ตัวสะกดคือ พยัญชนะที่อยู่ตำแหน่งท้ายคำซึ่งแม่กก มีพยัญชนะ ก ข ค ฆ เป็นตัวสะกด แม่กง มีพยัญชนะ ง เป็นตัวสะกด แม่กค มีพยัญชนะ จ ฉ ช ซ ฌ ฎ ฏ ฐ ท ศ ด ถ ท ธ ศ ช ส เป็นตัวสะกด แม่กน มีพยัญชนะ น ฌ ญ ร ล พ เป็นตัวสะกด แม่กบ มีพยัญชนะ บ ป ผ พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด แม่กม มีพยัญชนะ ม เป็นตัวสะกด แม่เกอว มีพยัญชนะ ย เป็นตัวสะกด และแม่เกอว มีพยัญชนะ ว เป็นตัวสะกด

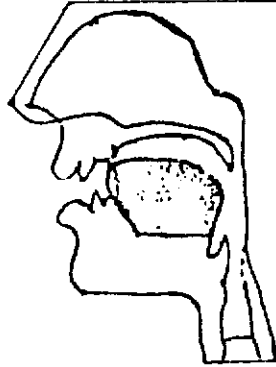
2. การออกเสียงตัวสะกด

สำหรับการออกเสียงตัวสะกดในแต่ละแม่ นั้น ประสงค์ ราชณัฐ (2532 : 40 - 42) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

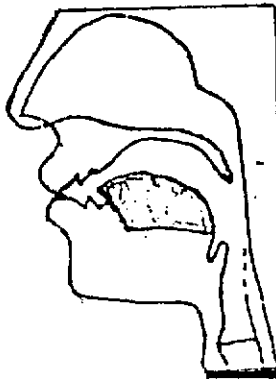
1. เสียงพยัญชนะสะกด ง เป็นเสียงที่เกิดจากลิ้นส่วนหลังกับเพดานก้นลิ้นไว้ ลิ้นโก่งเปิด ปล่อยให้ลมผ่านออกเสียงไปทางช่องจมูก ดังภาพ

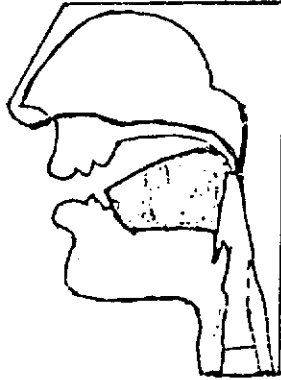
2. เสียงพยัญชนะสะกด น เป็นเสียงที่เกิดจากปลายลิ้นกับปุ่มเหงือกที่กลมไว้
ลิ้นไก่เปิด บล่อยให้ลมผ่านออกไปทางช่องจมูก ดังภาพ

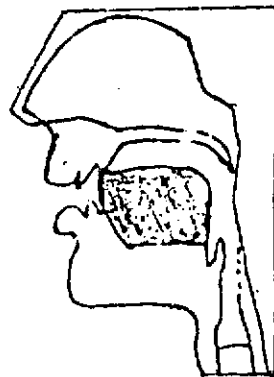
3. เสียงพยัญชนะสะกด ม เป็นเสียงที่เกิดจากริมฝีปากทั้งสองกับลมไว้เพดาน
อ่อนหย่อนลงมาหรือลิ้นไก่เปิด บล่อยให้ลมผ่านออกไปทางช่องจมูก ดังภาพ

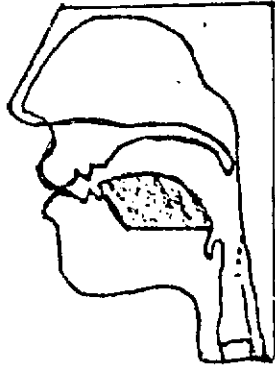
4. เสียงพยัญชนะสะกด ก เป็นเสียงที่เกิดจากลิ้นส่วนหลังกับเพดานอ่อนยกขึ้นลิ้นไก่ปิด
 ชั่วระยะเวลาอันสั้น แล้วปล่อยลมออกอย่างรวดเร็วในลักษณะระเบิด เพดานอ่อนยกขึ้นลิ้นไก่ปิด
 กันลมออกทางช่องจมูก ดังภาพ

5. เสียงพยัญชนะสะกด ค เป็นเสียงที่เกิดจากปลายลิ้นกับปุ่มเหงือกยกขึ้นลิ้นไก่ปิดกันลม
 ชั่วระยะเวลาอันสั้น แล้วปล่อยลมออกมาอย่างรวดเร็วในลักษณะระเบิด เพดานอ่อนยกขึ้นลิ้นไก่ปิดกันลม
 ออกทางช่องจมูก ดังภาพ

6. เสียงพยัญชนะสะกด บ เป็นเสียงที่เกิดจากริมฝีปากทั้งสองกักลมไว้ชั่วระยะเวลา แล้วปล่อยลมออกอย่างรวดเร็วในลักษณะระเบิด เพดานอ่อนยกขึ้นหรือลิ้นไก่ปิดกั้นลมออกทางช่องจมูก ดังภาพ

ในการออกเสียงเกี่ยวกับตัวสะกดนี้ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2524 : 62 - 63) ได้เสนอแนะวิธีฝึกการออกเสียงตัวสะกดให้แก่เด็กที่มีปัญหาด้านการออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจน ดังนี้

เสียง ม สะกด เมื่อออกเสียงคำใหม่ ก กา แล้วให้ปิดปากและออกเสียงในคอต่อไป โดยปล่อยลมออกมาทางจมูก เช่น ออกเสียง งา... ปิดปากออกเสียงในคอปล่อยลมผ่านออกทางจมูกเสียงจะจากงาเป็นงาม เสียง บ สะกด ออกเสียงคำใหม่ ก กา เมื่อปิดปากแล้วต้องอัดลมไม่มีเสียงไม่ปล่อยลมออก คือออกเสียงให้ห้วน เช่น คา...บ (ปิดปาก) เสียง น สะกด ออกเสียงเริ่มต้นคล้าย ม สะกด แต่ไม่ปิดปาก แต่กระดกลิ้นแตะเพดาน และคราง เสียงในคอ พร้อมกับปล่อยลมออกทางจมูก เช่น งา...น เปิดปากกระดกลิ้นแตะเพดานครางเสียงในคอปล่อยลมออกทางจมูก เสียง ง สะกด ออกเสียงคำใหม่ ก กา แล้วหุบขากรรไกรพร้อมกับปล่อยลม

ออกทางจมูก เช่น ค...ง (ทพขากรไรกร ฟันบนล่างจะแตะกันและปล่อยลมออกทางจมูกตรงเสียงเล็กน้อย) เสียง ค สะกด ออกเสียงคำในแม่ ก กา คล้าย ง สะกด แต่ใช้ลิ้นอุดเสียงทันทีและไม่ครางเสียง เสียงจะห้วนกระซาก เช่นเดียวกับเสียง ค เช่น ค...ค กระดกลิ้นแตะเพดานอุคฺลุมทันที เสียง ก สะกดออกเสียงคำในแม่ ก กา คล้าย ง สะกด ไม่ใช่ปลายลิ้นอุคฺลุม แต่ใช้โคนลิ้นอุคฺลุมเสียงจะห้วนกระซากเช่นเดียวกับ ค สะกด กา...ก (โคนลิ้นอุคฺลุม)

ปัญหาในการอ่านออกเสียงตัวสะกดของนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว

ปัญหาในเรื่องการออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดของนักเรียนชาวเขานั้น ประสงค์ ราชเดช (2532 : 32) กล่าวว่า เป็นเรื่องที่น่าได้รับความสนใจ เพราะโดยปกติเด็กชาวเขาเคยชินต่อการออกเสียงที่เป็นภาษาประจำเผ่าของตนในชีวิตประจำวันเมื่อต้องมาเรียนภาษาไทย และเป็นภาษาที่สองจึงเกิดปัญหาการอ่านออกเสียงไม่ชัดขึ้น ซึ่งรายงานการวิจัยของ ประสงค์ ราชเดช และคนอื่น ๆ (2523) พบว่า เด็กชาวเขาเผ่าแม้วออกเสียงพยัญชนะตัวสะกด ง น ม ก ด บ ไม่ชัดเจน ส่วนพยัญชนะสะกด ย ว นั้นเด็กชาวเขาเผ่าแม้วไม่มีปัญหา ลักษณะการออกเสียงพยัญชนะตัวสะกดไม่ถูกต้องหรือผิดเพี้ยนไปจากเสียงมาตรฐานมีลักษณะต่าง ๆ กัน 3 ลักษณะ คือ

1. การใช้เสียงหนึ่งมาแทนเสียงหนึ่ง (Substitution) คือการเอาเสียงหนึ่งมาแทนเสียงหนึ่ง ในการอ่านออกเสียง เช่น กิน เป็น จีน
2. การออกเสียงเพี้ยน (Distortion) คือการอ่านออกเสียงเพี้ยนจนไม่สามารถบอกได้ว่าใช้เสียงใดมาแทนเสียงที่ถูกต้อง เช่น ออกเสียง ส หรือ ร เพี้ยนไปจากเสียงภาษาไทยมาตรฐาน

3. การเว้นไม่ออกเสียงในคำ (Omission) คือ การงดเว้นไม่ออกเสียงที่ปรากฏอยู่ในคำ เช่น คำว่า ดอกไม้ เป็น เคาะไม้ หรือ กอด ออกเสียง เป็น เกาะ เป็นต้น

สรุปปัญหาในการออกเสียงของชาวเขาเผ่าแม้ว คือ การใช้เสียงหนึ่งมาแทนเสียงหนึ่ง (Substitution) การออกเสียงเพี้ยน (Distortion) และการเว้นไม่ออกเสียงในคำ (Omission) ซึ่งครูผู้สอนจะต้องหาสาเหตุของปัญหาเพื่อแก้ไข

สาเหตุของการออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจนของนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว

สนิท สัตโยภาส (2531 : 4) ประสงค์ ราชณสุข (2532 : 31) ได้ศึกษาหาสาเหตุของการออกเสียงไม่ชัดเจนของนักเรียนชาวเขาไว้ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. สาเหตุเกี่ยวกับความผิดปกติของอวัยวะ (Organic Factors) เช่น สมองพิการ หูพิการ ปากแหว่ง เพดานโหว่ ระบบพันผิดปกติ

2. สาเหตุที่ไม่เกี่ยวกับความผิดปกติของอวัยวะ (Non - organic or Functional Factors) เช่น เกิดจากการเลียนแบบผิด ๆ จนคิดเป็นนิสัย การพูดของผู้รู้ทวิภาษา (Bilingualism) การสอนของครูและการเรียนภาษาอันเป็นภาษาที่สอง เป็นต้น จะเห็นได้ว่าปัญหาในการออกเสียงตัวสะกดของนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วนั้นเกิดจากสาเหตุที่สำคัญคือ ด้านตัวเด็กเอง ที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย และด้านสิ่งแวดล้อม คือ ผู้ปกครองหรือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดที่พูดไม่ชัดทำให้เด็กเลียนแบบตลอดจนการใช้ภาษาถิ่น (ชาวเขา) และด้านตัวครูผู้สอนที่ไม่เห็นความสำคัญของภาษาและหาทางแก้ไขฝึกฝนเด็กเมื่อเด็กอ่านออกเสียงผิด

หลักทั่วไปสำหรับการแก้ปัญหาคำอ่านออกเสียงไม่ชัดของนักเรียนชาวเขา

นักเรียนที่พูดสองภาษามักมีปัญหาในด้านการออกเสียง กล่าวคือ อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องและไม่ชัดเจน และมักเกิดความสับสนในการอ่านคำภาษาไทยดังนั้นหลักเบื้องต้นที่ครูควรคำนึงถึงเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่พูดสองภาษาหรือนักเรียนชาวเขา คือครูจะต้องสร้างทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทยให้แก่นักเรียนครูจะต้องเข้าใจถึงความแตกต่างเรื่องพื้นฐานทางวัฒนธรรม ประสพการณ์ และสิ่งแวดล้อมของนักเรียน ในขณะที่เดียวกันก็ต้องให้เด็กนักเรียนได้เห็นคุณค่าในภาษาของตน เพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างภาษาไทยกับภาษาถิ่นของนักเรียน

สุนันทา มั่นเสกวิทย์ (2526 : 142) ได้กล่าวถึงหลักเบื้องต้นที่ครูควรคำนึงถึงเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่พูดสองภาษาว่า ไม่ว่าจะครูจะใช้วิธีสอนแบบใดครูควรคำนึงถึงพื้นฐานเบื้องต้นที่เกี่ยวกับนักเรียนที่พูดสองภาษา คือ ความรู้ที่ครูนำมาสอนควรเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับสังคมและครอบครัวของนักเรียน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรม ประเพณี ที่นักเรียนคุ้นเคยโดยตรง

นักเรียนจะเกิดความภาคภูมิใจที่ครูรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของตน ซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างทางบ้านกับทางโรงเรียน

ประสงค์ รายฉลุข (2532 : 31) ได้กล่าวถึงหลักทั่ว ๆ ไปสำหรับการแก้ไขการออกเสียงไม่ชัดเจนของนักเรียนชาวเขาไว้ดังนี้คือ

1. ครูจะต้องชี้แนะให้ทราบปัญหาการออกเสียงไม่ชัดของตนเอง
2. ชี้แนะให้เห็นความสำคัญของการแก้ไข
3. คำนึงการแก้ไขเสียงที่เป็นปัญหา

จากเอกสารที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการสอนนักเรียนชาวเขาที่พูดสองภาษานั้นครูจะต้องเข้าใจพื้นฐานความแตกต่างของวัฒนธรรมทางภาษาระหว่างภาษาแม่ของนักเรียนกับภาษาที่สอง เพื่อลดช่องว่างและก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีงาม ชี้แจงและชักจูงให้เด็กเห็นถึงสภาพปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขโดยยึดความแตกต่างระหว่างบุคคลในการแก้ไขปัญหาให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

วิธีการแก้ไขการออกเสียงภาษาไทยไม่ชัดเจนของนักเรียนชาวเขา

ในการแก้ไขปัญหาการออกเสียงภาษาไทยไม่ชัดเจน ประสงค์ รายฉลุข (2532 : 3) ได้เสนอแนะวิธีการและเทคนิคสำหรับแก้ไขปัญหาดังต่อไปนี้

1. วิธีแสดงตำแหน่งที่เกิดของเสียง (Phonetic Placement Method) วิธีนี้จะให้เด็กสังเกตการออกเสียงของครูว่าขณะที่ออกเสียงนั้นลิ้นของครูแตะไว้ที่จุดใดท้าวอย่างไร เช่น ถ้าออกเสียงพยัญชนะ ร ปลาย ลิ้นจะแตะที่ปุ่มเหงือก ถ้าออกเสียงสระอู ปากจะเป็นรูปห่อกลม เป็นต้น วิธีนี้มักจะใช้ควบคู่กับการฝึกแก้ไขหน้ากระจกเงา (Mirror Practice) เมื่อเด็กสังเกตวิธีออกเสียงของครูหรือผู้ฝึกได้แล้ว จึงให้เด็กออกเสียงตาม ครูคอยสังเกตเพื่อแก้ไข
2. วิธีเร้าและตอบสนอง (Stimulus - Response Method) วิธีนี้ครูหรือผู้ฝึกจะออกเสียงที่เด็กออกเสียงไม่ชัดอย่างถูกต้องชัดเจนให้เด็กฟังและให้เด็กสังเกตวิธีออกเสียงของครู แล้วจึงให้เด็กออกเสียงนั้น ถ้าเด็กออกเสียงไม่ถูกต้องครูจะแก้ไขแล้วให้ลองใหม่อีกครั้ง ถ้าออกเสียงได้ถูกต้องจะชมเชยให้กำลังใจ

3. วิธีแยกความรู้สึกจากประสาทสัมผัส (Moto - Kinesthetic Method) วิธีนี้ใช้ความรู้สึกจากประสาทสัมผัสเข้าช่วยในการฝึกแก้ไข เช่น ในการออกเสียง "น" ครูให้เด็กใช้นิ้วกดที่ข้างจมูกขณะออกเสียง เด็กจะรู้สึกวาเสียงก้องสะท้อนอยู่ในช่องจมูกถ้าเด็กออกเสียงได้ถูกต้อง ถ้าไม่รู้สึกก็แสดงว่ายังออกเสียงไม่ถูกต้อง (วิธีนี้ใช้ฝึกในเด็กพิการทางหูและตาได้ด้วย)

4. วิธีสะท้อนกลับ (Feedback Technique) วิธีนี้ครูหรือผู้ฝึกจะให้เด็กได้ฟังเสียงของตนเอง โดยการบันทึกเสียงไว้ฟังภายหลัง หรือให้ฟังเสียงของตนเองในเวลาที่ออกเสียงนั้นซึ่งอาจทำได้ง่าย ๆ โดยการใช้นิ้วมือป้องปากและหูไว้ในขณะออกเสียงซึ่งทำให้ได้ฟังเสียงของตนเองชัดเจน หรือจะฝึกในห้องปฏิบัติการทางเสียง (Sound Laboratory) ก็ได้ แต่อีกวิธีหนึ่งให้เด็กได้ฟังเสียงของตนเองไปพร้อม ๆ กับเสียงของผู้ฝึก เพื่อเด็กจะได้เปรียบเทียบเสียงของตนกับเสียงของครูและพยายามปรับปรุงแก้ไขตนเอง ซึ่งวิธีหลังนี้ต้องอาศัยเครื่องมือเฉพาะในการฝึกจึงจะได้ผลดี

5. วิธีนำจุดบกพร่องมาเป็นแนวเทียบในการฝึก (Negative Practice) วิธีนี้ครูผู้ฝึกจะใช้วิธีที่ถูกต้องกับวิธีที่ผิดสลับเปลี่ยนกันในการฝึกเพื่อให้เด็กรู้ตัวว่าเมื่อใดตนออกเสียงถูกหรือผิด ข้อที่พึงระลึกก็คือครูจะใช้วิธีนี้เป็นขั้นสุดท้าย หลังจากที่เด็กได้เรียนรู้วิธีออกเสียงที่ถูกแล้ว เช่น ครูให้นักเรียนออกเสียงคำว่า "คน" แต่นักเรียนออกเสียงเป็น คง ตามความเคยชินก่อนได้รับการฝึกให้ออกเสียงคำว่า คน อย่างถูกต้อง ครูจะไม่ทักท้วงแต่จะเน้นให้สังเกตวิธีออกเสียงของตัวเอง แล้วครูให้เด็กออกเสียงสลับกันระหว่างคำว่า คน กับ คง อยู่ชั่วระยะหนึ่ง เด็กจะรู้ตัวว่าออกเสียงผิดและผิดอย่างไรทั้งรู้ว่า จะแก้ไขให้ออกเสียงถูกต้องได้อย่างไรในที่สุด

6. วิธีใช้อุปกรณ์ประกอบการฝึก (Practice Materials) วิธีนี้ครูหรือผู้ฝึกจะใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบกิจกรรมการฝึก เช่น บัตรคำ บัตรภาพ แผนภูมิ วัสดุจำลอง หุ่นมือ เกมต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งวิธีนี้จะได้ผลดีในการแก้ไขเฉพาะเด็กระดับประถมศึกษา

เอกสารเกี่ยวกับการซ่อมเสริม

ในกระบวนการเรียนการสอนที่เป็นกระบวนการและได้ประสิทธิภาพนั้นครูจำเป็นต้องคำนึงถึงหลักการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคล การสอนที่ไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีข้อบกพร่องในการเรียน และเรียนได้ไม่บรรลุจุดมุ่งหมาย ดังนั้นวิธีแก้ปัญหาวินัยหนึ่งก็คือการจัดการสอนซ่อมเสริม ให้กับนักเรียนบางคน ด้วยวิธีการที่เหมาะสมที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ประสบผลสำเร็จตามที่ต้องการ

ความหมายของการซ่อมเสริม

กรมวิชาการ (2535 : ๗) ได้ให้ความหมายของการสอนซ่อมเสริมว่า หมายถึง การสอนเด็กที่เรียนช้าหรือมีปัญหาในการเรียนโดยพยายามซ่อมให้เขาให้พัฒนาการเรียนดีขึ้น และขณะเดียวกันก็จะช่วยเสริมนักเรียนที่เรียนปานกลางและเก่งให้เขาได้พัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2527 : 518) การซ่อมเสริมจะใช้กับนักเรียนที่เรียนช้า และนักเรียนปัญญาเลิศ เพราะนักเรียนที่เรียนช้าหรือเรียนไม่ทันเพื่อน จะได้รับการสอนเสริมในบางเนื้อหา บางโอกาส บางเวลาในขณะที่เดียวกันนักเรียนปัญญาเลิศก็ควรจะได้รับ การสอนซ่อมเสริมเนื้อหาและทักษะต่าง ๆ ให้เก่งยิ่ง ๆ ขึ้น ซึ่งอาจจะต้องเข้ารับการซ่อมหรือฝึกฝนเพิ่มเติมบางเนื้อหาและบางโอกาสเช่นกัน

สมศักดิ์ สินธุระเวช (2529 : 15) ให้ความเห็นว่า การสอนซ่อมเสริมคือการให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้มีเวลาเรียนเพิ่มขึ้น ได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เข้าใจขึ้นจนสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

พูนศรี อัมประไพ (2530 : 34) สรุปไว้ว่า การสอนซ่อมเสริมคือการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ในลักษณะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนที่มีปัญหาและข้อบกพร่องทั้งยังเป็น การส่งเสริมทักษะ การเรียนรู้ใหม่ ๆ ให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถมากยิ่งขึ้นจนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

ศิริวรรณ โพธิ์สุวรรณ (2531 : 8) ได้ให้ความหมายของการสอนซ่อมเสริมไว้ว่า การสอนซ่อมเสริมแบ่งตามความหมายได้ 2 พวก คือ พวกแรกเป็นการสอนซ่อมเสริมเพื่อแก้ไข

ข้อบกพร่องสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนควบคู่กับสอนเสริมนักเรียนที่เรียนเก่ง พวกที่สองสอนซ่อมเสริมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนอย่างเดียว

ดวงเดือน อ่อนน่วม (2532 : 164) กล่าวว่า การสอนซ่อมเสริมคือ การสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน

สุณีย์ เพมะประสิทธิ์ (2533 : 37) ได้สรุปความหมายของการสอนซ่อมเสริมว่าการสอนซ่อมเสริมคือการสอนที่เป็นกรณีพิเศษนอกเหนือไปจากการสอนตามปกติ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนที่ไม่สามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือเรียนทันเพื่อน ๆ และยังรวมถึงการสอนเสริมความรู้ใหม่ให้กับนักเรียนที่บรรลุจุดประสงค์แล้วให้พัฒนาศักยภาพของตนได้เพิ่มความสามารถอีกด้วย

จากความหมายดังกล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า การสอนซ่อมเสริมคือการสอนซ่อมสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนหรือช้ากว่าปกติ และสอนเสริมนักเรียนที่เรียนเก่ง หรือนักเรียนที่ไม่บรรลุจุดประสงค์ให้มีเวลาเรียนรู้และแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองจนสามารถบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ อีกทั้งเป็นการส่งเสริมสติปัญญาตามความสามารถของแต่ละบุคคล

ความจำเป็นหรือสาเหตุที่ต้องมีการสอนซ่อมเสริม

ศรียา และประภัสร์ นิยมธรรม (2525 : 167) และสมศักดิ์ สินธุระเวชช์ (2529 : 24) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการสอนซ่อมเสริม สรุปได้ดังนี้

1. ในด้านตัวผู้เรียน มีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้
 - 1.1 สติปัญญา ความสามารถ
 - 1.2 ความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคม
 - 1.3 ความถนัด เจตคติ ความซาบซึ้งในการที่จะเรียนรู้
 - 1.4 ความเอาใจใส่ ความเพียรพยายาม มานะ อดทน และความสนใจ
 - 1.5 วิธีการเรียนรู้ การทำงาน เวลาที่ใช้ นิสัยในการเรียนรู้
 - 1.6 แรงจูงใจ
 - 1.7 สภาพแวดล้อม ทั้งที่บ้าน โรงเรียน

2. คำคำผู้สอน

ความสามารถและความถนัดในการสอนของครูแต่ละคนแตกต่างกันวิธีการที่ครูใช้ไม่เหมาะสม ปริมาณนักเรียนที่สอนมีมากครูดูแลไม่ทั่วถึง สื่อการเรียนการสอนยังมีน้อยและที่มีก็ยังไม่มีความเหมาะสมเพียงพอ ด้วยสาเหตุดังกล่าวจึงส่งผลให้นักเรียนรู้อะไรไม่ได้เท่าที่ควรและไม่สามารถเรียนได้บรรลุจุดประสงค์ได้ในเวลาเดียวกัน นักเรียนที่เรียนอ่อนย่อมจะต้องได้รับความช่วยเหลือจากครูและจัดการสอนซ่อมเสริม เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

จุดมุ่งหมายของการสอนซ่อมเสริม

อาโหว สุจริตกุล (2516 : 142) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนซ่อมเสริมไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยแก้ปัญหาของเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และทางด้าน การเรียนรู้
 2. เพื่อช่วยขจัดปัญหาต่าง ๆ ของโรงเรียน อันมีสาเหตุมาจากตัวนักเรียนที่เรียนไม่ทันเพื่อน แล้วกลายเป็นตัวก่อกวนภายหลัง
 3. เพื่อให้เด็กเรียนแข่งขันกับตัวเอง จนสามารถเรียนได้ดีเท่าเดิม
 4. ให้นักเรียนเก่งยิ่งขึ้นจนเต็มขีดความสามารถของตน
- จากจุดมุ่งหมาย เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า การสอนซ่อมเสริมเป็นการจัดขึ้นเพื่อช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความสามารถของตนเองให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

หลักการสอนซ่อมเสริม

การสอนซ่อมเสริมเป็นการสอนที่นอกเหนือไปจากการสอนตามปกติ เป็นการสอนเพื่อมุ่งขจัดข้อบกพร่องของนักเรียน วิธีการที่ครูจะนำมาใช้ในการสอนซ่อมเสริมครูจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่ม เพื่อขจัดข้อบกพร่องนั้นให้ได้มากที่สุด ในการสอนซ่อมเสริมครูควรคำนึงถึงหลักการสอนหลาย ๆ อย่าง ซึ่งมีผู้เสนอแนะแนวทางไว้หลายท่านดังนี้ บันลือ พฤกษ์วัน (2522 : 116 - 117) รัชณี ศรีไพวรรณ (2527 : 59 - 61) มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมมาธิราช (2529 : 1095 - 1096) สนิท สัตโยภาส (2531 : 38 - 39)
กรมวิชาการ (2535 : ๕ - ๗) ได้ให้หลักการสอนซ่อมเสริมพอสรุปได้คือ

1. ครูจะต้องชี้แจงให้นักเรียนรู้ปัญหาของตนเอง และอุปสรรคของการเรียนอันเกิดจากปัญหาเหล่านั้น จนนักเรียนมีความรู้สึกอยากเรียน อยากได้รับความช่วยเหลือจากครู
2. ใช้วิธีสอนใหม่ ๆ น่าสนใจสำหรับเด็กแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่ม
3. การสอนแต่ละครั้งควรตั้งจุดประสงค์เพื่อแก้ปัญหาย่อยเพียงปัญหาเดียว
4. ใช้สื่อการเรียน วัสดุ อุปกรณ์ กิจกรรม เกมการเล่นต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสนุกสนานควบคู่ไปกับการได้รับความรู้
5. ครูผู้สอนจะต้องใจเย็นมีเมตตาปราณีต่อเด็กอย่างจริงจังต้องเข้มแข็งและอดทนเพื่อช่วยเหลือเด็ก
6. ในขณะที่ครูสอนซ่อมเสริมครูควรฝึกประสาทสัมผัส และทักษะต่าง ๆ เป็นบางครั้ง เพื่อช่วยในการเรียนรู้ เช่น ฝึกการเคลื่อนไหว ฝึกให้รู้จักฟังเสียงต่าง ๆ ที่ได้ยิน ฝึกรู้จักแยกเสียง และเข้าใจความหมายของเสียง ฝึกการเคลื่อนไหวของมือ ฝึกการทำสมาธิ
7. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกทำกิจกรรมตามความสนใจ
8. เน้นเรื่องการอ่านให้มากเพราะเป็นกุญแจในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ
9. ควรจัดสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 เพราะเป็นเด็กแรกเรียนต้องสร้างฐานความรู้ให้มั่นคง ส่วนชั้นที่สูงกว่านี้ครูควรส่งเสริมให้เด็กมาปรึกษาครูเพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนของตน
10. ช่วงเวลาในการสอนซ่อมเสริม อาจจะสอนในเวลาเรียน ขณะที่เรียนร่วมกับเพื่อนในชั้น ก่อนเข้าเรียนตอนเช้า พักกลางวัน หรือหลังเลิกเรียนแล้วแต่ความเหมาะสมแต่ต้องพิจารณาไม่ให้เป็นเวลาที่ทำให้นักเรียนเคร่งเครียดต่อการเรียนจนเกินไป
11. มีการประเมินผลการสอนทุกครั้งหลังจากทำการสอนซ่อมเสริมแล้วเพื่อให้เด็กทราบความก้าวหน้าของตน และครูควรทราบวิธีการสอนของตนเองได้ผลมากน้อย
12. ฝึกให้นักเรียนสนใจและเอาใจใส่ต่อความก้าวหน้าของตนเอง เช่น เก็บแผนภูมิ และกราฟแสดงความก้าวหน้าในการเรียนของตนเองไว้ ซึ่งจะเป็นสิ่งกระตุ้นให้นักเรียนอยากที่จะปรับปรุงตัวเองให้ดียิ่งขึ้น

13. การจัดกลุ่มนักเรียนที่เรียนซ่อมเสริม ควรจัดเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยรวมนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในด้านที่คล้าย ๆ หรือเหมือนกันเข้าด้วยกัน เพื่อจัดกิจกรรมให้เขาฝึกฝนด้วยกัน หรือมีการแข่งขันกันบ้างเพื่อความสนุกสนาน ส่วนนักเรียนที่มีข้อบกพร่องเฉพาะตัวแตกต่างจากกลุ่มเพื่อน ครูก็อาจนัดและนำมาสอนซ่อมเสริมเป็นรายบุคคลตามที่เห็นสมควร

หลักการสอนซ่อมเสริมที่กล่าวมาเป็นเพียงหลักการที่ให้แนวทางกว้าง ๆ เพื่อให้ครูนำไปเป็นแนวทางในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันได้ประสบความสำเร็จตามความสามารถของแต่ละบุคคลซึ่งหลักการที่จะให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพนั้นครูจะต้องวินิจฉัยปัญหาเสียก่อนแล้วจึงซ่อมเสริมเพื่อขจัดข้อบกพร่องนั้น ๆ

เทคนิคและวิธีสอนซ่อมเสริม

กระทรวงศึกษาธิการ (2524 : 104 - 105) ได้เสนอแนะวิธีการสอนซ่อมเสริมไว้สอดคล้องกับ สนิท สัตโยภาส (2531 : 39 - 40) ดังนี้

1. สอนตัวต่อตัว ครูประจำชั้นหรือประจำวิชาเป็นผู้เรียกนักเรียนมาสอนซ่อมเสริมเป็นรายบุคคล การสอนแบบนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุด เพราะผู้สอนสามารถเลือกใช้ถ้อยคำหรือวิธีการได้เหมาะสมกับนักเรียน สามารถขจัดความสนใจของนักเรียนได้อย่างใกล้ชิดและสามารถสอนได้ตรงตามที่นักเรียนกำลังประสบปัญหาอยู่

2. สอนเป็นกลุ่มย่อย วิธีนี้จะใช้ในกรณีที่มีนักเรียนมีปัญหาเหมือน ๆ กัน ครูอาจจัดนักเรียนออกเป็นกลุ่มแล้วให้ร่วมกันทำงานที่ครูมอบหมาย สมาชิกในกลุ่มก็จะช่วยกันคิดแก้ปัญหาและทำความเข้าใจในบทเรียนทำให้นักเรียนที่มาเรียนซ่อมเสริมไม่เกิดความรู้สึกว่ามีปมด้อยหรือปมเด่น

3. ให้นักเรียนสอนกันเอง ครูอาจเลือกนักเรียนเก่งในชั้นเดียวกันหรือนักเรียนในชั้นสูงกว่ามาช่วยสอน จะให้สอนเป็นรายบุคคลหรือสอนเป็นกลุ่มก็ได้ ข้อดีก็คือวิธีการถ่ายทอดความรู้ก็ดี การใช้ถ้อยคำอธิบายก็ดี ผู้สอนจะใช้ภาษาแบบเดียวกับผู้เรียนย่อมทำให้เข้าใจง่ายกว่าภาษาที่ครูใช้ และทำให้ครูผู้สอนสนใจการเรียนเพิ่มขึ้น มีความรับผิดชอบ พร้อมทั้งยังทำให้นักเรียนทั้งสองฝ่ายมีความรู้สึกที่ดีต่อกันด้วย

4. ใช้บทเรียนสำเร็จรูป ข้อบกพร่องหรือปัญหาบางเรื่องที่ต้องจัดเวลาสอนเป็นพิเศษ ครูก็อาจสร้างบทเรียนสำเร็จรูปให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองได้ เพราะบทเรียนนี้จะเป็นบทเรียนสำเร็จรูปง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน นักเรียนจะอ่านและทำความเข้าใจไปพร้อมกับทำแบบฝึกหัด และตรวจคำตอบไปเรื่อย ๆ ถ้าอ่านจบก็เรียนจบบทเรียน

5. ใช้สมุดแบบฝึกหัด สมุดแบบฝึกหัดจะมีลักษณะและวิธีการใช้คล้าย ๆ กับบทเรียนสำเร็จรูปคือ นักเรียนจะต้องเรียนด้วยตนเอง เพราะมีคำอธิบายมีแบบฝึกหัดมีคำเฉลยเหมือนกับบทเรียนสำเร็จรูป ต่างกันตรงที่สมุดแบบฝึกหัดมีแบบฝึกหัดมากกว่า เพราะต้องการฝึกทักษะทางภาษาให้มากขึ้นนั่นเอง

6. ให้ทำกิจกรรมเพิ่มเติม เมื่อวินิจฉัยแล้วพบว่า นักเรียนมีความเข้าใจแล้วแต่ยังฝึกทักษะบางประการไม่เพียงพอ ครูอาจใช้วิธีมอบหมายให้ไปทำกิจกรรมเพิ่มเติมได้

จะเห็นได้ว่าการสอนซ่อมเสริมนั้นนอกจากจะต้องใช้ศิลปะการสอนต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาให้ถูกต้องและพยายามจัดกิจกรรมหลากหลาย ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนาน ไม่เกิดความเบื่อหน่ายแล้ว ครูยังต้องรู้จักเลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสมกับตัวนักเรียนและปัญหาที่พบด้วย เช่น การสอนเป็นรายบุคคล สอนเป็นกลุ่ม ใช้บทเรียนสำเร็จรูปให้ทำแบบฝึกหัด หรือทำกิจกรรมเพิ่มเติม ซึ่งครูอาจใช้วิธีสอนวิธีใดวิธีหนึ่งดังกล่าวมาแล้วเพียงวิธีเดียวหรือใช้พร้อมกันหลาย ๆ วิธีก็ได้ แต่กิจกรรมหรือวิธีสอนนั้นจะต้องนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

การประเมินผลซ่อมเสริม

หลังจากที่มีการสอนซ่อมเสริมแล้ว ครูผู้สอนจะต้องประเมินผลผู้เรียนเพื่อผู้เรียนมีทักษะความรู้ความเข้าใจมากขึ้นเพียงใด ซึ่งวิธีการอาจจะใช้การสังเกตการปฏิบัติงาน การทดสอบ ซึ่งการทดสอบเป็นวิธีที่ครูนิยมใช้กันเป็นส่วนมาก เนื่องจากสะดวก รวดเร็ว ได้ผลคุ้มค่าซึ่งตามหลักความเป็นจริงในการเลือกวิธีการประเมินผลนั้นเราสามารถจะเลือกใช้ได้มากกว่า 1 วิธีตามความเหมาะสมของกิจกรรม เนื้อหาและผู้เรียนที่จะซ่อมเสริมเพราะสิ่งที่ต้องการคือ การวัดที่เชื่อถือได้ในเวลาอันสั้น ๆ และได้ประสิทธิภาพมากที่สุด

ลักษณะของนักเรียนที่ควรได้รับการสอนซ่อมเสริม

ศรียา นิยมธรรม (2530 : 47 - 48) ได้จำแนกนักเรียนที่ควรได้รับการสอนซ่อมเสริมออกเป็น 6 ประเภทคือ

1. นักเรียนที่เรียนช้า มีไอคิวระหว่าง 70 - 90 ซึ่งมีความสามารถจำกัดเรียนรู้ได้ช้า ขาดทักษะเบื้องต้นต่าง ๆ
 2. นักเรียนปัญญาเลิศมักถูกละเลย จึงเกิดความเบื่อหน่ายควรได้รับการพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ให้ถึงขีดสูงสุด
 3. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย และสติปัญญา ได้แก่ พิการ
 4. นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้เฉพาะอย่าง เนื่องจากมีความบกพร่องเกี่ยวกับระบบประสาท จึงทำให้มีปัญหาด้านการเรียนทางด้าน การรับรู้ การพูด การฟัง การอ่าน หรือ การเขียน
 5. นักเรียนที่มีปัญหาทางพฤติกรรม ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับสติปัญญา และขีดความสามารถ
 6. นักเรียนที่มีประสบการณ์และภูมิหลังจำกัด ได้แก่ นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่อยู่ห่างไกล เช่น นักเรียนชาวเขา นักเรียนที่ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้
- จะเห็นได้ว่านักเรียนที่ควรได้รับการสอนซ่อมเสริมส่วนมากจะเป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งปัจจัยที่เป็นผลดังกล่าวก็อาจจะเนื่องมาจากตัวผู้เรียนเอง สภาพแวดล้อมทางบ้าน ทางโรงเรียน หรือประสบการณ์ที่ได้รับอย่างจำกัดสำหรับนักเรียนที่อยู่ห่างไกล เช่น นักเรียนชาวเขาที่อยู่แถบบริเวณชายแดนภาคเหนือของประเทศไทย

การดำเนินการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่มีข้อบกพร่องทางการเรียนภาษาไทย

มะลิ จุลวงษ์ (2530 : 13) ได้ให้แนวคิดในการสอนซ่อมเสริมดังนี้

1. ทดสอบนักเรียนด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การสังเกต การสอบ การสัมภาษณ์ เพื่อดูว่านักเรียนบกพร่องหรือขาดทักษะในด้านใด

2. ครูนำผลการทดสอบมาพิจารณา แล้ววางแผนการสอนซ่อมเสริม
 3. ชี้แจงให้นักเรียนรู้จุดมุ่งหมายของการสอนซ่อมเสริม เพื่อให้เด็กเรียนที่ทัศนคติและเต็มใจที่จะรับการสอนซ่อมเสริม
 4. ครูวางแผนที่จะแก้ไขข้อบกพร่อง โดยกำหนดเวลา วิธีการ และวัสดุอุปกรณ์ให้เหมาะสม
 5. ให้นักเรียนได้ประเมินผลความก้าวหน้าของตนจากแบบทดสอบเป็นระยะเพื่อที่จะได้เห็นความก้าวหน้าของตน และมีกำลังใจในการแก้ไขข้อบกพร่อง
 6. การสอนซ่อมเสริมจะต้องคำนึงถึงวิธีที่ถูกต้องเหมาะสมและประหยัดเวลา
- ศรียา นิยมธรรม (2530 : 42) ได้เสนอลำดับขั้นในการสอนซ่อมเสริมไว้ดังต่อไปนี้
- ขั้นที่ 1 วินิจฉัยปัญหา ก่อนที่จะสอนซ่อมเสริม ครูควรวินิจฉัยปัญหาของนักเรียน ในการวิเคราะห์พฤติกรรม เพื่อค้นหาสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน เพื่อให้ความช่วยเหลือได้ถูกจุด การวินิจฉัยอาจทำได้อย่างไม่เป็นทางการ เช่น การสังเกตพฤติกรรม ส่วนการวินิจฉัยอย่างเป็นทางการโดยการทดสอบต่าง ๆ อาจจะเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลตามความเหมาะสม
 - ขั้นที่ 2 วางแผนการสอนซ่อมเสริม โดยกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มของเด็กที่มีปัญหาเดียวกัน แล้วเขียนโครงการสอนซ่อมเสริมโดยละเอียด
 - ขั้นที่ 3 ปฏิบัติการสอน ในการสอนซ่อมเสริมนอกจากจะต้องดำเนินการสอนไปตามแผนที่วางไว้ ครูควรตระหนักเสมอว่า ครูควรใช้กิจกรรมการสอนและสื่อใหม่ ๆ หลาย ๆ อย่างที่แตกต่างจากที่ใช้สอนในเวลาปกติ โดยคำนึงถึงช่วงเวลาที่เหมาะสม แรงจูงใจ การเสริมแรงและความสามารถของเด็กแต่ละคนแต่ละกลุ่มด้วย
 - ขั้นที่ 4 วัดผล จะต้องมีการวัดผลการสอนซ่อมเสริมเป็นระยะ ๆ เพื่อทราบความก้าวหน้าของเด็กและความเหมาะสมของกิจกรรมที่ใช้สอนว่า หากมีความบกพร่องที่จุดใดจะได้รับแก้ไขทันทีหรือหากเป็นความก้าวหน้าขึ้นเรื่อย ๆ จะได้พิจารณาจัดซ่อมเสริมต่อไป หรือยุติเพราะถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้แล้ว

ระยะเวลาในการจัดการสอนซ่อมเสริม

การจัดเวลาสำหรับการสอนซ่อมเสริม ต้องจัดให้สอดคล้องกับวัยและระดับของผู้เรียน ครูต้องคำนึงถึงปัญหาของผู้เรียน และเวลาที่ใช้สอนไม่มากหรือน้อยเกินไป มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2529 : 1058) การสอนครั้งหนึ่ง ๆ ควรใช้เวลาประมาณ 20 - 45 นาที ในสัปดาห์หนึ่ง นักเรียนแต่ละคนควรได้รับการสอนซ่อมเสริมประมาณ 3 - 5 ครั้งและไม่ควรสอนทิ้งช่วงห่างกันมากเพราะจะทำให้การสอนไม่ได้ผล การสอนซ่อมเสริมจะต้องเลือกเวลาให้เหมาะสม ไม่สอนในเวลาที่ได้กำลังเหนื่อยหรือกำลังหิวหรืออึดเกินไปหรือในเวลาที่เป็นเพื่อนนักเรียนคนอื่น ๆ กำลังเล่นหรือเรียนอย่างสนุกสนาน เวลาที่ใช้สอนอาจจะเป็นก่อนเข้าเรียนตอนเช้า หรือพักกลางวันหลังเลิกเรียนหรือสอนในเวลาปกติขณะที่ถูกซ่อมเสริมเรียนร่วมกับเพื่อน โดยครูอาจใช้ช่วงเวลาที่มืออย่างเหมาะสม

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริมดังกล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการสอนซ่อมเสริมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียน เนื่องจากนักเรียนมีความแตกต่างกันในแต่ละคนและการสอนซ่อมเสริมให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพควรจะใช้วิธีการสอนที่แตกต่างไปจากที่เคยสอนในชั่วโมงปกติ เพื่อเป็นการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบฝึกสำหรับสอนซ่อมเสริมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด เพราะแบบฝึกเป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่มีลักษณะสั้น ๆ ง่าย ๆ น่าสนใจเหมาะกับวัยและความสามารถของผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนได้รับการซ่อมเสริมบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ คำว่า "ทักษะ" หมายถึงความชำนาญ คล่องแคล่วรวดเร็วและถูกต้อง ทักษะจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้กระทำซ้ำ ๆ จนเกิดความชำนาญ ดังนั้นการสอนภาษาไทยเพื่อให้เด็กเรียนมีทักษะในการ ฟัง พูด อ่าน และเขียนครูจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสทำซ้ำ ๆ อยู่เสมอจนเกิดความชำนาญ สามารถที่จะฟัง พูด อ่าน เขียนได้คล่อง รวดเร็วและถูกต้อง เครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่น่าสนใจในการฝึกทักษะทางภาษาให้ได้

ผลดีคือ "แบบฝึก" ดังที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2524 : 3) กล่าวว่า "แบบฝึกมีไว้ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อช่วยเสริมให้เกิดทักษะและความแตกฉานในบทเรียน และ ศศิธร สุทธิแพทย์ (2517 : 63) ได้กล่าวว่า แบบฝึกจะช่วยให้การสอนของครูให้ประสบผลสำเร็จ เพราะแบบฝึกที่ดีจะครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดจะช่วยทบทวนเวลาในการสอนทั้งยังเป็นการพัฒนาผล การเรียนการสอนในแต่ละเรื่องด้วย

ความสำคัญของการใช้แบบฝึกสำหรับการอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียงเป็นทักษะทางภาษาที่จะต้องได้รับการฝึกฝนอยู่เสมอ ในการฝึกทักษะทางภาษานั้น แบบฝึกมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ และยังช่วยพัฒนาทักษะการอ่านต่าง ๆ ด้วย

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2517 : 26 - 27) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะการอ่านออกเสียงว่า "การอ่านออกเสียงเป็นเรื่องของทักษะจึงต้องอาศัยการฝึก ในการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่านออกเสียง ควรให้มีการฝึกบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญและแม่นยำ สิ่งที่จะช่วยให้การอ่านออกเสียงได้ผลดีคือ "แบบฝึก"

พรธรีภา อ่อนแสง (2532 : 44) กล่าวว่าโดยสรุปไว้ว่า แบบฝึกมีความสำคัญในการช่วยพัฒนาทักษะการอ่านโดยเฉพาะการอ่านออกเสียงให้ดีขึ้น แบบฝึกไม่เพียงแต่เป็นแบบฝึกให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอย่างเดียว แต่ยังสามารถกระตุ้นความสนใจให้เกิดขึ้น ซึ่งจะจูงใจให้เกิดการพัฒนาทักษะและความสามารถในการอ่านให้ดียิ่งขึ้น

บรูคส์ (Brooks. 1977 : 6920-A) ได้กล่าวถึงแบบฝึกทางภาษาว่า ถ้าพิจารณาตามหลักจิตวิทยาแล้ว แบบฝึกจะเป็นเครื่องมือทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพแบบฝึกทางภาษาไม่เพียงแต่จะช่วยให้การสื่อสารคำเนิ่น ไบด้วยดีเท่านั้น หากยังทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมในการสื่อสารเป็นไปโดยอัตโนมัติ แบบฝึกสามารถใช้ฝึกทักษะทางภาษาไทยทุกด้าน แบบฝึกทางภาษาจะมีความหมายอย่างสมบูรณ์ต่อเมื่อสามารถนำไปใช้ในการโต้ตอบสื่อสารได้

กล่าวโดยสรุปได้ว่า แบบฝึกมีความสำคัญต่อการอ่านออกเสียงช่วยพัฒนาทักษะการอ่านให้ดีขึ้น เป็นการนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวาง และความชำนาญเพิ่มมากขึ้น

ลักษณะของแบบฝึก

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2517 : 72) ได้ดัดแปลงการสร้างแบบฝึกจากแนวความคิดของ ทัดเกอร์ (Tucker, 1968) ไปทดลองใช้และได้รวบรวมลักษณะที่ดีของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาง่าย
3. มีความหมาย
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ได้รับความสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาได้ด้วยตนเอง

สนิท สัตโยภาส (2531 : 43) และสมชัย ไชยกุล (2526 : 14 - 15) ได้เสนอลักษณะที่ดีของแบบฝึกดังนี้

1. แบบฝึกควรสร้างขึ้น เพื่อที่จะสอนมิใช่เพื่อทดสอบว่านักเรียนรู้อะไรบ้าง
2. แบบฝึกหนึ่ง ๆ ควรเกี่ยวกับโครงสร้างเฉพาะของสิ่งที่สอนเพียงอย่างเดียว
3. สิ่งสำคัญที่จะฝึกควรเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้ว ซึ่งอาจนำมาจากบทสนทนา

การอ่าน และการพูดคุยกัน

4. ข้อความที่จะนำมาฝึกในแต่ละแบบฝึก ควรสั้นเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความยุ่งยากใจ
5. แต่ละแบบฝึกควรฝึกออกเสียงให้มากที่สุด จะเป็นการสร้างนิสัยการออกเสียง

ในภาษาได้ดี

6. แบบฝึกควรเป็นแบบที่กระตุ้นให้เกิดการตอบสนองที่พึงปรารถนาเท่านั้น
7. ในแบบฝึกที่เกี่ยวกับโครงสร้างของภาษาไม่ควรใช้คำศัพท์มากนัก
8. แบบฝึกควรเป็นแบบออกเสียงจนกว่านักเรียนจะออกเสียงได้ถูกต้องแล้วจึงให้ทำ

แบบฝึกเขียน แต่ก็ยังต้องฝึกออกเสียงอยู่

ลักษณะของแบบฝึกที่ดีพอจะสรุปได้ดังนี้คือ

1. ควรใช้หลักจิตวิทยา และกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน
2. ควรสร้างขึ้น เพื่อฝึกสิ่งที่จะสอน และเกี่ยวข้องกับนักเรียน
3. คำพูดหรือเนื้อหา ควรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้ว เช่น จากบทสนทนา การอ่าน หรือการพูดคุยกันของท้องถิ่น
4. สิ่งที่ฝึกแต่ละครั้ง ควรเป็นแบบฝึกสั้น ๆ และเข้าใจง่าย ๆ ให้นำเบื่อและที่สำคัญจะกระตุ้นให้เด็กสนใจใคร่ฝึก

หลักในการจัดทำแบบฝึก

ในการจัดทำแบบฝึกเพื่อฝึกนักเรียน ให้เกิดการเรียนรู้ให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่วรวดเร็วและถูกต้องครูจะต้องคำนึงถึงหลักในการจัดทำแบบฝึกดังนี้

รัชณี ศรีไพวรรณ (2527 : 412 - 413) ได้กล่าวถึงหลักการในการจัดทำแบบฝึกดังนี้

1. ต้องสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็กและลำดับขั้นของการเรียน
2. เมื่อมีจุดมุ่งหมายฝึกด้านใดควรจัดเนื้อหาให้ตรงกับควมมุ่งหมายนั้น
3. คำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก ถ้าสามารถจัดทำแบบฝึกที่แก้ไขข้อบกพร่องที่ตรงจุดของเด็กได้เป็นเรื่องดี
4. ในแบบฝึกต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจถ้าเด็กยังอ่านไม่ได้ครูต้องชี้แจงด้วยคำพูดที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ให้เด็กสามารถทำตามคำสั่งได้
5. แบบฝึกต้องมีความถูกต้อง ไม่มีข้อผิดพลาด
6. การให้เด็กทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง ต้องให้เหมาะสมกับเวลาและความสนใจของเด็ก
7. ควรทำแบบฝึกหลาย ๆ แบบเพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้กว้างขวางและส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิด
8. กระดาษที่ใช้ทำแบบฝึกจะต้องเหนียวและทนทาน

หลักสำคัญในการจัดท่าแบบฝึกคือ ต้องกำหนดวัตถุประสงค์ที่จะฝึกให้แน่นอนว่าจะฝึกเด็กเรื่องอะไร แล้วจัดเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ วิธีการฝึกควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถ วัยของเด็กเป็นสำคัญเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่เด็กอย่างเต็มที่

หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกในการอ่านออกเสียง

ในการสร้างแบบฝึกให้สมบูรณ์และเหมาะสมสำหรับไปใช้กับนักเรียนนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องอาศัยหลักจิตวิทยาเข้าช่วยเพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของเด็ก เกี่ยวกับเรื่องนี้ได้มีผู้รู้ได้ให้ข้อแนะนำในการนำหลักจิตวิทยามาใช้ในการสร้างแบบฝึกดังนี้

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย (2522 : 52 - 62) ได้แนะนำหลักจิตวิทยามาใช้ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) เกี่ยวกับกฎการฝึกหัดซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของ วัตสัน (Watson) คือ สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้ผู้ฝึกคล่องแคล่วสามารถทำได้ดี ในทางตรงข้ามสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัดทอดทิ้งไปนานแล้ว ย่อมทำได้ไม่ดีเหมือนเดิมต่อเมื่อมีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ ก็จะช่วยให้เกิดทักษะเพิ่มขึ้น
2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูควรคำนึงถึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความถนัด ความสามารถและความสนใจที่ต่างกัน จะเห็นในการสร้างแบบฝึกจึงควรพิจารณาความเหมาะสม ไม่ยากหรือง่ายเกินไป และควรมีหลายแบบ
3. การจูงใจผู้เรียน สามารถทำได้โดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เป็นการกระตุ้นให้ติดตามต่อไป และทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการทำแบบฝึก นอกจากนั้นการใช้แบบฝึกสั้น ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย
4. การนำสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต และการเรียนรู้มาให้ให้นักเรียนได้ทดลองทำ ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกในสิ่งที่ใกล้ตัว นอกจากจะทำได้แม่นยำแล้วนักเรียนยังสามารถจะนำหลักและความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อีกด้วย

จากแนวความคิดและหลักจิตวิทยาของผู้รู้ เกี่ยวกับลักษณะที่ดีของแบบฝึกและหลักในการจัดทำแบบฝึกดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทาง เสริมในการจัดทำแบบฝึก เพื่อสอนซ่อม เสริม

โดยผสมผสานกับหลักการวิธีการแก้ไขปัญหาการอ่านออกเสียง ซึ่งกล่าวไว้ตอนต้นในหัวข้อ ปัญหาการอ่านออกเสียงไม่ชัด โดยยึดหลักเกณฑ์

1. เป็นแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการฟัง - พูด - อ่าน และเขียน คือ ฝึกการฟังโดยให้รับฟังการออกเสียงที่ถูกต้องของคำในภาษาไทย ฝึกวิเคราะห์เสียงของคำที่นักเรียนออกเสียงอย่างเคยชินในภาษาแม่ และฝึกให้สามารถแยกความแตกต่างระหว่างเสียงที่ถูกต้องกับเสียงที่ผิดได้ แล้วจึงฝึกการออกเสียงโดยเริ่มจากการฝึกบริหารอวัยวะในการผลิตเสียง เช่น ริมฝีปาก ลิ้น ขากรรไกร แล้วให้นักเรียนสังเกตการสาธิตการออกเสียงอย่างถูกต้องของครูต่อจากนั้นให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามลำดับขั้นตอนของการออกเสียง โดยอาศัยวิธีการแก้ไขการออกเสียงไม่ชัดเจน ตามแนวของ ประสงค์ รายนสุข
2. เป็นแบบฝึกที่สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้นจึงมุ่งฝึกนักเรียนเป็นกลุ่มโดยจัดกลุ่มตามลักษณะข้อบกพร่องของการอ่านออกเสียงของนักเรียน
3. เป็นการฝึกที่สร้างความสนใจ และจูงใจนักเรียนโดยใช้ภาพประกอบ การฝึกเริ่มฝึกออกเสียงตั้งแต่ระดับ คำ ประโยค ข้อความ
4. เป็นแบบฝึกสั้น ๆ ง่าย ๆ แบบฝึกหนึ่ง ๆ จะฝึกเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งและใช้เวลาฝึกครั้งละประมาณ 30 - 40 นาที
5. เป็นแบบฝึกที่มุ่งสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการฝึกโดยใช้สื่อการเรียนการสอนหลาย ๆ ชนิดมาประกอบ เช่น บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค เกม เพลง เป็นต้น

การทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึก

การทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึก เป็นขั้นตอนที่เห็นว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะถึงแม้ว่าผู้สร้างแบบฝึกจะดำเนินการสร้างตามขั้นตอน หลักการต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วว่าดีเพียงใดก็ตามถ้าปราศจากการทดสอบประสิทธิภาพ แบบฝึกที่สร้างขึ้นหมายความว่าไม่เชื่อถือ ดังนั้นจำเป็นต้องนำแบบฝึกไปตรวจสอบคุณภาพ หรือหาประสิทธิภาพโดยอาศัยวิธีการนำเอา

แบบฝึกใบทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นมามีคุณภาพตามวัตถุประสงค์หรือตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ในการทดสอบหาประสิทธิภาพนี้คือการทดลองโดยมีลำดับขั้นตอน (อรพรรณ พรสีมา, 2530 : 115 - 116) ดังนี้

1. การทดสอบเดี่ยว (1 : 1) เป็นการทดลองใช้แบบฝึกกับนักเรียนที่เป็นตัวแทนของผู้ที่จะเรียนจากแบบฝึก 1 : 1 หมายความว่า ในการทดลองแต่ละครั้งประกอบด้วยผู้ทดสอบหนึ่งคนและนักเรียนหนึ่งคน

2. การทดสอบแบบกลุ่มเล็ก (1 : 10) เป็นการทดลองใช้แบบฝึกที่ปรับปรุงแล้วจากขั้นตอนที่ 1 กับนักเรียนที่เป็นตัวแทนของผู้ที่จะเรียนจากแบบฝึก 1 : 10 หมายความว่า ในการทดลองแต่ละครั้งประกอบด้วยผู้ทดสอบ 1 คน และนักเรียนประมาณ 10 คน

3. การทดสอบภาคสนาม เป็นการทดสอบขั้นสุดท้ายของกระบวนการทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึก การทดสอบในขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้สร้างมั่นใจได้ว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้และสามารถนำไปใช้ในการสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดของนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วได้ตามที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์

เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพ

เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ส่วนมาก กำหนดเป็น 80/80 เนื่องจากลักษณะเนื้อหาวิชาเป็นทักษะ

ความหมายของตัวเลข 80/80 80 ตัวแรกเป็นคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดของผู้เรียนโดยเฉลี่ยร้อยละ 80 80 ตัวหลังเป็นคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการเรียนโดยเฉลี่ยร้อยละ 80 (เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, 2526 : 52)

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดของนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ 80/80 ซึ่งถือว่าเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่นิยมใช้ เนื่องจากลักษณะเนื้อหาวิชาที่เป็นทักษะดังกล่าว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงในประเทศไทย

จิตประภา ศรีอ่อน (2523 : 90) ได้ศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาไทยไม่ชัดของเด็กชาวเขาเผ่าม้ง (เผ่า) ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ จังหวัดตาก ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชาวเขาเผ่าม้ง (เผ่า) มีปัญหาการออกเสียงภาษาไทยไม่ชัดถึงร้อยละ 90 การออกเสียงพยัญชนะเป็นเสียงที่มีปัญหามากกว่าเสียงสระและวรรณยุกต์ เสียงพยัญชนะที่ออกเสียงไม่ชัดคือ พยัญชนะควบกล้ำเสียงพยัญชนะสะกด เสียงพยัญชนะต้นบางเสียง ส่วนการออกเสียงไม่ชัด เป็นแบบการใช้เสียงทั้งมาแทนอีกเสียงหนึ่ง (Substitution) และการเว้นไม่ออกเสียงในคำ (Omission) และสมชัย ไชยกุล (2526 : 48) ได้ทำการทดลองในเรื่องการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ "กก" "กค" และ "กบ" กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยะลา โดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ "กก" "กค" และ "กบ" กับนักเรียน 50 คน ที่มีปัญหาด้านการอ่าน ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการฝึกแตกต่างจากคะแนนการสอบก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในปีที่เดียวกัน เพ็ญแข สุภักดิ์ (2526 : 70) ได้ศึกษาปัญหาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน โดยการสร้างแบบสำรวจ และแบบทดสอบความสามารถในการอ่านไปใช้ ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการอ่านออกเสียง ร ล ไม่ชัดมีร้อยละ 97.33 ลองลงมาก็คือการอ่านพยัญชนะและสระเพี้ยน ร้อยละ 93.33 นอกจากนี้ก็เป็นปัญหาอันตบต่อ ๆ มา เช่น อ่านซ้ำ ตะกุกตะกัก อ่านโดยใช้วิธีสะกดคำ อ่านผิดวรรคตอน อ่านคำควบกล้ำไม่ถูกต้อง และในปี พ.ศ. 2529 อ้อมฤทัย ไชยมงคล (2529 : 69) ได้ศึกษาปัญหาการสอนภาษาไทยของครูประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาวเขาตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 8 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ครูมีปัญหาการสอนในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียน และด้านเกี่ยวกับตัวผู้เรียน สำหรับด้านเกี่ยวกับตัวผู้เรียนพบว่า "การอ่านออกเสียงคำไม่ตรงตามตัวสะกด" ครูส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 และ วนิดา วัชรกิจ (2534 : 166) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่รับนักเรียนชาวเขาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก จากการศึกษาซึ่งได้รวบรวม

ปัญหาได้ 16 ปัญหา พบว่า ปัญหาที่มีความถี่สูงสุดคือปัญหาการพูด และการอ่านออกเสียงภาษาไทย ไม่ชัด ทำให้ครู และเด็กเข้าใจปัญหาไม่ตรงกัน

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

เบสท์ (Best. 1969 : 3316 - A) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านโดยการที่ใช้โปรแกรมการฝึก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 2 - 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้โปรแกรมการฝึกมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงและเห็นว่าผลดังกล่าวขึ้นอยู่กับโปรแกรมการฝึก ความเข้าใจในรายละเอียดการใช้โปรแกรมการฝึก และความเอาใจใส่ของครูด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ซีโรตา (Sirota. 1971 : 2320 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดโปรแกรมการอ่าน หนังสือให้แก่นักเรียนว่าจะมีผลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนหรือไม่ ผลปรากฏว่า โปรแกรมการอ่านที่ครูจัดให้แก่นักเรียนในแต่ละวัน มีผลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียน คือ นักเรียนสนใจอ่านหนังสือมากขึ้นและอ่านได้ดีขึ้น ในปีเดียวกันนี้ เดวิดสัน (Davidson. 1971 : 6273 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำถามของครูกับคำตอบของนักเรียนในขณะที่ มีกิจกรรมการอ่านแบบธรรมชาติ และแบบให้ใช้ความคิดเชิงวิจารณ์ และพอใจที่จะแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมา ส่วนนักเรียนที่เรียนการอ่านแบบธรรมชาติไม่ค่อยได้ใช้ความคิดที่ลึกซึ้งนัก มีแนวโน้มที่จะตอบคำถามแบบไม่มีความคิดเชิงวิจารณ์และไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมา ต่อมาในปี 1980 สตีเวนส์ (Stevens. 1980 : 365) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่าน จากการอ่านเรื่องที่สนใจของนักเรียนที่มีความสนใจในการอ่านจากรายการ 25 เรื่อง ซึ่งมีระดับความสนใจตั้งแต่ 1 - 7 เลือกเรื่องที่นักเรียนสนใจมาให้อ่าน แล้วทดสอบความเข้าใจ ในการอ่าน พบว่า เรื่องที่นักเรียนสนใจ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลทำให้เด็กเรียนอ่านได้ง่าย และสะดวกต่อการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ยังพบว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศ เกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่องที่สนใจ

จากการวิจัยที่กล่าวมาทั้งในประเทศและต่างประเทศจะเห็นได้ว่า ปัญหาการอ่าน ของนักเรียนมีจำนวนมากซึ่งแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้ ชุดการสอน การให้กันแบบฝึกหัด หรือ แบบฝึก ซึ่งนอกจากวิธีการต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้แล้ว

องค์ประกอบในด้าน รูปแบบ วิธีการ ที่จะนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาที่มีความสำคัญ ครูผู้สอนควรตระหนักอย่างยิ่ง

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึก

เกษร รongเดช (2522 : 56) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียงพยัญชนะ "ง" "พ" "ผ" "คว" และ "ขว" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนชุมชนลานสกา จำนวน 30 คน ปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยการใช้แบบฝึกชุดนี้แล้ว นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะ "ง" "พ" "ผ" "คว" และ "ขว" ได้สูงขึ้น นอกจากนี้ พวงเล็ก อุดระ (2526 : 29) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านระดับประถมศึกษาจำนวน 27 คน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนในการอ่านก่อนสอนและหลังสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในปี พ.ศ. 2530 พูนศรี อ๋มประไพ (2530 : 71) ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทย และสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร โรงเรียนบ้านแจ่มจันทร์ จำนวน 30 คน พบว่าคะแนนก่อนและหลังการสอนซ่อมเสริมของทุกกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในปีถัดมา วิชัย เพชรเรือง (2531 : 25) ได้สร้างแบบฝึกซ่อมเสริมความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาถิ่น โรงเรียนสุนทรวัฒนา จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 80 คน แล้วแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 40 คน กลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 40 คน แต่ละกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 5 กลุ่มปัญหา กลุ่มปัญหาละ 8 คน ดำเนินการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมกับกลุ่มทดลองที่ 1 ส่วนกลุ่มทดลองที่ 2 ใช้แบบฝึกซ่อมเสริมทั่วไป ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกกลุ่มปัญหาในปีเดียวกัน สนิท สัตโยภาส (2531 : 79) ได้สร้างแบบฝึกสำหรับใช้ซ่อมเสริมนักเรียนชาวเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการออกเสียงตัวสะกดไม้ขีดเจเน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน

ศึกษาสงเคราะห์ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 50 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 26 คน ดำเนินการสอนซ่อมเสริมกลุ่มทดลองด้วยแบบฝึก ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีปกติ ผลการวิจัยปรากฏว่าคะแนนในการออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในภาษาไทยหลังสอนของกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าความก้าวหน้าทางการออกเสียงของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติที่ดีต่อแบบฝึกอยู่ในระดับสูงและ พรรณีภา อ่อนแสง (2532 : 81) ได้สร้างแบบฝึกในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนที่พูดภาษาไทยลาวในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครไทยวิทยา จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 80 คน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน เป็นกลุ่มควบคุม 2 กลุ่ม และกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ดำเนินการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมสร้างกระบวนการคิดอย่างมีระบบในกลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุมที่ 2 และให้ครูประจำการสอนในกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มควบคุมที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทั่วไป ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมสร้างกระบวนการคิดอย่างมีระบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในปีเดียวกัน ประสงค์ ราชเดช (2532 : 102) ได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีปัญหาด้านการออกเสียงพูดไม่ชัด จำนวนเป็นเสียงพยัญชนะต้น ร ล เสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว เสียงพยัญชนะสะกด ง น ม ก ค บ เสียงสระ อะ อา เอีย และเสียงวรรณยุกต์ จัตวา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาวเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 54 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 27 คน ดำเนินการสอนกลุ่มทดลอง ซึ่งแยกตามข้อบกพร่องด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการพูด ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนวิธีปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงภาษาไทย ซึ่งจำแนกเป็นเสียงพยัญชนะต้น ร ล เสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว เสียงพยัญชนะสะกด ง น ม ก ค บ เสียงสระ อะ อา เอีย และเสียงวรรณยุกต์จัตวา หลังการฝึกของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึก

ในปี ค.ศ. 1971 เคนเนท (Kenneth. 1971 : 3149 - A) ได้ทำการวิจัยเพื่อต้องการประเมินความสำคัญของตัวแปรในรูปแบบการเรียนแบบรอบรู้ของ บลูม กับนักเรียนเกรด 7 - 8 โดยจัดกลุ่มทดลองดังนี้

กลุ่ม 1 กลุ่มควบคุม

กลุ่ม 2 สอนและบอกจุดประสงค์ของการเรียน

กลุ่ม 3 สอนบอกจุดประสงค์ สอบวินิจฉัย และทดสอบย่อย

กลุ่ม 4 สอนบอกจุดประสงค์ ใช้แบบทดสอบย่อยพร้อมทั้งชี้แจงและแก้ไขข้อบกพร่อง

โดยใช้สื่อการสอนชนิดต่าง ๆ

ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มทดลองต่าง ๆ และกลุ่มควบคุมแสดงว่าไม่ว่าจะสอนโดยวิธีใดที่ใช้กับกลุ่มทดลอง ทำให้นักเรียนมีความรอบรู้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญและการชี้แจงข้อบกพร่องกับนักเรียนนั้นให้ผลในทางที่ดี ในปีเดียวกัน เปาวันี (Paoni.

1978 : 3993 - A) ได้ศึกษาว่า การใช้ให้นักเรียนผู้ช่วยสอนระดับ 6 และระดับ 3 ช่วยสอนนักเรียนที่เรียนอ่อนด้านการอ่านระดับ 3 ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริมของกลุ่มที่ใช้ผู้ช่วยสอนทั้งสองระดับ ด้านความสามารถในการนำคำศัพท์ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

และความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่อ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกันกับที่

จอห์น (John. 1973 : 3475 - A) ได้ทำการวิจัยเพื่อต้องการตรวจสอบว่า การสอน

ซ่อมเสริม 3 วิธี คือ ใช้ครูสอน ใช้ผู้ช่วยสอน และใช้ เทปคาสเซต เพื่อดูว่าการสอนซ่อมเสริมวิธี

ใดจะมีประสิทธิภาพมากกว่ากัน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน และในปี

ค.ศ. 1975 ทอมสัน (Thomson. 1975 : 178 - 179 - A) ได้ทดลองสอนซ่อมเสริมใน

เรื่องการฟังและการพูด แก่ักเรียนจำนวน 40 คน ผลปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยการฟังแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนนเฉลี่ยการพูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ที่ระดับ .05 แสดงว่า การสอนซ่อมเสริมมีประสิทธิภาพในการปรับปรุงการฟังและการพูดของ

นักเรียนให้ดีขึ้น ส่วน เวลส์ (Wells. 1975 : 1292 - A) ได้ทดลองวิธีสอนโดยใช้หนังสือ

ภาพและภาพยนตร์ที่ไม่มีคำบรรยายแต่เปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายเพิ่มเติมด้วยการพูดและ

การเขียนกับนักเรียนกลุ่มซ่อมเสริมชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าระดับชั้นที่เรียนอยู่ ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความสามารถทางการอ่าน พูด เขียน และมีทัศนคติต่อการอ่านดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ การเพิ่มประสบการณ์ทางภาษาด้านการดูภาพ ช่วยพัฒนาความสามารถทางการอ่านและการเขียนของนักเรียนกลุ่มซ่อมเสริมได้ เช่นเดียวกับกับ ฮอร์น (Horne. 1973 : 3249 - A) ได้จัดโปรแกรมการอ่านพิเศษสำหรับนักเรียนระดับ 2 - 3 ที่มีข้อบกพร่องในการอ่าน โดยจัดสอนเป็นกลุ่มย่อยรายบุคคล ซึ่งใช้เทคนิคการสอนหลาย ๆ อย่าง ผลปรากฏว่า คะแนนก่อนสอนและหลังสอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ มีความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจและมีความก้าวหน้าในด้านคำศัพท์เพิ่มขึ้น

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านที่กล่าวมาแล้วแสดงให้เห็นว่าแบบฝึกมีความสำคัญต่อการอ่านโดยเฉพาะการอ่านออกเสียง ซึ่งเป็นทักษะทางภาษาที่จำเป็นต้องมีการฝึกฝนบ่อย ๆ เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการอ่านออกเสียงให้ถูกต้องมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สอง

อารี ยังสกุล (2514 : 58) ได้ศึกษาอิทธิพลของสภาพแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนและครูในจังหวัดพระนคร และจังหวัดสุราษฎร์ธานีซึ่งพบว่านักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความสามารถในการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งในด้านความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียน นักเรียนที่พูดภาษาไทยกลางเมื่ออยู่ที่บ้านมีความสามารถในการเรียนภาษาสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่ที่บ้าน และนักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละหลายชั่วโมง มีความสามารถในการฟัง การอ่านและการเขียนภาษาไทยสูงกว่าเด็กที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 - 2 ชั่วโมง หรือต่ำกว่านี้

งานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สอง

คิทเทล (สุนันทา ทองซอน. 2525 : 40 ; อ้างอิงมาจาก Kittell. 1963 : 76 - 83) ซึ่ง คิทเทล ได้ศึกษาสติปัญญาและการอ่านของนักเรียนที่เรียนรู้สองภาษาในเมืองเบอร์คเลย์ มลรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา โดยมีการทดสอบ 2 ครั้ง ครั้งแรกเมื่อกลุ่มตัวอย่างเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และครั้งที่ 2 เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผลปรากฏว่า

1. ความสามารถของสมองด้านภาษา และด้านการอ่านของเด็กที่เรียนรู้สองภาษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่ำกว่าความสามารถของสมองทางด้านอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษา
2. ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ความสามารถของสมองด้านภาษาและด้านการอ่านของเด็กที่เรียนรู้ภาษาเดียว จะสูงกว่าเด็กที่เรียนรู้สองภาษา
3. ความสามารถของสมองด้านภาษา และด้านการอ่านของเด็กที่เรียนรู้สองภาษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าความสามารถของสมองด้านอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษาซึ่งตรงข้ามกับความสามารถของเด็กที่เรียนรู้เพียงภาษาเดียว
4. ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เด็กที่เรียนรู้สองภาษามีความสามารถเฉลี่ยทางการอ่านและวุฒิภาวะ ทางสมองสูงกว่า เด็กที่เรียนรู้เพียงภาษาเดียว

ในปีต่อมา ค.ศ. 1981 บลูม และ ชูเอลล์ (Bloom and Shuell. 1981 : 245) ได้ศึกษาความคงทนของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาที่สองจากการฝึกแบบแบ่งเวลาเป็นช่วง ๆ และการฝึกแบบครั้งเดียวจบเนื้อหา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 9 - 10 ที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่สอง จำนวน 56 คน ผลการทดลองพบว่า กลุ่มที่เรียนโดยการฝึกแบบเป็นช่วง ๆ ได้ผลในด้านความคงทน ในการเรียนรู้ดีกว่า กลุ่มที่ฝึกครั้งเดียวจบเนื้อหา คิดเป็นร้อยละ 35

จากผลการวิจัยที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่า การเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนักเรียนเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนภาษาไทยโดยเฉพาะการอ่านออกเสียงเพราะครูต้องสอนเด็กที่พูดภาษาถิ่น ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเช่นเด็กทั่วไป และเด็กส่วนใหญ่มักเคยชินกับภาษาแม่มากกว่าภาษาที่สอง เพราะใช้ภาษาแม่ ในการติดต่อสื่อสารกันในชีวิตประจำวัน ดังนั้นเด็กจึงควร

ได้รับการสอนซ่อมเสริมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและมีการพัฒนาทักษะในด้านการใช้ภาษาที่สอง
คือภาษาไทยอย่างจริงจัง วิธีการคือ การใช้แบบฝึก เพราะการฝึกอย่างสม่ำเสมอ ในช่วงเวลา
สั้น ๆ ที่ค้ำึงถึง ความแตกต่างของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญจะทำให้นักเรียนเกิดพัฒนาทักษะทางภาษาดี
ขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเชื่อว่า แบบฝึกจะสามารถซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง คำที่มี
ตัวสะกด ของนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย เป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากร
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. วิธีดำเนินการทดลอง
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนบ้านเจดีย์โตะ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สาเหตุที่เลือกโรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนทดลองด้วยเหตุผลที่ว่า

1. เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ และมีจำนวนนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วมากพอที่จะคัดเลือกเข้ารับการทดลอง สำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวน 160 คน ประกอบด้วยนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง ปานกลาง และต่ำ

2. เป็นโรงเรียนที่จัดให้มีคาบสำหรับสอนซ่อมเสริมนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 4 ตั้งแต่เวลา 14.30 - 15.30 น.

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอแม่สอด
จังหวัดตาก จำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วในชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 จากนักเรียนชาวเขาเผ่าอื่น ๆ จำนวน 160 คน แล้วผู้วิจัยสุ่มอย่างง่าย (Simple
Random Sampling) มาจำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด
2. แบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียง
3. แบบฝึกซ่อมเสริม
4. แบบทดสอบท้ายแบบฝึก
5. แผนการสอนโดยใช้แบบฝึก

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดเป็นแบบทดสอบ
ที่ใช้หลังจากการทดลองเสร็จสิ้น ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
หนังสือเรียนภาษาไทย คู่มือครู และประมวลคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ฉบับปรับปรุง
พ.ศ. 2533)
 - 1.2 ศึกษาหลักสูตรของนักเรียนชาวเขา พุทธศักราช 2524
 - 1.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 1.4 ศึกษาคำยากคำที่มีปัญหาในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 จากงานวิจัยของ ดวงเดือน สุกข์กิตติย์ (2522 : 89 - 91) เพื่อนำคำมาแต่งเป็น
เรื่องราวในแบบทดสอบ

1.5 ศึกษาปัญหาการออกเสียงของนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว โดยยึดแนวของ สนิท สัตโยภาส (2531) ประสงค์ รายนุสุข (2532) และแบ่งปัญหาการอ่านออกเสียง คำที่มีตัวสะกดได้ ดังนี้

- 1.5.1 ใช้เสียงหนึ่งมาแทนเสียงหนึ่ง
- 1.5.2 ออกเสียงเพี้ยน
- 1.5.3 เว้นไม่ออกเสียงในคำ

1.6 นำปัญหา ในการอ่านออกเสียงทั้ง 3 แบบ ที่ผู้วิจัยจำแนกไว้เสนอต่อ ประธาน และกรรมการควบคุมปริญญาโท

1.7 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด โดยนำคำยากตามที่ได้ศึกษามาในข้อ 1.3, 1.4 มาเรียบเรียงเป็นเรื่องราวที่เหมาะสมกับ นักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งสำนวนและภาษา จำนวน 1 เรื่อง โดยคัดเลือกคำมาทดสอบ จำนวน 60 คำ และเพื่อให้สะดวกและตรวจได้ง่ายให้คะแนนได้ เพียงตรงในการอ่านออกเสียง ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงประกอบการสอนอ่านขึ้น

1.8 นำแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อ ประธาน และกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญทางการวัดผลประเมินผลในวิชา ภาษาไทย ประกอบด้วย

1.8.1 รองศาสตราจารย์ประสงค์ รายนุสุข อาจารย์วิชาภาษาไทย และภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

1.8.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

1.8.3 อาจารย์สนั่น มีบัณฑิตภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

1.8.4 อาจารย์พรทิพย์ จรรย์ยา อาจารย์สอนกลุ่มทักษะภาษาไทย โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เพื่อตรวจสอบ

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่า แบบทดสอบ (คำที่มีตัวสะกด) ในแต่ละคำที่เลือกมาสอดคล้องกับจุดประสงค์ ซึ่งพฤติกรรมตามตารางวิเคราะห์ เนื้อหาหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้ (บุญเชิด ภิญโญนนท์พงษ์, 2527 : 69)

- +1 หมายถึง แน่ใจว่า คำ (แบบทดสอบ) มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า คำ (แบบทดสอบ) มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่า คำ (แบบทดสอบ) ไม่มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์

1.9 นำแบบทดสอบที่ได้จากการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC แล้วคัดเลือกเฉพาะคำที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป แล้วนำ คำ (แบบทดสอบ) ที่ได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 100 คน เพื่อนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 1 ใน 3 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 : 136 - 137) แล้วคัดเลือกคำที่มีตัวสะกดที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .21 - .79 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .24 - .79 โดยคัดเลือกคำที่ใช้ทำแบบทดสอบไว้จำนวน 50 คำ

1.10 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด ไปทดลองใช้กับนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 60 คน และนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเคอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson 20) (ลิวัน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2531 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.938 (ดังตารางในภาคผนวก)

2. แบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด

2.1 แบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด เป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยตัดแปลงการคิดคะแนนจากคู่มือดำเนินการประเมินความสามารถทางด้านภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ปีการศึกษา 2534 กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีลักษณะดังนี้

แบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด

ชื่อผู้บันทึก..... ชื่อนักเรียน..... วันที่บันทึก.....							
คำที่ทดสอบ	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	การออกเสียง				คะแนน
			ถูก	ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
1	อากาศ	ค					
2	เบิก	ก					
3	บาน	น					
4	สำคัญ	น					
รวม							

2.2 ในการทดสอบคำคำเดียวกัน เช่นคำว่า กาศ หากนักเรียนอ่านผิดซ้ำกัน ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป ในแบบทดสอบชุดเดียวกัน ถือว่าอ่านผิด 1 คำ

2.3 หลังจากการทดสอบเสร็จสิ้น ก็รวมคะแนนการอ่านของนักเรียนแต่ละคน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ

คำที่อ่านออกเสียงถูกต้อง ให้ 1 คะแนน

คำที่อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง หรือไม่อ่าน ให้ 0 คะแนน

2.4 นำแบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด เสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมบริษัทยาพันธ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 4 ท่าน ดังมีรายชื่อในข้อ 1.8 เพื่อตรวจและแก้ไข

2.5 นำแบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด ไปหาความเชื่อมั่นโดยนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จำนวน 5 คน และใช้แบบบันทึกการให้คะแนนจำนวน 2 ท่าน เพื่อดูว่าความคิดเห็นของผู้บันทึกสอดคล้องกันหรือไม่โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 : 153) ปรากฏผลว่าการบันทึกการให้คะแนนของผู้บันทึก 2 ท่าน มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.987 (ดังตารางในภาคผนวก)

3. แบบฝึกซ้อมเสริม มีวิธีการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการ วิธีการสร้างแบบฝึก จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ศึกษาเนื้อหา จุดประสงค์ ความคิดรวบยอด ของวิชาภาษาไทย จากหลักสูตรประถมศึกษา คู่มือการสอนภาษาไทย และแบบฝึกหัดภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เรื่องคำที่มีตัวสะกด

3.3 ยึดหลักเกณฑ์ในการสร้างแบบฝึก ดังนี้

3.3.1 เป็นแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริม การฟัง-พูด-อ่าน และเขียน คือ ฝึกการฟังโดยให้รับฟังการออกเสียงที่ถูกต้อง ฝึกวิเคราะห์ แยกแยะเสียงที่ถูกต้องกับเสียงที่ผิด

ฝึกการพูดโดยเริ่มบริหารอวัยวะในการออกเสียง เช่น ลิ้น ริมฝีปาก ฝึกออกเสียงตามขั้นตอนและฝึกเขียนตามคำที่อ่าน

3.3.2 เป็นแบบฝึกที่สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้นแบบฝึกที่สร้างขึ้น จึงมุ่งฝึกนักเรียนเป็นกลุ่มและรายบุคคล

3.3.3 เป็นการฝึกที่สร้างความสนใจ และจูงใจนักเรียน โดยใช้ภาพประกอบการฝึก เริ่มฝึกการออกเสียง ตั้งแต่คำ ประโยค ข้อความ ฯลฯ

3.3.4 เป็นแบบฝึกสั้น ๆ ง่าย ๆ แบบฝึกหนึ่ง ๆ จะฝึกเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ใช้เวลาฝึกประมาณ 30 - 40 นาที

3.3.5 เป็นแบบฝึกที่มุ่งสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการฝึก โดยใช้สื่อการเรียนการสอนหลาย ๆ ชนิด มาประกอบ เช่น บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค เกม เพลง เป็นต้น

3.4 รูปแบบของแบบฝึก มีลักษณะ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ฝึกการฟัง เพื่อแยกแยะความแตกต่างของเสียง

ขั้นที่ 2 ฝึกการพูด เพื่อฝึกให้นักเรียนออกเสียงพยัญชนะตัวสะกดให้ชัดเจน

ขั้นที่ 3 ฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงโดยใช้เกม เพลง

ขั้นที่ 4 ฝึกให้นักเรียนเขียนตามคำที่ฝึกอ่าน

3.5 นำข้อมูลในข้อ 3.3, 3.4 มาสร้างแบบฝึกโดยให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมและเนื้อหาที่กำหนดไว้ซึ่งได้ทั้งหมด 16 แบบฝึก ดังนี้

3.5.1 แบบฝึกซ่อมเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดที่ใช้เสียงหนึ่งมาแทนเสียงหนึ่ง จำนวน 6 แบบฝึกดังนี้

แบบฝึกที่ 1 ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ กง

แบบฝึกที่ 2 ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ กน

แบบฝึกที่ 3 ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ กม

แบบฝึกที่ 4 ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ กก

แบบฝึกที่ 5 ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ กด

แบบฝึกที่ 6 ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ กบ

3.5.2 แบบฝึกซ้อมเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดที่เว้นไม่ออกเสียงในคำ จำนวน 5 แบบฝึกดังนี้

- แบบฝึกที่ 1 ฝึกความพร้อมทางสายตา
- แบบฝึกที่ 2 ฝึกเคลื่อนไหวสายตา
- แบบฝึกที่ 3 ฝึกการอ่านเว้นวรรคตอน
- แบบฝึกที่ 4 ฝึกอ่านจำคำหรือวลี
- แบบฝึกที่ 5 ฝึกอ่านแยกวลีหรือประโยค

3.5.3 แบบฝึกซ้อมเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดที่อ่านออกเสียงเพี้ยน จำนวน 5 แบบฝึกดังนี้

- แบบฝึกที่ 1 ฝึกออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ กง กน และ กม
- แบบฝึกที่ 2 ฝึกออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ กก กค และ กบ
- แบบฝึกที่ 3 ฝึกออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ กง กน กม กก กค

และ กบ

แบบฝึกที่ 4 ฝึกอ่านคำยาก

แบบฝึกที่ 5 ฝึกอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กน

กก กค และ กบ

3.6 นำแบบฝึกเสนอต่อประธาน กรรมการ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทย จำนวน 4 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ประสงค์ วัฒนสุข อาจารย์ภาควิชาภาษาไทย และภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อาจารย์สำนักพิมพ์มหามงคล อาจารย์ภาคหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อาจารย์สุภาภรณ์ กิตติรัชดานนท์ ศึกษานิเทศก์กลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก และอาจารย์พรทิพย์ จรรยา อาจารย์สายผู้สอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) โรงเรียนบ้านเจดีย์ไฉะ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เพื่อตรวจพิจารณาภาษา ความเหมาะสม และปรับปรุง ก่อนที่จะนำไปทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพ

การทดสอบประสิทธิภาพ ของแบบฝึก

ครั้งที่ 1 เป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพรายบุคคลโดยนำแบบฝึกที่ปรับปรุงแล้วทั้ง 16 แบบฝึก ไปทดลองใช้กับนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 1 คน โดยผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำอย่างง่ายจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มา 1 คน แล้ว ให้นักเรียน ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกทั้ง 16 แบบฝึก และทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึก แบบทดสอบรวมหลังเรียน จากผลการทดลองครั้งที่ 1 กับนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มี ความบกพร่องในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด จำนวน 1 คน ได้พบข้อคิดเห็นและข้อบกพร่อง พอสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีความบกพร่องในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในแม่ กง กน กม กก กค และ กข จริง ซึ่งลักษณะที่บกพร่องคือ ออกเสียงตัวสะกดหนึ่งเป็นอีกตัวสะกดหนึ่งและเว้น ไม่ออกเสียงตัวสะกดในคำ
2. ภาพประกอบในแบบฝึกแม่กง คำว่า "น้อง" "สอง" ยังสื่อความหมายไม่ชัดเจน
3. เนื้อเรื่องในแบบทดสอบและแบบฝึกยาวเกินไปและคำบางคำที่นำมาสร้างแบบฝึก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ยากเกินไป
4. นักเรียนยังไม่เข้าใจคำสั่ง เอกสารประกอบการฝึก ครูต้องอธิบายและทำให้ดูเป็น ตัวอย่างจึงเข้าใจ และเพิ่มตัวอย่างการทำแบบฝึกลงในเอกสารประกอบการฝึก
5. การทดลองใช้แบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียง เป็นรายบุคคลนี้ ทำให้สามารถ แก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนได้ จากการสังเกตนักเรียนอ่านออกเสียงได้ชัดเจน และนักเรียน มีความกระตือรือร้น และสนุกสนานกับการอ่านออกเสียง และการบันทึกเทป

ครั้งที่ 2 เป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพกับกลุ่มเล็ก โดยนำแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงที่ปรับปรุงแล้วจากขั้นตอนที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ

แม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 10 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 1 คน ปานกลาง 3 คน และต่ำ 1 คน โดยให้นักเรียนศึกษาในลักษณะเป็นกลุ่มและรายบุคคล โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับในขั้นตอนที่ 1 เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อบกพร่องเกี่ยวกับความเหมาะสมของภาษา เนื้อเรื่อง แบบฝึกหัด เวลาที่ใช้ หลังจากนั้นนำข้อมูลต่าง ๆ มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อสังเกตที่ได้

จากการทดลองกลุ่มเล็กพบข้อคิดเห็นและข้อบกพร่องดังนี้

1. คำสั่งในแบบฝึกการอ่านออกเสียงที่ฝึกการอ่านวันวรรคตอน และฝึกอ่านแยกวลีหรือประโยค นักเรียนบางคนเมื่ออ่านแล้วยังไม่เข้าใจ ครูจึงต้องอธิบาย และยกตัวอย่างประกอบ
2. เนื้อเรื่องในแบบทดสอบท้ายแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดที่ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง ในแบบทดสอบที่ 3 ทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่สะกดในแม่ กม แบบทดสอบที่ 4 ทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่สะกดในแม่ กก และในแบบทดสอบท้ายแบบฝึกที่ 2 ที่อ่านออกเสียงเพี้ยน ทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่สะกดในแม่ กก กต และ กบ มีรายละเอียดที่นักเรียนต้องฝึกอ่านมากเกินไป ทำให้นักเรียนไม่สนใจที่จะอ่าน
3. รูปภาพประกอบในแบบทดสอบท้ายแบบฝึกเตรียมความพร้อมสื่อความหมายไม่ชัดเจน
4. แบบฝึกซ่อมเสริมการเคลื่อนสายตามีข้อความมากเกินไปทำให้เด็กเบื่อและไม่สนใจเรียนในช่วงสุดท้าย
5. รูปภาพประกอบที่ชัดเจนและเนื้อเรื่องที่สอดคล้องกับสภาพการดำรงชีวิตของนักเรียน เป็นตัวเสริมแรงให้นักเรียนสนใจที่จะเรียน
6. การบันทึกเทป เป็นการเสริมแรงให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะฝึกพูด ฝึกอ่านให้ถูกต้องและชัดเจน

หลังจากการทดลองหาคูณาภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดครั้งที่ 2 แล้วผู้วิจัยจึงรวบรวมข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อนำไปปรับปรุงแบบฝึกแต่ละแบบฝึกตามข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่พบในการทดลอง แล้วเสนอต่อประธาน และกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อให้ได้ข้อ เสนอแนะในการนำไปปรับปรุงแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปทดลองภาคสนาม

ครั้งที่ 3 นำแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดที่ปรับปรุงในขั้นตอนที่ 2 ไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตามเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้ นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้สอนซ่อมเสริมและทดสอบใหม่จนสามารถผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด

4. แบบทดสอบท้ายแบบฝึก เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาหลักสูตร หนังสือเรียน คู่มือครูวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เรื่องคำที่มีตัวสะกด

4.2 ศึกษาจุดประสงค์ ความคิดรวบยอดของแต่ละแบบฝึก แล้วนำมาสร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ และสภาพปัญหาการอ่านออกเสียง ลักษณะแบบทดสอบเป็นการนำคำที่มีตัวสะกด 20 คำ มาเรียบเรียงเป็นเรื่องราวสั้น ๆ และเพื่อสะดวกในการตรวจมีแบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงด้วย

4.3 นำแบบทดสอบท้ายแบบฝึกแต่ละแบบที่สร้างขึ้นจำนวน 16 ฉบับ เสนอต่อกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่าน ดังนี้ รองศาสตราจารย์ประสงค์ ราษฎร์ อาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อาจารย์สนั่น มีชนนภาก อาจารย์ภาคหลักสูตรและการสอน อาจารย์หรรทิพย์ จรรยา ครูสายผู้สอนวิชาภาษาไทย โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้น มีจำนวนคำที่มีตัวสะกดอยู่ในหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

4.4 นำแบบทดสอบท้ายแบบฝึก ที่ได้รับการตรวจสอบแล้วทั้ง 16 ฉบับ ไปทดสอบกับนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียน

บ้านเจดีย์โคะ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 100 คน เพื่อนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 1 ใน 3 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 : 136 - 137) แล้วคัดเลือกค่าที่มีตัวสะกดที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .25 - .81 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .21 - .85 โดยคัดเลือกค่าที่ใช้ทดสอบไว้ 15 ค่า

4.5 นำแบบทดสอบท้ายแบบฝึกทั้งหมด ไปทดลองใช้กับนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 60 คน และนำมาหาค่าความเชื่อมั่น KR - 20 ของ คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson 20) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2531 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่นเรียงลำดับดังนี้ 0.84, 0.69, 0.73, 0.78, 0.60, 0.70, 0.86, 0.81, 0.90, 0.80, 0.84, 0.68, 0.65, 0.82, 0.73, 0.73 (ตั้งตารางในภาคผนวก)

4.6 ในการใช้แบบทดสอบท้ายแบบฝึก ครูจะต้องใช้แบบทดสอบควบคู่ไปกับแบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียน เพื่อเป็นผลดีในการให้คะแนนที่ถูกต้องและแม่นยำ

4.7 การทดสอบ อ่านออกเสียงถูกต้องให้ 1 คะแนน อ่านผิด อ่านไม่ได้ ให้ 0 คะแนน ค่าค่าเดียวกัน เช่น คำว่า ลุง ถ้านักเรียนอ่านผิดซ้ำกันตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป ในแบบทดสอบชุดเดียวกันถือว่าอ่านผิด 1 ครั้ง

5. แผนการสอน มีวิธีการสร้างดังนี้

5.1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู หนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

5.2 นำความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จากแบบฝึกมาเขียนแผนการสอน โดยให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

5.3 นานแผนการสอนที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธาน และกรรมการควบคุม
 บริษัทยาพันธ์ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือรองศาสตราจารย์ประสงค์ ราชณัฐ
 อาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร อาจารย์สัทธน์ มีจันทร์หมาก ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อาจารย์สุภาภรณ์
 กิตติรัชดานนท์ ศึกษานิเทศก์ กลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก
 ผู้มีประสบการณ์ในการแก้ไขข้อบกพร่องในการพูดของนักเรียนชาวเขา เพื่อตรวจสอบความ
 เที่ยงตรงของเนื้อหา และความสอดคล้องของเวลาที่ใช้สอน

5.4 นานแผนการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ สังกัดสำนักงาน
 การประถมศึกษาอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ที่มีความบกพร่องด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด

5.5 นานแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีดำเนินการทดลอง

การทดลอง ทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 โดยใช้เวลาสอนซ่อมเสริม
 วันละ 2 คาบ คาบละ 20 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ รวม 40 คาบ ตั้งแต่วันจันทร์ - วันศุกร์
 เวลา 14.30 - 15.10 น. (ยกเว้นวันพุธที่เรียนลูกเสือ - ยุวกาชาด) การดำเนินการ
 ทดลองผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้ง 16 แบบฝึกเมื่อสอนซ่อมเสริมจบลงในแต่ละแบบฝึกให้นักเรียนทำ
 แบบทดสอบท้ายแบบฝึกทันที เพื่อนำคะแนนที่ได้มาใช้ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ตามเกณฑ์
 80/80 (เสาวดีชัย ลิกขามันติต. 2526 : 52) หลังจากสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกครบทั้ง
 16 ฉบับแล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไปทำ
 การทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างแล้วบันทึกผลเป็นคะแนนหลังเรียนซ่อมเสริม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการสอบ
2. หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ทาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

1.2 ทาค่าความแปรปรวนของคะแนน คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 63)

$$s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

1.3 ทาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดโดยใช้การคำนวณจากสูตร คูเดอว์ ริชาร์ดสัน (KR-20) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n	แทน	จำนวนคำสอบของแบบทดสอบ
p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำได้ในคำหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดในคำหนึ่ง ๆ คือ $1 - p$
S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับนั้น

1.4 ทาค่าความเชื่อมั่นของแบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดโดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 153)

$$r_{XY} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{XY}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 และคนที่ 2
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1

ΣY	แทน ผลรวมของคะแนนดิบของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2
ΣXY	แทน ผลรวมของผลคูณคะแนนผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กับคะแนนผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 เป็นคู่ ๆ ในรูปคะแนนดิบ
ΣX^2	แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนนดิบผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1
ΣY^2	แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนนดิบผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2

2. สถิติเพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองหาค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ โดยใช้เทคนิค 1 ใน 3 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 136 - 137) โดยใช้สูตร

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน ความยากของคำแต่ละคำ
	R	แทน จำนวนผู้อ่านถูกในคำแต่ละคำ
	N	แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

$$r = \frac{R_u - R_e}{N/2}$$

เมื่อ	r	แทน ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายคำ
	R_u	แทน จำนวนผู้อ่านถูกในคำนั้นในกลุ่มเก่ง
	R_e	แทน จำนวนผู้ที่อ่านถูกในคำนั้นในกลุ่มอ่อน
	N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2.2 ทาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์, 2527 : 89 - 91)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหา
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด โดยใช้สูตร

$$E_1 = \frac{(\sum X)}{\frac{N}{A}} \times 100$$

$$E_2 = \frac{(\sum F)}{\frac{N}{B}} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในบทเรียน คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบฝึกหัด

E_2	แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวผู้เรียนหลังการเรียน) คิดเป็นร้อยละ
ΣX	แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากแบบฝึกหัด
ΣF	แทน คะแนนรวมของการทดสอบหลังเรียน
N	แทน จำนวนผู้เรียน
A	แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัด
B	แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

(เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. 2526 : 53)

ตอนที่ 1 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน (ตาราง 1 - ตาราง 5)

ตาราง 1 แสดงคะแนนที่ได้จากการทดสอบจากการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึกชุดที่ 1 ฝึกการอ่าน
ออกเสียงคำที่มีตัวสะกดที่ใช้เสียงหนึ่งมาแทนเสียงหนึ่ง

คน ที่	คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึก (ชุดที่ 1)												
	ฉบับที่1(15)		ฉบับที่2(15)		ฉบับที่3(15)		ฉบับที่4(15)		ฉบับที่5(15)		ฉบับที่6(15)		รวม(90)
1	15		15		15		15		15		15		90
2	12		14		13		14		15		15		83
3	12		15		15		14		14		14		84
4	11*	13	14		13		14		15		13		82
5	10*	12	11*	13	13		12		12		12		74
6	12		9*	12	12		12		12		12		72
7	14		13		14		13		15		14		83
8	12		12		11*	13	14		10*	12	9*	12	75
9	14		13		11*	12	13		10*	12	14		78
10	14		10*	12	14		15		13		14		82
11	14		13		15		13		15		15		85
12	13		13		13		11*	13	13		15		80
13	13		13		12		12		10*	12	13		75
14	14		14		15		13		14		15		85
15	14		14		15		12		14		14		83
16	15		15		14		12		13		13		82

ตาราง 1 (ต่อ)

คน	คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึก (ชุดที่ 1)												
	ฉบับที่1(15)		ฉบับที่2(15)		ฉบับที่3(15)		ฉบับที่4(15)		ฉบับที่5(15)		ฉบับที่6(15)		รวม(90)
17	15		11*	12	15		15		15		15		87
18	11*	12	14		14		13		12		15		80
19	12		13		14		14		12		14		79
20	15		14		15		15		15		15		89
21	14		8*	12	15		13		13		15		82
22	14		12		11*	13	14		14		13		80
23	15		12		15		14		14		11*	13	83
24	14		14		13		11*	13	15		14		83
25	14		12		13		13		14		12		78
26	12		13		15		13		14		15		82
27	15		9*	12	10*	12	15		12		12		78
28	15		14		13		15		14		15		86
29	15		15		15		15		15		15		90
30	14		13		13		11*	13	15		14		82
ΣX	409		397		413		406		410		417		2452
\bar{X}	13.63		13.23		13.76		13.53		13.66		13.90		81.73

* นักเรียนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ต้องสอนซ่อมเสริม จากตาราง 1 พบว่า
นักเรียนบางคนทำคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จึงทำการสอนซ่อมเสริมและทดสอบใหม่

ตาราง 2 แสดงคะแนนที่ได้จากการทดสอบจากการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึกชุดที่ 2 ฝึกการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดที่วันไม่ออกเสียงในคำ

คนที่	คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึก (ชุดที่ 2)					
	ฉบับที่ 1(15)	ฉบับที่ 2(15)	ฉบับที่ 3(15)	ฉบับที่ 4(15)	ฉบับที่ 5(15)	รวม(75)
1	14	15	15	13	15	72
2	14	14	15	13	15	71
3	15	15	14	14	14	72
4	14	14	14	14	14	70
5	13	14	15	11* 12	15	69
6	15	15	15	9* 12	15	72
7	14	15	15	9* 12	15	71
8	14	14	15	9* 12	15	70
9	11* 13	15	15	11* 12	15	70
10	14	15	15	13	15	72
11	15	12	15	13	15	70
12	15	14	14	11* 12	14	69
13	15	15	14	11* 12	14	70
14	15	14	15	9* 12	15	71
15	15	13	15	13	15	71
16	15	13	15	13	15	71
17	15	15	15	14	15	74
18	15	13	12	10* 12	12	64
19	15	13	12	10* 12	12	64

ตาราง 2 (ต่อ)

คน ที่	คะแนนที่ได้จากการทาบแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึก (ชุดที่ 2)										
	ฉบับที่ 1(15)		ฉบับที่ 2(15)		ฉบับที่ 3(15)		ฉบับที่ 4(15)		ฉบับที่ 5(15)		รวม(75)
20	15		15		15		13		7*	12	70
21	15		15		15		14		13		72
22	13		13		15		13		15		69
23	11*	13	15		15		13		7*	12	68
24	11*	13	15		15		13		15		71
25	14		13		15		13		15		70
26	15		15		14		12		14		70
27	15		15		14		12		15		71
28	15		15		15		11*	13	14		72
29	15		15		15		15		15		75
30	15		15		15		15		15		75
ΣX	433		429		438		386		410		2116
\bar{X}	14.43		14.30		14.60		12.86		14.33		70.53

* นักเรียนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ต้องสอนซ่อมเสริม จากตาราง 2 พบว่า
นักเรียนบางคนทำคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จึงทำการสอนซ่อมเสริมและทดสอบใหม่

ตาราง 3 แสดงคะแนนที่ได้จากการทดสอบจากการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึกชุดที่ 3 ฝึกการอ่าน
ออกเสียงคำที่มีตัวสะกดที่อ่านออกเสียงเพี้ยน

คน ที่	คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึก (ชุดที่ 3)					
	ฉบับที่ 1(15)	ฉบับที่ 2(15)	ฉบับที่ 3(15)	ฉบับที่ 4(15)	ฉบับที่ 5(15)	รวม(75)
1	15	14	15	15	14	73
2	13	13	14	14	14	68
3	12	14	13	13	14	66
4	12	12	11* 14	11* 13	14	65
5	15	13	14	14	14	70
6	13	14	13	13	15	68
7	13	13	11* 13	11* 13	14	66
8	11* 13	10* 12	10* 12	10* 12	14	63
9	12	11* 13	11* 13	11* 13	13	64
10	13	13	14	14	14	68
11	15	14	13	13	15	70
12	14	12	14	14	14	68
13	14	11* 14	12	12	15	67
14	13	11* 13	11* 13	11* 13	14	66
15	12	12	12	12	12	60
16	13	12	13	13	13	64
17	15	14	14	14	13	70
18	14	14	14	14	15	71
19	15	13	14	14	15	71

ตาราง 3 (ต่อ)

คน ที่	คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึก (ชุดที่ 3)										
	ฉบับที่ 1(15)		ฉบับที่ 2(15)		ฉบับที่ 3(15)		ฉบับที่ 4(15)		ฉบับที่ 5(15)		รวม(75)
20	15		14		14		14		15		72
21	13		15		14		14		15		71
22	11*	13	11*	13	12		12		15		65
23	11*	13	11*	13	12		12		14		64
24	14		14		14		14		14		70
25	14		14		14		14		14		70
26	12		14		14		14		14		68
27	15		14		14		14		12		69
28	11*	13	14		15		15		14		71
29	15		15		15		15		15		75
30	15		14		14		15		13		71
ΣX	408		403		406		406		421		2044
\bar{X}	13.60		13.43		13.53		13.53		14.03		68.13

* นักเรียนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ต้องสอนซ่อมเสริม จากตาราง 3 พบว่า
นักเรียนบางคนทำคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จึงทำการสอนซ่อมเสริมและทดสอบใหม่

ตาราง 4 แสดงคะแนนรวมทั้งหมดที่ได้จากการทดสอบจากการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึก

คนที่	คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึก			
	ชุดที่ 1 (90)	ชุดที่ 2 (75)	ชุดที่ 3 (75)	รวมทั้งสิ้น (240)
1	90	72	73	235
2	83	71	68	222
3	84	72	66	222
4	82	70	65	217
5	74	69	70	213
6	72	72	68	212
7	83	71	66	220
8	75	70	63	208
9	78	70	64	212
10	82	72	68	222
11	85	70	70	225
12	80	69	68	217
13	75	70	67	212
14	85	71	66	222
15	83	71	60	214
16	82	71	64	217
17	87	74	70	231
18	80	64	71	215
19	79	64	71	214

ตาราง 4 (ต่อ)

คนที่	คะแนนที่ได้จากการทาบแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึก			
	ชุดที่ 1 (90)	ชุดที่ 2 (75)	ชุดที่ 3 (75)	รวมทั้งสิ้น (240)
20	89	70	72	231
21	82	72	71	225
22	80	69	65	214
23	83	68	64	215
24	83	71	70	224
25	78	70	70	218
26	82	70	68	220
27	78	71	69	218
28	86	72	71	229
29	90	75	75	240
30	82	75	71	228
ΣX	2452	2116	2044	6612
\bar{X}	81.73	70.53	68.13	220.4

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนสอบได้คะแนนจากแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนผ่านเกณฑ์

ร้อยละ 80

ตารางที่ 5 แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินผลหลังเรียน

คนที่	คะแนนจากการประเมินผลหลังเรียน	
	ชุดที่ 4 (50)	รวม (50)
1	45	45
2	43	43
3	43	43
4	40	40
5	45	45
6	42	42
7	42	42
8	39*	43
9	40	40
10	45	45
11	50	50
12	44	44
13	40	40
14	41	41
15	39*	42
16	44	44
17	44	44
18	49	49
19	46	46

ตารางที่ 5 (ต่อ)

คนที่	คะแนนจากการประเมินผลหลังเรียน	
	ชุดที่ 4 (50)	รวม (50)
20	46	46
21	45	45
22	44	44
23	48	48
24	45	45
25	45	45
26	46	46
27	45	45
28	48	48
29	50	50
30	45	45
ΣX	1335	1335
\bar{X}	44.50	44.50

* นักเรียนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ต้องซ่อมเสริม จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนบางคนทำคะแนนสอบไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จึงทำการสอนซ่อมเสริมและทดสอบใหม่

ตอนที่ 2 ทหาประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด

ตาราง 6 แสดงผลการหาประสิทธิภาพ ของแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด

กิจกรรม	การประเมินผลท้ายบทเรียน (E1)	การประเมินผลหลังเรียน (E2)
การอ่านออกเสียง คำที่มีตัวสะกด	91.83	89.00

ตาราง 6 พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด จากคะแนนการประเมินผลท้ายบทเรียน (E1) และคะแนนที่ได้จากการประเมินผลหลังการเรียน (E2) สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 แสดงว่า แบบฝึกซ่อมเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด มีประสิทธิภาพสูงเพียงพอที่จะนำไปใช้ได้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 คะแนนจากการทดสอบจากการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึก

ชุดที่ 1 แบบทดสอบการอ่านออกเสียงที่ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง

ชุดที่ 2 แบบทดสอบการอ่านออกเสียงที่วันไม่ออกเสียงในคำ

ชุดที่ 3 แบบทดสอบการอ่านออกเสียงที่ออกเสียงเพี้ยน

1.2 คะแนนจากการประเมินผลหลังเรียน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกสำหรับซ่อมเสริมจุดบกพร่องของนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีปัญหาด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ชัดเจน
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกสำหรับซ่อมเสริมจุดบกพร่องของนักเรียนชาวเขา
เผ่าแม้วชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีปัญหาด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ชัดเจน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด ได้แก่ นักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ที่มีความบกพร่องในการอ่านออกเสียงคำ
ที่มีตัวสะกด ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 30 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
 - 2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดเป็น
แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ทดสอบหลังจากการทดลองเสร็จสิ้นแล้ว
 - 2.2 แบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด
เป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้บันทึกการให้คะแนนการอ่านออกเสียงของนักเรียน
 - 2.3 แบบฝึกซ่อมเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อ
ซ่อมเสริมจุดบกพร่องในการอ่านออกเสียงของนักเรียน จำนวน 16 แบบฝึก
 - 2.4 แบบทดสอบท้ายแบบฝึก ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ทดสอบหลังจากใช้แบบฝึก
แต่ละแบบฝึก
 - 2.5 แผนการสอนโดยใช้แบบฝึก

3. วิธีดำเนินการทดลอง

3.1 ตัวอย่างประชากรที่ใช้ เป็นนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด ที่ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง เว้นไม่อ่านออกเสียงในคำ และอ่านออกเสียงเพี้ยน แล้วสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลากจำนวน 30 คน

3.2 คาบเรียนการสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนที่มีข้อบกพร่อง โดยผู้วิจัยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด จำนวน 16 แบบฝึก ใช้เวลาในการทดลองสอนแบบฝึกละ 2 คาบ คาบละ 20 นาที เวลา 14.30 - 15.10 น. วันจันทร์ - วันศุกร์ (เว้นพุธ) เริ่มการสอนตั้งแต่วันจันทร์ที่ 4 สิงหาคม - วันศุกร์ที่ 3 กันยายน 2536

3.3 เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแต่ละแบบฝึกและทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงอีกครั้งเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองสอน

3.4 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลได้ดังนี้

จากการประเมินผลประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด 80/80 พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด จากคะแนนการประเมินผลท้ายแบบฝึก (E_1) และคะแนนที่ได้จากการประเมินผลหลังการเรียน (E_2) สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 คือ 91.83/89.00 แสดงว่าแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดมีประสิทธิภาพสูงเพียงพอที่จะนำไปใช้ได้

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดจากคะแนนการประเมินผลท้ายแบบฝึก (E_1) และคะแนนที่ได้จากการประเมินผลหลังการเรียน (E_2)

สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (80/80) คือ 91.83/89.00 แสดงว่า แบบฝึกหัดซ่อมเสริมการอ่านออกเสียง คำที่มีตัวสะกดมีประสิทธิภาพสูงเพียงพอ ที่จะนำไปใช้ในการสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มี ตัวสะกดของนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษร รongเดช (2522 : 56) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริม การออกเสียงพยัญชนะ ง ฟ ผ คว และ ขว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกแล้วสามารถ ออกเสียงพยัญชนะ ง ฟ ผ คว และ ขว ได้ดีขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ราชิต สุวรรณรักษ์ (2525 : 43) ที่พบว่า การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการอ่าน ออกเสียงผันวรรณยุกต์สำหรับนักเรียนที่พูด ภาษาเขมร ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัด บุรีรัมย์ มีคะแนนการทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกแตกต่างกันในทางที่สูงขึ้น และพูนศรี อ้อมประไพ (2530 : 71) ทำการศึกษา ข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทย และสร้าง แบบฝึกซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียน ที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกแล้ว มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านดีขึ้น และสนิท สัตโยภาส (2531 : 79) ได้สร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมนักเรียนชาวเขาที่มีปัญหาด้านการอ่าน ออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่ ได้พบว่านักเรียนที่ได้รับการ สอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกมีคะแนนทดสอบก่อนสอนและหลังสอนแตกต่างกันในทางที่สูงขึ้น แสดงว่า การใช้แบบฝึกสอนซ่อมเสริม สามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงของนักเรียนให้ก้าวหน้าได้

2. จากการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว ออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในแม่ กง กน กม กก กค และ กบ ไม่ชัดเจนจริง ซึ่งลักษณะที่บกพร่องในการอ่านออกเสียง คำที่มีตัวสะกด มี 2 แบบ คือ ออกเสียงตัวสะกดหนึ่งเป็นอีกตัวสะกดหนึ่ง เช่น ออกเสียงคำว่า ตัน เป็น ตั้ง วัน เป็น วัง และเว้นไม่ออกเสียงตัวสะกดในคำ เช่นออกเสียงคำว่า บัก เป็น ปะ ผัก เป็น พะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อ้อมฤทัย ไชยมงคล (2529 : 67) ที่พบว่านักเรียนชาวเขามมีปัญหาด้านการออกเสียงคำไม่ตรงตามตัวสะกดเป็นอันดับหนึ่ง และจาก งานวิจัยของ สนิท สัตโยภาส (2531 : 79) ที่ว่านักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว ออกเสียงคำที่มี ตัวสะกดในแม่ กน กง กม กบ กค และ กก ไม่ชัดเจน โดยนักเรียนชาวเขา

เผ่าแมว จะออกเสียงตัวสะกดหนึ่งเป็นอีกตัวสะกดหนึ่ง และจากงานวิจัยของ ประสงค์ ราษฎร์ (2532 : 109) ก็พบว่านักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีปัญหาการพูดตัวสะกดไม่ชัดเจน ได้แก่ ตัว ง น ก ต ม และ บ ซึ่งเป็นการออกเสียงไม่ชัดเจน 2 ลักษณะ คือ ใช้เสียงหนึ่งมาแทนเสียงหนึ่งและการเว้นไม่ออกเสียง

3. หลังจากการสอนซ่อมเสริมด้วยการใช้แบบฝึกชุดนี้แล้ว นักเรียนสามารถออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในภาษาไทยได้ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นเพราะสาเหตุจากสิ่งต่อไปนี้

3.1 นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกถึง 16 แบบฝึก ซึ่งการฝึกซ้ำ ๆ กัน เช่นนี้ ทำให้เกิดทักษะในการออกเสียงได้

3.2 แบบฝึกซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงนี้ สร้างจากข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง ตามปัญหาที่สำรวจพบจริงจึงเป็นการแก้ปัญหที่ตรงจุดซึ่งเป็นหลักการของการสอนซ่อมเสริมและสอดคล้องกับหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ตามทฤษฎีของ บลูม (พูนศรี อัมประไพ. 2530 : 71)

3.3 แบบฝึกทั้ง 16 แบบฝึก มีกิจกรรมเสริมทักษะให้นักเรียน สนใจและเต็มใจที่จะฝึก กล่าวคือ มีกิจกรรมการฝึกการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนโดยฝึกจากง่ายไปหายาก มี เกม และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคลเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมความสามารถเฉพาะบุคคล

3.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกแต่ละครั้งประมาณ 30 - 45 นาที ซึ่งไม่นานเกินไปจนทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย

3.5 ก่อนที่จะให้นักเรียนฝึกการอ่านออกเสียงทุกครั้ง นักเรียนจะได้รับการฝึกบริหารปาก และลิ้นประมาณ 3 - 5 นาที เสมอ ส่งผลให้อวัยวะในการออกเสียงของนักเรียนออกเสียงได้ง่าย และดีขึ้น

3.6 เมื่อฝึกในห้องเรียนเสร็จแล้ว ผู้วิจัยจะติดตามผลอย่างต่อเนื่องทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน โดยสังเกตการออกเสียงของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากการวิเคราะห์ผลทำให้ทราบว่าแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดทั้ง 16 แบบฝึกที่สร้างขึ้นมานี้ มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 คือ 91.83/89.00 และยังสามารถแก้ปัญหาด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดของนักเรียนได้ ครูผู้สอนจึงควรสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมเพื่อนำไปแก้ปัญหาด้านการเรียนของนักเรียน

1.2 ในการใช้แบบฝึกซ่อมเสริมครูควรบอกให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องของตนเอง และชี้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของปัญหา และประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนอยากเรียน และมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติตาม

1.3 ในการฝึกการอ่านออกเสียงควรฝึกอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอทุกวัน และควรฝึกตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแบบฝึก ตลอดจนคอยติดตาม สังเกตพฤติกรรม การพูด การอ่าน การเขียน ทั้งในและนอกเวลาเรียน

1.4 การฝึกการอ่านออกเสียงจำเป็นต้องเลือกครูที่อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง และชัดเจนไม่ผิดเพี้ยนทั้งสำเนียงและภาษา เพื่อเป็นตัวอย่างที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน

1.5 ผู้บริหารควรจัดให้มีโครงการสอนซ่อมเสริมอย่างต่อเนื่องมีการติดตามและประเมินผลทุกครั้งที่เกิดกิจกรรมดังกล่าว

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 จากผลการศึกษาพบว่า นอกจากนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จะอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วย แม่ กง กน กม กก กค และ กบ บกพร่องแล้วยังอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว เสียงสระ อา แอ อี เอื้อ เอื้อะ เอื้อะ ก็บกพร่องด้วย จึงควรจะมีการวิจัย เพื่อสร้างแบบฝึกสำหรับใช้สอนซ่อมเสริมแก้ไขข้อบกพร่องในเรื่องการอ่านออกเสียงดังกล่าว

2.2 ควรศึกษาข้อบกพร่องและสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมการเรียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว เกี่ยวกับทักษะ ทางด้าน การฟัง การพูด การอ่านในใจ และการเขียน

2.3 ควบคู่กันกับข้อบกพร่องและสร้างแบบฝึกหัดเสริมการอ่านออกเสียงสำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่าอื่น ๆ ที่มีปัญหาด้านการอ่านออกเสียง เป็นต้นว่าชาวเขาเผ่า กะเหรี่ยง ลีซอ มูเซอ และอีก้อ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ พวงเกษม. ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2534.
- เกษร รองเดช. การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียงพยัญชนะ "ง"
"พ" "ผ" "คว" และ "ขว" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัด
นครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2522. อัดสำเนา.
- การประถมศึกษาจังหวัดตาก, สำนักงาน. รายงานการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 ระดับจังหวัด ปีการศึกษา 2535. ตาก : สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดตาก, 2535.
- จิตประภา ศรีอ่อน. ปัญหาการพูดภาษาไทยไม่ชัดของเด็กชาวเขาเผ่าแม้ว ในโรงเรียน
ศึกษาสงเคราะห์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล,
2523. อัดสำเนา.
- ชยันต์ เพชรศรีจันทร์. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการอ่าน ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์โดยสื่อหนังสือ
เรียนที่ใช้ภาพเหมือนกับสื่อหนังสือเรียนที่ใช้ภาพการ์ตูน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- ดวงเดือน สุกักิตย์. ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ในจังหวัดอยุธยา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- ดวงเดือน อ่อนน่วม. การสอนซ่อมเสริมคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2533.
- บันลือ พฤกษ์วัน. วรรณกรรมสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.
- _____ . อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2532.

- บันลือ พฤกษ์วัน. การประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- _____. การประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- บุญเชิด ภัฏไญอนันตพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2527.
- ประภาศรี สีหอาไพ. วิธีการสอนภาษาระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- ประสงค์ รามณสุข และคนอื่น ๆ. การศึกษาปัญหาและวิธีการแก้ไขการพูดภาษาไทยของเด็กชาวเขา. รายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- _____. รายงานการวิจัยการศึกษาลักษณะการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- พรรณธิดา อ่อนแสง. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นไทยลาวในระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการคิดอย่างมีระบบกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทั่วไป. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2531.
- พวงเล็ก อุดระ. การสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมการอ่านภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูพระนคร, 2526.
- พูนศรี อัมประไพ. การศึกษาข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทย และการสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

- เพ็ญแข สุกิตย์. ปัญหาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.
- มะลิ จุลวงษ์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนจากคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- ยุพา ยิ้มพงษ์. การสอนแบบฝึกการเขียนคำที่ใช้อักษร "ร" "ล" "ว" สำหรับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.
- รัชนี ศรีไพรวรรณ. "แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทย สำหรับเด็กแรกเรียน" ใน คู่มือครู แนวความคิดและทฤษฎีบางประการเกี่ยวกับกลไกการสอนเด็กเริ่มเรียน ที่พูดสองภาษา. หน้า 412 - 417. นครราชสีมา : สำนักงานศึกษาธิการ เขต 11. 2527.
- รัฐจวน อินทรคำแหง และคนอื่น ๆ. การอ่านและการพิจารณาหนังสือ. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2519.
- ราจิต สุวรรณรักษ์. การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียงการผันวรรณยุกต์สำหรับ นักเรียนที่พูดภาษาเขมรในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทศึกษาพร จำกัด, 2531.
- วนิดา วัชรกิจ. ปัญหาการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่รับนักเรียนชาวเขาสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษา จังหวัดตาก. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534. อัดสำเนา.

- วรรณพร ภิมย์รัตน์. "ความรู้บางประการเกี่ยวกับการอ่านออกเสียง" จุลสารการประถมศึกษา. 22 (10) : 1 - 3 ; มิถุนายน 2522.
- วรรณดี โสไมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- วันเพ็ญ สุกภิกคย์. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และทัศนคติต่อภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีอ่านแล้วเขียนลำดับเรื่องราวกับวิธีอ่านแล้วทำแบบฝึกหัด. ปรินญาณินทร์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528 . อัดสำเนา.
- วารุณี พลบูรณ์. การศึกษาเกี่ยวกับการสอนวิชาทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเทศบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2511. ปรินญาณินทร์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2511. อัดสำเนา.
- วาสนา เกตุภาค. การสอน. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, 2521.
- วิชัย เพ็ชรเรือง. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาถิ่นระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกซ้อมเสริมกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกซ้อมเสริมทั่วไป ของโรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ. ปรินญาณินทร์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- วิชาการ, กรม. คู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. เล่ม 2 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2522.
- _____. คู่มือการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2533.
- _____. คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2524.
- _____. คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2534.

- วิชาการ, กรม. คู่มือการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์, 2525.
- _____. คู่มือการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. เล่มที่ 1 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2535.
- _____. คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2534.
- ศรียา นิยมธรรม และประภัสร นิยมธรรม. การสอนซ่อมเสริม (การสอนเพื่อบรรดิกการ) พิมพ์ครั้งที่ 2 โอเดียนสโตร์, 2525.
- _____. การสอนเพื่อบรรดิกการ. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2520.
- ศรียา นิยมธรรม. "การสอนซ่อมเสริม" ใน สารานุกรมศึกษาศาสตร์ฉบับที่ 7. หน้า 47 - 49 กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- ศศิธร สุทธิแพทย์. แบบฝึกหัดสำหรับสอนเรื่องวลีในภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาการ ศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัคสาเนา.
- ศรียา นิยมธรรม. การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอน เพื่อสอนซ่อมเสริม การวิเคราะห์โจทย์ปัญหาการบวก และการลบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- ศศิธร สุทธิแพทย์. สื่อการเรียนภาษาไทย 3 ตามหลักสูตรประถมศึกษา เพื่อชุมชนในเขต ภูเขา พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2529.
- ศศิธร สุทธิแพทย์. หลักสูตรประถมศึกษาเพื่อชุมชนในเขตภูเขา พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2524.
- สนธิ สัตโยภาส. การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจน. รายงานการวิจัยของวิทยาลัยครู เชียงใหม่ สหวิทยาลัยล้านนา, 2531.

- สมชัย ไชยกุล. การสร้างแบบฝึกหัดการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วย แม่ "กก" "กค" และ "กบ" สำหรับนักเรียนที่พูดภาษามลายู ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.
- สมศักดิ์ สันธูระเวชอยู่. "การประเมินผลระดับประถมศึกษา" การพัฒนาหลักสูตร. (48) : 15 - 17 ; มีนาคม. 2529.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. ภาษาไทย-การอ่าน หน่วยที่ 1 - 5. กรุงเทพฯ : บริษัทประชาชน, 2527.
- _____. เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) หน่วยที่ 1 - 8. พิมพ์ครั้งที่ 4. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.
- สุจวิดิ เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์. วิธีสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- สุภัททา ทองซอน. การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมร และนักเรียนที่พูดภาษาส่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- สุภัททา มั่นเศกวิทย์. เอกสารประกอบการสอนวิชา กศ. ภท. 525 ปรัชญาการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.
- สุเมีย์ เหมะประสิทธิ์. การพัฒนาชุดการเรียนรู้การสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการแก้ไขโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- เสริมศรี ฤาณะจारी. การฝึกอบรมครูผู้ช่วยสอนเด็กชาวเขาในการสอนวิชาการอ่านภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
- แสวง ปิ่นผณี และคนอื่น ๆ. "วัตถุประสงค์ นโยบาย และมาตรการในการพัฒนาการศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539)," การศึกษาแห่งชาติ. 25 (3) : 24 - 50 ; กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2534.
- สำเริงจ วรณสดีดิย์. การสอนฟัง และพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516. อัดสำเนา.

- เสาวณีย์ ลีขาบัตติค. หน่วยการเรียนรู้การสอน พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2526.
- อ้อมฤทัย ไชยมงคล. ปัญหาการสอนภาษาไทยของครูประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาวเขา ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 8. ปริญญาโท กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2529. อัดสำเนา.
- อรพรรณ พรสีมา. เอกสารประกอบการสอนวิชาเทคโนโลยี 437 บทเรียนด้วยตนเอง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, 2530.
- อารี ยังสกุล. อิทธิพลของสภาพแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลต่อความสามารถในการเรียน ภาษาไทย ของนักเรียนที่จบชั้นประถมปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513. ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2514. อัดสำเนา.
- อุกิตศิลป์สาร, พระยา. หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2511.
- อาไพ สุจริตกุล "การสอนเพื่อซ่อมเสริม" วารสารครุศาสตร์. 1(4) : 4 - 5 ; มิถุนายน-กันยายน 2516.
- Best, Bill Arnold. "The Effect of Special Programs on Mean Gains in Reading", Dissertation Abstracts International. 10 : 3316-A ; April, 1969.
- Bloom, Kristine C. and Thomas J. Shuell. "Effects of Massed and Distributed Practice on the Learning and Retention of Second Language Vocabulary," Journal of Educational Research. 4 : 245 - 248 ; March - April, 1981.
- Brooks, John David. "The Effects of a Remedial Reading Program upon Selected Reading Students in the Fourth, Fifth and Sixth Grade," Dissertation Abstracts International. 37(12) : 6920-A; February, 1977.
- Carroll J.B. "A Model of school Learning" Teacher College Record 64 : 723 - 733 ; May 1963.
- Davidson, Jame Louise. "The Relationship Between Teachers' Questions and Pupils Responses during a Directed Reading Activity and a Directed Reading - Thinking Activity," Dissertation Abstracts International. 12 : 6273-A ; June, 1971.

- Horne, D. Sue. "The Effects of a Remedial Reading Program on Vocabulary and Reading Comprehension Achievement of Culturally Disadvantaged Children," Dissertation Abstracts International. 38(6) : 3249-A ; June, 1973.
- John, Dennis B. "Cost Effectiveness of Three Methods of Remedial Instruction in Mastery Learning and the Relationship Between Aptitude and Achievement," Dissertation Abstracts International. 33 : 3475-A : January, 1973.
- Kenneth, Michael c. "An Investigation of the Variables of Bloom's Mastery Learning Model for Teaching Junior High School Mathematics" Dissertation Abstracts International. 32 : 3149-A ; December, 1971.
- Kittell, Jack F. "Intelligence Test Performance of Children from Bilingual Environment," The Elementary School Journal. 2 : 76 - 83 ; November, 1963.
- Paoni, Frank John. "Reciprocal Effects of Sixth Graders Tutoring Third Graders in Reading," Dissertation Abstracts International. 31 : 3993-A ; February, 1978.
- Sirota, Beverly S. "The Effect of a Planned Literature Program of Daily Oral Reading by The Teacher on the Voluntary Reading of Fifth Grade Children," Dissertation Abstracts International. 32 : 2320-A ; November, 1971.
- Stevens, Kathleen. "The Effect of Topic Interest on the Reading Comprehension of Higher Ability Students." Journal of Educational Research. 6 ; 365 - 367 ; July - August, 1980.
- Taylor, J Reading and Writing in the first School. New York : Gange Alles and Urin, Ltd. 1973.
- Thomson, Miles A. Teaching Elementary Reading. New York; Appleton Century Crofts ; Inc., 1975 . 671p.
- Tucker, C Allen. "Evekyation Beginning Textbooks," English Teaching Forum 6. (September - October, 1968)
- Wells, Timothy Monroe "An Investigation Designed to Test Feasibility of Using Visual Literacy Techniques and the Language Experience Approach to Reading to Develop the Reading Abilities Remedial Fourth Grade Reader, " Dissertation Abstracts International. 36(4) : 1292-A ; April, 1975.
- Weilam, Arther W Principles and Practice of Teaching Reading. The United States of America : Charles E. Merill Publishing Co, 1972.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ
- ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
- ค่าความเชื่อมั่นของแบบบันทึกการให้คะแนน
- ประสิทธิภาพของแบบฝึกซ้อมเสริม

ตาราง 7 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบท้ายแบบฝึก
ชุดที่ 1 ทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดที่ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง

แบบทดสอบฉบับที่ 1			แบบทดสอบฉบับที่ 2			แบบทดสอบฉบับที่ 3		
ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.63	.70	1	.70	.52	1	.46	.64
2	.52	.75	2	.48	.27	2	.64	.39
3	.64	.60	3	.66	.33	3	.54	.67
4	.58	.63	4	.43	.48	4	.43	.55
5	.50	.54	5	.64	.67	5	.54	.45
6	.58	.57	6	.66	.55	6	.46	.36
7	.55	.57	7	.54	.36	7	.62	.45
8	.74	.64	8	.46	.33	8	.50	.48
9	.43	.61	9	.52	.36	9	.67	.45
10	.68	.54	10	.53	.33	10	.64	.54
11	.56	.45	11	.53	.33	11	.49	.48
12	.47	.64	12	.59	.55	12	.64	.52
13	.57	.48	13	.42	.52	13	.46	.52
14	.66	.48	14	.66	.39	14	.33	.42
15	.65	.42	15	.33	.30	15	.40	.42

ตาราง 7 (ต่อ)

แบบทดสอบฉบับที่ 4			แบบทดสอบฉบับที่ 5			แบบทดสอบฉบับที่ 6		
ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.47	.52	1	.68	.45	1	.36	.30
2	.56	.58	2	.75	.45	2	.58	.39
3	.45	.73	3	.68	.42	3	.31	.30
4	.55	.79	4	.39	.48	4	.25	.30
5	.52	.72	5	.49	.42	5	.51	.52
6	.50	.72	6	.69	.27	6	.37	.48
7	.48	.45	7	.55	.33	7	.50	.36
8	.49	.48	8	.44	.30	8	.47	.48
9	.47	.36	9	.41	.45	9	.52	.33
10	.57	.51	10	.58	.60	10	.34	.58
11	.53	.64	11	.65	.36	11	.28	.42
12	.55	.52	12	.62	.42	12	.41	.48
13	.43	.48	13	.50	.33	13	.33	.33
14	.51	.52	14	.61	.36	14	.39	.55
15	.61	.42	15	.51	.27	15	.46	.39

ตาราง 8 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบท้าย
แบบฝึกชุดที่ 2 ทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดที่เว้นไม่ออกเสียงในคำ

แบบทดสอบฉบับที่ 1			แบบทดสอบฉบับที่ 2			แบบทดสอบฉบับที่ 3		
ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.46	.45	1	.47	.42	1	.78	.64
2	.55	.36	2	.55	.39	2	.63	.85
3	.62	.24	3	.48	.36	3	.76	.60
4	.38	.33	4	.53	.51	4	.63	.73
5	.81	.33	5	.61	.33	5	.39	.45
6	.79	.30	6	.53	.51	6	.68	.67
7	.67	.39	7	.55	.60	7	.58	.79
8	.33	.45	8	.34	.36	8	.25	.51
9	.34	.54	9	.39	.30	9	.28	.54
10	.62	.63	10	.36	.51	10	.63	.70
11	.74	.54	11	.44	.36	11	.27	.70
12	.77	.45	12	.45	.33	12	.58	.70
13	.55	.75	13	.52	.27	13	.34	.67
14	.70	.42	14	.54	.45	14	.69	.64
15	.41	.36	15	.55	.57	15	.69	.75

ตาราง 8 (ต่อ)

แบบทดสอบฉบับที่ 4			แบบทดสอบฉบับที่ 5		
ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.57	.51	1	.43	.78
2	.53	.51	2	.46	.72
3	.47	.45	3	.42	.75
4	.54	.60	4	.44	.69
5	.57	.45	5	.67	.36
6	.49	.33	6	.42	.72
7	.38	.33	7	.42	.75
8	.59	.48	8	.36	.63
9	.50	.48	9	.45	.69
10	.62	.48	10	.36	.45
11	.58	.36	11	.66	.69
12	.55	.30	12	.42	.72
13	.62	.33	13	.52	.21
14	.55	.33	14	.49	.39
15	.53	.42	15	.68	.33

ตาราง 9 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบชุดที่ 3
ทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดที่อ่านออกเสียงเพี้ยน

แบบทดสอบฉบับที่ 1			แบบทดสอบฉบับที่ 2			แบบทดสอบฉบับที่ 3		
ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.34	.36	1	.66	.48	1	.64	.39
2	.51	.42	2	.61	.42	2	.68	.39
3	.34	.42	3	.61	.39	3	.36	.39
4	.59	.24	4	.61	.36	4	.32	.55
5	.53	.39	5	.40	.48	5	.41	.60
6	.76	.24	6	.42	.45	6	.60	.55
7	.43	.36	7	.39	.33	7	.46	.64
8	.50	.57	8	.44	.48	8	.37	.61
9	.70	.42	9	.59	.36	9	.60	.36
10	.66	.39	10	.58	.48	10	.53	.39
11	.45	.45	11	.55	.48	11	.65	.45
12	.58	.33	12	.60	.30	12	.69	.58
13	.61	.39	13	.59	.58	13	.57	.36
14	.61	.27	14	.51	.58	14	.66	.30
15	.58	.55	15	.58	.30	15	.47	.58

ตาราง 9 (ต่อ)

แบบทดสอบฉบับที่ 4			แบบทดสอบฉบับที่ 5		
ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.57	.58	1	.51	.39
2	.63	.36	2	.63	.33
3	.60	.42	3	.44	.45
4	.54	.48	4	.55	.45
5	.55	.33	5	.53	.60
6	.47	.48	6	.51	.45
7	.40	.48	7	.33	.42
8	.55	.33	8	.56	.48
9	.58	.33	9	.52	.45
10	.44	.39	10	.54	.57
11	.44	.39	11	.41	.45
12	.48	.45	12	.48	.42
13	.59	.45	13	.43	.48
14	.60	.36	14	.50	.52
15	.54	.45	15	.57	.33

ตาราง 10 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
หลังเรียน ชุดที่ 4

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.64	.61	18	.58	.73	35	.61	.67
2	.48	.48	19	.59	.76	36	.48	.61
3	.68	.45	20	.64	.67	37	.21	.30
4	.71	.33	21	.73	.48	38	.56	.70
5	.59	.64	22	.62	.64	39	.64	.67
6	.67	.42	23	.62	.70	40	.58	.48
7	.77	.39	24	.62	.70	41	.67	.48
8	.58	.48	25	.58	.79	42	.71	.58
9	.64	.67	26	.55	.73	43	.59	.33
10	.62	.52	27	.59	.33	44	.62	.52
11	.68	.45	28	.64	.61	45	.53	.64
12	.59	.39	29	.56	.70	46	.52	.79
13	.56	.45	30	.45	.61	47	.56	.64
14	.79	.36	31	.56	.70	48	.58	.67
15	.74	.52	32	.64	.61	49	.68	.64
16	.67	.24	33	.56	.76	50	.68	.39
17	.53	.76	34	.58	.73			

การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบฝึก ชุดที่ 1 ทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มี
ตัวสะกดที่ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง โดยใช้สูตร คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR - 20)

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบฝึก (ฉบับที่ 1)

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - \frac{4.81}{22.15} \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - 0.21 \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \times 0.79 = 1.07 \times 0.79 \\
 &= 0.8453
 \end{aligned}$$

หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบฝึก (ฉบับที่ 2)

$$\begin{aligned}
 &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - \frac{4.75}{13.31} \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - 0.35 \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \times 0.65 \\
 &= 1.07 \times 0.65 \\
 r_{tt} &= 0.6955
 \end{aligned}$$

หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบฝึก (ฉบับที่ 3)

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - \frac{4.80}{16.10} \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - 0.31 \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \times 0.69 \\
 &= 1.07 \times 0.69 \\
 r_{tt} &= 0.7383
 \end{aligned}$$

หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบฝึก (ฉบับที่ 4)

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - \frac{4.95}{18.21} \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - 0.27 \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \times 0.73 \\
 &= 1.07 \times 0.73 \\
 r_{tt} &= 0.7811
 \end{aligned}$$

หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบฝึก (ฉบับที่ 5)

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - \frac{4.63}{10.53} \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - 0.43 \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \times 0.57 \\
 &= 1.07 \times 0.57 \\
 &= 0.6099
 \end{aligned}$$

หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบฝึก (ฉบับที่ 6)

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - \frac{4.56}{13.25} \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - 0.34 \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \times 0.66 \\
 &= 1.07 \times 0.66 \\
 &= 0.7062
 \end{aligned}$$

หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบฝึก ชุดที่ 2 ทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มี
ตัวสะกดที่เว้นไม่ออกเสียงในคำ โดยใช้สูตร คูเตอร์ ริชาร์ดสัน (KR - 20)

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบฝึก (ฉบับที่ 1)

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - \frac{4.08}{20.68} \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - 0.19 \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \times 0.81 \\
 &= 1.07 \times 0.81 \\
 &= 0.8667
 \end{aligned}$$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบฝึก (ฉบับที่ 2)

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - \frac{4.38}{17.88} \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - 0.24 \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \times 0.76 \\
 &= 1.07 \times 0.76 \\
 &= 0.8132
 \end{aligned}$$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบฝึก (ฉบับที่ 3)

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - \frac{4.34}{27.73} \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - 0.15 \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \times 0.85 \\
 &= 1.07 \times 0.85 \\
 &= 0.9095
 \end{aligned}$$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบฝึก (ฉบับที่ 4)

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - \frac{4.36}{17.13} \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - 0.25 \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \times 0.75 \\
 &= 1.07 \times 0.75 \\
 &= 0.8025
 \end{aligned}$$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบฝึก (ฉบับที่ 5)

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - \frac{4.31}{19.91} \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - 0.21 \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \times 0.79 \\
 &= 1.07 \times 0.79 \\
 &= 0.8453
 \end{aligned}$$

การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบฝึก ชุดที่ 3 ทดสอบการอ่านออกเสียงคำ
ที่มีตัวสะกดที่อ่านออกเสียงเพี้ยน

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบฝึก (ฉบับที่ 1)

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - \frac{4.68}{12.94} \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - 0.36 \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \times 0.64 \\
 &= 1.07 \times 0.64 \\
 &= 0.6848
 \end{aligned}$$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบฝึก (ฉบับที่ 2)

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{14}{15} \left\{ 1 - \frac{4.81}{12.08} \right\} \\
 &= \frac{14}{15} \left\{ 1 - 0.39 \right\} \\
 &= \frac{14}{15} \times 0.61 \\
 &= 1.07 \times 0.61 \\
 &= 0.6527
 \end{aligned}$$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบฝึก (ฉบับที่ 3)

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - \frac{4.19}{17.91} \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - 0.23 \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \times 0.77 \\
 &= 1.07 \times 0.77 \\
 &= 0.8239
 \end{aligned}$$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบฝึก (ฉบับที่ 4)

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - \frac{4.79}{15.17} \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - 0.31 \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \times 0.69 \\
 &= 1.07 \times 0.69 \\
 &= 0.7383
 \end{aligned}$$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบฝึก (ฉบับที่ 5)

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - \frac{4.85}{15.31} \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \left\{ 1 - 0.31 \right\} \\
 &= \frac{15}{14} \times 0.69 \\
 &= 1.07 \times 0.69 \\
 &= 0.7383
 \end{aligned}$$

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบหลังเรียน ทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด
 ไนน์แม่ กง กน กม กก กค และ กบ โดยใช้สูตร คูเคอร์ ริชาร์ดสัน (KR - 20)
 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบหลังเรียน (ชุดที่ 4)

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{50}{49} \left\{ 1 - \frac{11.44}{132.72} \right\} \\
 &= \frac{50}{49} \left\{ 1 - 0.08 \right\} \\
 &= \frac{50}{49} \times 0.92 \\
 &= 1.02 \times 0.92 \\
 &= 0.9384
 \end{aligned}$$

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มี
ตัวสะกด โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

X เป็นคะแนนครูคนที่ 1

Y เป็นคะแนนครูคนที่ 2

นักเรียนคนที่	X	Y	X ²	Y ²	XY
1	36	35	1296	1225	1260
2	25	23	625	529	575
3	13	14	169	196	182
4	19	19	361	361	361
5	12	9	144	81	108
ผลรวม	105	100	2595	2392	2486

สูตร

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

แทนค่า

$$\begin{aligned} r_{xy} &= \frac{5(2486) - (105)(100)}{\sqrt{[5(2595) - (105)^2] [5(2392) - (100)^2]}} \\ &= \frac{1930}{\sqrt{1950 \times 1960}} \\ &= \frac{1930}{\sqrt{1954.99}} \\ &= 0.9872 \end{aligned}$$

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด โดยใช้สูตร

$$E_1 = \frac{(\Sigma X)}{\frac{N}{A}} \times 100$$

$$E_2 = \frac{(\Sigma F)}{\frac{N}{B}} \times 100$$

เมื่อ

E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในบทเรียน คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบฝึกหัด
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวผู้เรียนหลังการเรียน) คิดเป็นร้อยละ
ΣX	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากแบบฝึกหัด
ΣF	แทน	คะแนนรวมของการทดสอบหลังเรียน
N	แทน	จำนวนผู้เรียน
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัด
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

$$E_1 = \frac{6612}{\frac{30}{240}} \times 100$$

$$= \frac{6612}{12} \times 100$$

$$= 2.49 \times 100$$

$$= 91.83$$

$$E_2 = \frac{1335}{\frac{30}{50}} \times 100$$

$$= \frac{1335}{50} \times 100$$

$$= 89.00$$

$$6612 \div 240 \times 100$$

$$6612 \div 12 \times 100$$

$$6612 \times 30 \times 100$$

$$6612 \div 240 \times 100$$

$$6612 \times 30 \times 100$$

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบท้ายแบบฝึก
- แบบทดสอบหลังเรียน
- แบบบันทึกการให้คะแนนการอ่านออกเสียง

ชุดที่ 1

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำที่มีตัวสะกดในแม่ "กง"

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ฉบับที่ 1)

คะแนนเต็ม 15 คะแนน เวลา 10 นาที

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง ชัดเจน ถ้าอ่านผิด อ่านไม่ได้ หรืออ่าน
ไม่ชัดเจน หักค่าละ 1 คะแนน

เนิ่งเต็กต้อ

ลุงจองกำลังมุงหลังคาอยู่หลังบ้าน แกสั่งให้เนิ่งเลี้ยงน้อง เนิ่งนั่งอ่านหนังสืออยู่ข้าง
เตาไฟ ตกคาลุงจองให้เนิ่งหาก็งั้นไม่มาสูมไฟไฉ่ยุง เนิ่งกลับเอากิ่งไม้ไผ่ตีไอ้ค่างมันร้องเอ็ง ๆ
ลุงจองไม่ไทจึงคว่าไม้เรียว ตีแรง ๆ ที่น้องเนิ่งไปหลายที เนิ่งนั่งร้องไห้อยู่ข้างยุงข้าว

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำที่มีตัวสะกดในแม่ "กน"

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ฉบับที่ 2)

คะแนนเต็ม 15 คะแนน เวลา 10 นาที

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง ชัดเจน ถ้าอ่านผิด อ่านไม่ได้ หรืออ่าน
ไม่ชัดเจน ทักศาละ 1 คะแนน

คนขยัน

คนขยันเป็นคนที่ชอบทำงานและหมั่นหาความรู้ เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการทำงานให้
ประสบผลสำเร็จ ดังตัวอย่างอาสงวน อาสงวนเป็นคนขยันตื่นนอนแต่เช้า เข้าไปในสวน
สวนอาสงวนมีผลไม้หลายชนิด เช่น ชมพู่ ขนุน ทุเรียน ลิ้นจี่ ลำไย และองุ่น อาสงวนเก็บผลไม้
ไปขายที่ตลาด ผลไม้อาสงวนมีรสหวาน ชื่นใจ ใครได้รับประทานแล้วชอบใจผลไม้ของอาสงวน
จึงขายดี อาสงวนบอกกับลูกหลานทุกคนว่า บนแผ่นดินไทยนี้ ถ้ารู้จักขยัน ไม่เล่นการพนัน
ทำงานอย่างเป็นระเบียบจะไม่มีวันอดตาย

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำที่มีตัวสะกดในแม่ "กม"

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ฉบับที่ 3)

คะแนนเต็ม 15 คะแนน เวลา 10 นาที

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง ชัดเจน ถ้าอ่านผิด อ่านไม่ได้ หรืออ่าน
ไม่ชัดเจน หักค่าละ 1 คะแนน

กระท่อมของจ้อย

จ้อยเป็นเด็กหญิงตัวเล็ก ๆ แก้มแดง ผมดำ หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ จ้อยอาศัยอยู่กับ
แม่ที่กระท่อมบนภูเขา จ้อยกำพร้าพ่อแม่แม่ก็ให้ความรัก จ้อยอย่างเต็มเปี่ยม จ้อยเป็นเด็กน่ารัก
ใครเห็นจะต้องชมเชย ที่กระท่อมของจ้อย จ้อยปลูกต้นไม้ดอกไม้หน้ากระท่อม ต้นไม้ดอกออกดอกช่อ
สวยงามส่งกลิ่นหอมละมุน ด้านหลังกระท่อม มีผลไม้หลายชนิด เช่น ส้มโอ ชมพู่ มะขาม มะยม
ทับทิม จ้อยไม่ต้องขอเงินแม่ไปซื้อขนมกิน เพราะจ้อยมีผลไม้กินตลอดปี แม่กับจ้อยช่วยกันปลูกต้นไม้
ทำเป็นไร่บ้าน แม่มีกล้วยหอมพร้อมกับผักอื่น ๆ แล้วนำมาจ้มน้ำพริกกินกับข้าวอร่อยดี แม่บอกว่า
ถ้าจ้อยรู้ประหยัด ไร่ดอมนำไปขายภาคหน้าจะไม่เดือดร้อนและเป็นการช่วยชาติอีกทางหนึ่งด้วย

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำที่มีตัวสะกดในแม่ "กก"

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ฉบับที่ 4)

คะแนนเต็ม 15 คะแนน เวลา 10 นาที

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง ชัดเจน ถ้าอ่านผิด อ่านไม่ได้ หรืออ่าน
ไม่ชัดเจน หักค่าละ 1 คะแนน

อามี่กับผีน้ำ

บ้านดอยหมอก ท้องฟ้ามีเมฆปกคลุม นกกาพากันบินกลับรัง ชั่วครู่ ฝนก็ตกลงมาอย่างหนัก
สัตว์เลี้ยง ผู้คน ดอกไม้ พืชผัก ต่างดีใจเพราะแห้งแล้งมานาน น้ำไหลลงสู่ลำห้วยอย่างรวดเร็ว
มาก ผู้คนที่พบเห็น ทั้ง เด็กและผู้ใหญ่ต่างลงอาบน้ำ สัตว์เลี้ยงลงไปแช่ น้ำไหลผ่านแมกไม้เป็น
ระลอก จากชายเขาเข้าสู่หมู่บ้านขี้เหล็ก ที่หมู่บ้านขี้เหล็ก อามี่ชาวไทยภูเขาเผ่าแม้ว กำลัง
รองน้ำจากไม้ไผ่ เพื่อนำไปใส่โอ่งไว้ดื่ม ครอบครัวของอามี่ดื่มน้ำที่ไหลมาจากภูเขา เมื่ออามี่
ตักน้ำจากโอ่งไปดื่มทำให้อามี่ปวดท้อง แม่บอกว่าผีน้ำคงโกรธอามี่ แล้วมาทำร้ายอามี่ แม่ให้พ่อ
ไปเรียกหมอผี แต่หมอผีไปในเมืองยังไม่กลับพ่อจึงอาสาไปตามหมอที่สถานื่อนามัย หมอให้อามี่
กินยาแล้วจะหาย หมอบอกว่าน้ำที่พวกเรากินต้องต้มให้เดือดเพื่อขับไล่ผีน้ำ อามี่เชื่อหมอจึงต้มน้ำ
ก่อนกิน วันศุกร์อามี่ไปโรงเรียนคุณครูสอนเรื่องการทําผ้าให้สะอาด อามี่จึงคิดออกว่าเหตุใดอามี่
จึงปวดท้อง

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำที่มีตัวสะกดในแม่ "กด"

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ฉบับที่ 5)

คะแนนเต็ม 15 คะแนน เวลา 10 นาที

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง ชัดเจน ถ้าอ่านผิด อ่านไม่ได้ หรืออ่าน
ไม่ชัดเจน หักค่าละ 1 คะแนน

รถคันเล็ก

เย็นวันพุธ ชั่งเก็บเงินเศษได้สามบาทตามกฎของห้อง เขาต้องนำเงินไปมอบให้กับคุณครู
ประกาศหาเจ้าของแต่เขาอยากได้เงินไปซื้อรถคันเล็ก ๆ เขาถือเงินเดินไปยังร้านค้า ที่อยู่ทาง
ทิศใต้ของโรงเรียน เขาไปหยุดยืนอยู่หน้าร้าน ที่ข้าง ๆ ร้านเขาสังเกตเห็นเด็กชายยอด
ยีนหน้าซีดเขี้ยวอยู่ จึงเข้าไปถามได้ความว่า แม่ให้เงินมาซื้อสมุดกับไม้บรรทัด แต่ทำเงินหล่นหาย
เสียก่อน ยอดพูดไปทำท่าเหมือนกับจะร้องไห้ ชั่งเกิดความสงสารและคิดว่าควรนำเงินไปมอบ
ให้คุณครู เพื่อประกาศหาเจ้าของ ในชั่วโหมงคณิตศาสตร์เมื่อครูสอนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ชั่งจึงนำ
เงินที่เก็บได้มอบให้คุณครู ครูดีใจ และกล่าวชมเชยว่า ชั่งเป็นเด็กดีมีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตน
เพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวมได้ให้จดจำเป็นตัวอย่าง ในปีนั้น ชั่งได้รับคัดเลือกให้เป็นนักเรียน
ตัวอย่างในเรื่องความเสียสละ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำที่มีตัวสะกดใหม่ "กบ"

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ฉบับที่ 6)

คะแนนเต็ม 15 คะแนน เวลา 10 นาที

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง ชัดเจน ถ้าอ่านผิด อ่านไม่ได้ หรืออ่าน
ไม่ชัดเจน หักค่าละ 1 คะแนน

นกกระจาบ

นกกระจาบฝูงหนึ่ง ชอบมาแอบกินข้าวเปลือกในนาของลุงเอิบ ลุงเอิบเจ็บใจมาก
จึงคิดหาวิธีปราบนก ลุงเอิบพบวิธีการปราบนก โดยนำตาข่ายใบชิงไว้รอบ ๆ คั้นนาเพื่อดักจับนก
วันรุ่งขึ้นเมื่อฝูงนกกระจาบลงมากินข้าวเปลือก ลุงเอิบซึ่งหมอบอยู่ข้างคั้นนาจึงคลบลตาข่ายครอบนก
นกกระจาบทุกตัวรวบรวมกำลังบินขึ้นพร้อมกัน ใช้ปีกยกตาข่ายของลุงเอิบไปแขวนไว้บนต้นไม้
ลุงเอิบตะครุบนกไม่ได้สักตัวเดียว แกบ่นอุบอุบ แล้วหยิบงอบมาใส่เดินกลับบ้านด้วยความเสียดาย

ชุดที่ 2

แบบทดสอบวัดความพร้อมทางสายตา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ฉบับที่ 1)

คะแนนเต็ม 15 คะแนน เวลา 10 นาที

.....

คำชี้แจง แบบทดสอบมี 3 ตอน

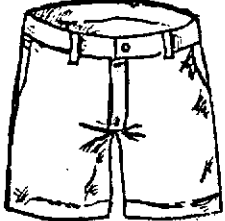

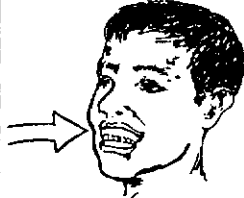

ตอนที่ 1 โยงภาพกับคำที่มีความหมายตรงกัน (5 คะแนน)

ตอนที่ 2 โยงภาพกับคำที่มีความหมายตรงกัน (5 คะแนน)

ตอนที่ 3 เขียนเครื่องหมาย (/) ลงในวงกลม ที่ตรงกับเสียง (5 คะแนน)

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงภาพกับคำที่มีความหมายตรงกัน

		
	<p>1. กางเกง</p> <p>2. ฟัน</p> <p>3. ขวด</p>	
	<p>4. ครก</p> <p>5. กบ</p>	
		

ชื่อ.....เลขที่.....คะแนน.....

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงภาพให้ตรงกับคำที่มีความหมายตรงกัน

บังปัง
 กริ่งกริ่ง

ตุม ตุม
 ปีกปีก

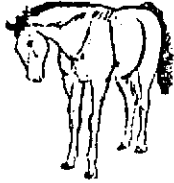

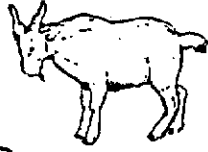

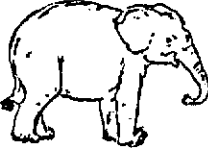

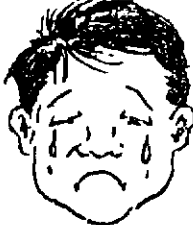
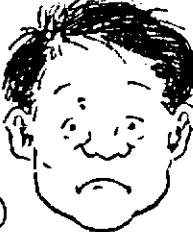
เฟื่อง
 ตึก ตึก

ชื่อ.....เลขที่.....คะแนน.....

ตอนที่ 3

คำชี้แจง

ให้นักเรียนฟังเสียงต่าง ๆ จากเทปบันทึกเสียงแล้วเขียนเครื่องหมาย (/) ลงในวงกลม ที่มีภาพตรงกับเสียงนั้น

 ☐	 ☐	 ☐
 ☐	 ☐	 ☐
 ☐	 ☐	 ☐
 ☐	 ☐	 ☐
 ☐	 ☐	 ☐

ชื่อ.....เลขที่.....คะแนน.....

แบบทดสอบวัดการเคลื่อนย้ายคำ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ฉบับที่ 2)
 คะแนนเต็ม 15 คะแนน เวลา 15 นาที

.....

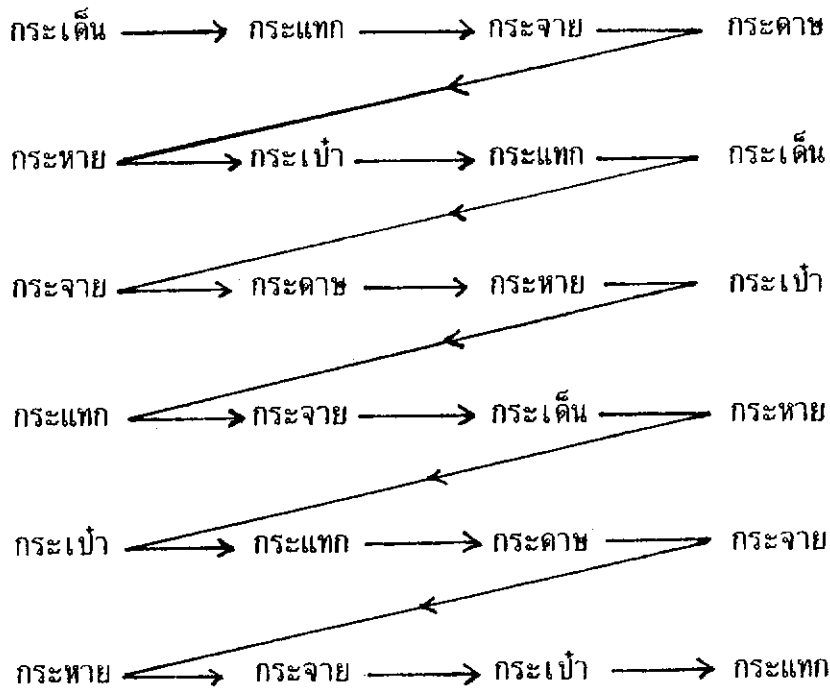
คำชี้แจง แบบทดสอบมี 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเคลื่อนย้ายคำไปตามเส้นลูกศรตั้งแต่คำในบรรทัดแรกไปทางขวามือแล้วย้อนกลับมาเริ่มต้นบรรทัดใหม่แล้วนับดูว่ามีคำที่ต้องการทราบกี่คำ (7 นาที)
- ตอนที่ 2 ให้นักเรียนอ่านบัตรคำที่ครูชูให้ดูอย่างรวดเร็ว แล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับคำที่เหมือนกันในแต่ละแถว (6 นาที)

ตอนที่ 1

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเคลื่อนสายตาไปตามเส้นลูกศรตั้งแต่คำในบรรทัดแรกไปทางขวามือ แล้วย้อนกลับมาเริ่มต้นบรรทัดใหม่ แล้วนับว่ามีคำที่ต้องการทราบกี่คำ (6 คะแนน)

- อ่านครั้งที่ 1 นับว่า มีคำว่า กระเด็น.....คำ
- อ่านครั้งที่ 2 นับว่า มีคำว่า กระแทก.....คำ
- อ่านครั้งที่ 3 นับว่า มีคำว่า กระจ่าย.....คำ
- อ่านครั้งที่ 4 นับว่า มีคำว่า กระดาษ.....คำ
- อ่านครั้งที่ 5 นับว่า มีคำว่า กระหาย.....คำ
- อ่านครั้งที่ 6 นับว่า มีคำว่า กระเป๋ากลับมา.....คำ

ชื่อ..... เลขที่..... คะแนน.....

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบัตรคำที่ครูชูให้ดูอย่างรวดเร็วแล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (x) กับคำที่เหมือนกับคำที่อ่านในแต่ละแถว (7 นาที) (8 คะแนน)

1. กระต่าย	กระโดด	กระโปรง	กระเป๋
2. กระทะ	กระบุง	กระจาด	กระถิน
3. แข็งแรง	แข็งขัน	แข็งข้อ	แข็งกร้าว
4. เครื่องใช้	เครื่องเขียน	เครื่องครัว	เครื่องมือ
5. สว่างาม	สงบเสงี่ยม	คังสนั่น	แสงสว่าง
6. ตัดผัก	ผัดผัก	หั่นผัก	สับผัก
7. ตลาด	ตลับ	ตลบ	ตลก
8. อาหาร	นิทาน	เบ็กบาน	ชมชาน
9. สะดวกสบาย	สนุกสนาน	สะอึกสะอื้น	สะอวดสะอ้าน

ชื่อ.....เลขที่.....คะแนน.....

แบบทดสอบวัดการอ่านวันวรรณคดี
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ฉบับที่ 3)
 คะแนนเต็ม 15 คะแนน เวลา 15 นาที

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง กระจ่างตื่นคน แล้วแบ่งวรรคตอนเสียใหม่ให้ถูกต้อง
 เครื่องหมายที่ใช้คือ

- หมายถึง อ่านติดกัน
 หมายถึง อ่านเว้นวรรค

นิทานเรื่อง กระจ่างตื่นคน

กระจ่างตัวหนึ่งนอน¹ อยู่ใต้ต้นตาล² ลูกตาล³ สุกหล่นลงมา⁴ ใกล้ ๆ กระจ่าง ทราให้มี
 ตกใจตื่น⁵ ขึ้นมาและคิดว่า⁶ ฟ้าถล่มจึงวิ่งหนีไปสุดกำลัง⁷ สัตว์อื่น ๆ เห็นเช่นนั้นจึงร้อง⁸ ถาม
 กระจ่าง⁹ เมื่อได้ยินว่า¹⁰ ฟ้าถล่มก็ตกใจวิ่งตาม¹¹ กระจ่าง ไปกันเป็นกลุ่มใหญ่¹² ราชสีห์เห็นเข้า
 ก็ร้องถามพอรู้อว่าฟ้าถล่ม จึงบอกให้สัตว์ทั้งหลาย¹³ หยุดและพากันไปดู¹⁴ ก็พบลูกตาลหล่นอยู่ใกล้
 ที่กระจ่างนอนจึงรู้ว่า สิ่งที่ทำให้กระจ่างตกใจนั้นคือลูกตาลนั่นเอง¹⁵ ไม่ใช่ฟ้าถล่มลงมา ราชสีห์
 จึงบอกสัตว์ทั้งหลายว่า "ถ้าได้ยินอะไรต้องคิดพิจารณา ให้รู้จริงเสียก่อนค่อยเชื่อ"

ชื่อ.....เลขที่.....คะแนน.....

แบบทดสอบวัดการอ่านแยกวลีหรือประโยค

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ฉบับที่ 4)

คะแนนเต็ม 15 คะแนน เวลา 15 นาที

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้น ๆ แล้วใช้เครื่องหมาย / แบ่งวรรคข้อความให้ถูกต้อง

ดาวเขี้ยวหมี

คืนวันหนึ่งพ่อพามั้งกับน้องสาวออกมาเล่นที่แคร่ใต้ต้นขนุนหน้าบ้าน มั้งมองขึ้นไปบนท้องฟ้า คืนนี้เห็นคืนข้างแรม มองเห็นดวงดาวเต็มท้องฟ้า มั้งชอบดูดาว เธอถามพ่อว่าดาวพวกนี้มาจากไหน พ่อตอบว่าพ่อก็ไม่รู้ว่าดาวมาจากไหน แต่พ่อจะเล่านิทานของเผ่ามั้งเกี่ยวกับดาว "เขี้ยวหมี" ให้ฟัง เด็กทั้งสองรู้สึกดีใจที่จะได้ฟังนิทานพ่อเริ่มเล่าว่า

"นานมาแล้วมีเจ้าแห่งท้องฟ้าพระองค์หนึ่งเป็นเจ้าที่มีอำนาจมากพระองค์รักษาบ้านเมืองให้รุ่งเรือง พระองค์มีบุตรสาว 7 คน เราจะเห็นว่ามิดาวอยู่กลุ่มหนึ่ง 7 ดวง นั่นคือลูกสาวทั้ง 7 คนของพระองค์ ลูกสาวคนเล็กชื่อ "เขี้ยวหมี"

วันหนึ่ง เขี้ยวหมีได้แอบหนีมาเที่ยวเมืองมนุษย์ ได้มาพบกับชายหนุ่มคนหนึ่งทั้งสองรู้จักกันไม่นานก็เกิดเป็นความรักขึ้นมาและอยู่กินกันในเมืองมนุษย์นั่นเอง

ชื่อ..... เลขที่..... คะแนน.....

แบบทดสอบวัดจาคำหรือวลี
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ฉบับที่ 5)
 คะแนนเต็ม 15 คะแนน เวลา 15 นาที

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนขีดเส้นใต้กลุ่มตัวอักษรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งจากหมายเลข 1 - 4 ที่มีลักษณะ
 เหมือนกับกลุ่มตัวอักษรกลุ่มแรก

	1	2	3	4
1. กขค	กคข	กขค	กขค	กขค
2. นตปอ	นตอป	นอปต	นตปอ	อนปต
3. พกจค	พคกจ	พจคก	พกจค	กจพค
4. จรลส	จรลส	จสลร	จลรส	สจลร
5. อบรน	อรบร	อนรบ	อบรน	รอนบ
6. พคคค	พคคค	คคคค	คคคค	พคคค
7. หมวก	หมอก	หมอน	หมอง	หมวก
8. ขนุน	ขนัด	ขมับ	ขนุน	ขนม
9. คลอง	เคลง	เคลื่อน	คล้าย	คลอง
10. ล่อง	ล่อง	ลอย	เลื่อน	เล็ก
11. แสงแดด	แสงสี	แสงสว่าง	แสงแดด	แสงเสียง
12. ทบทวน	ทบทัน	ทบทวน	ทบทาง	นับทบ
13. สีเขียว	สีขาว	สีแดง	สีเปลี่ยน	สีเขียว
14. อะโรมา	อะโรมี่	อะโรตี้	อะโรมา	อะโรทาย
15. คนสวยงาม	คนงามสวย	คนสวยสวย	คนสวยงาม	คนงามงาม

ชื่อ.....เลขที่.....คะแนน.....

ชุดที่ 3

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในแม่ กง กน กม (ฉบับที่ 1)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)

เวลา 10 นาที

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง ชัดเจน ถ้าอ่านผิด อ่านไม่ได้ หรือ
อ่านไม่ชัดเจน หักค่าละ 1 คะแนน

น้ำใส

ในสระน้ำใส	ปลาใหญ่ปลาน้อย
ปลาชิวปลาสร้อย	ล่องลอยอวดลาย
ต้นไทรใบหนา	พุดราเรียงราย
เกสรตามหาดทราย	ใบส่ายตามลม
ศาลาริมทาง	สร้างไว้ให้ร่ม
คนเวะมาชม	สุขสมเพลินตา
ในสระน้ำใส	น้ำใจใสกว่า
ใจจริงมีค่า	ยิ่งกว่าสิ่งใด

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง
 คำที่มีตัวสะกดในแม่ กก กค และ กบ (ฉบับที่ 2)
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)
 เวลา 10 นาที

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง ชัดเจน ถ้าอ่านผิด อ่านไม่ได้ หรือ
 อ่านไม่ชัดเจน ทักคำละ 1 คะแนน

ใบเยี่ยมญาติ

โรงเรียนปิตุโศภน ครอบครัวของกบได้มีโอกาสไปเยี่ยมญาติที่ต่างจังหวัด ญาติของกบมี
 บ้านติดคลอง สองฝากคลองมีต้นไม้แมกกิ่งก้านร่มเย็น มีนกหลายชนิดเกาะและทำรังอยู่บนต้นไม้
 ส่งเสียงร้องจิบ ๆ มองดูและฟังแล้วสบายใจ มีแม่ค้าขายเรือมาขายของหน้าบ้านในเรือมีของขาย
 หลายชนิด ทั้งผลไม้ ดอกไม้ และผักสดต่าง ๆ แม่เรียกแม่ค้าเพื่อซื้อผักกาด และดอกกุหลาบ
 ริมคลองฝั่งตรงข้ามกบ เห็นชายคนหนึ่งกำลังจับปลา แม่บอกว่าที่นี่มีปลาสดมาก กบนึกถึงปลาสด
 ที่ตากแห้งแล้วนำไปทอดรับประทานกับข้าวต้มร้อน ๆ อร่อยดีจริง ๆ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง
คำที่มีตัวสะกดใหม่ กง กน กม กก กค และ กข (ฉบับที่ 3)
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)
เวลา 10 นาที

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง ชัดเจน ถ้าอ่านผิด อ่านไม่ได้ หรือ
อ่านไม่ชัดเจน หักค่าละ 1 คะแนน

ปิดทอม

กบจับขึ้น ป.สอง	อ่านเขียนคล่องกบดีใจ
พากเพียรเรียนต่อไป	ปิดทอมใหญ่กบไม่ชน
ทุกวันอ่านหนังสือ	คัดลายมือหมั่นฝึกฝน
ช่วยงานในบ้านตน	ช่วยทุกคนทำความดี
เล่นบ้างเมื่อว่างงาน	ไม่เกียจคร้านทำหน้าที่
คุณครูว่าหนูดี	ปิดทอมนี้เก่งกว่าเดิม

แบบทดสอบวัดคำอ่านคำยาก
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ฉบับที่ 4)
 คะแนนเต็ม 15 คะแนน เวลา 15 นาที

คำชี้แจง

แบบทดสอบมี 2 ตอน

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเขียนคำอ่านของคำที่กำหนดให้ (7 คะแนน)

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับตัวอักษรหน้าข้อความที่อ่าน
 ถูกที่สุด (8 คะแนน)

ตอนที่ 1คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นรายบุคคล แล้วเขียนคำอ่าน

1. ยี่ราฟ	อ่านว่า	
2. ต้นตาลโตนด	อ่านว่า	
3. อากาศ	อ่านว่า	
4. ตลาด	อ่านว่า	
5. อันตราย	อ่านว่า	
6. ประโยชน์	อ่านว่า	
7. พยาธิ	อ่านว่า	

ชื่อ.....	เลขที่.....คะแนน.....
-----------	-----------------------

ตอนที่ 2

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่อ่านถูกต้องที่สุด

1. กระดาษ อ่านว่า

ก.กระ - ดาด ข.กระ-ดาบ ค.กระ-คะ

2. ยาพิษ อ่านว่า

ก.ยา - พิต ข.ยา - พิก ค.ยา - พิบ

3. ประโยชน์ อ่านว่า

ก.ประ - โหยบ ข.ประ - โหยก ค.ประ - โหยด

4. อันตราย อ่านว่า

ก.อัน - ตะ - รાય ข.อัน - ตะ - ราน

ค.อัน - ตะ - ราง

5. เอรีศอร้อย อ่านว่า

ก.อะ - เหรีด - อะ - หร้อย

ข.อะ - เหรีด - อะ - หร้อย

ค.อะ - เหรีด - อะ - หร้อย

6. ขยพร อ่านว่า

ก.ขอ - พอง ข.ขอ - พอน ค.ขอ - พอ

7. ญาติ อ่านว่า

ก.ยาก ข.ยาบ ค.ยาด

8. สุกสนาน อ่านว่า

ก.สะ - หนุก - สะ - ทนาม ข.สะ - หนุก - สะ - ทนาง

ค.สะ - หนุก - สะ - ทนาน

ชื่อ.....เลขที่.....คะแนน.....

แบบทดสอบวัดคำอ่านที่สะกดไม่ตรงตามมาตราในแม่ กน กก กค และ กบ (ฉบับที่ 5)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)

เวลา 15 นาที

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง ชัดเจน ถ้าอ่านผิด อ่านไม่ได้ หรือ
อ่านไม่ชัดเจน หักคะแนน 1 คะแนน

หมู่บ้านแม่กองดี

บนคอยภาคเหนืออากาศยามเช้าหนาวเย็น ชีวิตประจำวันของชาวเขาเผ่าแม้วในตำบล
แม่กองดี คือการเข้าไปทำไร่ก่อนพระอาทิตย์จะขึ้น เนื่องจากชาวบ้านส่วนใหญ่มีอาชีพที่สำคัญคือ
การทำไร่ข้าวโพด ไร่ถั่วและปลูกพืชผักต่าง ๆ

สภาพความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย เข้าเข้าไร่ คำกลับเข้าบ้านพบกันพร้อมหน้า ปู่ ย่า ตา
ยาย พ่อ แม่ลูก การอยู่ร่วมกันด้วยความรักความเคารพ และให้อภัย เป็นชีวิตที่มีความสุขอย่างยิ่ง

ปัจจุบัน ความเจริญเริ่มเข้ามาสู่หมู่บ้านแม่กองดี เคียงข้างแม่กองดีมีรถวิ่งกันขวักไขว่
ร้านค้า อาหารการกินมีเพิ่มมากขึ้น ทรัพยากรตามธรรมชาติถูกมนุษย์ทำลายด้วยความโลภ
กฏหมาย เริ่มเข้ามามีบทบาทแต่ก็ไม่สามารถหยุดยั้งความเจริญได้ หมู่บ้านแม่กองดีต้องมีตำรวจ
คอยจับโจรผู้ร้าย มีพยาบาลคอยรักษาคนป่วยเป็นโรค และมีคุณครูคอยอบรมสั่งสอนเด็กนักเรียน
ให้เป็นคนดี มีความรู้

ชุดที่ 4

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง
คำที่มีตัวสะกดในแม่ กง กน กม กก กค และ กบ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
คะแนนเต็ม 50 คะแนน เวลา 20 นาที
(ใช้ทดสอบเมื่อเสร็จสิ้นการสอนทั้ง 16 แบบฝึก)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง ชัดเจน ถ้าอ่านผิด อ่านไม่ได้ หรือ
อ่านไม่ชัดเจน หักค่าละ 1 คะแนน

วันขึ้นปีใหม่

วันขึ้นปีใหม่เป็นวันที่เด็ก ๆ รอคอย จังและเนิ่งสองพี่น้องรู้สึกตื่นเต้นดีใจเมื่อแม่บอกว่า
พรุ่งนี้จะเป็นวันขึ้นปีใหม่ของชาวเขาเผ่าเผ่า

ในวันขึ้นปีใหม่ จังและเนิ่งตื่นนอนแต่เช้าอาบน้ำแต่งตัวอย่างสวยงาม จังสวมกระโปรง
สีด้าปักลายดอกกุหลาบ คาคเข้มขัดเงินคลุมผมด้วยผ้าสีแดง เนิ่งสวมกางเกงและเสื้อสีด้าปักด้วย
หลากสีงดงาม แม่บอกว่าในวันนี้ทุกคนจะแต่งกายด้วยชุดประจำเผ่า และประดับด้วยเครื่องประดับ
ที่ทำมาจากเงินญาติพี่น้องที่เคารพนับถือจะมาร่วมงานและรับประทานอาหารร่วมกัน อาหารที่แม่
ทำเลี้ยงญาติในวันนี้ ได้แก่ แกงส้มและผัดผัก คุณครูเคยสอนว่าผักมีประโยชน์ต่อร่างกาย ทำให้
สุขภาพแข็งแรงและควรปลูกผักรับประทานเอง วันนี้ทุกคนรับประทานอาหารกันอย่างเอร็ดอร่อย
เมื่อรับประทานอาหารเสร็จเรียบร้อย ทุกคนจะไปร่วมกันที่ลานกลางหมู่บ้าน ที่นี่จึงเต็มไปด้วย
เด็ก ผู้ใหญ่ หนุ่มสาว ทุกคนยิ้มแย้มแจ่มใส ในวันนี้ชายหนุ่มหญิงสาวจะมีโอกาสได้พบกัน และ
บอกรักต่อกันได้ตลอดทั้งวัน ส่วนเด็ก ๆ จะเล่นไล่จับและโยนลูกข่างกันอย่างสนุกสนาน

ชุดที่ 1

แบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ กง

(ฉบับที่ 1)

ชื่อผู้บันทึก..... ชื่อนักเรียน..... วันที่บันทึก.....				แบบทดสอบชุดที่ 1			
				คะแนน			
คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
1	ลุง	ง					
2	จง	ง					
3	กำลัง	ง					
4	มุง	ง					
5	หลัง	ง					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
6	สั่ง	ง					
7	น้อง	ง					
8	นั่ง	ง					
9	<u>หนังสือ</u>	ง					
10	ข้าง	ง					
11	<u>ไอ้ต่าง</u>	ง					
12	เอ็ง	ง					
13	น้อง	ง					
14	<u>ร้องไห้</u>	ง					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
15	ยั้งข้าว	ง					
รวม							

แบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ "กน"
(ฉบับที่ 2)

ชื่อผู้บันทึก.....				แบบทดสอบชุดที่ 1			
ชื่อนักเรียน.....				คะแนน			
วันที่บันทึก.....				คะแนน			
คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่ง แทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียง ในคำ	ออกเสียง เพี้ยน	
1	คน	น					
2	งาน	น					
3	หมัน	น					
4	ผล	น					
5	ต้น	น					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
6	นอน	น					
7	ทุเรียน	น					
8	ลิ้นจี่	น					
9	อู้งุ่น	น					
10	หวาน	น					
11	ขึ้น	น					
12	บน	น					
13	พื้น	น					
14	แผ่น	น					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่ง แทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียง ในคำ	ออกเสียง เพี้ยน	
15	พิน	น					
รวม							

แบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ "กม"
(ฉบับที่ 3)

ชื่อผู้บันทึก.....				แบบทดสอบชุดที่ 1			
ชื่อนักเรียน.....				คะแนน			
วันที่บันทึก.....							
คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
1	แก้ม	ม					
2	ผม	ม					
3	ยิ้ม	ม					
4	กระท่อม	ม					
5	ความ	ม					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
6	ชม	ม					
7	งาม	ม					
8	หอม	ม					
9	ส้มโอ	ม					
10	ชมพู่	ม					
11	ทับทิม	ม					
12	ขนม	ม					
13	ชะอม	ม					
14	จิม	ม					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่ง แทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียง ในคำ	ออกเสียง เพี้ยน	
15	ออม	ม					
รวม							

แบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ "กก"
(ฉบับที่ 4)

ชื่อผู้บันทึก.....				แบบทดสอบชุดที่ 2			
ชื่อนักเรียน.....				คะแนน			
วันที่บันทึก.....							
คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
1	หมอก	ก					
2	เมฆ	ก					
3	ปกคลุม	ก					
4	นก	ก					
5	ตก	ก					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
6	หนัก	ก					
7	ดอกไม้	ก					
8	ผัก	ก					
9	มาก	ก					
10	แมงไม้	ก					
11	ระลอก	ก					
12	ขี้เหล็ก	ก					
13	ตัก	ก					
14	บอก	ก					

คำที่	คำที่ ทดสอบ	เสียงที่ ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่ง แทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียง ในคำ	ออกเสียง เพี้ยน	
15	เรียก	ก					
รวม							

แบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ "กค"
(ฉบับที่ 5)

ชื่อผู้บันทึก..... ชื่อนักเรียน..... วันที่บันทึก.....				แบบทดสอบชุดที่ 1			
				คะแนน			
คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
1	วันพุธ	ค					
2	เศษ	ค					
3	บาท	ค					
4	กฏ	ค					
5	ประกาศ	ค					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงที่ แทนเสียงที่	เว้นไม่ออกเสียง ในคำ	ออกเสียง เพี้ยน	
6	รถ	ด					
	<u>สังเกต</u>	ด					
8	ยอด	ด					
9	ขัด	ด					
10	คิด	ด					
11	<u>คิด</u>	ด					
12	ผิด	ด					
13	<u>ปฏิบัติ</u>	ด					
14	จด	ด					

คำที่	คำที่ ทดสอบ	เสียงที่ ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่ง แทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียง ในคำ	ออกเสียง เพี้ยน	
15	คัค	ค					
รวม							

แบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ "กบ"
(ฉบับที่ 6)

				แบบทดสอบชุดที่ 1			
ชื่อผู้บันทึก.....							
ชื่อนักเรียน.....							
วันที่บันทึก.....							คะแนน
คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่ง แทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียง ในคำ	ออกเสียง เพี้ยน	
1	กระจาบ	บ					
2	ขอบ	บ					
3	ลอบ	บ					
4	เอิบ	บ					
5	เจิบ	บ					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
6	ปราบ	บ					
7	พบ	บ					
8	รอบ	บ					
9	จับ	บ					
10	หมอบ	บ					
11	คลบ	บ					
12	ครอบ	บ					
13	ครุบ	บ					
14	อุบ	บ					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
15	หีบ	บ					
รวม							

ชุดที่ 3

แบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ กง กน กม
(ฉบับที่ 1)

ชื่อผู้บันทึก.....				แบบทดสอบชุดที่ 3			
ชื่อนักเรียน.....				คะแนน			
วันที่บันทึก.....				คะแนน			
คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
1	ล่อง	ง					
2	เรียง	ง					
3	เคลื่อน	น					
4	ลม	ม					
5	ริม	ม					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
6	ทาง	ง					
7	สร้าง	ง					
8	ร่วม	ม					
9	คน	น					
10	ชม	ม					
11	สม	ม					
12	เพลิน	น					
13	จริง	ง					
14	ยัง	ง					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงผู้เพี้ยน	
15	สิ่ง	ง					
รวม							

แบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ กก กค และ กบ
(ฉบับที่ 2)

ชื่อผู้บันทึก.....				แบบทดสอบชุดที่ 3			
ชื่อนักเรียน.....				คะแนน			
วันที่บันทึก.....							
คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
1	ปิด	ด					
2	กบ	บ					
3	โอกาส	ด					
4	จังหวัด	ด					
5	คิด	ด					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงผู้เพี้ยน	
6	จับ	บ					
7	คอกไม้	ก					
8	เรียก	ก					
9	ภาค	ค					
10	กุหลาบ	บ					
11	จับ	บ					
12	บอก	ก					
13	สลัด	ค					
14	ทอด	ค					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
15	รับ	บ					
รวม							

แบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำที่มีตัวสะกดแม่ กง กน กม กภ กค และ กบ

(ฉบับที่ 3)

ชื่อผู้บันทึก..... ชื่อนักเรียน..... วันที่บันทึก.....				แบบทดสอบชุดที่ 3			
				คะแนน			
คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่ง แทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียง ในคำ	ออกเสียง เพี้ยน	
1	กบ	บ					
2	อ่าน	น					
3	คล่อง	ง					
4	พาก	ก					
5	เพียร	น					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่ง แทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียง ในคำ	ออกเสียง เพี้ยน	
6	ปิด	ด					
7	เทอม	ม					
8	ชน	น					
9	ทุก	ก					
10	หม่น	น					
11	ฝึก	ก					
12	เกี้ยว	ด					
13	คร้าน	น					
14	เปิด	ด					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
15	เค็ม	ม					
รวม							

แบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด

ไม่ตรงตามมาตราในแม่ กน กก กค และ กบ

(ฉบับที่ 4)

ชื่อผู้บันทึก.....				แบบทดสอบชุดที่ 3			
ชื่อนักเรียน.....				คะแนน			
วันที่บันทึก.....				คะแนน			
คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
1	ภาค	ก					
2	ชีวิต	ด					
3	สำคัญ	น					
4	พืช	ด					
5	สภาพ	พ					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
6	เคารพ	บ					
7	ความสับสน	ก					
8	เจริญ	ญ					
9	รถ	ค					
10	กฎหมาย	ค					
11	ตำรวจ	ด					
12	โจร	น					
13	พยาบาล	น					
14	โรค	ก					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
15	คุณครู	น					
รวม							

ชุดที่ 4

แบบบันทึกการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด

ในแม่ กง กน กม กก กค และ กบ

ชื่อผู้บันทึก.....		แบบทดสอบชุดที่ 4					
ชื่อนักเรียน.....		คะแนน					
วันที่บันทึก.....							
คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่ง แทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียง ในคำ	ออกเสียง เพี้ยน	
1	วัง	น					
2	ขัง	น					
3	สอง	ง					
4	น้อง	ง					
5	คัน	น					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงซ้ำ	
6	เดิน	น					
7	บอก	ก					
8	พรั่ง	ง					
9	งาม	ม					
10	สวม	ม					
11	กระ <u>ไ</u> บ <u>ร</u> ง	ง					
12	ปัก	ก					
13	ดอก	ก					
14	ก <u>ุ</u> หล <u>า</u> บ	บ					

คำที่	คำที่ ทดสอบ	เสียงที่ ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่ง แทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียง ในคำ	ออกเสียง เพี้ยน	
15	คาด	ด					
16	เข็ม	ม					
17	ขีด	ด					
18	เงิน	น					
19	คลุม	ม					
20	สีแดง	ง					
21	กาง	ง					
22	แกง	ง					
23	หลาก	ก					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
24	บอก	ก					
25	ชุด	ด					
26	ประคั บ	บ					
27	ญาติ	ด					
28	เคา ร พ	บ					
29	นั บ ถือ	บ					
30	แก ง	ง					
31	สั ม	ม					
32	พั ด	ด					

คำที่	คำที่ ทดสอบ	เสียงที่ ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงพ้อง แทนเสียงพ้อง	เว้นไม่ออกเสียง ในคำ	ออกเสียง เพี้ยน	
33	ผัก	ก					
34	สอน	น					
35	ประโยชน์	ค					
36	สุขภาพ	บ					
37	ปลูก	ก					
38	เอ็ด	ค					
39	เสร็จ	ค					
40	เรียบ	บ					
41	ลาน	น					

คำที่	คำที่ ทดสอบ	เสียงที่ ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่ง แทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียง ในคำ	ออกเสียง เพี้ยน	
42	บ้าน	น					
43	เต็ม	ม					
44	หุ้ม	ม					
45	ยิ้ม	ม					
46	โอกาส	ค					
47	พบ	บ					
48	จับ	บ					
49	ช่วง	ง					

คำที่	คำที่ทดสอบ	เสียงที่ทดสอบ	ถูก	การอ่านออกเสียง			คะแนน
				ผิด			
				ใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง	เว้นไม่ออกเสียงในคำ	ออกเสียงเพี้ยน	
50	สนุก	ก					
รวม							

เฉลย

1. แบบทดสอบวัดความพร้อมทางสายตา (ฉบับที่ 1)

ตอนที่ 3 เสียงที่นักเรียนได้ฟังจากเทปบันทึกเสียง

1. เสียงฟ้าร้อง
2. เสียงวัวร้อง
3. เสียงแมวร้อง
4. เสียงหัวเราะ
5. เสียงร้องไห้

2. แบบทดสอบวัดการเคลื่อนไหวสายตา (ฉบับที่ 2)

ตอนที่ 1

1. อ่านครั้งที่ 1	นับว่ามีคำว่า	กระเด็น	3 คำ
2. อ่านครั้งที่ 2	นับว่ามีคำว่า	กระแทก	5 คำ
3. อ่านครั้งที่ 3	นับว่ามีคำว่า	กระจาย	5 คำ
4. อ่านครั้งที่ 4	นับว่ามีคำว่า	กระดาศ	3 คำ
5. อ่านครั้งที่ 5	นับว่ามีคำว่า	กระหาย	4 คำ
6. อ่านครั้งที่ 6	นับว่ามีคำว่า	กระเป๋	4 คำ

ตอนที่ 2

1. กระโดด	2. กระถิน	3. แข็งข้อ
4. เครื่องมือ	5. ดั่งสนั่น	6. ผิดผิด
7. ทลป	8. ชมชาน	9. สะอึกสะอื้น

3. แบบทดสอบวัดการอ่านเว้นวรรคตอน (ฉบับที่ 3)

ข้อ 1	∩	ข้อ 2	/	ข้อ 3	∩	ข้อ 4	∩
ข้อ 5	∩	ข้อ 6	∩	ข้อ 7	/	ข้อ 8	∩
ข้อ 9	∩	ข้อ 10	∩	ข้อ 11	∩	ข้อ 12	/
ข้อ 13	∩	ข้อ 14	/	ข้อ 15	/		

4. แบบทดสอบวัดการอ่านแยกวลีหรือประโยค (ฉบับที่ 4)

ดาวเข็ยสี่หมี่

คืนวันหนึ่ง/พ่อพามั้งกับน้องสาว/ออกมาตอนเย็นแก่แคว่ได้ค้นบนหน้าบ้าน/มั้งมองขึ้น ไปบน
ท้องฟ้า/คืนนี้ เป็นคืนข้างแรมมองเห็นดวงดาวเต็มท้องฟ้า/มั้งชอบดูดาว/เธอถามพ่อว่าดาวพวกนี้
มาจากไหน/พ่อตอบว่า พ่อก็ไม่รู้ว่าดาวมาจากไหน/แต่พ่อจะเล่านิทานของเผ่ามั้งเกี่ยวกับดาว
"เข็ยสี่หมี่" ให้ฟัง/เด็กทั้งสองรู้สึกดีใจที่จะได้ฟังนิทาน พ่อเริ่มเล่าว่า

"นานมาแล้ว/เจ้าแห่งท้องฟ้าพระองค์หนึ่ง/เป็นเจ้าที่มีอำนาจมาก/พระองค์รักษา
บ้านเมืองให้รุ่งเรือง/พระองค์มีลูกสาว 7 คน/เราจะเห็นว่ามิดาวอยู่กลุ่มหนึ่งมี 7 ดวง/นั่นคือลูก
สาวทั้ง 7 คนของพระองค์/ลูกสาวคนเล็กชื่อ "เข็ยสี่หมี่"

วันหนึ่ง/เข็ยสี่หมี่ได้แอบหนีมาเที่ยวเมืองมนุษย์/เธอได้มาพบกับชายหนุ่มคนหนึ่ง/ทั้งสอง
รู้จักกันไม่นานก็เกิดเป็นความรักขึ้นมาและอยู่กินด้วยกันในเมืองมนุษย์นั่นเอง
(กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2524 : 110)

5. แบบทดสอบวัดจากคำหรือวลี (ฉบับที่ 5)

ข้อ 1 : 3	ข้อ 2 : 3	ข้อ 3 : 3	ข้อ 4 : 1
ข้อ 5 : 3	ข้อ 6 : 4	ข้อ 7 : 4	ข้อ 8 : 3
ข้อ 9 : 4	ข้อ 10 : 1	ข้อ 11 : 3	ข้อ 12 : 2
ข้อ 13 : 4	ข้อ 14 : 3	ข้อ 15 : 3	

6. แบบทดสอบวัดการอ่านคำยาก (ฉบับที่ 4)

ตอนที่ 1

1. ยีราฟ	อ่านว่า	ยี - ร้าบ
2. ต้นตาลโตนด	อ่านว่า	ต้น - ตาน - ตะ - ไหนด
3. อากาศ	อ่านว่า	อา - กาด
4. ตลาด	อ่านว่า	ตะ - หลาด
5. อันตราย	อ่านว่า	อัน - ตะ - ราย
6. ประโยชน์	อ่านว่า	ประ - ไหยด
7. พยาธิ	อ่านว่า	พะ - ยาด

ตอนที่ 2

ข้อ 1 ก	ข้อ 2 ก	ข้อ 3 ค
ข้อ 4 ก	ข้อ 5 ก	ข้อ 6 ข
ข้อ 7 ค	ข้อ 8 ค	

ภาคผนวก ค

- แบบฝึกซ้อมเสริม
- แผนการสอนโดยใช้แบบฝึกซ้อมเสริม

แบบฝึกชุดที่ 1 (มีทั้งหมด 6 แบบฝึก)
 แบบฝึกซ่อมเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง
 คำที่มีตัวสะกดที่ใช้เสียงหนึ่งแทนอีกเสียงหนึ่ง
 ใช้เวลา 12 คาบ (คาบละ 20 นาที)

แบบฝึกที่ 1.1 ฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่กง (น้อง ส่อง แดง เหลือง
 กาง เกง หนังสือ) ใช้เวลา 2 คาบ

จุดประสงค์ เพื่อฝึกให้นักเรียนออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่กง ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านออกเสียง และเขียนคำที่มี
 ตัวสะกดแม่กง (น้อง ส่อง แดง เหลือง กาง เกง หนังสือ) ได้ถูกต้อง

สื่อ เอกสารประกอบการฝึกที่ (1.1.1, 1.1.2, 1.1.3, 1.1.4 และ 1.1.5)

กิจกรรมการฝึก ฝึกการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ฝึกการฟัง

คำชี้แจง

1.1 ให้นักเรียนฟังเสียงคำแต่ละคู่ ถ้าคำคู่ใดมีเสียงเหมือนกันให้เขียนเครื่องหมาย
 กากบาท (X) ที่รูปหน้าคนยิ้ม แต่ถ้าคำคู่ใดมีเสียงต่างกันให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (X)
 ที่รูปหน้าคนร้องไห้

ตัวอย่าง แดง.....แดง

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
ตัวอย่าง		
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

เอกสารการฝึกที่ 1.1.1

คำชี้แจง

1.2 ให้นักเรียนฟังเสียงคำต่อไปนี้ทีละคำ แล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (X)

ทับคำที่ได้ยิน

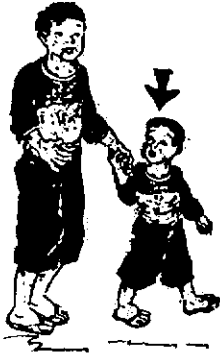

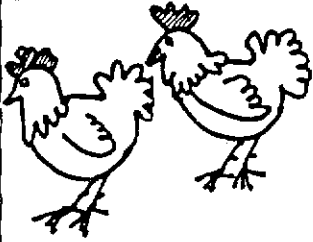

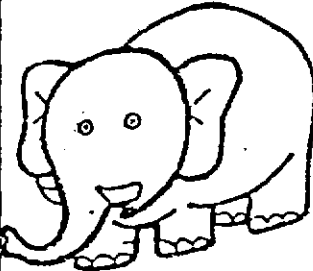
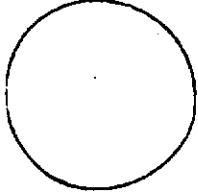
ตัวอย่าง ครูอ่านคำว่า น้อน

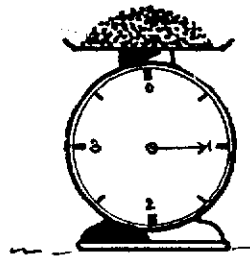
คำที่	ออกเสียง		
	ตัวอย่าง	น่อง	น้อม น้อน
1	น้อม	น่อง	น้อน
2	น่อง	น้อน	น้อม
3	ส่อง	ส่อน	ส้อม
4	ส่อง	ส้อม	ส่อน
5	แดง	แดน	แตม
6	แตม	แดง	แดน
7	เหลื่อง	เหลื่อม	เหลือน
8	เหลือน	เหลื่อง	เหลื่อม
9	กางเกง	กางเกม	กางเกน
10	กางเกน	กางเกม	กางเกง

เอกสารการฝึกที่ 1.1.2

ฝึกการพูด

คำชี้แจง 2. ให้นักเรียนฝึกพูดคำที่มีในบัตรภาพตามครู

<p>1</p> 	<p>นั่ง</p>	<p>2</p> 	<p>ลิง</p>
<p>3</p> 	<p>สอง</p>	<p>4</p> 	<p>กวาง</p>
<p>๒</p>			
<p>5</p> 	<p>ช้าง</p>	<p>6</p> 	<p>สี่เหลี่ยม</p>

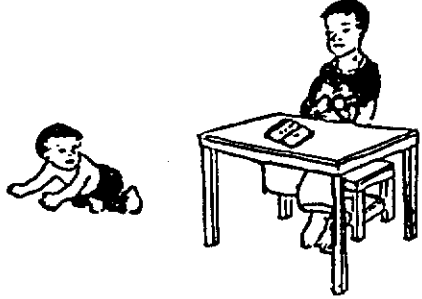
<p>7</p> 	<p>8</p>
<p>กองฟาง</p>	<p>วางกล่อง</p>
<p>9</p> 	<p>10</p>
<p>สองถัง</p>	<p>ซังของ</p>

เอกสารการฝึกที่ 1.1.3

ฝึกการอ่าน

คำชี้แจง

3.1 ให้นักเรียนอ่านแผนภาพ

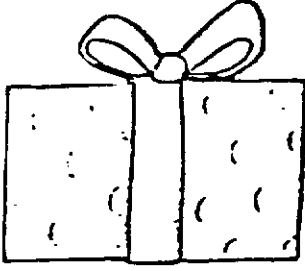
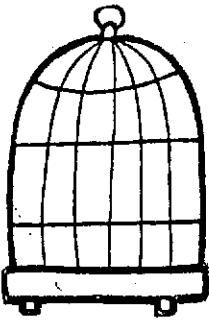
เม่งไต้ เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่สอง
 เม่งไต้ มีน้องชื่อจิ่งเนิ่ง
 เม่งไต้ สวมกางเกงสีดำ
 เม่งไต้ ชอบอ่านหนังสือ
 เม่งไต้ ชอบวิ่งเล่น
 เม่งไต้ มีร่างกายแข็งแรง

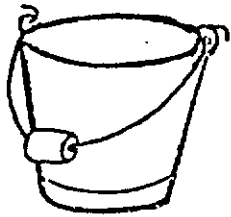

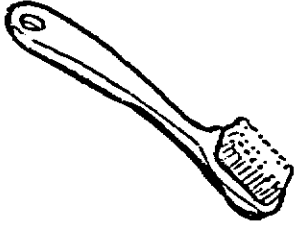
คำชี้แจง

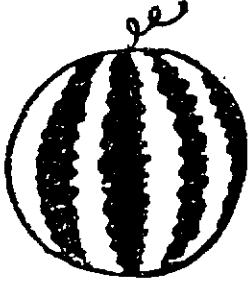

3.2 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีความหมายตรงกับภาพด้านซ้ายมือ อ่านแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (x) ทับคำนั้น

ตัวอย่าง

	<p>ข้าง ลิง กว้าง</p>
---	-------------------------------

1		<p>กล่อง ถุง ลัง</p>
2		<p>ถัง กรง ลัง</p>

3		<p>โถ่ง ถั่ง อ่าง</p>
4		<p>ทุ่ง คลอง คิ่ง</p>
5		<p>กางเกง ผ้าถุง กระโปรง</p>
6		<p>แปรงขัดส้วม แปรงซักผ้า แปรงสีฟัน</p>

7		แดงโม แดงกวาง แดงไทย
8		มังคุด มะม่วง มะปราง

เอกสารการฝึกที่ 1.1.4

ฝึกการเขียน

คำชี้แจง

4.1 ให้นักเรียนผสมภาพให้เป็นคำแล้วเขียนใส่ในช่องว่างตอนท้าย

	+		+			กรง
	+		+			
	+		+			
	+		+	า	+	
	+		+		+	
	+		+		+	

คำชี้แจง

4.2 ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ คาใดสะกดด้วยแม่ กง ให้ขีดเส้นใต้ แล้วเขียนคำที่ขีดเส้นใต้ลงสมุด

ผลไม้

เมืองไทยสุขสม	อุดมผลไม้
มะเฟือง มะไฟ	ล้างสะอาดมากมี
มะม่วง มะปราง	แซมข้างเข้าที่
เหลืองแดงหลายสี	รสดีถูกใจ

เอกสารการฝึกที่ 1.1.5

การประเมินผล

สังเกต	การใช้ภาษา
การฟัง	- มีมารยาทในการฟัง - ฟังแล้วสามารถบอกคำที่สะกดด้วยแม่ กง ได้
การพูด	- กล้าพูดกล้าแสดงออก พูดได้ถูกต้องชัดเจน
การอ่าน	- อ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ กง ได้ถูกต้องชัดเจน
การเขียน	- เขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กง ได้ถูกต้องชัดเจน และ สวยงาม

แบบฝึกหัดเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง
คำที่มีตัวสะกดที่ใช้เสียงหนึ่งแทนอีกเสียงหนึ่ง
ใช้เวลา 12 คาบ (คาบละ 20 นาที)

แบบฝึกที่ 1.2 ฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ "กน" (กิน เคน บ้าน สวน
ขนุน ต้นไม้) ใช้เวลา 2 คาบ

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อฝึกฝนให้นักเรียนออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ "กน" ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านออกเสียง และเขียนคำที่สะกด
ด้วยแม่ กน (กิน เคน บ้าน สวน ขนุน ต้นไม้) ได้ถูกต้องชัดเจน

สื่อ เอกสารประกอบการฝึกที่ (1.2.1, 1.2.2, 1.2.3, 1.2.4, 1.2.5 และ 1.2.6)

กิจกรรมการฝึก ฝึกการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ฝึกการฟัง

คำชี้แจง

1.1 ให้นักเรียนฟังเสียงคำแต่ละคู่ ถ้าคำคู่ใดมีเสียงเหมือนกันให้เขียนเครื่องหมาย
กากบาท (X) ที่รูปหน้าคนยิ้ม แต่ถ้าคำคู่ใดมีเสียงต่างกัน ให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (X)
ที่รูปหน้าคนร้องไห้

ตัวอย่าง จิน.....จิน

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
ตัวอย่าง		
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

เอกสารการฝึกที่ 1.2.1

คำชี้แจง

1.2 ให้นักเรียนฟังเสียงจากเทปที่ละคำแล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับคำ
ที่ได้ยิน

ตัวอย่าง ครูอ่านคำว่า.....กิง

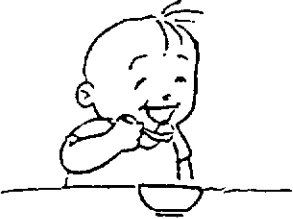

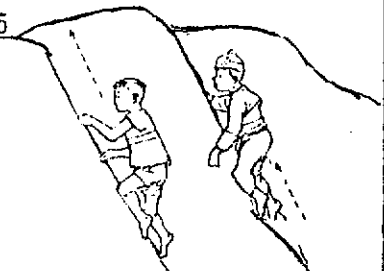
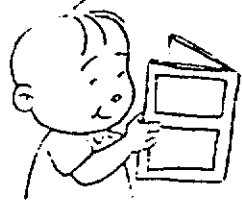
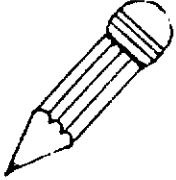

คำที่	ออกเสียง		
ตัวอย่าง	กิง	กิ่น	กิม
1	กิ่น	กิง	กิม
2	เคิง	เคิ่น	เคิม
3	เคิง	เคิ่น	เคิม
4	บ้าน	บ้ำง	บ้ำม
5	บ้าน	บ้ำง	บ้ำม
6	ขนุน	ขนุง	ขนุม
7	ขนุน	ขนุง	ขนุม
8	สวน	สว่าง	สวน
9	สวน	สว่าง	สวน
10	ตั้งไม้	ตันไม้	ตั้งไม้

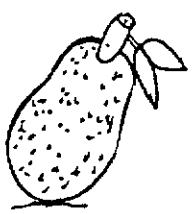
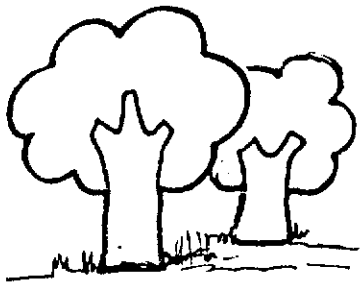
เอกสารการฝึกที่ 1.2.2

ฝึกการพูด

คำชี้แจง

2. ให้นักเรียนฝึกพูดคำที่มีในบัตรภาพทีละคู่

1 	กิน	2 	เดิน
3 	บิน	4 	บ้าน
5 	ปีน	6 	อ่าน
7 	ดินสอ	8 	ทหาร

9 	ขนม	10 	ต้นไม้
--	-----	--	--------

เอกสารการฝึกที่ 1.2.3

การอ่าน

คำชี้แจง

3.1 ให้นักเรียนอ่านแผนภูมิประสมการอ่าน โดยให้อ่านออกเสียงพร้อมกัน และอ่านเป็นรายบุคคล

เอกสารการฝึกที่ 1.2.4

3.2 ให้นักเรียนโยงภาพกับคำให้สัมพันธ์กัน และฝึกอ่านออกเสียง

ตัวอย่าง

คลาน

1.

บ้าน

2.

ฟุตบอล

3.

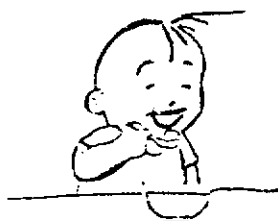
นิ้วเท้า

4.

ขนุน

5.

กิน

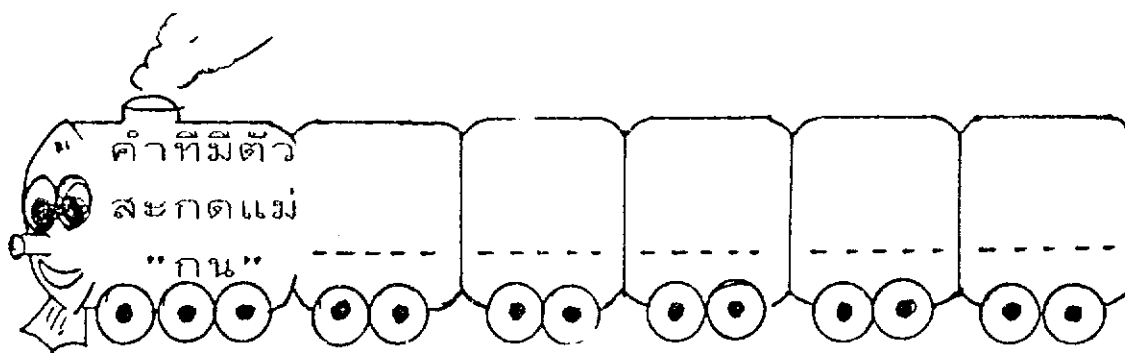
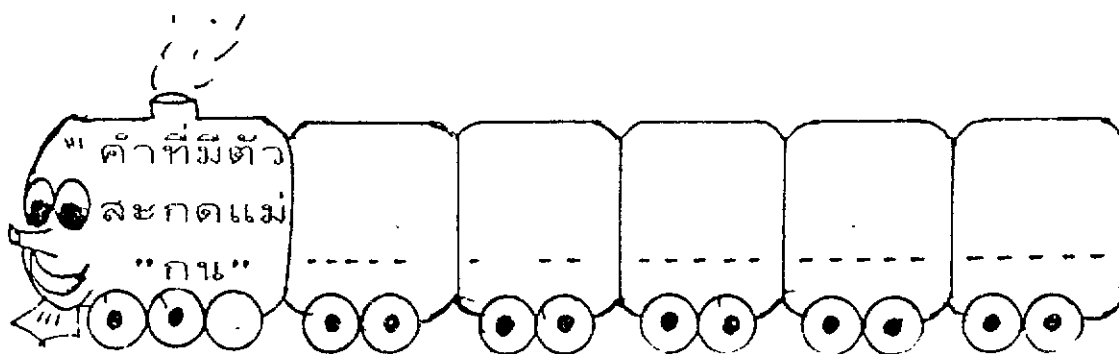
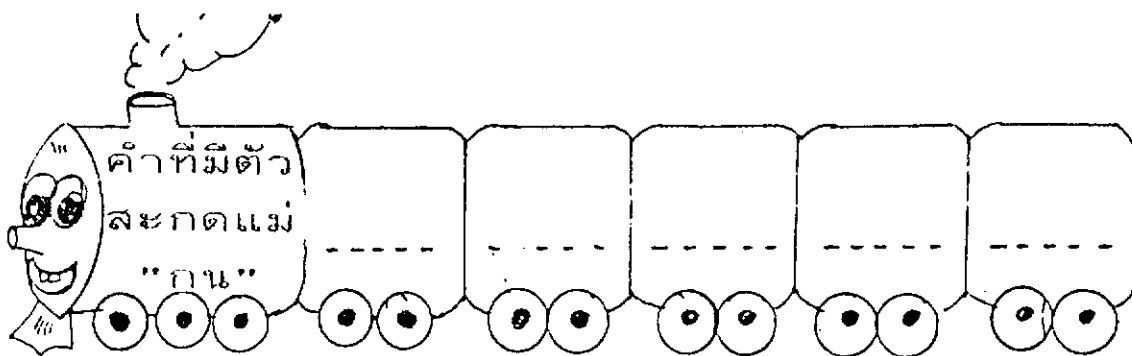
เอกสารการฝึกที่ 1.2.5

ฝึกการเขียน

คำชี้แจง

4. ให้นักเรียนนำคำที่สะกดด้วยแม่ "กน" ไปใส่ในตู้รถไฟให้เต็ม

ตลาด	บ้าน	แขน	สวน	หมอน
เม็ดขนุน	สะพาน	ขยับ	ตะโกน	ฟุตบอล
สงกรานต์	ขอบคุณ	หวาน	กระถิน	ต้นไม้

การประเมินผล

สังเกต	การใช้ภาษา
การฟัง	- มีมารยาทในการฟัง - ฟังแล้วสามารถบอกคำที่สะกดด้วยแม่ กน ได้ถูกต้อง
การพูด	- กล้าพูดกล้าแสดงออก พูดได้ถูกต้องชัดเจน
การอ่าน	- อ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ กน ได้ถูกต้องชัดเจน
การเขียน	- เขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กน ได้ถูกต้องชัดเจน และสวยงาม

แบบฝึกหัดเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำที่มีตัวสะกดที่ใช้เสียงหนึ่งแทนอีกเสียงหนึ่ง

ใช้เวลา 12 คาบ (คาบละ 20 นาที)

แบบฝึกที่ 1.3 ฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ "กม" (ผม ร่ม ยิ้ม สาม ชมพู่ กระตอม) ใช้เวลา 2 คาบ

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อให้นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านออกเสียง และเขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กม (ผม ร่ม ยิ้ม สาม ชมพู่ กระตอม) ได้ถูกต้องชัดเจน

สื่อ เอกสารประกอบการฝึกที่ (1.3.1, 1.3.2, 1.3.3, 1.3.4, 1.3.5 และ 1.3.6)

กิจกรรมการฝึก ฝึกการฟัง การพูด การอ่านออกเสียง และการเขียน

ฝึกการฟัง

คำชี้แจง

1.1 ให้นักเรียนฟังเสียงคำแต่ละคู่ ถ้าคำคู่ใดมีเสียงเหมือนกันให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับภาพคนยิ้ม แต่ถ้าคำคู่ใดมีเสียงต่างกัน ให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับภาพคนร้องไห้

ตัวอย่าง ชมพู.....ชมพู

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
ตัวอย่าง		
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

เอกสารการฝึกที่ 1.3.1

คำชี้แจง

2.1 ให้นักเรียนฟังเสียงจากเทปทีละคำ แล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ที่คำที่ได้ยิน

ตัวอย่าง ครูอ่านคำว่า.....พง

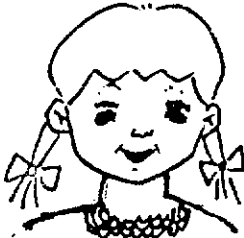
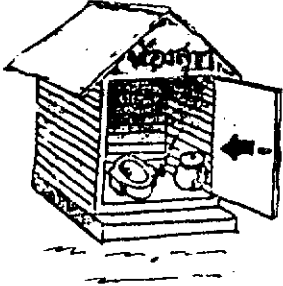

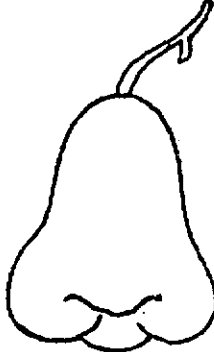
คำที่	ออกเสียง		
ตัวอย่าง	พง	พน	พม
1	พง	พน	พม
2	รง	ร่ม	รัน
3	รง	ร่ม	รัน
4	สาม	สาม	สาม
5	สาม	สาม	สาม
6	ยั้ง	ยิม	ยัน
7	ยั้ง	ยิม	ยัน
8	ชงพู่	ชมพู่	ชนพู่
9	ชงพู่	ชมพู่	ชนพู่
10	กระท้อง	กระท่อม	กระท่อน

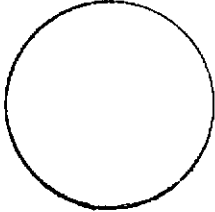

เอกสารการฝึกที่ 1.3.2

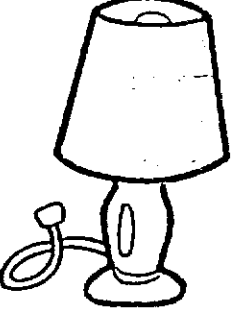
ฝึกการพูด

คำชี้แจง

2. ให้นักเรียนฝึกพูด คำที่มีในบัตรภาพ ที่ละคู่

<p>1</p> 	<p>2</p>
<p>ยิ้ม</p>	<p>ส้วม</p>
<p>3</p> 	<p>4</p>
<p>กางร่ม</p>	<p>ชมพู่</p>

5 	6
กระท่อม	ขวดนม
7 	8
วงกลม	ส้มโอบ

<p>9</p> 	<p>10</p>
<p>หัวผม</p>	<p>ลื่นล้ม</p>
<p>11</p> 	<p>12</p>
<p>หัวหอม</p>	<p>โคมไฟ</p>

เอกสารการฝึกที่ 1.3.3

ฝึกการอ่าน

คำชี้แจง

3.1 ให้นักเรียนอ่านแผนภูมิประกอบภาพ โดยให้อ่านออกเสียงพร้อมกันและให้อ่านออกเสียงเป็นรายบุคคล

กระท่อมฉันอยู่
ที่ห้องแจ่มใส
ก้มหน้าทักกัน
ความหวังสิ่งเดียว

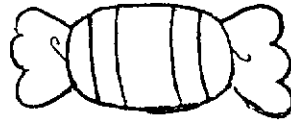
บนภูเขาใหญ่
รักใคร่กลมเกลียว
บนดินสี่แบริ้ว
ชาติไทยพัฒนา

เอกสารการฝึกที่ 1.3.4

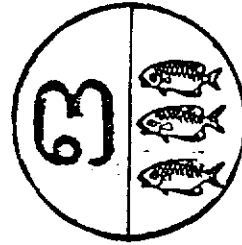
คำชี้แจง

3.2 ให้นักเรียนลากเส้น ระหว่างข้อความและภาพให้สัมพันธ์กันแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน และทีละคน

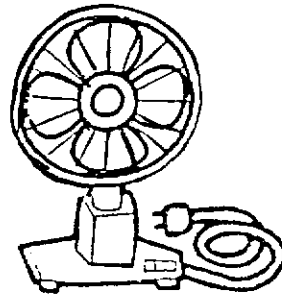
1. ลูกอม

2. เลขสาม

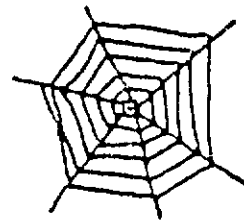
3. พัดลม

4. ผมดำ

5. แมงมุม

เอกสารการฝึกที่ 1.3.5

ฝึกการเขียน

คำขี้แจจ

4. ให้นักเรียนวางกลมล้อมรอบ คำที่มีตัวสะกดแม่กม ที่เป็นชื่อ อาหารคาว อาหารหวาน และผลไม้ แนวนอน 8 ชื่อ แนวตั้ง 2 ชื่อ แล้วเขียนลงสมุด

ม	ะ	บ	า	ม	ดี	ก
น	ไ	น	ก	า	ม	ร
า	ดี	ม	ไ	อ	ย	น
ม	ริ	จ	ง	จ	า	ไ
า	ริ	น	ช	ม	พู	น
น	ศ	บ	า	ว	ดี	ม
ก	ดี	ว	ย	ห	อ	ม
ไ	ที	บ	ที	ม	ล	ว
น	ย	ม	ะ	ย	ม	ม
ช	า	ห	ริ	ม	ก	ย

เอกสารการฝึกที่ 1.3.6

การประเมินผล

สังเกต	การใช้ภาษา
การฟัง	- มีมารยาทในการฟัง - ฟังแล้วสามารถบอกคำที่สะกดด้วยแม่ กม ได้ถูกต้อง
การพูด	- กล่าวพูดกล่าวแสดงออก พูดคำที่สะกดด้วยแม่ กม ได้ถูกต้องชัดเจน
การอ่าน	- อ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ กม ได้ถูกต้องชัดเจน
การเขียน	- เขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กม ได้ถูกต้อง และสวยงาม

แบบฝึกหัดเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำที่มีตัวสะกดที่ใช้เสียงหนึ่งแทนอีกเสียงหนึ่ง

ใช้เวลา 12 คาบ (คาบละ 20 นาที)

แบบฝึกที่ 1.4 ฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ "กก" (เด็ก นก ปาก หมวก ดอกไม้ สุนัข) ใช้เวลา 2 คาบ

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อให้นักเรียนออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ "กก" ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านออกเสียง และเขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กก (เด็ก นก ปาก หมวก ดอกไม้ สุนัข) ได้ถูกต้องชัดเจน

สื่อ เอกสารประกอบการฝึกที่ (1.4.1, 1.4.2, 1.4.3, 1.4.4, 1.4.5 และ 1.4.6)

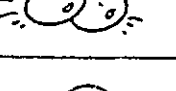

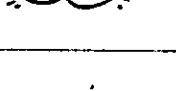
กิจกรรมการฝึก ฝึกการฟัง การพูด การอ่านออกเสียง และการเขียน

ฝึกการฟัง

คำชี้แจง

1.1 ให้นักเรียนฟังเสียงคำแต่ละคู่ ถ้าคำคู่ใดมีเสียงเหมือนกันให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับหน้าภาพไก่ และถ้าคำคู่ใดมีเสียงต่างกัน ให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับภาพไข่

ตัวอย่าง ผัก.....ผัก

คำที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
ตัวอย่าง		
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

เอกสารการฝึกที่ 1.4.1

คำชี้แจง

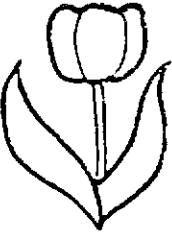

2.1 ให้นักเรียนฟังเสียงจากเทปทีละคำ แล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ที่คำที่ได้ยิน

ตัวอย่าง ครูอ่านคำว่า.....เล็ก

คำที่	ออกเสียง		
	เล็ก	ละ	เล็ก
1	นก	โนะ	นบ
2	นก	โนะ	นบ
3	ปาก	ปะ	ปาบ
4	ปาก	ปะ	ปาบ
5	หมวก	หมวะ	หมวบ
6	หมวก	หมวะ	หมวบ
7	ดอกไม้	เดาะไม้	คอบไม้
8	ดอกไม้	เดาะไม้	คอบไม้
9	สุนัข	สุนัข	สุนัข
10	สุนัข	สุนัข	สุนัข

เอกสารการฝึกที่ 1.4.2

คำชี้แจง 2. ให้นักเรียนฝึกพูดคำที่มีในบัตรภาพทีละคู่

	<p>เด็ก</p>		<p>นก</p>
	<p>ปาก</p>		<p>หมวก</p>
	<p>ดอกไม้</p>		<p>ตุ๊กตา</p>
	<p>สุนัข</p>		<p>หอยทาก</p>

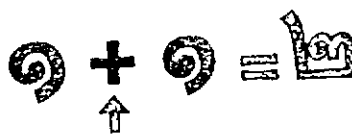

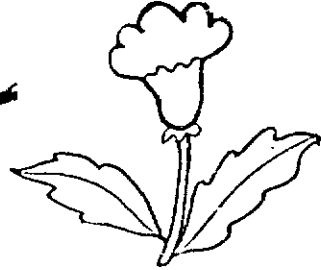
เอกสารการฝึกที่ 1.4.3

ฝึกการอ่าน

คำชี้แจง

3.1 ให้นักเรียนอ่านคำที่ครูกำหนดให้ แล้วนำคำไปเติมในช่องว่างใต้ภาพโดยให้ภาพและคำสัมพันธ์กัน

ดอกไม้ ก้อนเมฆ บวกเลข ลูกโลก หมวก เทียนน้ำ ฝรั่งนก เจ้าหมึก ตักขนม

		
_____	_____	_____
		
_____	_____	_____
		
_____	_____	_____

คำชี้แจง

3.2 ให้นักเรียนอ่านแผนภูมิประสพการณ์อ่าน "ลูกมากจะยากจน" โดยให้อ่านออกเสียงพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

ลูกมากจะยากจน

ไหมกับเซ็ง แต่งงานกันมาเจ็ดปี มีลูกห้าคน ลูกคนเล็กยังไม่อดนม ไหมต้องคอยให้แม่ลูกจนลูกหลับไปกับบอก ทั้งสองคนต้องทำงานหนัก นอกจากทำนาปลูกข้าวแล้ว เขาต้องปลูกพืชผักต่าง ๆ อีก เช่น ข้าวโพด พักทอง แดงไทย เซ็งเองก็ลำบากมาก หมกมุ่นอยู่กับการงานจนไม่ได้พักผ่อน ลูกคนโตก็ไม่สบาย เซ็งคิดว่าถ้ามีลูกเพิ่มอีกคนคงพากันอดตายแน่ ๆ

เอกสารการฝึกที่ 1.4.5

ฝึกการเขียน

คำชี้แจง

4. ให้นักเรียนนำคำต่อไปนี้ไปเติมในช่องว่างให้สัมพันธ์กับภาพ

ลูก ครก พอก ตก พริก ตัก

 <p>เข็น... ขี่ภูเขา</p>	 <p>รักวัวให้ผูก... ใจรัก</p>
 <p>ฝน... ไม้ท้าวฟ้า</p>	 <p>ดิน... ทางหมู</p>
 <p>ตา... ละลายแม่น้ำ</p>	 <p>น้ำ... ให้รีบ.....</p>

การประเมินผล

สังเกต	การใช้ภาษา
การฟัง	- มีมารยาทในการฟัง - ฟังแล้วสามารถบอกสิ่งที่สะกดด้วยแม่ กก ได้ถูกต้อง
การพูด	- กล่าวพูดกล้าแสดงออก พูดสิ่งที่สะกดด้วยแม่ กก ได้ถูกต้องชัดเจน
การอ่าน	- อ่านออกเสียงสิ่งที่สะกดด้วยแม่ กก ได้ถูกต้องชัดเจน
การเขียน	- เขียนสิ่งที่สะกดด้วยแม่ กก ได้ถูกต้อง และสวยงาม

แบบฝึกหัดเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำที่มีตัวสะกดที่ใช้เสียงหนึ่งแทนอีกเสียงหนึ่ง

ใช้เวลา 12 คาบ (คาบละ 20 นาที)

แบบฝึกที่ 1.5 ฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ "กค" (มีด รถ สมุด เข็มขัด
เตารีด) ใช้เวลา 2 คาบ

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อให้นักเรียนออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ "กค" ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านออกเสียง และเขียนคำที่สะกด
ด้วยแม่ กค (มีด รถ สมุด เข็มขัด เตารีด) ได้ถูกต้องชัดเจน

สื่อ เอกสารประกอบการฝึกที่ (1.5.1, 1.5.2, 1.5.3, 1.5.4, 1.5.5 และ 1.5.6)

กิจกรรมการฝึก ฝึกการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ฝึกการฟัง

คำชี้แจง

1.1 ให้นักเรียนฟังเสียงคำแต่ละคู่ ถ้าคำคู่ใดมีเสียงเหมือนกันให้เขียนเครื่องหมาย
กากบาท (x) ทับภาพใบไม้ และถ้าคำคู่ใดมีเสียงต่างกัน ให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (x)
ทับภาพนกฮูก

ตัวอย่าง ปิด.....ปิด

คำที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
ตัวอย่าง		
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

เอกสารการฝึกที่ 1.5.1

คำชี้แจง

2.1 ให้นักเรียนฟังเสียงจากแผนที่ละคำ แล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับคำที่ได้ยิน

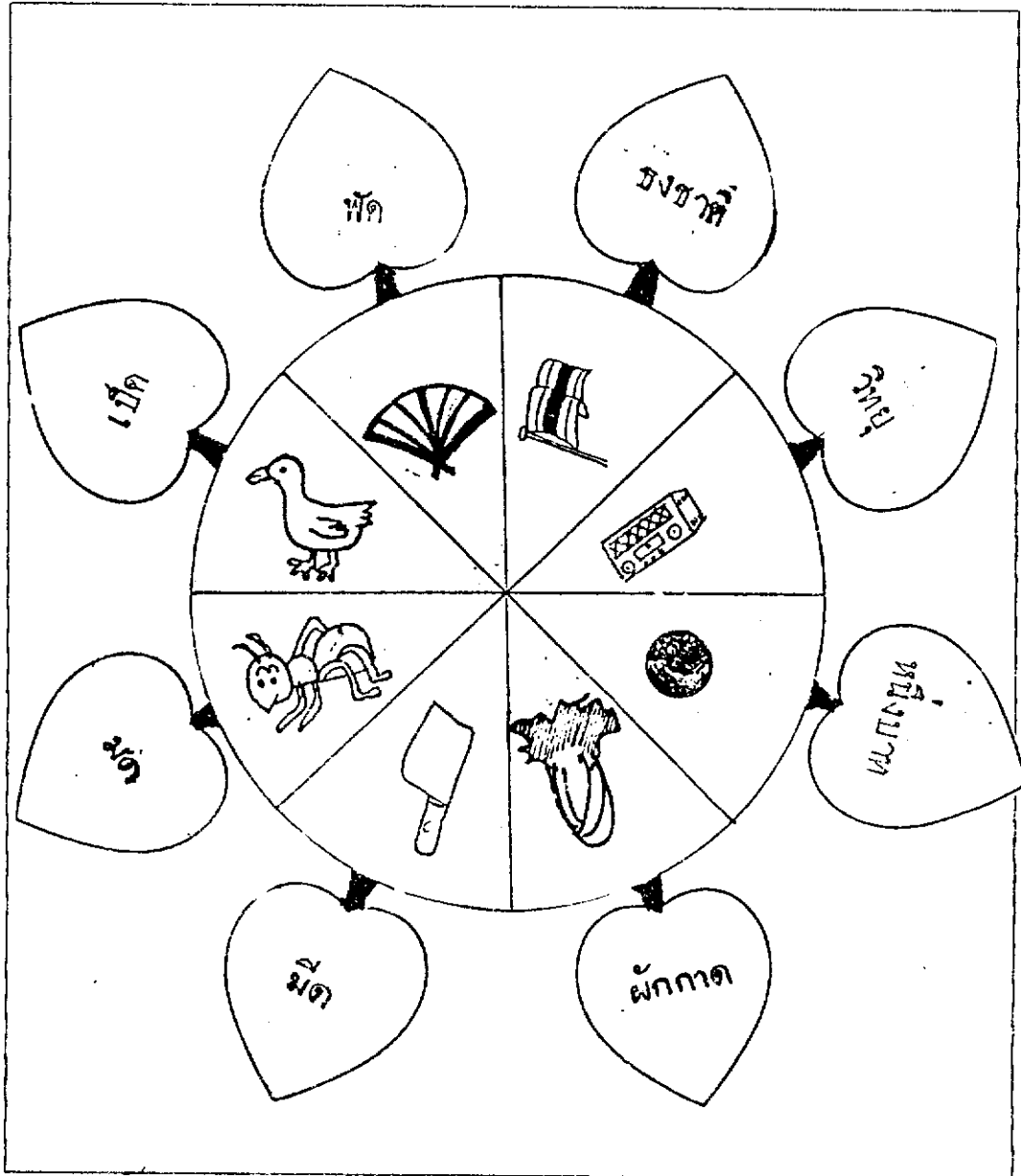
ตัวอย่าง ครูอ่านคำว่า.....เสียง

คำที่	ออกเสียง		
ตัวอย่าง	เสียง	เสียงะ	เสียงก
1	มี	มีด	มีก
2	โระ	รถ	รอก
3	โระ	รถ	รอก
4	เตารี่	เตารีด	เตารีก
5	เตารี่	เตารีด	เตารีก
6	เข็มชะ	เข็มขัด	เข็มชัก
7	เข็มชะ	เข็มขัด	เข็มชัก
8	สมุ	สมุด	สมุก
9	สมุ	สมุด	สมุก
10	ไมซี่	ไม้ขีด	ไม้ชัก

ฝึกการพูด

คำชี้แจง

2. ให้นักเรียนฝึกพูดคำที่มีในบัตรภาพ

เอกสารการฝึกที่ 1.6.3

ฝึกการอ่าน

คำชี้แจง

3. ให้นักเรียนอ่านแผนภูมิประสาธการณ์ "แย่งอวดดี" โดยให้อ่านออกเสียงพร้อมกัน และเป็นรายบุคคล

แย่งเป็นเด็กอวดดี พ่อใช้ให้ไปตัดไม้ไผ่ แม่เตือนให้แย่งรู้จักระมัดระวังตัว แต่เขาไม่เชื่อฟัง เขารีบลัดเลาะไปตามทางคดเคี้ยว อย่างรวดเร็ว ด้วยความประมาท ทำให้เขาสะดุดตอไม้ล้มพาดพื้น ปากขวมบุดเขา เดินร้องไห้กลับบ้านด้วยความเจ็บปวด
(กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2524 : 28)

เอกสารการฝึกที่ 1.5.4

คำชี้แจง

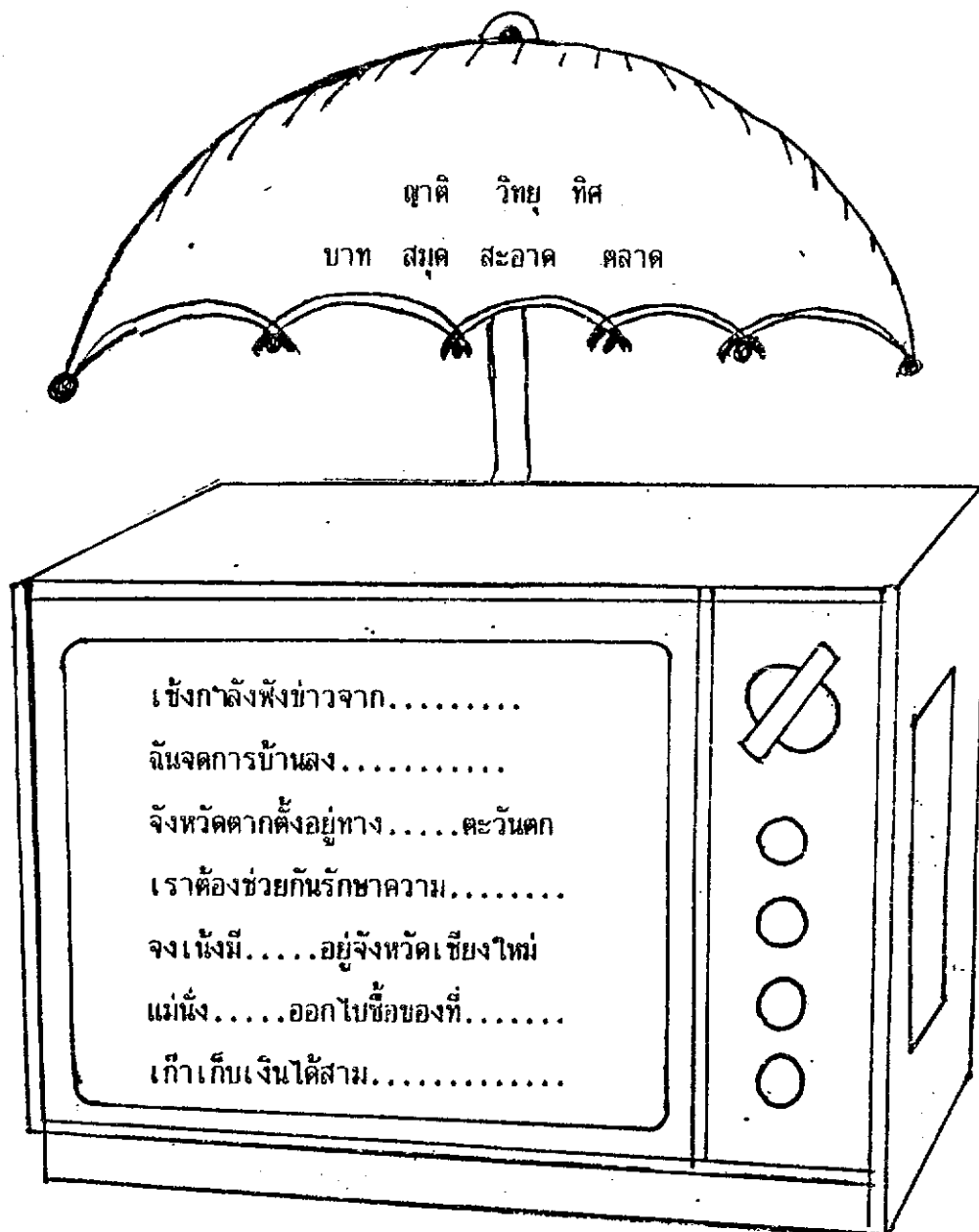
3.2 ให้นักเรียนอ่านคำในภาพปลาแล้วนำคำไปเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง

มิต รถ เข็มกลัด เข็มขัด สมุด
 เตารีด มังคุด ไม้ขีด ไม้บรรทัด

ฝึกการเขียน

คำที่เจอ

4. ให้นักเรียนเลือกคำที่มีอยู่ในร่ม ไปใส่จอบทกระทบ ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ แล้วคัดลอกประโยคทั้งหมด ใส่สมุด

แบบฝึกชุดที่ 1 (มีทั้งหมด 6 แบบฝึก)

แบบฝึกที่เสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำที่มีตัวสะกดที่ใช้เสียงหนึ่งแทนอีกเสียงหนึ่ง

ใช้เวลา 12 คาบ (คาบละ 20 นาที)

แบบฝึกที่ 1.6 ฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดแม่ "กย" (กย ชูบ ศรีบปล่า ตะขาน ยี่ราฟ) ใช้เวลา 2 คาบ

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อให้นักเรียนออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ "กย" ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านออกเสียง และ เขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กย (กย ชูบ ศรีบปล่า ตะขาน ยี่ราฟ) ได้ถูกต้องชัดเจน

สื่อ เอกสารประกอบการฝึกที่ (1.6.1, 1.6.2, 1.6.3, 1.6.4 และ 1.6.5)

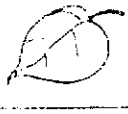

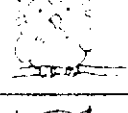

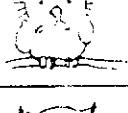
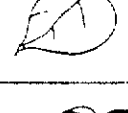

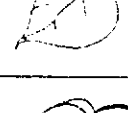

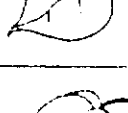

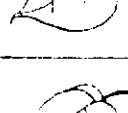

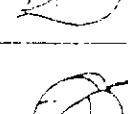

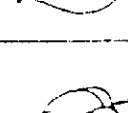
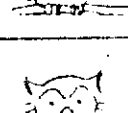
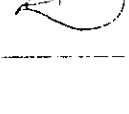
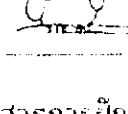
กิจกรรมการฝึก ฝึกการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ฝึกการฟัง

คำชี้แจง

- 1.1 ให้นักเรียนฟังเสียงคำแต่ละคู่ ถ้าคำคู่ใดมีเสียงเหมือนกันให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับภาพใบไม้ และถ้าคำคู่ใดมีเสียงต่างกัน ให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับภาพนกยูง

ตัวอย่าง รบ.....รบ

คำที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
ตัวอย่าง		
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

เอกสารการฝึกที่ 1.6.1

คำที่แจ่ม

2.1 ให้นักเรียนฟังเสียงคำจากเทปทีละคำ แล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (X)

ทับคำที่ได้ยิน

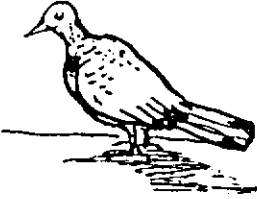
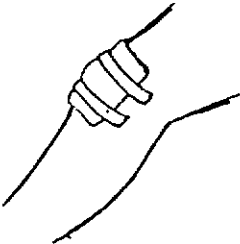

ตัวอย่าง ครูอ่านคำว่า.....เล็บ

คำที่	ออกเสียง		
ตัวอย่าง	เล็บ	ละ	เล็ก
1	กก	โกะ	กบ
2	กก	โกะ	กบ
3	กูก	กู๋	กูบ
4	กูก	กู๋	กูบ
5	ครีบล่า	ครีบลา	ครีบลา
6	ครีบล่า	ครีบลา	ครีบลา
7	ตะขาก	ตะพะ	ตะขาบ
8	ตะขาก	ตะพะ	ตะขาบ
9	ยีราก	ยีระ	ยีราฟ
10	ยีราก	ยีระ	ยีราฟ

เอกสารการฝึกที่ 1.6.2

คำชี้แจง

2. ให้นักเรียนฝึกพูดคำที่มีในบัตรภาพทีละคู่ โดยให้ออกเสียงพร้อมกันและให้ออกเสียงเป็นรายบุคคล

		
นกพิราบ	ปรบมือ	โทรศัพท์
		
เข้าเจ็บ	เย็บผ้า	
		
จูดูป	กราบพระ	
	นกพิราบ	กราบพระ
	เข้าเจ็บ	เย็บผ้า
จูดูป	ปรบมือ	โทรศัพท์

คำชี้แจง

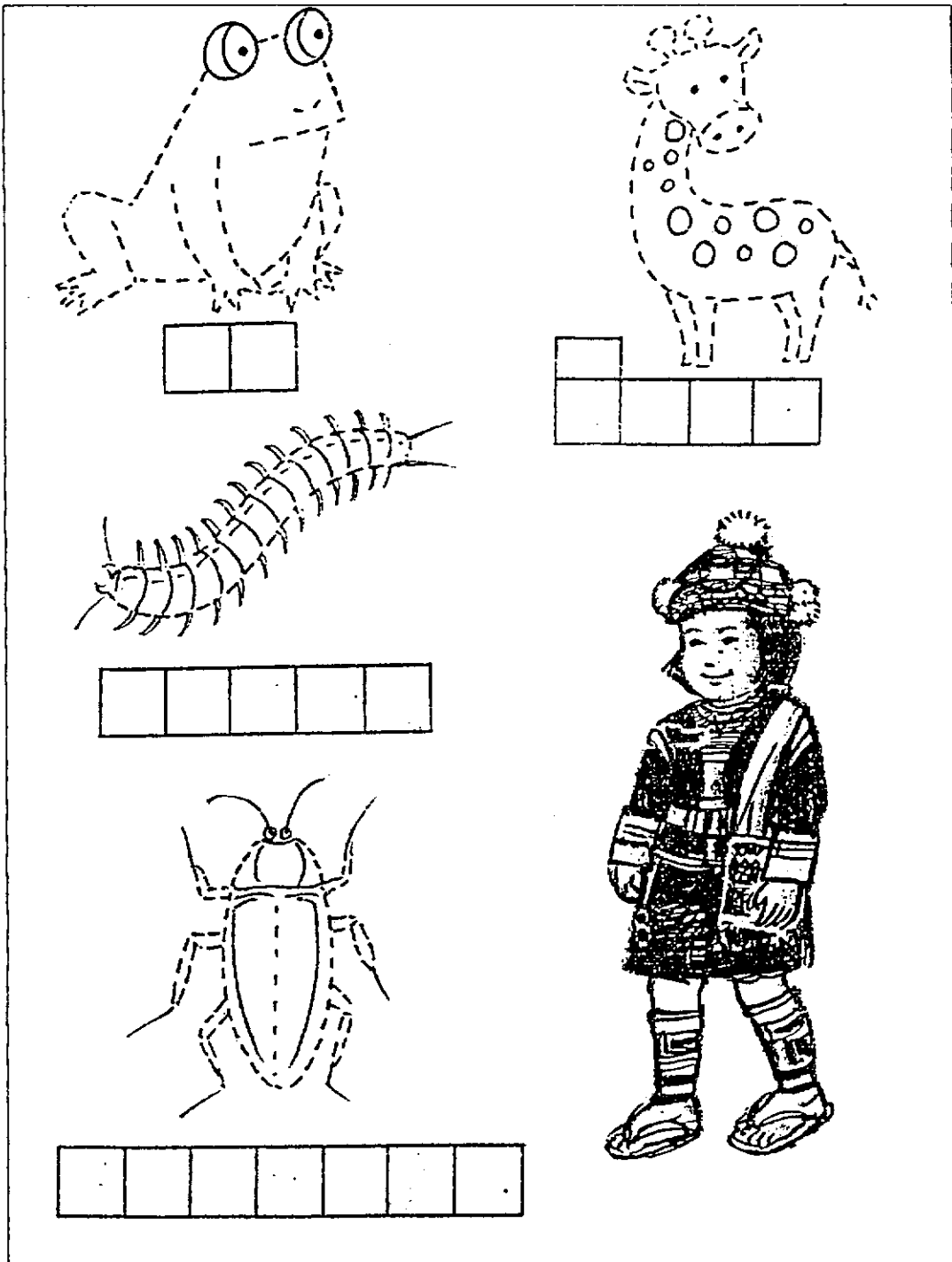
3. ให้นักเรียนอ่านข้อความที่ให้มา แล้วเลือกข้อความไปใส่ใต้ภาพให้สัมพันธ์กัน
แล้วอ่านออกเสียงพร้อมกัน และเป็นรายบุคคล ○○○○○

รูป กบ ตะขาบ สัตว์ประหลาด ยีราฟ ครีปปลา
นั่งพับเพียบ

The illustration shows a house-shaped frame with a window on the left and a chimney on the roof. Inside the house, there are six illustrations arranged in a 2x3 grid. Each illustration has two horizontal lines below it for labeling. The illustrations are: a pencil and paper (top-left), a centipede (top-right), a frog (middle-left), a girl sitting cross-legged (middle-center), a giraffe (bottom-left), and a fish (bottom-right).

คำชี้แจง

4. ให้นักเรียนลากเส้นตามรอยเส้นประให้เป็นรูปภาพที่สมบูรณ์แล้วหาคำมาเติมได้
รูปภาพให้สัมพันธ์กับภาพ

การประเมินผล

สังเกต	การใช้ภาษา
การฟัง	- มีมารยาทในการฟัง - ฟังแล้วสามารถบอกคำที่สะกดด้วยแม่ กบ ได้ถูกต้อง
การพูด	- กล้าพูดกล้าแสดงออก พูดได้ถูกต้องชัดเจน
การอ่าน	- อ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ กบ ได้ถูกต้องชัดเจน
การเขียน	- เขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กบ ได้ถูกต้องชัดเจน และสวยงาม

แบบฝึกชุดที่ 2 (มีทั้งหมด 5 แบบฝึก)
 แบบฝึกซ่อมเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง
 คำที่มีตัวสะกดที่เว้นไม่ออกเสียงในคำ
 ใช้เวลา 12 คาบ (คาบละ 20 นาที)

แบบฝึกที่ 2.1 ฝึกความพร้อมทางสายตา

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อฝึกให้นักเรียนมีความพร้อมในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

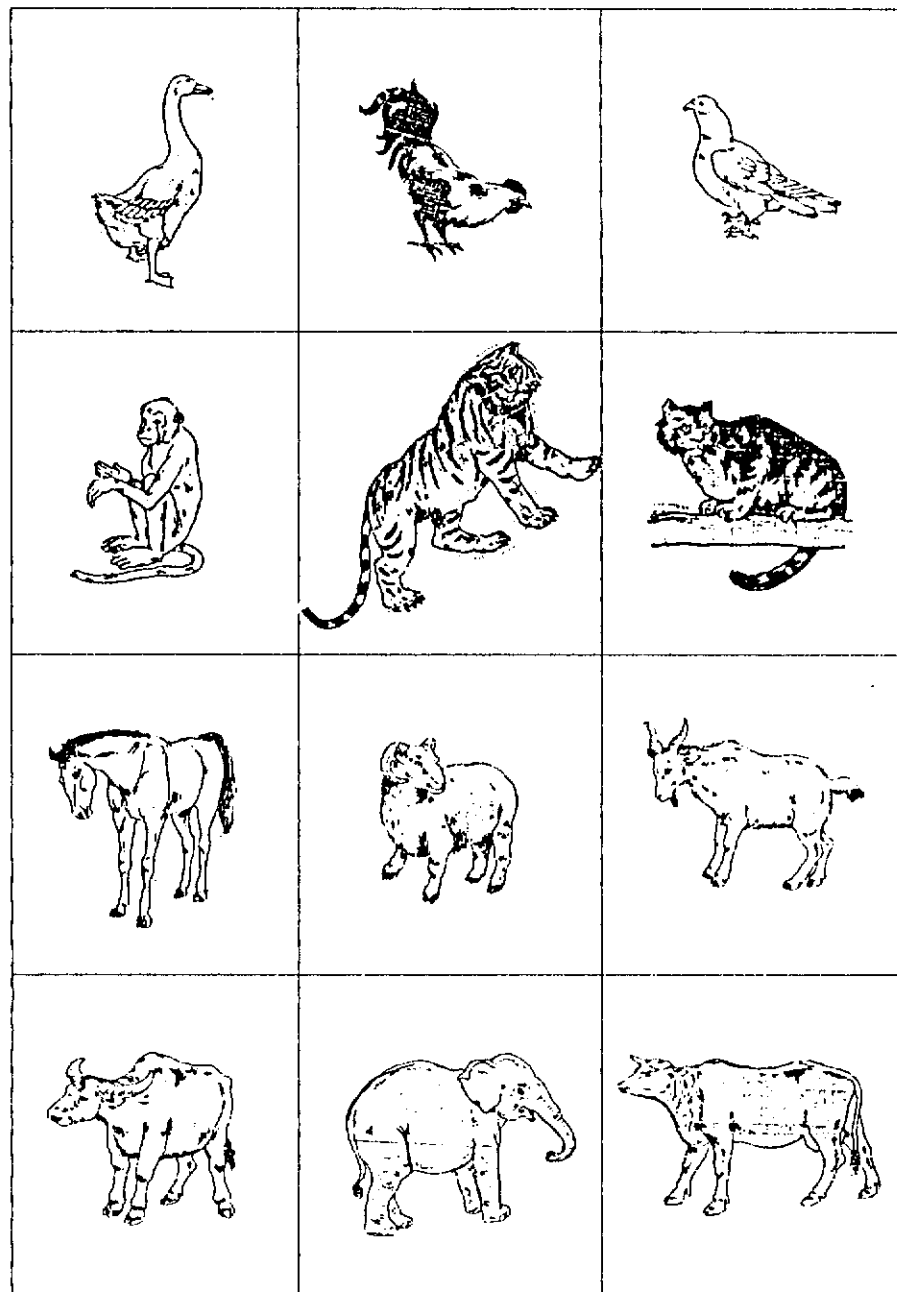
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านออกเสียง และเขียนคำที่ครู
 กำหนดให้ได้ถูกต้องชัดเจน

สื่อ เอกสารประกอบการฝึกที่ (2.1.1, 2.1.2, 2.1.3 และ 2.1.4)

กิจกรรมการฝึก ฝึกการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนฟังเสียงต่าง ๆ ข้อละ 2 ครั้ง แล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) กับภาพที่ตรงกับเสียงนั้น

เอกสารการฝึกที่ 2.1.1

ฝึกการพูด
คำชี้แจง

2. ให้เด็กเรียนนับนกในภาพ มีทั้งหมดกี่ตัว แล้วเล่าเรื่องในภาพสั้น ๆ

เอกสารการฝึกที่ 2.1.2

ฝึกการอ่าน

คำชี้แจง

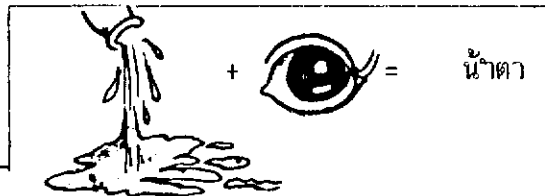
3. ให้นักเรียนกากบาท (x) ทับคำว่า ดี ที่อ่านพบจากข้อความนี้ให้ครบทุกคำ

ยาดิมาถึงโรงเรียนแต่เช้า ยาดิสวัสดีคุณครูที่ประตูโรงเรียนคุณครูชมว่า ยาดิเป็นเด็กดี ความประพฤติดี กิริยามารยาทดี แล้วยาดิก็เดินเข้าห้องเรียน ยาดิหยิบไม้กวาดด้ามดีที่สุด มากวาดห้อง จนห้องสะอาดดี ยาดิจึงชวนเพื่อนไปเล่นที่สนามครูเคยสอนว่า เด็กดีต้องไม่เล่นส่งเสียงดังในห้องเรียน สนามหญ้ากว้าง สว่างดีเหมาะที่จะวิ่งเล่น ก่อนเข้าห้องเรียน ยาดิจึงไปล้างมือ ล้างเท้าจนสะอาดดีจึงเข้าไปนั่งเรียนหนังสือ เพื่อน ๆ บางคนถูกครูตำหนิว่า เป็นเด็กไม่ดี เพราะไม่ทำการบ้าน ยาดิรู้สึกสบายใจ เพราะยาดิทำการบ้านเสร็จทุกครั้ง

นักเรียนอ่านแล้วทับ คำว่า ดี ได้ทั้งหมด.....ครั้ง

คำชี้แจง 4. ให้นักเรียนนำชื่อภาพมารวมกัน จะได้คำใหม่แล้วเติมคำตอบท้ายข้อให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

1		+		=
2		+		=
3		+		=
4		+		=
5		+		=

แบบฝึกหัดเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำที่มีตัวสะกดที่เว้นไม่ออกเสียงในคำ

ใช้เวลา 12 คาบ (คาบละ 20 นาที)

แบบฝึกที่ 2.2 ฝึกเคลื่อนสายตา

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อฝึกให้นักเรียนเคลื่อนสายตาได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้นักเรียนสามารถเคลื่อนสายตาไปตามลูกศรที่ครูกำหนด
แล้วย้อนกลับมาเริ่มต้นใหม่ได้

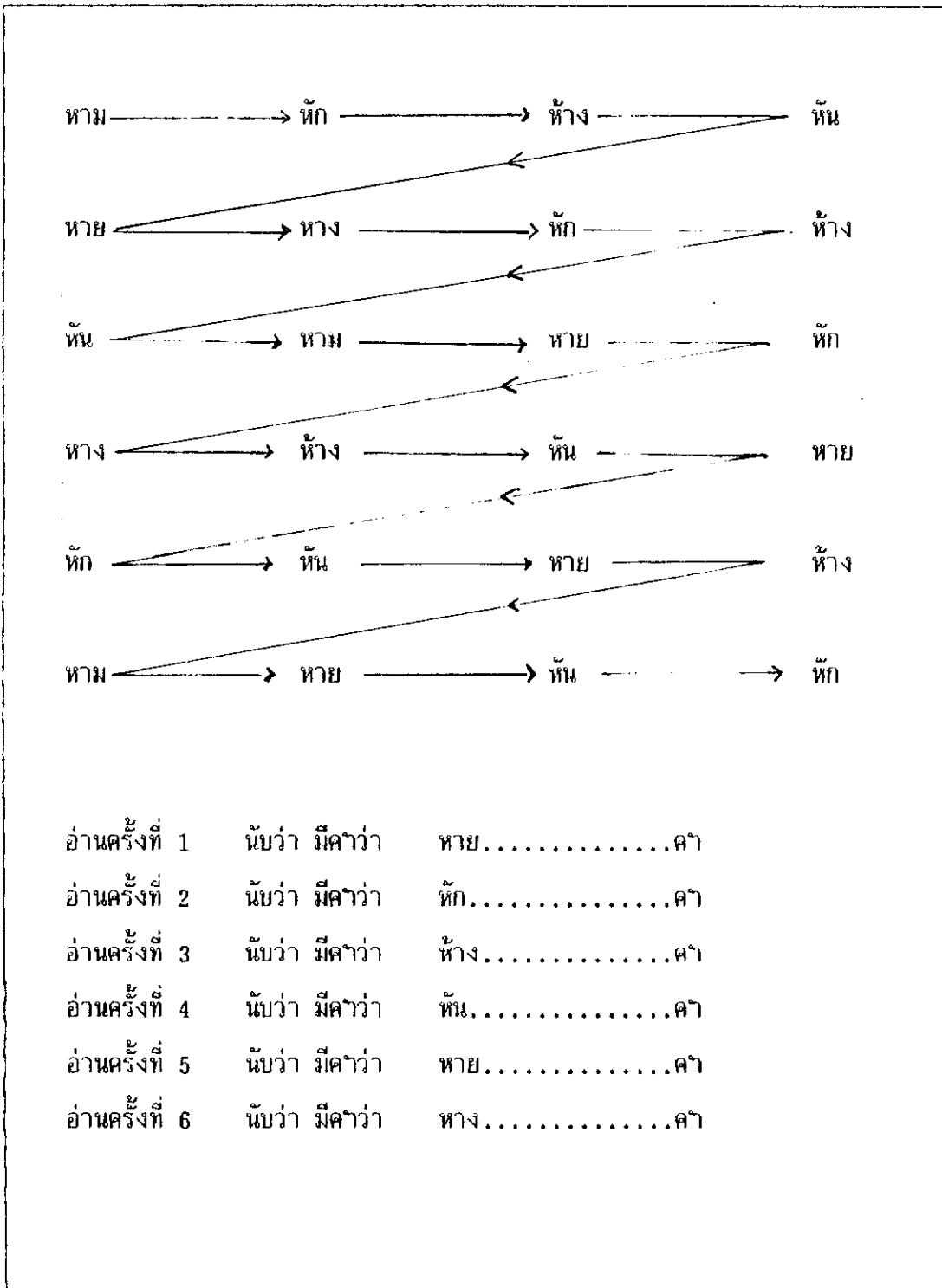
สื่อ เอกสารประกอบการฝึกที่ (2.2.1, 2.2.2, 2.2.3, 2.2.4 และ 2.2.5)

กิจกรรมการฝึก การอ่าน

ฝึกการอ่าน

คำชี้แจง

1.1 ให้นักเรียนดูแผนภูมิ และเคลื่อนสายตาไปตามเส้นลูกศร ตั้งแต่คาบแรกที่
แรกไปทางขวามือ แล้วย้อนกลับมาเริ่มบรรทัดใหม่ และนับคว้ามี่คำที่ต้องการทราบก็คำ

เอกสารการฝึกที่ 2.2.1

ฝึกการอ่าน

คำชี้แจง

1.2 ให้นักเรียนดูแผนภูมิ แล้วเคลื่อนสายตาไปตามเส้นลูกศร ตั้งแต่คำบรรทัดแรกไปทางขวามือ แล้วย้อนกลับมาเริ่มบรรทัดใหม่ และใบ้คำว่ามีคำที่ต้องการทราบกี่คำ

มะยม → มะม่วง → มะพร้าว → มะไฟ

มะนาว → มะดัน → มะม่วง → มะยม

มะพร้าว → มะไฟ → มะนาว → มะดัน

มะม่วง → มะพร้าว → มะยม → มะนาว

มะดัน → มะม่วง → มะไฟ → มะพร้าว

มะนาว → มะพร้าว → มะดัน → มะม่วง

อ่านครั้งที่ 1 นับว่า มีคำว่า มะยม.....คำ

อ่านครั้งที่ 2 นับว่า มีคำว่า มะม่วง.....คำ

อ่านครั้งที่ 3 นับว่า มีคำว่า มะพร้าว.....คำ

อ่านครั้งที่ 4 นับว่า มีคำว่า มะไฟ.....คำ

อ่านครั้งที่ 5 นับว่า มีคำว่า มะนาว.....คำ

อ่านครั้งที่ 6 นับว่า มีคำว่า มะดัน.....คำ

เอกสารการฝึกที่ 2.2.2

ฝึกการอ่าน

คำขี้แจ่ง

1.3 ให้นักเรียนดูแผนภูมิ แล้วเคลื่อนสายตาไปตามเส้นลูกศร ตั้งแต่คำบรรทัดแรกไปทางขวามือ แล้วย้อนกลับมาเริ่มบรรทัดใหม่ และนับดูว่ามีคำที่ต้องการทราบกี่คำ

อ่านครั้งที่ 1	นับว่า มีคำว่า	สัจด์.....คำ
อ่านครั้งที่ 2	นับว่า มีคำว่า	เสงี่ยม.....คำ
อ่านครั้งที่ 3	นับว่า มีคำว่า	สนั่น.....คำ
อ่านครั้งที่ 4	นับว่า มีคำว่า	สนาม.....คำ
อ่านครั้งที่ 5	นับว่า มีคำว่า	สลิด.....คำ
อ่านครั้งที่ 6	นับว่า มีคำว่า	สว่าง.....คำ

คำชี้แจง

1.4 ให้นักเรียนอ่านบัตรคำที่ครูขูให้ตัวอย่างรวดเร็ว แล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับคำที่เหมือนกัน ในแต่ละแถว

1.	มะม่วง	มะปราง	มะเฟือง	มะยม	มะขาม
2.	พยางิ	พั่น	พุง	พยายาม	พะยอม
3.	กระดาษ	กระโคต	กระไบรง	กระเป่า	กระเด็น
4.	อาหาร	นิตาน	เบิกบาน	ชมชาน	ทหาร
5.	สวาย	สมัน	สมอ	สวิง	สบาย
6.	หน้าผาก	หน้าาก	ลำปาก	คกยาก	วิปาก
7.	ตลาด	ตลก	ตลับ	ตลาต	ตลิ่ง
8.	สะตวก	สะพาน	สะพาย	สะอาด	สะอึก
9.	กระถิน	กระทะ	กระบุง	กะละมัง	ตะกร้า
10.	ตลับทอง	ลายกนก	ตัวตลก	ผ่านตลบ	เต่าตนุ

เอกสารการฝึกที่ 2.2.4

คำชี้แจง

1.5 ให้นักเรียนอ่านบัตรคำที่ครูชูให้ดูอย่างรวดเร็ว แล้วขีดเส้นใต้กลุ่มคำที่เขียนเหมือนกันในบัตรคำ

1.	โคตร่ม	กางร่ม	ถือร่ม	เรือล่ม	ล่มจม
2.	เครื่องใช้	เครื่องเขียน	เครื่องครัว	เครื่องมือ	เครื่องยนต์
3.	เสียบ้าย	นักษมน	จับขยำ	ขยำขยี้	ขยำผ้า
4.	สง่างาม	สงบเสงี่ยม	ตั้งสนั่น	หามเสลี่ยง	แสงสว่าง
5.	ลายกนก	ตัวตลก	หุ่นตลก	เต้าต๋น	ริมตลิ่ง
6.	ครุว่าครุดี	ดีว่าครุดี	ครุดูว่าดี	ดูว่าครุดี	ว่าครุครุดี
7.	นกเขาขันกรู	นกเขาขังกรง	นกเขาของเขา	นกเขากินข้าว	
8.	เพ่งรังแกห้อง	รังแกห้องเพ่ง	ห้องรังแกเพ่ง	ห้องเพ่งรังแก	
9.	บ้านบนคอยหนาว	บนคอยบ้านหนาว	หนาวบ้านบนคอย	บนบ้านคอยหนาว	
10.	หนังสือปกสวย	หนังสือรูปสวย	หนังสือแสนสวย	หนังสือเล่มสวย	

เอกสารการฝึกที่ 2.2.5

แบบฝึกซ้อมเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำที่มีตัวสะกดที่เว้นไม่ออกเสียงในคำ

ใช้เวลา 12 คาบ (คาบละ 20 นาที)

แบบฝึกที่ 2.3 ฝึกการอ่านเว้นวรรคตอน

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียง และอ่านเว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อกำหนดประโยค เรื่องสั้น ๆ บทร้อยกรองให้ นักเรียนสามารถ
ใช้เครื่องหมาย ◡ , / แบ่งวรรคตอนได้

สื่อ เอกสารประกอบการฝึกที่ (2.3.1, 2.3.2, 2.3.3 และ 2.3.4)

กิจกรรมการฝึก ฝึกเว้นวรรคตอนในการอ่าน

ฝึกเว้นวรรคตอนในการอ่าน

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย / คั่นระหว่างคำในประโยคแล้วอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง	คอกลมพมพัยกพัยก	คอ/กลม/พม/พัยก/พัยก/
1. คนกอดอกมองกบ	=	<input type="text"/>
2. คนจรหมอนหมื่น	=	<input type="text"/>
3. รบกวณชวณชววย	=	<input type="text"/>
4. นกนอนเนบดอกกก	=	<input type="text"/>
5. งูฉกกบจนสลับ	=	<input type="text"/>

2. ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง เสื่อกับกระด่ำย แล้วแบ่งวรรคตอนเสียใหม่ให้ถูกต้อง

เครื่องหมายในการแบ่งวรรคตอน

○ หมายถึง อ่านติดกัน

/ หมายถึง อ่านเว้นวรรค

ตัวอย่าง เสื่อผ้าที่เราสวม ○ ไม่ต้องสะอาด/เราต้องซักเสื่อ ○ ผ้าให้สะอาดอยู่เสมอ

นิทานเรื่อง "เสื่อกับกระด่ำย"

เสื่อตัวหนึ่งอยู่ใน ป่ามันชอบกินสัตว์ ป่าเป็นอาหาร เช่น เก้ง กวางกระด่ำย ฯลฯ

อยู่มาวันหนึ่งเสื่อ ออกหาอาหารไป พบกระด่ำยเข้า เสื่อจึงพูดว่า เจ้ากระด่ำย

เจ้ารู้จักข้าไหมเข้าเป็น ไหนี่ในป่านี้ เจ้าจง มาเป็นอาหารของข้า เสียดีดีกระด่ำย

ได้ยินดังนั้นตกใจ มากครั้นจะหนีก็หนี ไม่ทันจึงทำใจดีสู้ เสื่อแล้วพูดว่า ไม่จริงหรอก

เมื่อวานนี้ข้าพบ เสื่อตัวใหญ่กว่าเจ้า เสียอีกเสื่อได้ยิน ดังนั้นโมโหมาก แล้วพูดว่า

ไหนพาข้าไปดูซิ ว่าเสื่อตัวไหน กระด่ำยก็พาเสื่อ ไปคูน่อน้ำเสื่อก็เห็น เสื่ออีกตัวในบ่อ

นั่นมันจึงแยกเขี้ยว คารามเงาในน้ำ ก็คารามเสื่อโมโหมาก จึงกระโจนลงไป ในบ่อ

น้ำเลยจมน้ำตาย กระด่ำยมีชีวิตรอด และหาอาหารอยู่ ในป่าอย่างมีความสุข

คำชี้แจง

3. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเรื่องต่อไปนี้ โดยอ่านคำในช่อง [] ให้ติดต่อกันแล้ว
จึงหยุดเว้นวรรคก่อนอ่านในช่องต่อไป

ผักสวนครัว	เป็นผักที่เราปลูกไว้	เพื่อนำมาปรุงอาหาร				
ผักสวนครัว	ที่ปลูกกันทั่วไป	ได้แก่	มะเขือ	แตงกวา	ขิง	ข่า
ตะไคร้	พริก	กระเพรา	โหระพา	เป็นต้น	ผักสวนครัวเหล่านี้	
ปลูกง่ายโดยเร็ว	ประโยชน์ของการ	ปลูกผักสวนครัว	คือ	เราได้กินผักสด		
ไม่มียาฆ่าแมลง	ไม่ต้องซื้อจากตลาด	ทำให้ประหยัดรายจ่าย	นอกจากนี้ยังทำให้			
เราได้ออกกำลังกาย	และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	อีกด้วย				

คำชี้แจง

4. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย / แบ่งข้อความในแต่ละวรรคของบทร้อยกรอง แล้วอ่านออกเสียง (โดยดูตัวอย่างจากบรรทัดแรก)

มีลูก/ไถ่น้อย	คอยเดิน/ตามแม่
จนต้อง/นอนแผ่	ตามแม่/ไถ่ทัน
แม่ไถ่/เรียกหา	ลูกจำ/ลูกจัน
อยู่ไหน/กันแน่	รีบมา/เร็วไว
ลูกไถ่/หลงทาง	ห่างบ้าน/มาไกล
เจอตัว/ใหญ่	ทาส่าง/ไรดี
เมื่อ/เห็นไถ่	ดีใจ/เต็มที
มีอาหาร/ดี	มาถึง/ปากข้า
ลูกไถ่/ร้องขอ	รอก่อน/ดีกว่า
ตัวใหญ่/หนักหนา	ข้าจะ/พาไป
งูร้าย/หลงกล	เพราะ/ทนไม่ไหว
เลื้อย/ตามกันไป	ลูกไถ่/วิ่งวน
จนงู/เวียนหัว	ตัวก็/สับสน
งูจึง/อับจน	อดได้/ทั้งสอง
ลูกไถ่/รอดตาย	ไม่ว่า/ยบนพอง
อยาก/พบพี่เอง	จะหา/อย่างไร
แม่ไถ่/ตามหา	มาตั้งแต่/ไกล
จนพบ/ลูกไถ่	ดีใจ/เหลือเกิน

แบบฝึกหัดเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำที่มีตัวสะกดที่วันไม่ออกเสียงในคำ

ใช้เวลา 12 คาบ (คาบละ 20 นาที)

แบบฝึกที่ 2.4 ฝึกอ่านจากคำหรือวลี

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อฝึกให้นักเรียนจากคำหรือวลี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อกำหนดตัวอักษร กลุ่มคำให้ นักเรียนสามารถชี้เส้นใต้และเขียน
ตัวอักษรหรือกลุ่มคำได้

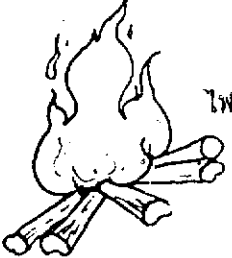
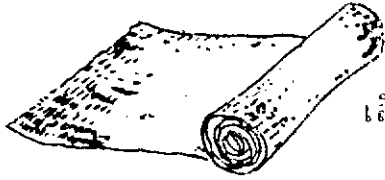
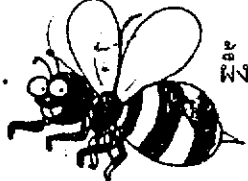
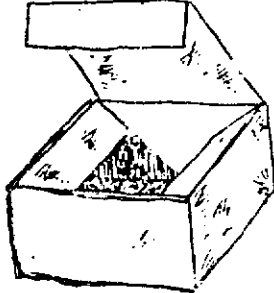
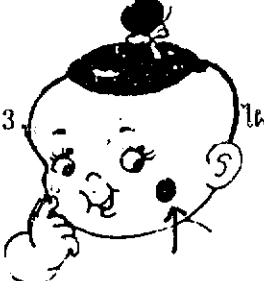

สื่อ เอกสารประกอบการฝึกที่ (2.4.1, 2.4.2, 2.4.3, 2.4.4 และ 2.4.5)

กิจกรรมการฝึก ฝึกการอ่านเป็นคำ และวลี

ฝึกจำคำหรือวลี

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนดูภาพแล้วจับคู่ชื่อภาพแถวหน้ากับแถวหลังที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกัน

1.		ไฟ		เสื่อ
2.		ผึ้ง		กล่อง
3.		ไฟ		ฟัน
4.		กบ		ผี
5.		เสือ		ฝน

เอกสารการฝึกที่ 2.4.1

คำชี้แจง

2. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้กลุ่มตัวอักษรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งทางขวามือที่เหมือนกับกลุ่มตัวอักษรกลุ่มแรกทางซ้ายมือ

	1	2	3
1. กขค	กขค	กขค	กขค
2. คจฉ	คจฉ	คจฉ	คจฉ
3. ดทบ	ดทบ	ดทบ	ดทบ
4. ธนบ	ธนบ	ธนบ	ธนบ
5. ยรลว	ยรลว	ยรล	ยรลว
6. บผจก	บผจก	จบผก	บผจก
7. ลวบ	ลวบ	ลนบว	ลวบ
8. ขมกร	ขมกร	ขมกร	ขมกร
9. สหจร	สหจร	สหจร	สหจร
10. วศษอ	วศษอ	วศศอ	วศษอ
	เวลา.....คำผิด.....คำ		

เอกสารการฝึกที่ 2.4.2

คำชี้แจง

3. ให้นักเรียนกากบาท (X) ทับคำใดคำหนึ่งที่กำหนดมาด้านขวามือที่เหมือนกับคำแรก
ด้านซ้ายมือ

	1	2	3	4
1. ก้อง	ก้าง	ก้อง	ก้าว	ก้อย
2. สั้น	สั่ง	ส้ม	สั้น	สับ
3. ห่วง	ห้อง	ห้าง	ห่วง	ห้าว
4. คั้น	คั้น	คั้น	คั่ง	คั้น
5. หมวก	หมอก	หมอง	หมวน	หมวก
6. เรียน	เรียน	เรียม	เรียง	เรียว
7. ขนุน	ขันธ์	ขนุน	ขันธ์	ขนม
8. คลั่ง	คลับ	คลับ	คลก	คลั่ง
9. อ้วน	อ้วน	อ้วน	ห้วน	ล้วน
10. น้ำ	ย่า	ล้ำ	ถ้ำ	น้ำ
	เวลา.....คำผิด.....คำ			

เอกสารการฝึกที่ 2.4.3

คำชี้แจง

4. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้ คำ/วลี ด้านขวามือ ที่มีข้อความเหมือนคำหรือวลีด้านซ้ายมือ

	1	2	3
1. เกาะส้มูย	เกาะสมุด	เกาะส้มูย	เกาะเสม็ด
2. คนที่ใส่	คนที่ใส่	คนที่ให้	คนที่ใช้
3. แต่ไม่พบ	แต่ไม่พก	แต่ไม่พด	แต่ไม่พบ
4. อะโรทหาย	อะโรทหาย	อะโรทหาย	อะโรทหาย
5. ยังไม่ถึง	ยังไม่ถึง	ยังไม่คั้น	ยังไม่ย็น
6. ในทางดี	ในทางนี้	ในทางดี	ในทางที่
7. อยู่ในสวน	อยู่ในห้อง	อยู่ในสว่าง	อยู่ในสวน
8. อะโรทก	อะโรทมี	อะโรทก	อะโรทหา
9. ให้อาหาร	อาหารให้	ให้ทาร์อา	ให้อาหาร
10. คนสวยงาม	คนงามสวย	คนสวยสวย	คนสวยงาม
	เวลา.....คำผิด.....คำ		

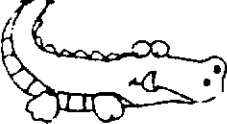
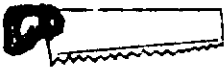

เอกสารการฝึกที่ 2.4.4

5. ให้นักเรียนเขียนตัวอักษรตัวแรกของภาพที่นำมา จะได้คำที่มีความหมาย

1

<input type="text"/>	
<input type="text"/>	
ก	
<input type="text"/>	

2

<input type="text"/>	
<input type="text"/>	
ก	
<input type="text"/>	
<input type="text"/>	

แบบฝึกหัดเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง
คำที่มีตัวสะกดที่วันไม่ออกเสียงในคำ
ใช้เวลา 12 คาบ (คาบละ 20 นาที)

แบบฝึกที่ 2.5 ฝึกอ่านแยกวลีประโยค

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อฝึกให้นักเรียนแยกวลีหรือประโยคในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อกำหนดเรื่อง นิทานมาให้ นักเรียนสามารถใช้เครื่องหมาย /
แยกวลี หรือประโยคได้

สื่อ เอกสารประกอบการฝึกที่ (2.5.1, 2.5.2 และ 2.5.3)

กิจกรรมการฝึก ฝึกอ่านแยกวลีหรือประโยค

ฝึกอ่านแยกวลีหรือประโยค

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านเป็นวรรคและใช้สายตางับทีละวรรคเพียงครั้งเดียว

ถ้าเราอยากจะทำหนังสือ ให้สวยงาม เป็นระเบียบอ่านง่าย

เราต้องฝึกฝนบ่อย ๆ ตอนแรก เราต้องฝึกคัดลายมือ แบบตัวบรรจงเต็มบรรทัด

อย่างช้า ๆ แล้วจึงฝึกคัดลายมือให้เร็วขึ้น เวลานั้นนักเรียนคัดลายมือ ต้องจับดินสอ

ให้ถูก และนั่งให้ถูกวิธี เขียนตัวหนังสือมีหัว เขียนให้อ่านง่าย สวยงาม ถูกต้อง

และคัดได้เร็ว ผู้ที่มีลายมือสวย ครูก็ชม เพื่อนชอบ

คำชี้แจง

3. ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง "ลาขี้หวัด" แล้วเขียนเครื่องหมาย / เพื่อแบ่งวรรคตอนให้ถูกต้อง (ดูการแบ่งวรรคในบรรทัดแรกเป็นตัวอย่าง)

นิทานเรื่อง ลาขี้หวัด

ลาน้อยสี่เท้าตัวหนึ่ง/เล็มหญ้าอยู่ชายทุ่ง/มันรู้สึกคันจมูก แล้วจามขึ้นมา
มันจามติดกันหลายครั้ง/พอดีฝนตกหนัก/ลาน้อยคิดว่า ฝนตกเพราะมันจาม จึงเที่ยว
คุยหวัด เพะ เบ็ด เม่น หมู และไก่ ว่า ฉันจามทำให้ฝนตก สัตว์ทั้งหลาย
พากันสงสัยมาก เพราะตนไม่สามารถทำให้ฝนตกได้เลย ฝนยังคงตกหนักต่อไป
ทั้งวันทั้งคืน จนสัตว์ทั้งหลายพากันหนาวสั่น มันจึงไปบังคับให้ลาน้อยสี่เท้าทำให้ฝนหยุด
ตก ลาน้อยทำให้ฝนหยุดตกไม่ได้ สัตว์ทั้งหลายพากันทำร้ายลาน้อย ซึ่งเป็นขณะ
เดียวกัน ลมพัดเมฆผ่านไป ฝนหยุดตก พวกสัตว์จึงแยกย้ายกลับที่อยู่ของตน
ลาน้อยสัญญากับตัวเองว่า มันจะไม่ยอมไอหวัด ในสิ่งที่ตนไม่แน่ใจว่าทำได้จริง
หรือไม่ อีกต่อไป

เอกสารการฝึกที่ 2.5.2

คำชี้แจง

5. ให้นักเรียนอ่านข้อความที่ละวรรคแล้วทำเครื่องหมาย / เพื่อแบ่งวรรคประโยคให้ถูกต้อง

วัวและควาย

วัวและควายเป็นสัตว์เลี้ยง วัวและควายกินหญ้าเป็นอาหาร วัวไม่ชอบ
นอนในที่ที่มีน้ำ แต่ควายชอบนอนในที่ที่มีน้ำขัง คนใช้วัว ควายไถนา และลากเกวียน
เนื้อวัวและเนื้อควายเป็นอาหารของคน ตั้หม่วัวทำให้ร่างกายแข็งแรง เขา
กระดูก และหนังของวัว ควาย นำมาทำของใช้ได้ วัว และควายจึงเป็นสัตว์ที่
มีประโยชน์ต่อคนมาก

เอกสารการฝึกที่ 2.5.3

การประเมินผล

การอ่าน	- แบ่งวรรคในการอ่าน เรื่องสั้น หรือนิทานที่กำหนดให้ได้
การเขียน	- ให้เครื่องหมาย / แบ่งวรรคได้

แบบฝึกชุดที่ 3 (มีทั้งหมด 5 แบบฝึก)
 แบบฝึกซ่อมเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง
 คำที่มีตัวสะกดที่อ่านออกเสียงเพี้ยน
 ใช้เวลา 12 คาบ (คาบละ 20 นาที)

แบบฝึกที่ 3.1 ฝึกทักษะการออกเสียงตัวสะกดในแม่ กง กน และ กม (นั่ง นอน นม นาง
 สาม สาม) ใช้เวลา 2 คาบ

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อฝึกให้นักเรียนออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในแม่ กง กน กม ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านออกเสียง และเขียนคำที่มี
 ตัวสะกดในแม่ กง กน กม (นั่ง นอน นม นาง สาม สาม) ได้ถูกต้องชัดเจน

สื่อ เอกสารประกอบการฝึกที่ (3.1.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.1.5
 และ 3.1.6)

กิจกรรมการฝึก ฝึกการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ฝึกการฟัง

คำชี้แจง

- ให้นักเรียนฟังเสียงคำแต่ละคู่ ถ้าคำคู่ใดมีเสียงเหมือนกันให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับภาพคนยิ้ม แต่ถ้าคำคู่ใดมีเสียงต่างกัน ให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับภาพคนร้องไห้

ตัวอย่าง กลอง.....กลอง

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
ตัวอย่าง		
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

คำชี้แจง

2. ให้นักเรียนฟังเสียงคำจากเทปทีละคำ แล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ที่บัพคำที่ได้ยิน

ตัวอย่าง

ตัวอย่าง ครูอ่านคำว่า.....ลง

คำที่	ออกเสียง		
ตัวอย่าง	ลง	สน	ลม
1	นั่ง	นอน	นม
2	นั่ง	นอน	นม
3	นั่ง	นอน	นม
4	ล่าง	सान	สาม
5	ล่าง	सान	สาม
6	ล่าง	सान	สาม
7	หาง	หวน	หวม
8	คาง	คาน	ควม
9	คาง	คาน	ควม
10	กอง	กอน	กอม

เอกสารการฝึกที่ 3.1.2

3. ให้นักเรียนฝึกพูดคำที่มีในบัตรภาพ

นอน

นั่ง

อ่าน

นม

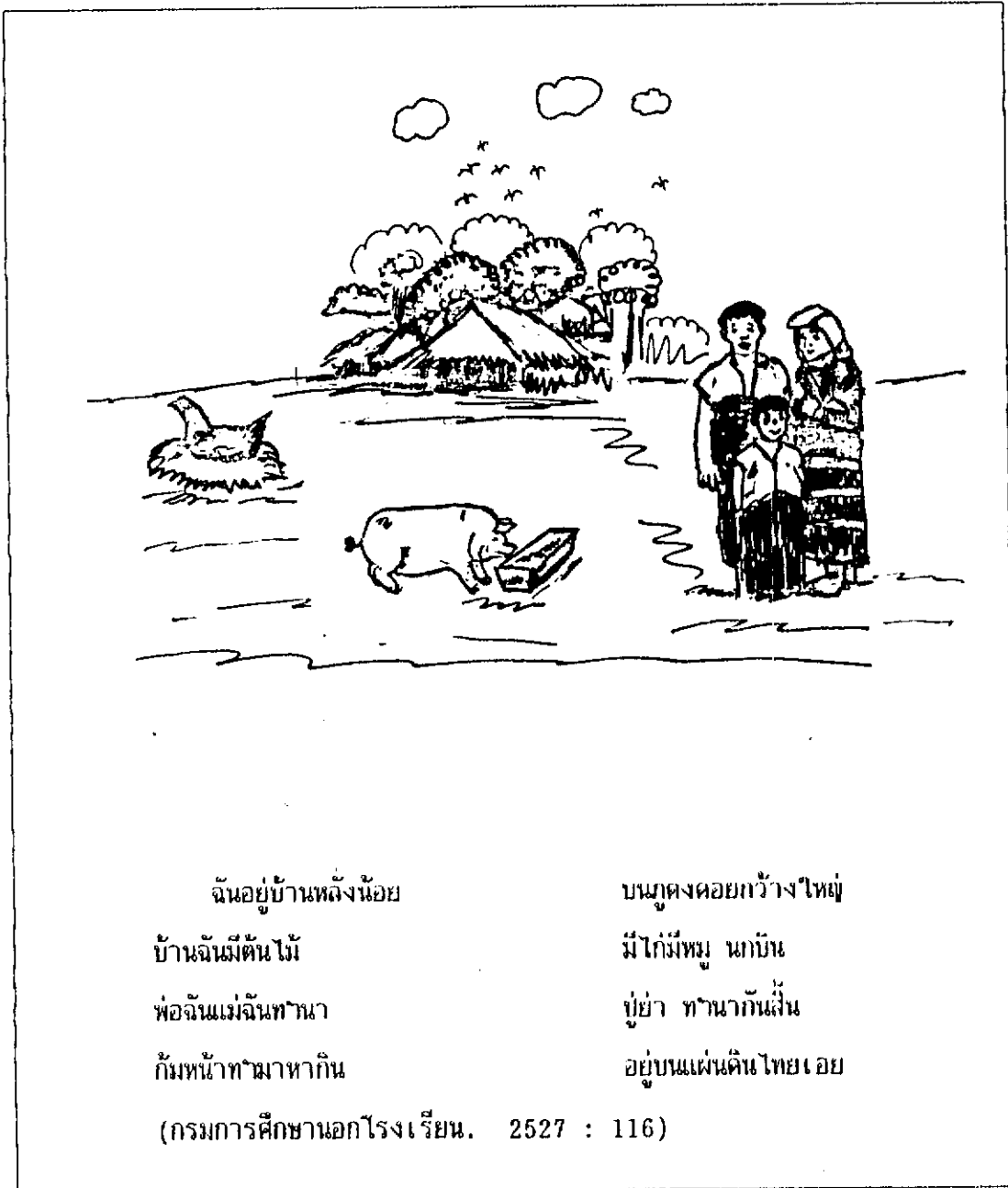
ล้าง

สาม

ฝึกการอ่าน

คำชี้แจง

4. ให้นักเรียนอ่านแผนภูมิประสบการณ์อ่านบ้านบนดอย

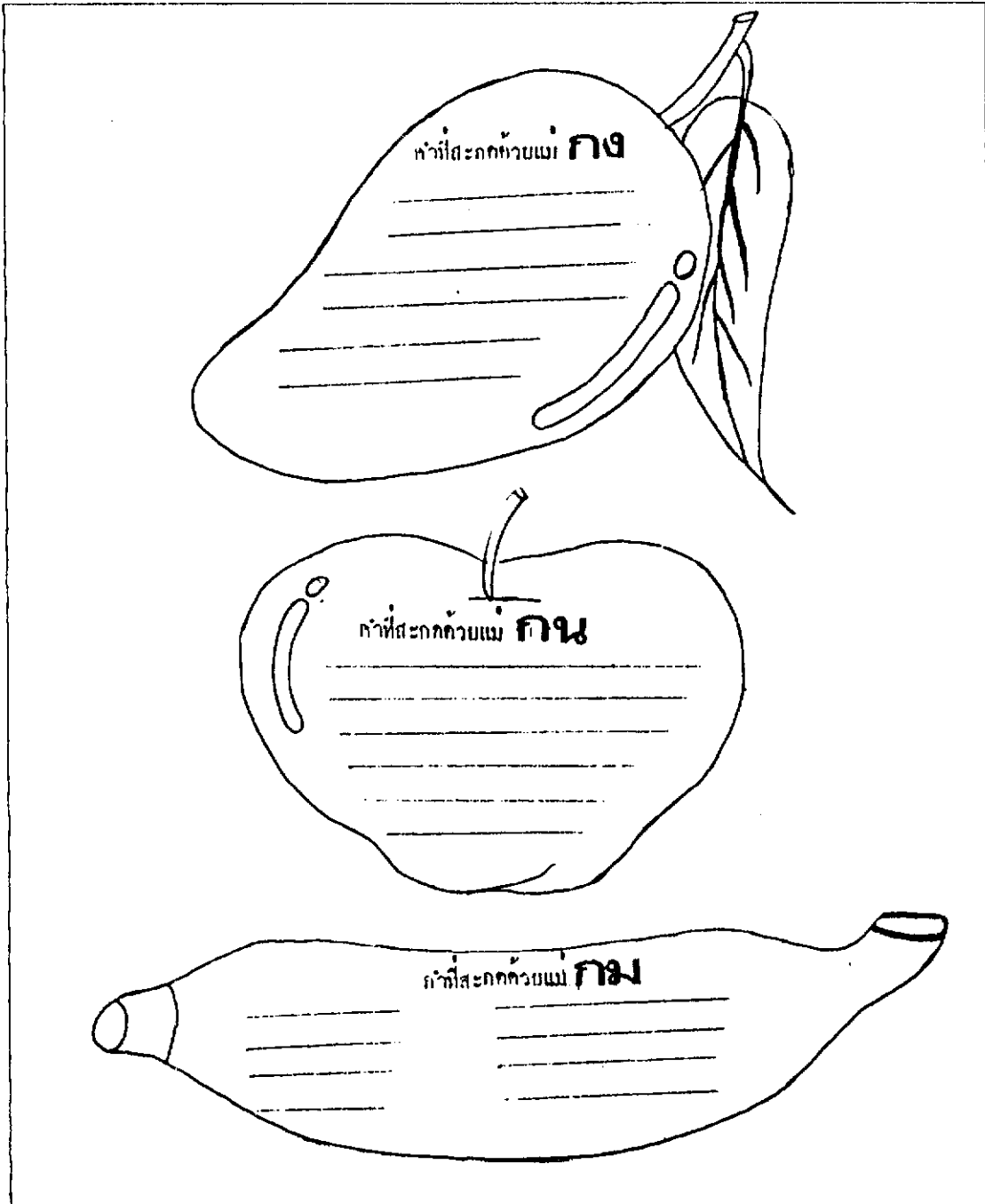
ฉันอยู่บ้านหลังน้อย	บนดอยดอยกว้างใหญ่
บ้านฉันมีต้นไม้	มีไก่มีหมู นกบิน
พ่อฉันแม่ฉันทำงาน	ปู่ย่า ทานากันเส้น
ก้มหน้าทักมาหากัน	อยู่บนแผ่นดินไทยเอ๋ย
(กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2527 : 116)	

เอกสารการฝึกที่ 3.1.4

ฝึกการเขียน

คำที่แจ่ม

5. ให้นักเรียนนำคำไปใส่ในผลไม้ให้ครบทุกคำ (ฝรั่ง นอน นม สีเหลือง สีชมพู สีฟ้าเงิน มะม่วง ใบตอง มะดัน มะยม กัมพูชา ชะลอม วันจันทร์ กระถิน กระบุง)

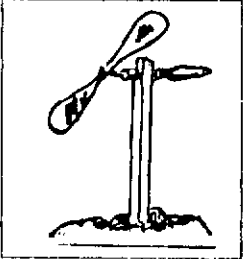
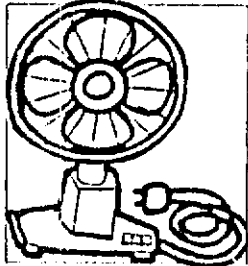

เอกสารการฝึกที่ 3.1.5

คำชี้แจง

6. ให้นักเรียนดูภาพแล้วจับคู่ชื่อภาพแถวหน้า กับแถวหลังที่มีตัวสะกดเหมือนกัน

ตัวอย่าง

 ลูกโป่ง		 ลูกข้าง
		
		
		

แบบฝึกหัดเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำที่มีตัวสะกดที่อ่านออกเสียงเพี้ยน

ใช้เวลา 12 คาบ (คาบละ 20 นาที)

แบบฝึกที่ 3.2 ฝึกทักษะการออกเสียงตัวสะกดใหม่แม่ กก กค และ กข (จิก เจ็บ เจ็ด
เห็ด หัก หอบ) ใช้เวลา 2 คาบ

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อฝึกให้นักเรียนออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่ กก กค และ กข ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนคำที่มีตัวสะกดใหม่แม่
กก กค และ กข (จิก เจ็บ เจ็ด เห็ด หัก หอบ) ได้ถูกต้องชัดเจน

สื่อ เอกสารประกอบการฝึกที่ (3.2.1, 3.2.2, 3.2.3, 3.2.4, 3.2.5 และ 3.2.6)

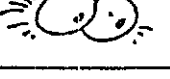

กิจกรรมการฝึก ฝึกการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ฝึกการฟัง

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนฟังเสียงคำแต่ละคำ ถ้าคำคู่ใดมีเสียงเหมือนกันให้เขียนเครื่องหมาย
กากบาท (x) ทับภาพไก่ แต่ถ้าคำคู่ใดมีเสียงต่างกัน ให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (x)
ทับภาพไข่

ตัวอย่าง นก.....นก

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
ตัวอย่าง		
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

เอกสารการฝึกที่ 3.2.1

2. ให้นักเรียนฟังเสียงคำจากเทปทีละคำ แล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับคำ
ที่ได้ยิน

ตัวอย่าง ครูอ่านคำว่า.....เล็ก

คำที่	ออกเสียง		
ตัวอย่าง	เล็ก	เล็ก	เล็ก
1	จิก	เจ็บ	เจ็ด
2	จิก	เจ็บ	เจ็ด
3	จิก	เจ็บ	เจ็ด
4	เห็ด	หก	หอย
5	เห็ด	หก	หอย
6	เห็ด	หก	หอย
7	ดอก	เด็ก	คอบ
8	ดอก	เด็ก	คัต
9	ดอก	เด็ก	คัต
10	คอบ	เด็ก	คัต

3. ให้นักเรียนฝึกพูดคำที่มีในบัตรภาพ

จิก

จับ

เจ็ด

พิก

หอบ

เห็ด

ฝึกการอ่านออกเสียง

คำชี้แจง

4. ให้นักเรียนอ่านแผนภูมิประสบการณ์ที่อ่าน

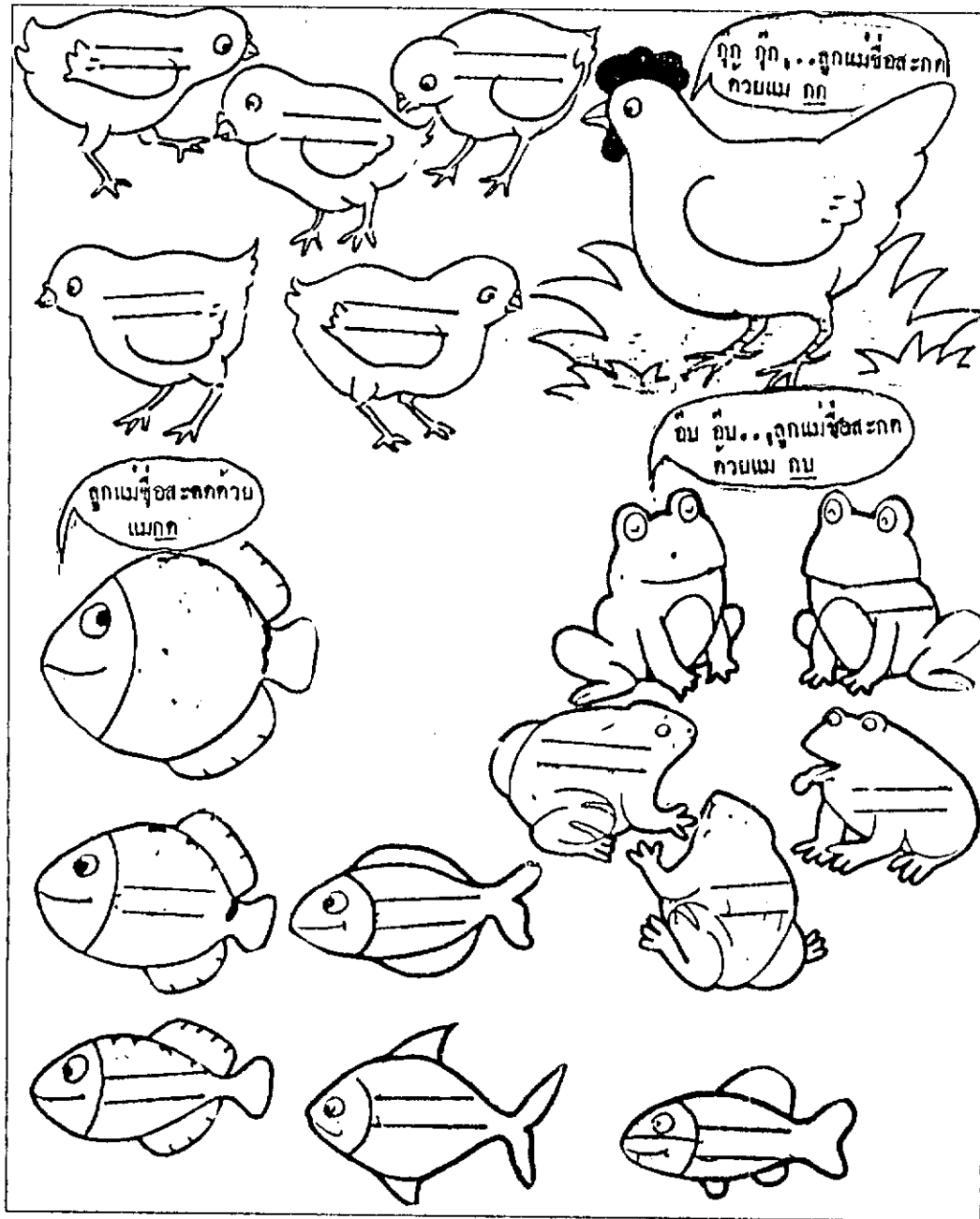
ไปเยี่ยมญาติ

เจ๋งและครอบครัว เดินทางไปเยี่ยมญาติที่นั่นด้วยความยากลำบาก เพราะเขาต้องข้ามภูเขาหลายลูก บางครั้งพบสัตว์ป่าที่ดุร้าย กลางทาง พวกเขาต้องวิ่งหลบหนีอย่างรวดเร็ว ทำให้ได้รับบาดเจ็บไปตาม ๆ กัน กว่าที่จะไปถึงที่หมายพวกเขาต้องใช้ความอดทน และบากบั่น เป็นอย่างมาก

ฝึกการเขียน

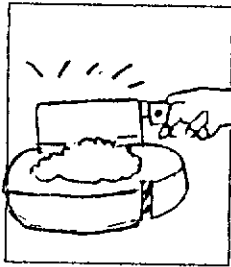
คำที่แจ่ม

5. ให้นักเรียนนำรายชื่อไปใส่ยังลูกไก่ ลูกปลา ลูกกบ (เล็ก หมัก กุหลาบ ยอด เบ็ด สมเิก สงบ พัด อาบ หมอก ฆวด ดอกไม้ พัด คลับ)

เอกสารการฝึกที่ 3.2.5

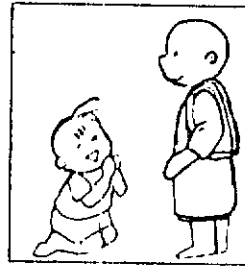
6. ให้นักเรียนเรียงคำใหม่ให้ถูกต้อง

บสั้มท

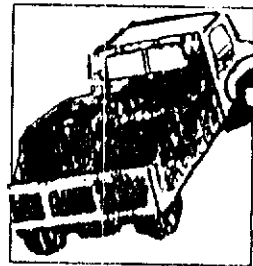
บก

เาศพร

วพ้เอฝัก

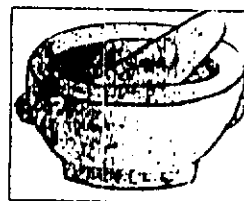
บรรรบกท

บรสู

วยถ่บรู

กรศ

แบบฝึกหัดเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำที่มีตัวสะกดที่อ่านออกเสียงเพี้ยน

ใช้เวลา 12 คาบ (คาบละ 20 นาที)

แบบฝึกที่ 3.3 ฝึกทักษะการออกเสียงตัวสะกดในแม่ กง กน กม กก กค และ กบ (ใบตอง
ตู้เย็น ผมด่า ดอกไม้ เตารีด กุหลาบ) ใช้เวลา 2 คาบ

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อฝึกให้นักเรียนออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่ กง กน กม กก กค และ
กบ ได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านออกเสียง และเขียนคำที่มี
ตัวสะกดในแม่ กง กน กม กก กค และ กบ (ใบตอง ตู้เย็น ผมด่า ดอกไม้
เตารีด กุหลาบ) ได้อย่างชัดเจน

สื่อ เอกสารประกอบการฝึกที่ (3.3.1, 3.3.2, 3.3.3, 3.3.4, 3.3.5 และ 3.3.6)

กิจกรรมการฝึก ฝึกการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ฝึกการฟัง

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนฟังเสียงคำแต่ละคู่ ถ้าคำคู่ใดมีเสียงเหมือนกันให้เขียนเครื่องหมาย
กากบาท (x) ทับภาพใบไม้ แต่ถ้าคำคู่ใดมีเสียงต่างกัน ให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (x)
ทับภาพนกฮูก

ตัวอย่าง กระทบ.....กระทบ

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
ตัวอย่าง		
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

เอกสารการฝึกที่ 3.3.1

คำชี้แจง

2. ให้นักเรียนฟังเสียงคำจากเทปทีละคำ แล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) กับคำที่ได้ยิน

ตัวอย่าง ครูอ่านคำว่า.....รอย

คำที่	เสียงของคำที่ได้ยิน		
	รอง	รอย	รอน
1	ใบตอง	ใบตอน	ใบตอม
2	ตู้เย็น	ตู้เย็น	ตู้ยิ้ม
3	ผงคำ	ผงคำ	ผงคำ
4	เคาะไม้	คอบไม้	คอกไม้
5	เคาะรี	เคาะรับ	เคาะรด
6	กุกหละ	กุกหลาบ	กุกหลาก
7	กระทง	กระทน	กระทม
8	ดิงสอ	ดิงสอ	ดิมสอ
9	ลูกอง	ลูกอน	ลูกอม
10	กั้งหัง	กั้งหัน	กั้งหัม

เอกสารการฝึกที่ 3.3.2

ฝึกการพูด

คำชี้แจง

3. ให้นักเรียนฝึกพูดคำที่มีในบัตรภาพ

		
ขึ้นต้นมะพร้าว	หว่านข้าวในนา	จับปลาช่อน
		
เตะฟุตบอล	นอนในเปล	เกรร่อน
		
คนถือหม้อ	พ่อบุคดิน	แม่กินข้าว

เอกสารการฝึกที่ 3.3.3

ฝึกการอ่าน

คำชี้แจง

4. ให้นักเรียนอ่านแผนภูมิประสบการณ์อ่าน

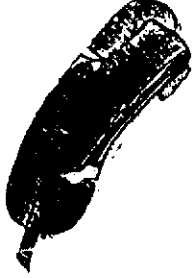
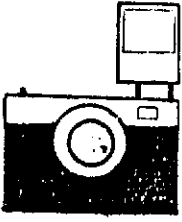

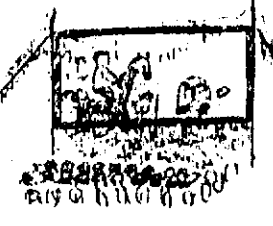

การแสดงดนตรี

วันหนึ่งในหมู่บ้าน มีวงดนตรีไปแสดง มีคนมายืนห้อมล้อม มุงดูอย่างแออัด ยึดเยียดมาก จนแทบมองไม่เห็นนักแสดง เนื่งก็มาดูการแสดงดนตรีด้วย แต่เนื่งตัวเล็กและไม่สามารถเบียดเข้าไปดูบริเวณข้างหน้าได้ เด็ก ๆ บางคนก็ถือที่เพื่อนดูนักแสดง เพื่อน ๆ ของเนื่งก็ไม่สามารถมองเห็นนักแสดง เนื่งบอกกว่าไม่เห็นนักแสดงก็ฟังเสียงก็แล้วกัน

ฝึกการเขียน

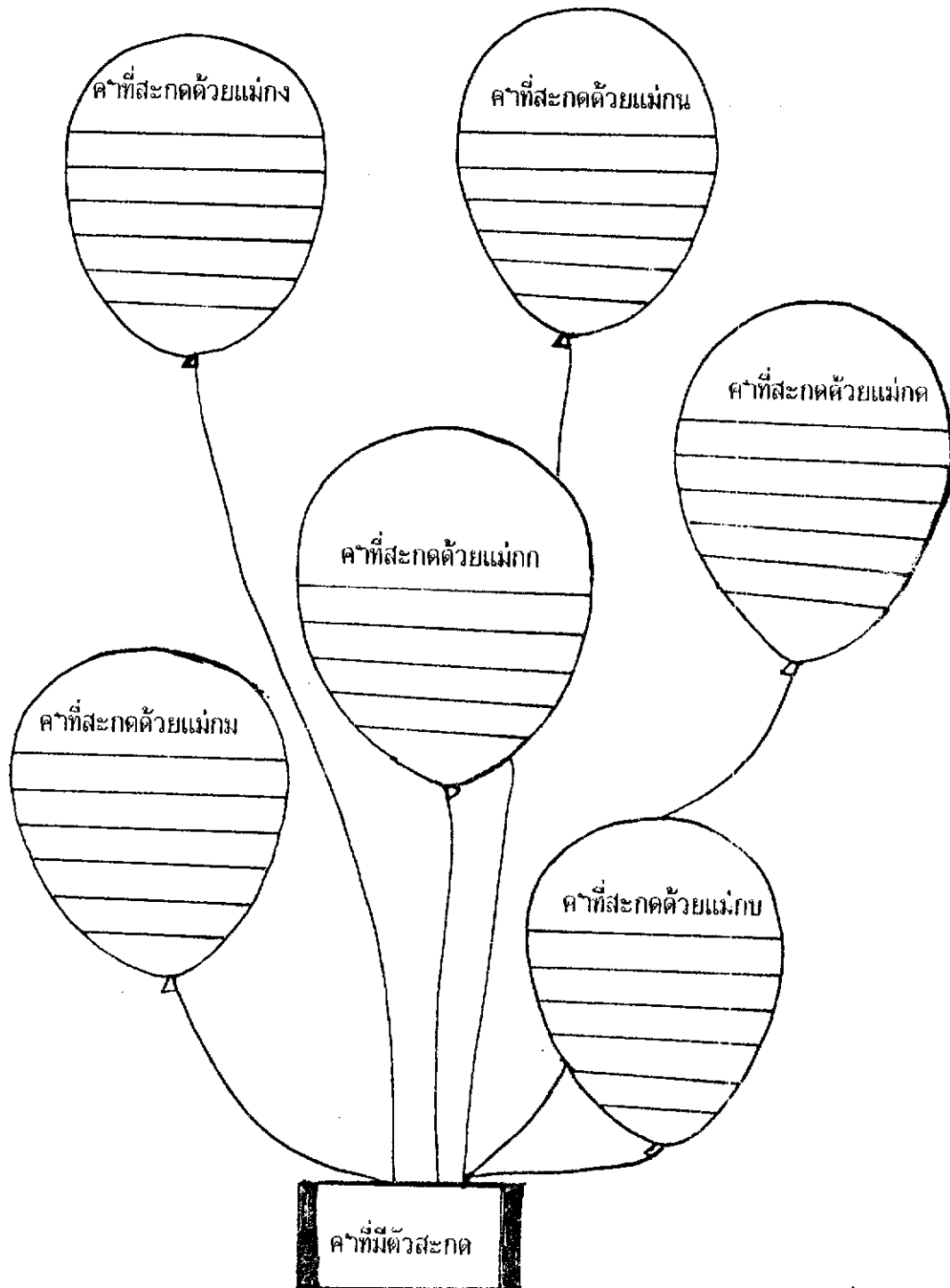
คำนี้แจ่ม

5. ให้นักเรียนหาคำมาเติมให้ได้ใจความสมบูรณ์ถูกต้อง

																				
ใบ <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>				<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table> ถ่ายรูป									<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table> โต๊ะ							
																				
แบก <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>					จูง <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>							<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table> ไม้								
																				
ลื่น <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>					ภาพ <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>									มะ <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						

คำชี้แจง

6. ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดไปใส่ในลูกโป่งให้ครบ (กระบุง สวน ยี่ม ฉลาก พยาธิ กุหลาบ ดอกไม้ ตู๋เย็น กบ แกง สนาม ผลไม้ ผัก ผุง กระดาษ แกะสลัก ยีราฟ มะขาม

เอกสารการฝึกที่ 3.3.6

แบบฝึกหัดเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำที่มีตัวสะกดที่อ่านออกเสียงเพี้ยน

ใช้เวลา 12 คาบ (คาบละ 20 นาที)

แบบฝึกที่ 3.4 ฝึกอ่านคำยาก

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อฝึกให้นักเรียนออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่ กง กน กม กก กค และ กบ ที่เป็นคำยาก

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านออกเสียง และเขียนคำที่มีตัวสะกดในแม่ กง กน กม กก กค และ กบ ที่เป็นคำยาก ได้ถูกต้องชัดเจน

สื่อ เอกสารประกอบการฝึกที่ (3.4.1, 3.4.2)

กิจกรรมการฝึก ฝึกการอ่าน

ฝึกการอ่าน

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนตั้งใจฟังนิทานจากเทป และคอยจับผิดการอ่านโดยให้ขีดคำที่อ่านเกิน และเพิ่มเติมคำที่อ่านตกหล่น

นิทานเรื่องนะสือหลงป่า

วันนี้แม่ไมโทอีกแล้ว นะสือโค่นตีหลายที เพราะเขาทำถ้วยชามแตก ซ้ำยังตีน้องอีกด้วย เขาขอขบเวลาน้องร้องไห้ ยกขาตีกระแด้ว ๆ ซี่ฟ้า แม่ตี นะสือแล้วก็ออกไปทำไร่ ทั้งให้นะสือคู่น้อง นะสือเกลียดน้อง เกลียดทุกคน นะสือไม่ยอมกลับบ้านอีกต่อไปแล้ว เขาเก็บเสื้อผ้าและของเล็ก ๆ น้อย ๆ พร้อมทั้งอาหารที่แม่ทำไว้ใส่ย่ามไปด้วย เขาต้องหนีไปให้ได้ และจะไม่กลับมาอีก เย็นมากแล้วนะสือเดินมาทั้งวันยังไม่พ้นป่าเสียที่ บ้านของอาจะนะอยู่ ไทหน่อ เขารู้ว่าหลงทาง อาหารก็หมด น้ำก็หมด นะสือหิวจนเส็บท้อง เมื่อยขาเมื่อยแขนจนต้องหยุดเดิน นะสือว่างเต็มทีแล้ว แต่เขากลับ กลัวผีป่า กลัวเสือ เขอยากร้องไห้ ไม่มีใครเป็นเพื่อนเขาเลย อาจะนะ อาจะนะ นะสือตะโกน น้ำตาไหลย้อยลงมาอาบแก้ม เขาร้องไห้ทั้งที่ ไม่ได้ถูกตี เขาตะโกนเรียกพ่อ และแม่ อยู่นานจนหมดแรง และหลับไป "นะสือพี่แล้ว สีมดาแล้ว" เขาได้ยินเสียงเอะอะ และมีแขนมาโอบกอดเขาไว้ พ่อเห็นเอง พ่อร้องไห้ แม่ก็ยืนยิ้มอยู่ข้าง ๆ คนอื่น ๆ อีกเยอะเยอะ เขามาคุนะสือถูกตีหรือไร นะสือถามแม่ว่าแม่จะตีนะสืออีกหรือเปล่าแม่ร้องไห้พรางพูดว่า "ไม่พรอกลูก ลูกกลับมาบ้านได้แม่ก็ดีใจแล้ว" นะสือยิ้มอย่างมีความสุข และคิดว่าจะไม่หนีพ่อและแม่ออกไปไหนอีก

(กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2527 : 119)

คำชี้แจง 3. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อความที่อ่านถูกต้องที่สุดในแต่ละข้อ

ตัวอย่าง อากาศ

ก. อา - กาศ

ข. อา - กาบ

ค. อา - กาก

1. ขอพร

ก. ขอ - พอง

ข. ขอ - พอน

ค. ขอ - พอน

2. ตลาด

ก. ตะ - หลาด

ข. ตะ - หลาก

ค. ตะ - หลาบ

3. ละคร

ก. ละ - คอง

ข. ละ - คอม

ค. ละ - คอน

4. ยี่ราฟ

ก. ยี่ - ระ

ข. ยี่ - ร้าก

ค. ยี่ - ร้าบ

5. ตาลไตन्द

ก. ตาน-ตะ-ไทन्द

ข. ตาน-ตะ-ไทนบ

ค. ตาน-ตะ-ไทนค

6. ประโยชน์

ก. ประ - โยภ

ข. ประ - โยค

ค. ประ - โยบ

7. วิทย์

ก. วิ - ทะ - ยุ

ข. วิค - ทะ - ยุ

ค. วิบ - ทะ - ยุ

8. ปฏิบัติ

ก. ปะ - ตี - บัด

ข. ปะ - ตี - บับ

ค. ปะ - ตี - บัก

9. ไทรทัศน์

ก. ไท - ระ - ทัด

ข. ไท - ระ - ทับ

ค. ไท - ระ - ทัก

10. จราจร

ก. จะ - รา - จอม

ข. จะ - รา - จอน

ค. จะ-รา-จอง

แบบฝึกหัดเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำที่มีตัวสะกดที่อ่านออกเสียงเพี้ยน

ใช้เวลา 12 คาบ (คาบละ 20 นาที)

แบบฝึกที่ 3.5 ฝึกอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงตามตัวสะกด

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อฝึกให้นักเรียนออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตราในแม่ กน กก กค และ กบ ได้ถูกต้อง

สื่อ เอกสารประกอบการฝึกที่ (3.5.1, 3.5.2, 3.5.3 และ 3.5.4)

กิจกรรมการฝึก ฝึกการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ฝึกการฟัง

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนฟังเสียงจากเทปบันทึกเสียงว่าเป็นคำที่สะกดด้วยตัวสะกดในแม่ใด แล้วบันทึกลงตาราง

ตัวสะกดในแม่	กน	กก	กต	กบ
คำที่ 1				
คำที่ 2				
คำที่ 3				
คำที่ 4				
คำที่ 5				
คำที่ 6				
คำที่ 7				
คำที่ 8				
คำที่ 9				
คำที่ 10				
คำที่ 11				
คำที่ 12				
คำที่ 13				
คำที่ 14				
คำที่ 15				

ฝึกการพูด

คำชี้แจง

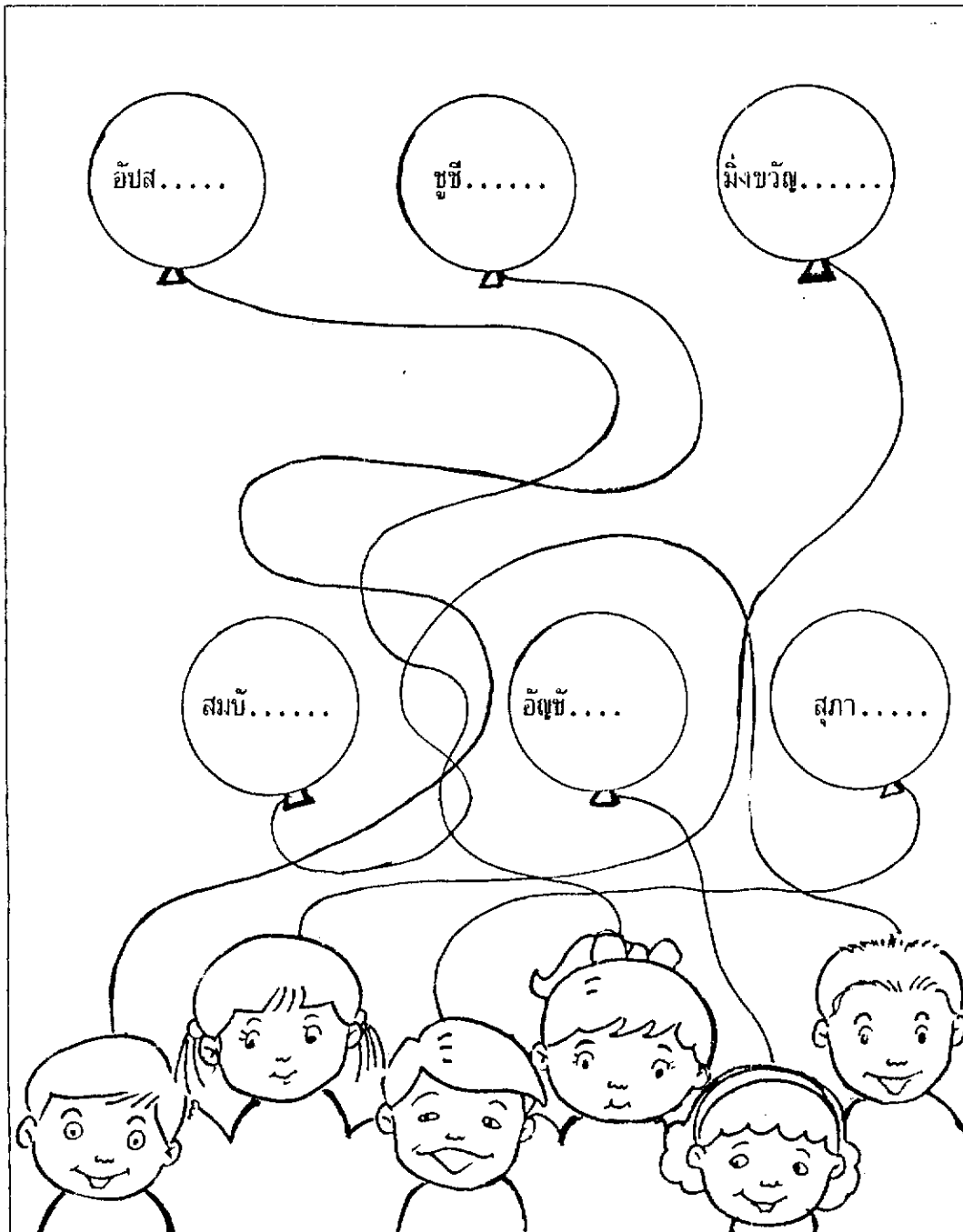
2. ให้นักเรียนนำตัวสะกด (ข ค ช ด พ ภ ร ล ศ ฬ) ไปเติมท้ายคำ
ให้ถูกต้อง แล้วบอกด้วยว่าอยู่ในมาตราตัวสะกดใด

1. นามสกุล.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
2. อาพา.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
3. สุนั.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
4. อากา.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
5. รูปภา.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
6. ประโย_นี้.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
7. ไทรเล.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
8. ปลาวา.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
9. เคาร.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
10. โล.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
11. ภา...เหนือ.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
12. ลูกบอ.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
13. มีดบา.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
14. บวกเล.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
15. พยาบา.....	มาตราตัวสะกดแม่.....

ฝึกการอ่าน

คำชี้แจง

3. ให้นักเรียนนำตัวสะกด (ญ ตี น พ ร) ไปเติมในช่องว่างท้ายชื่อแล้วโยนหาเจ้าของชื่อแล้วฝึกอ่าน

เอกสารการฝึกที่ 3.5.3

ฝึกการเขียน

คำชี้แจง

4. ให้นักเรียนเขียนคำแต่ละข้อให้ถูกต้อง โดยให้ดูไปตามเส้นแล้วฝึกอ่านออกเสียง

ตัวอย่าง

ตัวอย่าง

ตำรวจ

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

แผนการสอน

แผนการสอนตามเนื้อหาในแบบฝึก ชุดที่ 1
ฝึกการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ "กง"
(ใช้เวลา 2 คาบ คาบละ 20 นาที)

ความคิดรวบยอด

การฝึกอวัยวะในการออกเสียง ตัว "ง" อย่างสม่ำเสมอ ทำให้สามารถอ่านออกเสียง
คำในแม่ กง ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อครูอ่านคำที่สะกดด้วยแม่ กง และคำอื่น ๆ ให้ฟัง นักเรียนสามารถจำแม่คำ
ที่สะกดด้วยแม่ กง ออกมาได้ถูกต้อง
2. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กง ให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
3. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กง ให้ นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้องและ
สวยงาม

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยแม่ กง ได้แก่ คำว่า น่อง สอง แดง เหลือง กางเกง หนังสือ

สื่อการเรียนการสอน

บัตรคำ น่อง น้อน สอง สอน แดง แดน เหลือง เหลื่อน กางเกง กางเกน หนังสือ
หนังสือ

บัตรภาพ น่อง สอง แดง เหลือง กางเกง หนังสือ ข้าง ลิง กวาง กองฟาง ถัง
แผนภาพ บทร้อยกรอง ระเบิดฟ้าฝั่ง แผนภูมิประสมการณอ่าน แผนภูมิเพลงดวงจันทร์

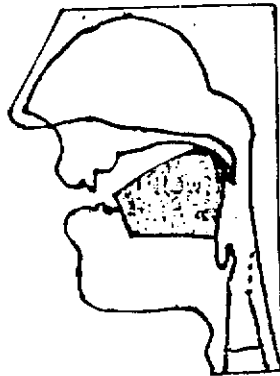
เพลงดวงจันทร์

โน้มน้ะ ดวงจันทร์ ดวงจันทร์ ดวงจันทร์ โน้มน้ะดวงจันทร์ นั้นทอแสงมา แสงเย็นตา
ในภาคนี้ ฟังวามดีดจเป็นสี่ทอง

เหล่าครุฑ เริงใจ เริงใจ สุขในฤทัยแสงจันทร์ เรืองรอง สมใจบอง ดุจมองใดเหมือน
แสงจันทร์เตือนให้เรามาร้องรา

(สาเร็จ วรรณสภิตย์. 2516 : 120)

แผนภูมิการออกเสียงตัวสะกด "ง"

เอกสารประกอบการฝึกในแบบฝึกที่ (1.1.1, 1.1.2, 1.1.3, 1.1.4
และ 1.1.5)

กิจกรรมการฝึก

ฝึกการฟัง

1.1 ครูติดบัตรคำว่า นื่อง และน้อม แล้วออกเสียงคำว่า นื่อง และน้อม ให้นักเรียน
ฟังซ้ำ ๆ 3 ครั้ง

1.2 ครูออกเสียงคำว่า นื่อง และน้อม ทั้งสองเสียงให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียน
ตอบว่า เหมือนกันหรือต่างกันดังนี้

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

น้อง น้อง

ต่างกัน

น้อง น้อง

เหมือนกัน

น้อม น้อง

ต่างกัน

1.3 ครูติดบัตรคำว่า สอง สอน แดง แตน เหลือง เหลือน กางเกง กางเกง หนังสือ หนังสือ แล้วปฏิบัติเหมือนกับข้อ 1.1 และ 1.2

1.4 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.1.1 แล้วให้นักเรียนฟังเสียงคำแต่ละคู่ ถ้าคำคู่ใดมีเสียงเหมือนกันให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ที่รูปหน้าคนยิ้ม แต่ถ้าคำคู่ใดมีเสียงต่างกันไปให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ที่รูปหน้าคนร้องไห้

ตัวอย่าง แดง.....แดง

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
ตัวอย่าง		

คำคู่ที่ 1 น้อง.....น้อม

คำคู่ที่ 6 แดง.....แดน

คำคู่ที่ 2 น้อง.....น้อง

คำคู่ที่ 7 เหลือง.....เหลือง

คำคู่ที่ 3 สอง.....สอน

คำคู่ที่ 8 เหลือง.....เหลือน

คำคู่ที่ 4 สอง.....สอง

คำคู่ที่ 9 กางเกง.....กางเกง

คำคู่ที่ 5 แดง.....แดง

คำคู่ที่ 10 หนังสือ.....หนังสือ

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

1.5 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.1.2 แล้วให้นักเรียนฟังคำต่อไปนี้ทีละคำแล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับคำที่ได้ยิน

ตัวอย่าง ครูอ่านคำว่า น้อน

คำที่	ออกเสียง		
ตัวอย่าง	น่อง	น้อม	น้อน

คำที่ 1 น่อง

คำที่ 2 น้อน

คำที่ 3 ส่อง

คำที่ 4 สอน

คำที่ 5 แคน

คำที่ 6 แดง

คำที่ 7 เหลือง

คำที่ 8 เหลือน

คำที่ 9 กางเกง

คำที่ 10 กางเกง

คำที่	ออกเสียง		
1	น้อม	น่อง	น้อน
2	น่อง	น้อน	น้อม
3	ส่อง	สอน	สอม
4	ส่อง	สอม	สอน
5	แดง	แดน	แดม
6	แดม	แดง	แดน
7	เหลือง	เหลือน	เหลือน
8	เหลือน	เหลือน	เหลือน
9	กางเกง	กางเกง	กางเกง
10	กางเกง	กางเกง	กางเกง

ฝึกการพูด

- 2.1 ให้นักเรียนฝึกบริหาร ปากและลิ้น ประมาณ 1 - 2 นาที
- 2.2 ครูให้นักเรียนดูแผนภูมิ "ง" พร้อมทั้งอธิบายตำแหน่งที่เกิดของเสียง ตัวสะกด ง คือ ไคน์ลิ้นกับเพดานอ่อน เวลาออกเสียงปากเปิดเล็กน้อยปล่อยลมให้ผ่านออกมาทางช่องคอ ไคน์ลิ้นกระดกกักลมไว้ที่เพดานอ่อนลิ้นไก่เปิดให้ลมออกมาทางจมูก แล้วครูออกเสียง "เงอะ" เป็นตัวอย่าง ให้นักเรียนสังเกตวิธีออกเสียงของครู และลองออกเสียงตาม
- 2.3 ครูให้นักเรียนออกเสียง "เงอะ" "เงอะ" "เงอะ" พร้อมทั้งครูคอยสังเกตว่า นักเรียนออกเสียงถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังไม่ถูกครูออกเสียงให้ฟังใหม่ พร้อมทั้งให้นักเรียนสังเกตดูวิธีออกเสียงของครูใหม่อีกครั้ง แล้วทำตามไปด้วย
- 2.4 ครูให้นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องในการออกเสียงของตน โดยใช้นิ้วมือแตะข้างจมูก เมื่อออกเสียง เงอะ เงอะ แล้ว ถ้าออกเสียงถูกจะรู้สึกถึงความสะท้อนของลมที่ออกทางช่องจมูก
- 2.5 ให้นักเรียนออกเสียง เงอะ ซ้ำ ๆ กันจนคล่องปาก
- 2.6 ครูอธิบาย เสียงตัวสะกด ง เมื่ออยู่ท้ายพยางค์ คือเป็นตัวสะกดของคำ ไคน์ลิ้นจะกระดกแตะเพดานอ่อน กักลมไว้เฉย ๆ ไม่ปล่อยออกเป็นเสียง เงอะ แล้วครูออกเสียงคำว่า นื่อง ส่อง แดง เหลือง พร้อมทั้งชูบัตรคำให้ดู ให้นักเรียนสังเกตวิธีออกเสียงของครูและลองออกเสียงพร้อม ๆ กัน และทีละคนโดยครูจะคอยแนะนำแก้ไขถ้านักเรียนออกเสียงผิด
- 2.7 ให้นักเรียนอ่านคำที่ติดบนกระดานพร้อมกัน (นื่อง ส่อง แดง เหลือง กางเกง หนังสือ) โดยครูบอกหมายเลขกำกับ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงดังนี้
 - ครูให้สัญญาณับ 1 นักเรียนอ่านคำแรก
 - ครูให้สัญญาณับ 2 นักเรียนอ่านคำที่สอง
 ทำเช่นนี้จนครบคำที่ครูกำหนด (นื่อง ส่อง แดง เหลือง กางเกง หนังสือ)
- 2.8 แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม โดยให้กลุ่มที่ 1 ส่งสัญญาณับ กลุ่มที่ 2 อ่านคำจนครบหมดทุกคำแล้วเปลี่ยนให้กลุ่มที่ 2 ส่งสัญญาณับ กลุ่มที่ 1 อ่านคำ

กลุ่มที่ 1

หนึ่ง

สอง

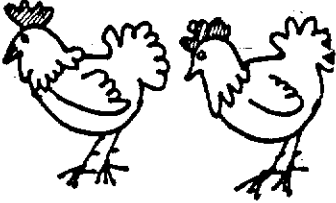

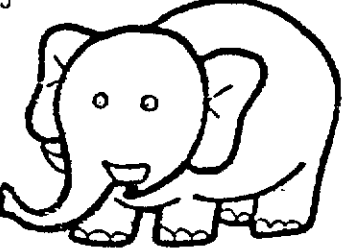
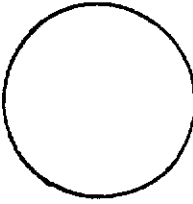
กลุ่มที่ 2

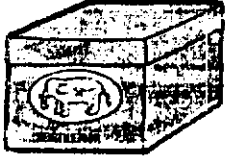

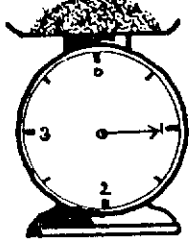
น้อง

สอง

ทำเช่นนี้จนครบคำที่ครูกำหนด (น้อง สอง แดง เหลือง กวาง เกง หนังสือ)

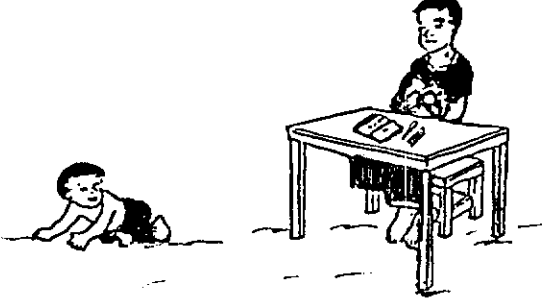
2.9 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.1.3 ให้นักเรียนฝึกพูด

<p>1</p> 	<p>น้อง</p>	<p>2</p> 	<p>ลิง</p>
<p>3</p> 	<p>สอง</p>	<p>4</p> 	<p>กวาง</p>
<p>๒</p>			
<p>5</p> 	<p>ช้าง</p>	<p>6</p> 	<p>สีเหลือง</p>

<p>7</p> 	<p>กongsfang</p>	<p>8</p> 	<p>wangklong</p>
	<p>songting</p>		<p>chingkong</p>

ฝึกการอ่าน

3.1 ให้นักเรียนอ่านแผนภาพที่ครูกำหนด

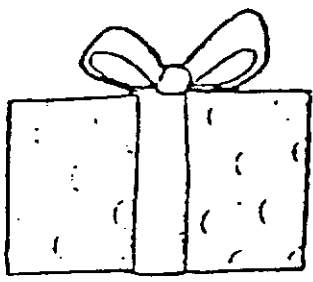
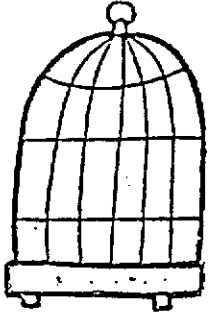
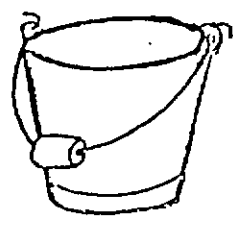
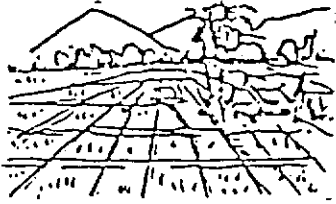

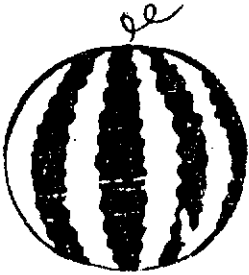
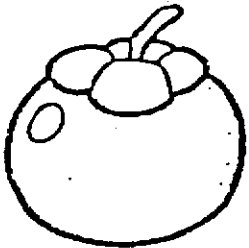
เม่งไถ่ เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่สอง
 เม่งไถ่ มีน้องชื่อจิ่งไฉ่
 เม่งไถ่ สวมกางเกงสีดำ
 เม่งไถ่ ชอบอ่านหนังสือ
 เม่งไถ่ ชอบวิ่งเล่น
 เม่งไถ่ มีร่างกายแข็งแรง

3.2 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.1.4 แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีความหมายตรงกับภาพด้านซ้ายมือแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับคำนั้น

ตัวอย่าง

	<p>ช้าง ดี กวาง</p>
---	--

1.		<p>กล่อง ๓ ๓</p>
		<p>๓ ๓ ๓</p>
3.		<p>๓ ๓ ๓</p>
4.		<p>๓ ๓ ๓</p>

5.		<p>กางเกง ผ้าถุง กระโปรง</p>
6.		<p>แปรงขัดสีวม แปรงซักผ้า แปรงสีฟัน</p>
7.		<p>แตงโม แตงกวา แตงไทย</p>
8.		<p>มังคุด มะม่วง มะพร้าว</p>

3.3 ให้นักเรียนร้องเพลง ดวงจันทร์

ครูตีคแผนภูมิเพลง ดวงจันทร์ พร้อมภาพบนกระดาน แล้วครูอ่านให้นักเรียนฟัง

1 เที้ยว

ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน 1 เที้ยว โดยครูคอยฟัง สังเกตการอ่านออกเสียงคำที่มี

ตัว ง สะกดและคอยแนะนำแก้ไข

ครูร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลงให้นักเรียน 1 ครั้ง

ให้นักเรียนร้องเพลงเบา ๆ และทำท่าประกอบ

ให้นักเรียนร้องเพลงพร้อมทั้งทำท่าประกอบ

ฝึกการเขียน

4.1 ให้นักเรียนผสมภาพให้เป็นคำ

ตัวอย่าง

 + + 	กรง
 + + 	_____
 + + 	_____
 + + ๓ + 	_____
 + + + 	_____
 + + + 	_____

4.2 ครูแจกเอกสาร 1.1.4 ให้เด็กเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ คำใดสะกดด้วยแม่กง ให้ขีดเส้นใต้แล้วเขียนคำที่ขีดเส้นใต้ลงในสมุด

ผลไม้

เมืองไทยสุขสม	อุดมผลไม้
มะเฟือง มะไฟ	लगสาดมากมี
มะม่วง มะปราง	แชนข้างเข้าที่
เหลืองแดงหลายสี	รสดีถูกใจ

ประเมินผล

สังเกต	การใช้ภาษา
การฟัง	มีมารยาทในการฟัง ฟังแล้วสามารถบอกคำที่สะกดด้วยแม่กงได้
การพูด	กล้าพูด กล้าแสดงออก พูดได้ถูกต้องชัดเจน
การอ่าน	อ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กง ได้ถูกต้องชัดเจน
การเขียน	เขียนคำที่สะกดด้วยแม่กง ได้ถูกต้องชัดเจน และสวยงาม

เฉลย

1. ผสมภาพให้เห็นคำ	2. คำที่สะกดด้วยแม่กง
1. มอง	1. เมือง
2. สอง	2. มะเฟือง
3. กวาง	3. ลางสาด
4. กลอง	4. มะม่วง
5. สมอง	5. มะปราง
	6. ข้าง
	7. เหลือง
	8. แดง

แผนการสอนตามเนื้อหาในแบบฝึก ชุดที่ 1
ฝึกการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ "กน"
(ใช้เวลา 2 คาบ คาบละ 20 นาที)

ความคิดรวบยอด

การฝึกอวัยวะในการออกเสียง ตัว "น" อย่างสม่ำเสมอ ทำให้สามารถอ่านออกเสียงคำในแม่ กน ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อครูอ่านคำที่สะกดด้วยแม่ กน และคำอื่น ๆ ให้ฟัง นักเรียนสามารถแยกคำที่สะกดด้วยแม่ กน ออกมาให้ถูกต้อง
2. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กน ให้ นักเรียนสามารถพูดได้ถูกต้องชัดเจน
3. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กน ให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องและชัดเจน
4. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กน มาให้ นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้องและสวยงาม

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยแม่ กน ได้แก่ คำว่า กิน เดิน บ้าน สวน ขุน ต้นไม้

สื่อการเรียนการสอน

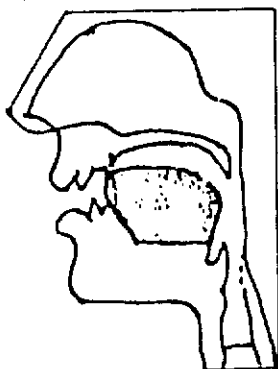
บัตรคำ กิน กิ่ง เดิน เติง บ้าน บ้าง สวน สวง ขุน ขนง ต้นไม้ ตังไม้
บัตรภาพ กิน เดิน บ้าน ปิน อ่าน ดินสอ ทหาร ขุน ต้นไม้ ฟุตบอล สิ้นเท้า
แผนภูมิการอ่าน
แผนภูมิเพลง "แม่กน"

เพลงแม่กน

น,ณ,ล,ญ,ฬ
 เช่น เป็น เกณฑ์ เพล ลาเค็ญ ปลาวาฬ
 รถยนต์ต้องกินน้ำมัน
 หน้ามลเธอเป็นคนรักงาน
 (แหวนใจ หมิ่นน้อย. 2532)

จาให้ตีวางไว้ที่ท้ายคา
 คาเหล่านั้นสะกดด้วยแม่กน
 อย่าให้มีควันเพราะทำลายผู้คน
 ไม่เกียจไม่คร้านทำงานทุกวัน

แผนภูมิการออกเสียงตัวสะกด "น"

เอกสารประกอบการฝึกในแบบฝึกที่ (1.2.1, 1.2.2, 1.2.3, 1.2.4
 และ 1.2.5)

กิจกรรมการฝึก

ฝึกการฟัง

1.2 ครูตัดบัตรคำว่า กิน และ กิ่ง แล้วออกเสียงคำว่า กิน และ กิ่ง ให้นักเรียนฟัง
 ซ้ำ ๆ 3 ครั้ง

1.2 ครูออกเสียงคำว่า กิน และ กิ่ง ทั้งสองเสียง ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนตอบว่า เหมือนกัน หรือต่างกันดังนี้

ครูออกเสียง	นักเรียนตอบ
กิน กิ่ง	ต่างกัน
กิน กิน	เหมือนกัน
กิ่ง กิ่ง	ต่างกัน

1.3 ครูตีคีย์บอร์ดคำว่า กิน กิ่ง เคิน เคิง บ้าง บ้าง สวน สวง ขนุน ขนง ต้นไม้ ต้นไม้ แล้วปฏิบัติเหมือนข้อ 1.1 และ 1.2

1.4 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.2.1 แล้วให้นักเรียนฟังเสียงคำแต่ละคู่ ถ้าคำคู่ใดมีเสียงเหมือนกันให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ที่รูปหน้าคนยิ้ม แต่ถ้าคำคู่ใดมีเสียงต่างกันให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ที่รูปหน้าคนร้องไห้

ตัวอย่าง จัน.....จัน

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
ตัวอย่าง		

คำคู่ที่ 1 กิน.....กิ่ง	คำคู่ที่ 2 เคิน.....เคิน
คำคู่ที่ 3 เคิง.....เคิน	คำคู่ที่ 4 บ้าง.....บ้าน
คำคู่ที่ 5 บ้าน.....บ้าน	คำคู่ที่ 6 ขนุน.....ขนุน
คำคู่ที่ 7 ขนุน.....ขนุน	คำคู่ที่ 8 สวน.....สวน
คำคู่ที่ 9 สวง.....สวน	คำคู่ที่ 10 ต้นไม้.....ต้นไม้

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

1.5 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.2.2 แล้วให้นักเรียนฟังคำต่อไปนี้ทีละคำแล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) กับคำที่ได้ยิน

ตัวอย่าง ครูอ่านคำว่า กิ่ง

คำที่	ออกเสียง		
ตัวอย่าง	กิ่ง	กิน	กิม

คำที่ 1	กิน	คำที่ 2	เดิน
คำที่ 3	เตียง	คำที่ 4	บ้าน
คำที่ 5	ข้าง	คำที่ 6	ขง
คำที่ 7	ขนุน	คำที่ 8	สวน
คำที่ 9	สวน	คำที่ 10	ต้นไม้

คำที่	ออกเสียง		
1	กิ่ง	กิน	กิม
2	เตียง	เดิน	เต็ม
3	เตียง	เดิน	เต็ม
4	บ้าน	ข้าง	ข้าง
5	บ้าน	ข้าง	ข้าง
6	ขนุน	ขง	ขง
7	ขนุน	ขง	ขง
8	สวน	สวน	สวน
9	สวน	สวน	สวน
10	ต้นไม้	ต้นไม้	ต้นไม้

ฝึกการพูด

2.1 ให้นักเรียนฝึกบริหาร ปาก และลิ้น ประมาณ 1 - 2 นาที

2.2 ครูให้นักเรียนดูแผนภูมิ "น" พร้อมทั้งอธิบายตำแหน่งที่เกิดของเสียง ตัวสะกด น คือปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก เวลาออกเสียงปากเปิดเล็กน้อยปลายลิ้นแตะที่ปุ่มเหงือกขณะออกเสียง ปลายลิ้นกดที่ปุ่มเหงือก ปล่อยลมออกมาทางช่องคอ ลิ้นไก่เปิดให้ลมออกทางจมูก ในขณะที่ ปลายลิ้นลดต่ำลง แล้วครูเปล่งเสียง "เนอะ" ให้ฟัง และให้นักเรียนสังเกตวิธีออกเสียงของครู และลองออกเสียงตาม

2.3 ครูให้นักเรียนออกเสียง "เนอะ" "เนอะ" "เนอะ" พร้อมทั้งครูคอยสังเกตว่า นักเรียนออกเสียงถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังไม่ถูกครูออกเสียงให้ฟังใหม่ พร้อมทั้งให้นักเรียนสังเกตคู่วิธีออกเสียงของครูใหม่อีกครั้ง แล้วทำตามไปด้วย

2.4 ครูให้นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องในการออกเสียงของตน โดยใช้นิ้วมือแตะข้างจมูก เมื่อออกเสียง เนอะ เนอะ แล้ว ถ้าออกเสียงถูกต้องจะรู้สึกถึงความสะอาดของลมที่ออกทางช่องจมูก

2.5 ให้นักเรียนออกเสียง เนอะ ซ้ำ ๆ กันจนคล่องปาก

2.6 ครูอธิบาย เสียงตัวสะกด น เมื่ออยู่ท้ายพยางค์ คือเป็นตัวสะกดของคำไหนแล้ว จะกระตักตะเพดานอ่อน ก็กลมไว้เฉย ๆ ไม่ปล่อยออกเป็นเสียง เนอะ แล้วครูออกเสียงคำว่า กิน เดิน บ้าน สวน เป็นตัวอย่างพร้อมทั้งชูบัตรคำให้ดู ให้นักเรียนสังเกตวิธีออกเสียงของครูและลองออกเสียงพร้อม ๆ กัน และทีละคนโดยครูจะคอยแนะนำแก้ไขถ้านักเรียนออกเสียงผิด

2.7 ให้นักเรียนอ่านคำที่ติดบนกระดานพร้อมกัน (กิน เดิน บ้าน สวน ขุน ต้นไม้) โดยครูบอกหมายเลขกำกับ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงดังนี้

ครูให้สัญญาณับ 1 นักเรียนอ่านคำแรก

ครูให้สัญญาณับ 2 นักเรียนอ่านคำที่สอง

ทำเช่นนี้จนครบคำที่ครูกำหนด (กิน เดิน บ้าน สวน ขุน ต้นไม้)

2.8 แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม โดยให้กลุ่มที่ 1 ส่งสัญญาณับ กลุ่มที่ 2 อ่านคำจนครบหมดทุกคำแล้วเปลี่ยนให้กลุ่มที่ 2 ส่งสัญญาณับ กลุ่มที่ 1 อ่านคำ

กลุ่มที่ 1

ฟัง

สอง

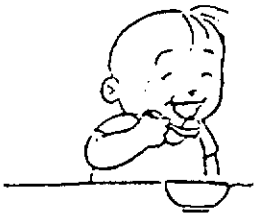

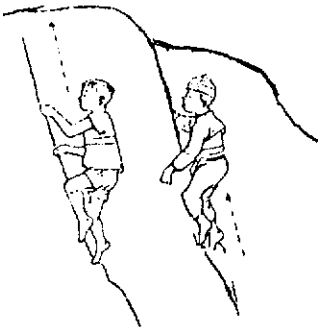
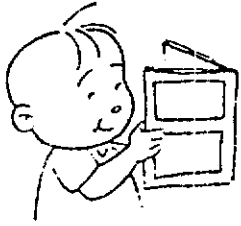
กลุ่มที่ 2

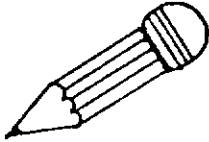

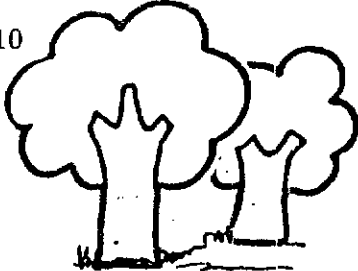
กิน

เดิน

ทำเช่นนี้จนครบคำที่ครูกำหนด (กิน เดิน บ้าน สวน บนม ต้นไม้)

2.9 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.2.3 ให้นักเรียนฝึกพูด

1 	กิน	2 	เดิน
3 	บิน	4 	บ้าน
5 	ปีน	6 	อ่าน

7		8		7	ดินสอ	10		ทพาร	ขนม	ต้นไม้
---	---	---	--	---	-------	----	--	------	-----	--------

ฝึกการอ่าน

3.1 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.2.4 ให้เด็กเรียนอ่านออกเสียงเป็นกลุ่ม และ

รายบุคคล

เราเป็นนักเรียน

พากเพียรเรียนงาน

พูดอ่านเขียนได้

จำไว้ทุกคน

ตั้งใจเขียนอ่าน

นานไปฝึกฝน

จะไม่อับจน

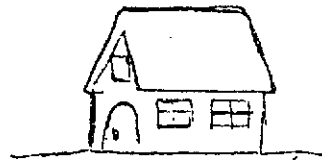
ต้องสนใจเรียน

3.2 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.2.5 ให้เด็กเรียนโยงภาพกับคำให้สัมพันธ์กัน
แล้วอ่านคำนั้น

ตัวอย่าง

1.

บ้าน

2.

ฟุตบอล

3.

ยื่นเท้า

4.

ขนุน

5.

กิน

3.3 ครูให้นักเรียนร้องเพลง "แม่กน"

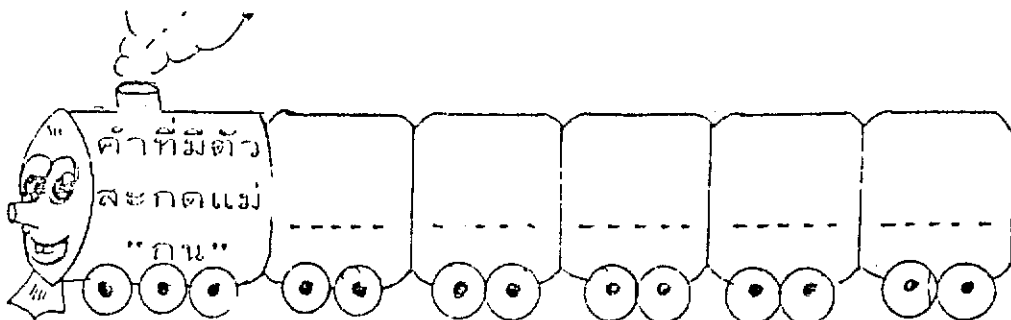
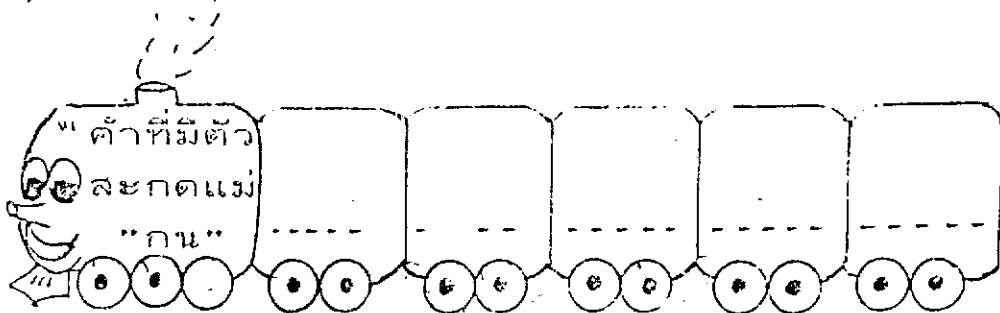
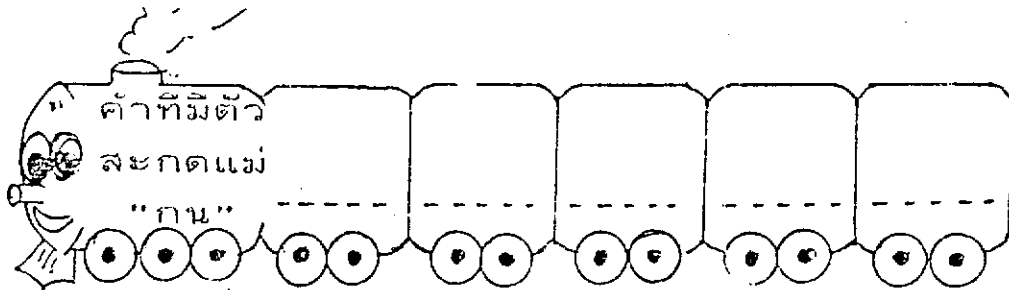
ครูตีคแผนภูมิเพลง แม่กน บนกระดาน ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 1 เที้ยว
ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน 1 เที้ยว โดยครูคอยสังเกตการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว น ญ ล ฎ
ฟ สะกดและคอยแนะนำแก้ไข

ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟัง 1 เที้ยว แล้วให้นักเรียนร้องเพลงพร้อมกัน

ฝึกการเขียน

4.1 ให้นักเรียนนำคำที่สะกดด้วยแม่ "กน" ไปใส่ในตู้รถไฟให้เต็ม

หลาน	บ้าน	แขน	สวน	หมอน
เม็ดขนุน	สะพาน	ขยับ	ตะโกน	ฟุตบอล
สงครามต์	ขอบคุณ	หวาน	กระถิน	ต้นไผ่

การประเมินผล

สังเกต	การใช้ภาษา
การฟัง	มีมารยาทในการฟัง ฟังแล้วสามารถบอกสิ่งที่สะกดด้วยแม่กงได้
การพูด	กล้าพูด กล้าแสดงออก พูดได้ถูกต้องชัดเจน
การอ่าน	อ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กงได้ถูกต้องชัดเจน
การเขียน	เขียนคำที่สะกดด้วยแม่กง ได้ถูกต้องชัดเจน และสวยงาม

แผนการสอนตามเนื้อหาในแบบฝึก ชุดที่ 1
ฝึกการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ "กม"
(ใช้เวลา 2 คาบ คาบละ 20 นาที)

ความคิดรวบยอด

การฝึกอวัยวะในการออกเสียง ตัว "ม" อย่างสม่ำเสมอ ทำให้สามารถอ่านออกเสียง
คำในแม่ กม ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อครูอ่านคำที่สะกดด้วยแม่ กม และคำอื่น ๆ ให้ฟัง นักเรียนสามารถแยกคำ
ที่สะกดด้วยแม่ กม ออกมาได้ถูกต้อง
2. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กม ให้ นักเรียนสามารถพูดได้ถูกต้องชัดเจน
3. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กม ให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
ชัดเจน
4. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กม มาให้นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้องและ
สวยงาม

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยแม่ กม ได้แก่ คำว่า ผม ร่ม ยิ้ม สาม ชมพู กระตอม

สื่อการเรียนการสอน

บัตรคำ ผม ผง ร่ม รัง ยิ้ม ยั้ง สาม สาม ชมพู ชงพู กระตอม กระต่อง
บัตรภาพ ผม ร่ม ยิ้ม สาม ชมพู กระตอม ขวดยม วงกลม สีมไธ หัวผม
หมอลม หัวหอม โคมไฟ

แผนภูมิประสบการณ์อ่าน "กระท่อมของฉัน"

แผนภูมิเพลง "ตัวสะกดแม่ม"

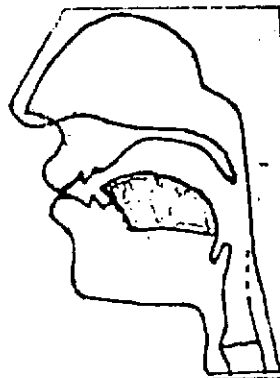
เพลง ตัวสะกดแม่ม

คุณหนูจำไว้ว่า
สะกดท้ายคำใด

ถ้า ม. ม้า วิ่งเร็วไว
ให้เรียกค่านั้นแม่ม เออ

(วรรณ สุตวิจิตร. 2534 : 11)

แผนภูมิการออกเสียงตัวสะกด "ม"

เอกสารประกอบการฝึกในแบบฝึกที่ (1.3.1, 1.3.2, 1.3.3, 1.3.4, 1.3.5
และ 1.3.6)

กิจกรรมการฝึก

ฝึกการฟัง

1.1 ครูติดบัตรคำว่า ผม และพง แล้วออกเสียงคำว่า ผม และพง ให้นักเรียนฟัง
ซ้ำ ๆ 3 ครั้ง

1.2 ครูออกเสียงคำว่า ผม และ ผง ทั้งสองเสียงให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนตอบว่า เหมือนกัน หรือต่างกัน ดังนี้

ครูออกเสียง	นักเรียนตอบ
ผม.....ผม	เหมือนกัน
ผง.....ผม	ต่างกัน
ผม.....ผง	ต่างกัน

1.3 ครูติดบัตรคำว่า ร่ม รุ่ง ยิ้ม ยิ่ง สาม สามง ชมพู่ ชงพู่ กระต้อม กระต่อง แล้วปฏิบัติ เหมือนข้อ 1.1 และ 1.2

1.4 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.3.1 แล้วให้นักเรียนฟังเสียงคำแต่ละคู่ ถ้าคำคู่ใด มีเสียงเหมือนกันให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ที่รูปหน้าคนยิ้ม แต่ถ้าคำคู่ใดมีเสียงต่างกัน ให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ที่รูปหน้าคนร้องไห้

ตัวอย่าง แดง.....แดง

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
ตัวอย่าง		

คำคู่ที่ 1 ผม.....ผม	คำคู่ที่ 2 ผง.....ผม
คำคู่ที่ 3 ร่ม.....ร่ม	คำคู่ที่ 4 รุ่ง.....ร่ม
คำคู่ที่ 5 สาม.....สาม	คำคู่ที่ 6 สาม.....สาม
คำคู่ที่ 7 ยิ้ม.....ยิ้ม	คำคู่ที่ 8 ยิ้ม.....ยิ้ม
คำคู่ที่ 9 กระต้อม.....กระต่อง	คำคู่ที่ 10 กระต้อม.....กระต้อม

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

1.5 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.3.2 แล้วให้นักเรียนฟังคำต่อไปนี้ทีละคำแล้วเขียน
เครื่องหมายกากบาท (X) ทับคำที่ได้ยิน

ตัวอย่าง ครูอ่านคำว่าพวง

คำที่	ออกเสียง		
ตัวอย่าง	พวง	พวน	พม

คำที่ 1 พม

คำที่ 2 ร่ม

คำที่ 3 รุ่ง

คำที่ 4 ส่าง

คำที่ 5 สาม

คำที่ 6 ยิ้ม

คำที่ 7 ยั้ง

คำที่ 8 ชมพู่

คำที่ 9 ชงพู่

คำที่ 10 กระท่อม

คำที่	ออกเสียง		
1	พวง	พม	พวน
2	รุ่ง	ร่ม	ร่น
3	รุ่ง	ร่ม	ร่น
4	ส่าง	สาม	सान
5	ส่าง	สาม	सान
6	ยั้ง	ยิ้ม	ยั้น
7	ยั้ง	ยิ้ม	ยั้น
8	ชงพู่	ชมพู่	ชนพู่
9	ชงพู่	ชมพู่	ชนพู่
10	กระท่อม	กระท่อม	กระท่อน

ฝึกการพูด

- 2.1 ให้นักเรียนฝึกบริหาร ปากและลิ้น ประมาณ 1 - 2 นาที
- 2.2 ครูให้นักเรียนดูแผนภูมิ "ม" พร้อมทั้งอธิบายตำแหน่งที่เกิดของเสียง ตัวสะกด ม คือริมฝีปากทั้งสองข้าง เวลาออกเสียงริมฝีปากปิดสนิทแต่ฟันบนและฟันล่างห่างกัน ลิ้นวางราบที่พื้นปากกักลมไว้ที่ริมฝีปาก ลิ้นไก่เปิดลมให้ลมออกมาทางจมูก แล้วครูออกเสียง "เมอะ" เป็นตัวอย่าง ให้นักเรียนสังเกตวิธีออกเสียงของครู และลองออกเสียงตาม
- 2.3 ครูให้นักเรียนออกเสียง "เมอะ" "เมอะ" "เมอะ" พร้อมทั้งครูคอยสังเกตว่านักเรียนออกเสียงถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังไม่ถูกครูออกเสียงให้ฟังใหม่ พร้อมทั้งให้นักเรียนสังเกตดูวิธีออกเสียงของครูใหม่อีกครั้ง แล้วทำตามไปด้วย
- 2.4 ครูให้นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องในการออกเสียงของตน โดยใช้นิ้วมือแตะข้างจมูก เมื่อออกเสียง เมอะ แล้ว ถ้าออกเสียงถูกต้องจะรู้สึกถึงความสะเทือนของลมที่ออกทางช่องจมูก
- 2.5 ให้นักเรียนออกเสียง เมอะ ซ้ำ ๆ กันจนคล่องปาก
- 2.6 ครูอธิบาย เสียงตัวสะกด ม เมื่ออยู่ท้ายพยางค์ คือเป็นตัวสะกดของคำริมฝีปากทั้งสองจะปิดสนิทกักลมไว้เฉย ๆ ไม่ปล่อยออกเป็นเสียง เมอะ แล้วครูออกเสียงคำว่า ผม ร่ม ยิ้ม เป็นตัวอย่าง พร้อมทั้งชูบัตรคำให้ดู นักเรียนสังเกตวิธีออกเสียงของครูและลองออกเสียงพร้อม ๆ กัน และทีละคน ครูคอยฟังเพื่อแนะนำปรับปรุงถ้านักเรียนออกเสียงผิด
- 2.7 ให้นักเรียนอ่านคำที่ครูติดบนกระดานพร้อมกัน (ผม ร่ม ยิ้ม สาม ชมพู่ กระท่อม) โดยครูบอกหมายเลขกำกับ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงดังนี้
 - ครูให้สัญญาณับ 1 อ่านคำแรก
 - ครูให้สัญญาณับ 2 อ่านคำที่สอง
 - ครูให้สัญญาณับ 3 อ่านคำที่สาม
 ทำเช่นนั้นจนครบคำที่ครูกำหนด (ผม ร่ม ยิ้ม สาม ชมพู่ กระท่อม)

2.8 แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม โดยให้กลุ่มที่ 1 ส่งสัญญาณนับ กลุ่มที่ 2 อ่านคำจนครบหมดทุกคำแล้วเปลี่ยนให้กลุ่มที่ 2 ส่งสัญญาณนับ กลุ่มที่ 1 อ่านคำ

กลุ่มที่ 1

กลุ่มที่ 2

หนึ่ง

ผม

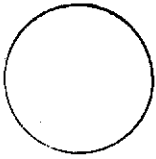

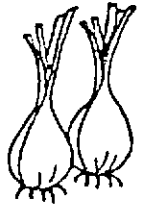
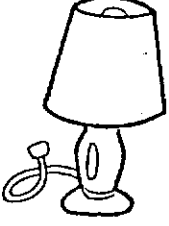

สอง

ร่ม

ทำเช่นนี้จนครบคำที่ครูกำหนด (ผม ร่ม ยิ้ม สาม ชมพู กระตอม)

2.9 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.3.3 แล้วให้นักเรียนฝึกพูด คำในบัตรภาพ

<p>1</p> <p>ยิ้ม</p>	 <p>สาม</p>
<p>2</p> <p>กางร่ม</p>	 <p>ชมพู</p>
<p>3</p> <p>กระตอม</p>	 <p>ขวดนม</p>

4 วงกลม	 ส้มโอ
5 หัวหอม	 โคมไฟ
6 หัวผม	 ลื่นล้ม

ฝึกการอ่าน

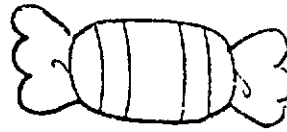
3.1 ให้นักเรียนอ่านแผนภาพที่ครูกำหนด

กระท่อมจันทน์อยู่	บนภูเขาใหญ่
พี่น้องแจ่มใส	รักใคร่กลมเกลียว
ก้มหน้าทำกิน	บนดินสี่เขียว
ความหวังสิ่งเดียว	ชาติไทยพัฒนา

3.2 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.3.5 ให้นักเรียนลากเส้นจากข้อความไปยังภาพที่มีความหมายตรงกันแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน และทีละคน

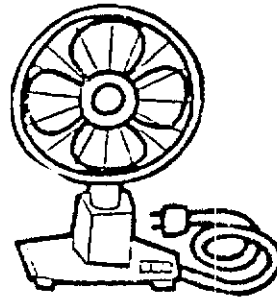
1. ลูกอม

2. เลขสาม

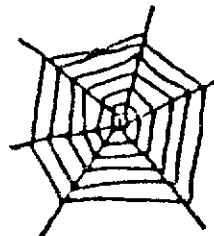
3. พัดลม

4. ผมหัด

5. แมงมุม

3.3 ให้นักเรียนร้องเพลง แม่กม

ครูคิดแผนภูมิเพลง แม่กมบนกระดานแล้วอ่านให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว

ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน 1 เที่ยว

ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งทำประกอบ

ให้นักเรียนร้องเพลงเบา ๆ และทำท่าประกอบ

ให้นักเรียนร้องเพลงพร้อมทั้งทำท่าประกอบ

ฝึกการเขียน

4.1 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 1.3.6 แล้วให้นักเรียนวงกลมล้อมรอบคำที่มีตัวสะกดแม่ กม ที่เป็นชื่อ อาหารคาว อาหารหวาน และผลไม้ แนวนอน 8 ชื่อ แนวตั้ง 2 ชื่อ แล้วเขียนลงสมุด

ม	ะ	บ	า	ม	ดี	ก
ม	ไ	น	ก	า	ม	ร
า	สี	ม	ไ	อ	ย	น
ม	รี	ง	า	จ	า	ไ
ก	ี	น	ช	ม	พู	น
น	ศ	บ	า	ว	ดี	ม
ก	สี	ว	ย	พ	อ	ม
ไ	ที	บ	ที	ม	ว	ล
น	ย	ม	ะ	ย	ม	า
ช	า	ห	ว	ม	ก	ย

การประเมินผล

สังเกต	การใช้ภาษา
การฟัง	มีมารยาทในการฟัง ฟังแล้วสามารถบอกคำที่สะกดด้วยแม่กมได้
การพูด	กล้าพูด กล้าแสดงออก พูดได้ถูกต้องชัดเจน
การอ่าน	อ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กม ได้ถูกต้องชัดเจน
การเขียน	เขียนคำที่สะกดด้วยแม่กม ได้ถูกต้องชัดเจนและสวยงาม

เฉลย วงกลมล้อมรอบคำที่มีตัวสะกดแม่ กม

<u>แนวนอน</u>	<u>แนวตั้ง</u>
1. มะขาม	1. ขนมหีน
2. ส้มโอ	2. ต้มยำ
3. ชมพู	
4. ข้าวต้ม	
5. กล้วยหอม	
6. ทับทิม	
7. มะยม	
8. ซาหริ่ม	

แผนการสอนตามเนื้อหาในแบบฝึก ชุดที่ 1
 ฝึกการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ "กก"
 (ใช้เวลา 2 คาบ คาบละ 20 นาที)

ความคิดรวบยอด

การฝึกอวัยวะในการออกเสียง ตัว "ก" อย่างสม่ำเสมอ ทำให้สามารถอ่านออกเสียง
 คำในแม่ กก ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อครูอ่านคำที่สะกดด้วยแม่ กก และคำอื่น ๆ ให้ฟัง นักเรียนสามารถแยกคำ
 ที่สะกดด้วยแม่ กก ออกมาได้ถูกต้อง
2. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กก ให้ นักเรียนสามารถพูดได้ถูกต้องชัดเจน
3. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กก ให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
 ชัดเจน
4. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กก มาให้ นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้องและ
 สวยงาม

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยแม่ กก ได้แก่ คำว่า เด็ก นก ปาก หมวก ดอกไม้ สุนัข

สื่อการเรียนการสอน

บัตรคำ เด็ก เตะ นก โนะ ปาก ปะ หมวก หมวะ ดอกไม้ เตาะไม้ สุนัข
 สุนะ

บัตรภาพ เต็ก นก ปาก หมวก ดอกไม้ ตึกดา สุนัข หอยทาก ลูกโลก เขี้ยว
 ตักอาหาร บวกเลข รังนก ก้อนเมฆ เป็นครกขี้หนูเขา รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี ผนด
 ไม้เท้าฟ้า ดินพอกหางหมู ศัพท์ปริกละลายแม่น้ำ น้ำขึ้นให้รีบตัก

แผนภูมิประสมการอ่าน "ลูกมากจะยากจน"

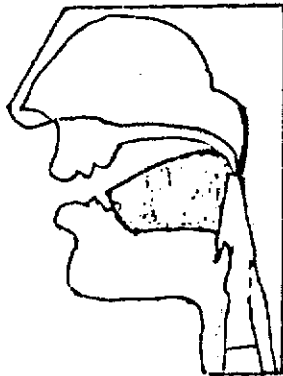
แผนภูมิเพลง "นกกับจิ้งจก"

เพลงนกกับจิ้งจก

โบก โป๊ก โบก	จับคางคกมาให้กิน
นกเจ้าไม่กิน	เจ้าจะบินไปกินจิ้งจก
สาวเอ๋ยสาว	หน้าหนาวมายืนกอดดอก
หัวใจของพัวเง	มายืนร้องเพลง....(ข้างต้นก)

เกมการพาคำที่สะกดด้วยแม่กก

แผนภูมิการออกเสียงตัวสะกด "ก"

เอกสารประกอบการฝึกในแบบฝึกที่ (1.4.1, 1.4.2, 1.4.3, 1.4.4, 1.4.5
 และ 1.4.6)

กิจกรรมการฝึก

ฝึกการฟัง

1.1 ครูคิดบัตรคำว่า เด็ก และ เตะ แล้วออกเสียงคำว่า เด็ก และ เตะ
ให้นักเรียนฟังซ้ำ ๆ 3 ครั้ง

1.2 ครูออกเสียงคำว่า เด็ก และ เตะ ทั้งสองเสียงให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียน
ตอบว่าเหมือนกัน หรือต่างกัน ดังนี้

ครูออกเสียง	นักเรียนตอบ
เด็ก....เตะ	ต่างกัน
เด็ก....เด็ก	เหมือนกัน
เตะ....เด็ก	ต่างกัน

1.3 ครูคิดบัตรคำว่า นก โนะ ปาก ปะ หมวก หมวะ ดอกไม้ เตะไม้
สุนัข สุนะ แล้วปฏิบัติ เหมือนข้อ 1.1 และ 1.2

1.4 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.4.1 แล้วให้นักเรียนฟังเสียงคำแต่ละคู่ ถ้าคำคู่ใด
มีเสียงเหมือนกันให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ที่รูปไข่ แต่ถ้าคำคู่ใดมีเสียงต่างกัน
ให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ที่รูปไข่

ตัวอย่าง ฝึก.....ฝึก

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
ตัวอย่าง		

คำคู่ที่ 1	เด็ก.....เด็ก	คำคู่ที่ 2	เด็ก.....เตะ
คำคู่ที่ 3	นก.....โนะ	คำคู่ที่ 4	นก.....นก
คำคู่ที่ 5	ปาก.....ปะ	คำคู่ที่ 6	ปาก.....ปาก
คำคู่ที่ 7	หมวก.....หมวก	คำคู่ที่ 8	หมวก.....หมวะ
คำคู่ที่ 9	ดอกไม้.....เตะไม้	คำคู่ที่ 10	สุนัข.....สุนัข

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

1.5 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.4.2 แล้วให้นักเรียนฟังจากเทปทีละคำแล้วเขียน
เครื่องหมายกากบาท (x) ทับคำที่ได้ยิน
ตัวอย่าง ครูอ่านคำว่าเล็ก

คำที่	ออกเสียง		
ตัวอย่าง	เล็ก	ละ	เล็ก

คำที่ 1 โนะ

คำที่ 2 นก

คำที่ 3 ปาก

คำที่ 4 ปะ

คำที่ 5 ทมวะ

คำที่ 6 ทมวก

คำที่ 7 ดอกไม้

คำที่ 8 เตาะไม้

คำที่ 9 สุนัข

คำที่ 10 สุนะ

คำที่	ออกเสียง		
1	นก	โนะ	นบ
2	นก	โนะ	นบ
3	ปาก	ปะ	ปาบ
4	ปาก	ปะ	ปาบ
5	ทมวก	ทมวะ	ทมวบ
6	ทมวก	ทมวะ	ทมวบ
7	ดอกไม้	เตาะไม้	คอบไม้
8	ดอกไม้	เตาะไม้	คอบไม้
9	สุนัข	สุนะ	สุนับ
10	สุนัข	สุนะ	สุนับ

ฝึกการพูด

- 2.1 ให้นักเรียนฝึกบริหาร ปากและลิ้น ประมาณ 1 - 2 นาที
- 2.2 ครูให้นักเรียนดูแผนภูมิ "ก" พร้อมทั้งอธิบายตำแหน่งที่เกิดของเสียง ตัวสะกด ก คือโคนลิ้นกับเพดานอ่อนเวลาออกเสียงปากเปิดเล็กน้อยปล่อยลมออกมาทางช่องคอ โคนลิ้น กระดกขึ้น และเพดานอ่อนกักลมไว้แล้วระเบิดออก ครูออกเสียง "เกอะ" เป็นตัวอย่าง ให้นักเรียนสังเกตวิธีออกเสียงของครู และลองออกเสียงตาม
- 2.3 ครูให้นักเรียนออกเสียง "เกอะ" "เกอะ" "เกอะ" พร้อมทั้งครูคอยสังเกตว่า ให้นักเรียนออกเสียงถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังไม่ถูกครูออกเสียงให้ฟังใหม่ พร้อมทั้งให้นักเรียนสังเกตดู วิธีออกเสียงของครูใหม่อีกครั้ง แล้วทำตามไปด้วย
- 2.4 ครูให้นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องในการออกเสียงของตน โดยกางฝ่ามือ ให้นักเรียนแม่มือแตะขากรรไกรล่างด้านหนึ่งและนิ้วกลางแตะขากรรไกรล่างอีกด้านหนึ่ง ฝ่ามือ ทาบไล่คอขณะออกเสียง เกอะ ๆ จะรู้สึกขากรรไกรล่างขยับและรู้สึกถึงความก้องของลำคอ ขณะออกเสียง
- 2.5 ให้นักเรียนออกเสียง เกอะ ซ้ำ ๆ กันจนคล่องปาก
- 2.6 ครูอธิบาย เสียงตัวสะกด ก เมื่ออยู่ท้ายพยางค์ คือเป็นตัวสะกดโคนลิ้นจะ กระดกแตะเพดานอ่อน กักลมไว้เฉย ๆ ไม่ระเบิดออกเป็นเสียง เกอะ เช่นเดียวกับในข้อ 2.2 แล้วครูออกเสียงคำว่า นก ปาก หมวก ให้ฟังเป็นตัวอย่างพร้อมทั้งชูบัตรคำให้ดูด้วย ให้นักเรียนสังเกตวิธีออกเสียงของครู และลองออกเสียงพร้อม ๆ กัน ทั้งกลุ่ม และเป็นรายบุคคล ครูคอยฟังเพื่อแนะนำแก้ไขเมื่อนักเรียนออกเสียงผิด
- 2.7 ให้นักเรียนอ่านคำที่ครูติดบนกระดานพร้อมกัน (นก ปาก หมวก ดอกไม้ สุนัข) โดยครูบอกหมายเลขกำกับ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงดังนี้
 - ครูให้สัญญาณับ 1 นักเรียนอ่านคำแรก
 - ครูให้สัญญาณับ 2 นักเรียนอ่านคำที่สอง
 - ครูให้สัญญาณับ 3 นักเรียนอ่านคำที่สาม
 ทำเช่นนี้จนครบคำที่ครูกำหนด (นก ปาก หมวก ดอกไม้ สุนัข)

2.8 แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม โดยให้กลุ่มที่ 1 ส่งสัญญาณนับ กลุ่มที่ 2 อ่านคำ
จนครบหมดทุกคำแล้วเปลี่ยนให้กลุ่มที่ 2 ส่งสัญญาณนับ กลุ่มที่ 1 อ่านคำ

กลุ่มที่ 1

กลุ่มที่ 2

หนึ่ง

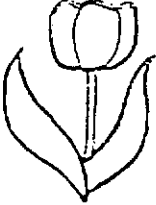

นก

สอง

ปาก

ทำเช่นนี้จนครบคำที่ครูกำหนด (นก ปาก หมวก ดอกไม้ สุนัข)

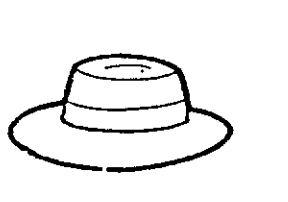
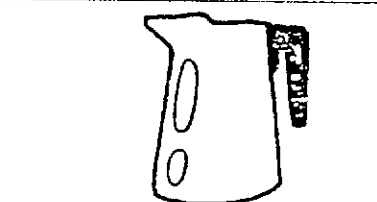

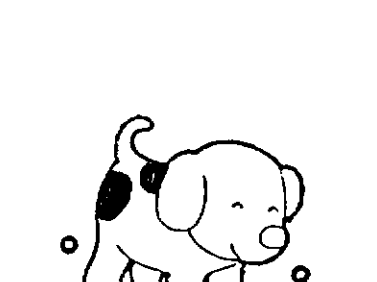
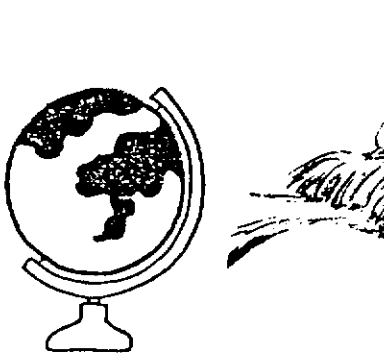
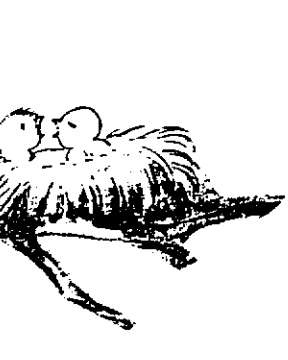
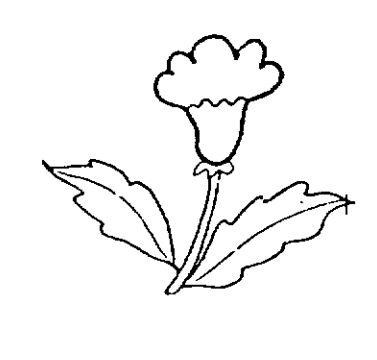
2.9 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.4.3 แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำที่ละคู่

	<p>เด็ก</p>		<p>นก</p>
	<p>ปาก</p>		<p>หมวก</p>
	<p>ดอกไม้</p>		<p>ตุ๊กตา</p>
	<p>สุนัข</p>		<p>หอยทาก</p>

ฝึกการอ่าน

3.1 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 1.4.4 ให้เด็กเรียนอ่านคำที่ครูกำหนด แล้วนำคำไปใส่ในช่องว่างใต้ภาพโดยให้ภาพและคำนั้นสัมพันธ์กัน

ดอกไม้ ก้อนเมฆ บวกเลข ลูกโลก หมวก เขี้ยวน้ำ รังนก
เจ้าหมึก ตักขนม

		
<p>_____</p> <p>_____</p>	<p>_____</p> <p>_____</p>	<p>_____</p> <p>_____</p>
	$๑ + ๑ = ๒$	
<p>_____</p> <p>_____</p>	<p>_____</p> <p>_____</p>	<p>_____</p> <p>_____</p>
		
<p>_____</p> <p>_____</p>	<p>_____</p> <p>_____</p>	<p>_____</p> <p>_____</p>

3.2 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 1.4.5 แล้วให้นักเรียนอ่านแผนภูมิประสพการณ์
อ่าน "ลูกมากจะยากจน"

ลูกมากจะยากจน

ไทมกับเซ็ง แต่งงานกันมาเจ็ดปี มีลูกห้าคน ลูกคนเล็กยังไม่ออกมา
ไทมต้องคอยให้แม่ลูกจนลูกซบหลับไปกับบ่อ ทั้งสองคนต้องทำงานหนัก
นอกจากทำนาปลูกข้าวแล้ว เขาต้องปลูกพืชผักต่าง ๆ อีกเช่น ข้าวโพด พักทอง
แตงไทย เซ็งเองก็ลำบากมาก หมกมุ่นอยู่กับงานจนมิได้พักผ่อน ลูกคนโต
ก็ไม่สบาย เซ็งคิดว่าถ้ามีลูกเพิ่มอีกคนคงพากันอดตายแน่
(กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2527 : 89)

3.3 ให้นักเรียนร้องเพลง นกกับจิ้งจก

ครูตีคแผนภูมิเพลง นกกับจิ้งจกบนกระดานแล้วอ่านให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว

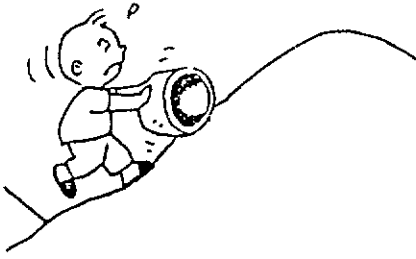
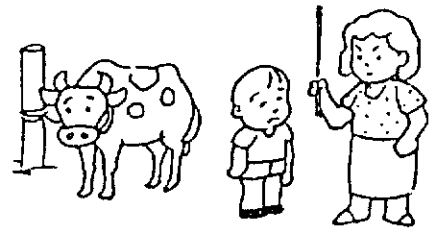

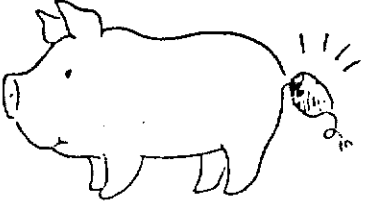

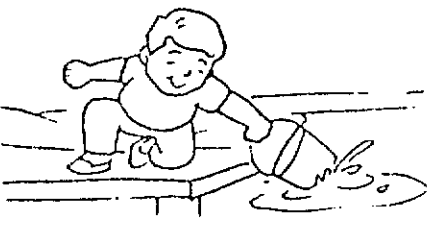
ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน 1 เที่ยว โดยครูคอยสังเกตการอ่านออกเสียง

คำที่มีตัวสะกด ก และคอยแนะนำแก้ไข

ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟังอีก 1 เที่ยว แล้วให้นักเรียนร้องพร้อมกัน

ฝึกการเขียน

4.1 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 1.4.6 แล้วให้นักเรียนนำคำที่ให้มาไปเติม
ในช่องว่างให้สัมพันธ์กับภาพ ลูก ครก พอก พริก ตัก

 <p>เป็น _____ บินภูเขา</p>	 <p>รักวัวให้ผูก รัก _____ ให้ตี</p>
 <p>ฝน _____ ไหวฟ้า</p>	 <p>ดิน _____ ทางหมู</p>
 <p>ตา _____ ละลายแม่ตา</p>	 <p>น้ำ _____ ให้รีบ _____</p>

4.2 ครูให้นักเรียนเล่นเกม หาคำที่สะกดด้วยแม่กมาเติมให้เนื้อเพลงสมบูรณ์ ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม โดยให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาจับฉลาก ว่าฝ่ายไหนจะเป็น ฝ่ายหาคำมาเติมก่อน เริ่มเล่นให้ฝ่ายที่มีได้หาคำมาเติมร้องเพลงนกกับจิ้งจก พร้อมกัน เมื่อถึงวรรคสุดท้าย คือ (มายืนร้องเพลง.....) นักเรียนจะต้องหาคำที่สะกดด้วยแม่ก เช่น ต้นก กอดอก มาเติมถ้าเติมได้ถูกต้องจะได้คะแนน 1 คะแนน แล้วก็เปลี่ยนให้อีกฝ่ายหนึ่งร้องเพลง สลับกันถ้านักเรียนหาคำมาเติมไม่ได้ หรือหาคำมาเติมไม่ถูกต้อง ไม่ได้คะแนนและต้องเป็นฝ่ายร้องเพลงให้อีกฝ่ายหนึ่ง ครูคอยสังเกตการออกเสียงของนักเรียน ถ้ายังออกเสียงไม่ถูกต้องครูแก้ไขทันที

การประเมินผล

สังเกต	การใช้ภาษา
การฟัง	มีมารยาทในการฟัง ฟังแล้วสามารถบอกคำที่สะกดด้วยแม่กได้
การพูด	กล้าพูด กล้าแสดงออก พูดได้ถูกต้องชัดเจน
การอ่าน	อ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ก ได้ถูกต้องชัดเจน
การเขียน	เขียนคำที่สะกดด้วยแม่ก ได้ถูกต้องชัดเจนและสวยงาม

เฉลย หาคำมาเติมในช่องว่างให้สัมพันธ์กับภาพ

1. เป็น <u>ครู</u> ขี้เมา	4. คิน <u>พอก</u> ทางหมู
2. รักวัวให้ <u>ผูก</u> รัก <u>ลูก</u> ให้ดี	5. ตำน้า <u>พริก</u> ละลายแม่น้ำ
3. ผน <u>ตก</u> ไม่ท้าว	6. น้า <u>ป้า</u> ให้รีบ <u>ตัด</u>

แผนการสอนตามเนื้อหาในแบบฝึก ชุดที่ 1
ฝึกการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ "กค"
(ใช้เวลา 2 คาบ คาบละ 20 นาที)

ความถี่รวบยอด

การฝึกอวัยวะในการออกเสียง ตัว "ค" อย่างสม่ำเสมอ ทำให้สามารถอ่านออกเสียง
คำในแม่ กค ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อครูอ่านคำที่สะกดด้วยแม่ กค และคำอื่น ๆ ให้ฟัง นักเรียนสามารถแยกคำ
ที่สะกดด้วยแม่ กค ออกมาได้อย่างถูกต้อง
2. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กค ให้ นักเรียนสามารถพูดได้อย่างถูกต้องชัดเจน
3. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กค ให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้อย่าง
ชัดเจน
4. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กค มาให้ นักเรียนสามารถเขียนได้อย่างถูกต้องและ
สวยงาม

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยแม่ กค ได้แก่ คำว่า มืด รถ สมุด เข็มขัด เตาไรต์

สื่อการเรียนการสอน

บัตรคำ มืด มี รถ ไร่ เตาไรต์ เตารี่ เข็มขัด เข็มพะ สมุด สมู
เข็มกลัด มังคุด ไม้ขีด ไม้บรรทัด หัด มด หัวหมากค หนังสือบาท วิทยุ
ธงชาติ เป็ด

บัตรภาพ มีด รด เตารีด เข็มขัด สมุด เข็มกลัด มังคุด ไม้ขีด ไม้บรรทัด
 พัด มด หัวผักกาด หนังสือท วิทยุ ธงชาติ เบ็ด

แผนภูมิประสมการอ่าน "แย่งอวดดี"

แผนภูมิเพลง "ต่อดวงใจ"

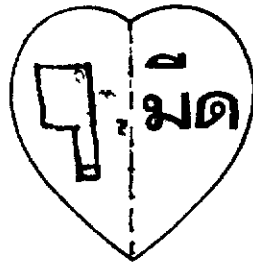
เพลงต่อดวงใจ

ใจเอ๋ยใจ ถ้าเปิดได้เหมือน ดั่งประตู จะเปิดให้ดูหัวใจ
 ผู้ชายมาต่อใจหญิง (ข้า) ที่เหลือจงวิ่ง ต่อกันเร็วไว
 เกม ต่อดวงใจ

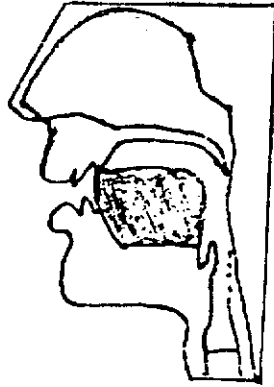
อุปกรณ์

บัตรคารูปหัวใจ พร้อมทั้งเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กด และภาพไว้อย่างละครึ่ง

ดั่งนี้

แผนภูมิการออกเสียงตัวสะกด "ต"

เอกสารประกอบการฝึกในแบบฝึกที่ (1.5.1, 1.5.2, 1.5.3, 1.5.4, 1.5.5 และ 1.5.6)

กิจกรรมการฝึก

ฝึกการฟัง

- 1.1 ครูคิดบัตรคำว่ามีด และมี แล้วออกเสียงคำว่า มีดและมี ให้นักเรียนฟังซ้ำ ๆ 3 ครั้ง
- 1.2 ครูออกเสียงคำว่า มีด และมี ทั้งสองเสียงให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนตอบว่าเหมือนกัน หรือต่างกัน ดังนี้

<u>ครูออกเสียง</u>	<u>นักเรียนตอบ</u>
มีด.....มี	ต่างกัน
มีด.....มีด	เหมือนกัน
มีดมีก	ต่างกัน

- 1.3 ครูคิดบัตรคำว่า รถ ไร่ เตาไรต์ เตารี่ เข็มขัด เข็มชะ สมุด สมู แล้วปฏิบัติเหมือน ข้อ 1.1 และ 1.2

1.4 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.5.1 แล้วให้นักเรียนฟังเสียงคำแต่ละคู่ ถ้าคำคู่ใดมีเสียงเหมือนกันให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับภาพใบไม้ แต่ถ้าคำคู่ใดมีเสียงต่างกันให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับภาพนกฮูก

ตัวอย่าง ปิด.....ปิด

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
ตัวอย่าง		

คำคู่ที่ 1	มีด	มีด
คำคู่ที่ 3	รถ	รถ
คำคู่ที่ 5	เตารีด	เตารีด
คำคู่ที่ 7	เข็มขัด	เข็มขัด
คำคู่ที่ 9	สมุด	สมุด
คำคู่ที่ 2	มีด	มีด
คำคู่ที่ 4	รถ	ไระ
คำคู่ที่ 6	เตารีด	เตารี่
คำคู่ที่ 8	เข็มขัด	เข็มขัด
คำคู่ที่ 10	สมุด	สมุด

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

1.5 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึก 1.5.2 แล้วให้นักเรียนฟังเสียงจากเทปทีละคำ แล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับคำที่ได้ยิน

ตัวอย่าง ครูอ่านคำว่าเสียง

คำที่	ออกเสียง		
ตัวอย่าง	เสียง	เสียงะ	เสียงก

คำที่ 1 มีด

คำที่ 2 รถ

คำที่ 3 ไร่

คำที่ 4 เตารีด

คำที่ 5 เตารีด

คำที่ 6 เข็มขัด

คำที่ 7 เข็มชะ

คำที่ 8 สมู

คำที่ 9 สมุด

คำที่ 10 ไม้ขีด

คำที่	ออกเสียง		
1	มี	มีด	มีก
2	ไร่	รถ	รถ
3	ไร่	รถ	รถ
4	เตารีด	เตารีด	เตารีด
5	เตารีด	เตารีด	เตารีด
6	เข็มชะ	เข็มขัด	เข็มขัด
7	เข็มชะ	เข็มขัด	เข็มขัด
8	สมู	สมุด	สมุก
9	สมู	สมุด	สมุก
10	ไม้ขีด	ไม้ขีด	ไม้ขีด

ฝึกการพูด

- 2.1 ให้นักเรียนฝึกบริหาร ปากและลิ้น ประมาณ 1 - 2 นาที
- 2.2 ครูให้นักเรียนดูแผนภูมิ "ค" พร้อมทั้งอธิบายตำแหน่งที่เกิดของเสียง ตัวสะกด ค คือปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก เวลาออกเสียงปากเปิดเล็กน้อย ปลายลิ้นกดที่ปุ่มเหงือก เพื่อกักลมไว้ แล้วระเบิดออกเป็นเสียง "ค" แล้วครูออกเสียง "เคอะ" เป็นตัวอย่างให้ฟัง และให้นักเรียนสังเกตวิธีออกเสียงของครู และลองออกเสียงตาม
- 2.3 ครูให้นักเรียนออกเสียง "เคอะ" "เคอะ" "เคอะ" พร้อมทั้งครูคอยสังเกตว่านักเรียนออกเสียงถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังไม่ถูกครูออกเสียงให้ฟังใหม่ พร้อมทั้งให้นักเรียนสังเกตวิธีออกเสียงของครูใหม่อีกครั้ง แล้วทำตามไปด้วย
- 2.4 ครูให้นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องในการออกเสียงของตน โดยกางฝ่ามือให้นิ้วหัวแม่มือและขากรรไกรล่างด้านหนึ่งและนิ้วกลางและขากรรไกรล่างอีกด้านหนึ่ง ฝ่ามือทาบลาดขณะออกเสียง เคอะ ๆ จะรู้สึกขากรรไกรล่างขยับและรู้สึกถึงความกว้างของลำคอขณะออกเสียง
- 2.5 ให้นักเรียนออกเสียง เคอะ เคอะ เคอะ ซ้ำ ๆ กันจนคล่องปาก
- 2.6 ครูอธิบาย ตัวสะกด ค เมื่ออยู่ท้ายคำหรือพยางค์ คือ เป็นตัวสะกดของคำ ปลายลิ้นจะแตะกับปุ่มเหงือกกักลมไว้เฉย ๆ ระเบิดออกเป็นเสียง เคอะ แล้วครูออกเสียง คำว่า มืด รถ เล็บ ให้ฟังเป็นตัวอย่าง พร้อมทั้งชูบัตรภาพให้ดู แล้วให้นักเรียนสังเกตวิธีออกเสียงของครู และลองออกเสียงพร้อม ๆ กัน และทีละคน ครูคอยฟัง เพื่อแนะนำแก้ไข
- 2.7 ครูชูบัตรคำให้นักเรียนดูพร้อมทั้งออกเสียง มืด - มี รถ - โร๊ะ ให้นักเรียนสังเกตวิธีออกเสียงของครู สังเกตความแตกต่างในการออกเสียงระหว่างเสียงที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกด
- 2.8 ครูชูบัตรคำที่มีตัวสะกดแม่ กค เช่นคำว่า เคาริด เข็มขัด ส้มค ไม้ขีด ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

2.9 ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มให้กลุ่มที่ 1 ให้สัญญาแน็บ และกลุ่มที่ 2 อ่านจนครบทุกคำ แล้วเปลี่ยนให้กลุ่มที่ 2 ให้สัญญาแน็บ กลุ่มที่ 1 อ่านคำ

กลุ่มที่ 1

หนึ่ง

สอง

กลุ่มที่ 2

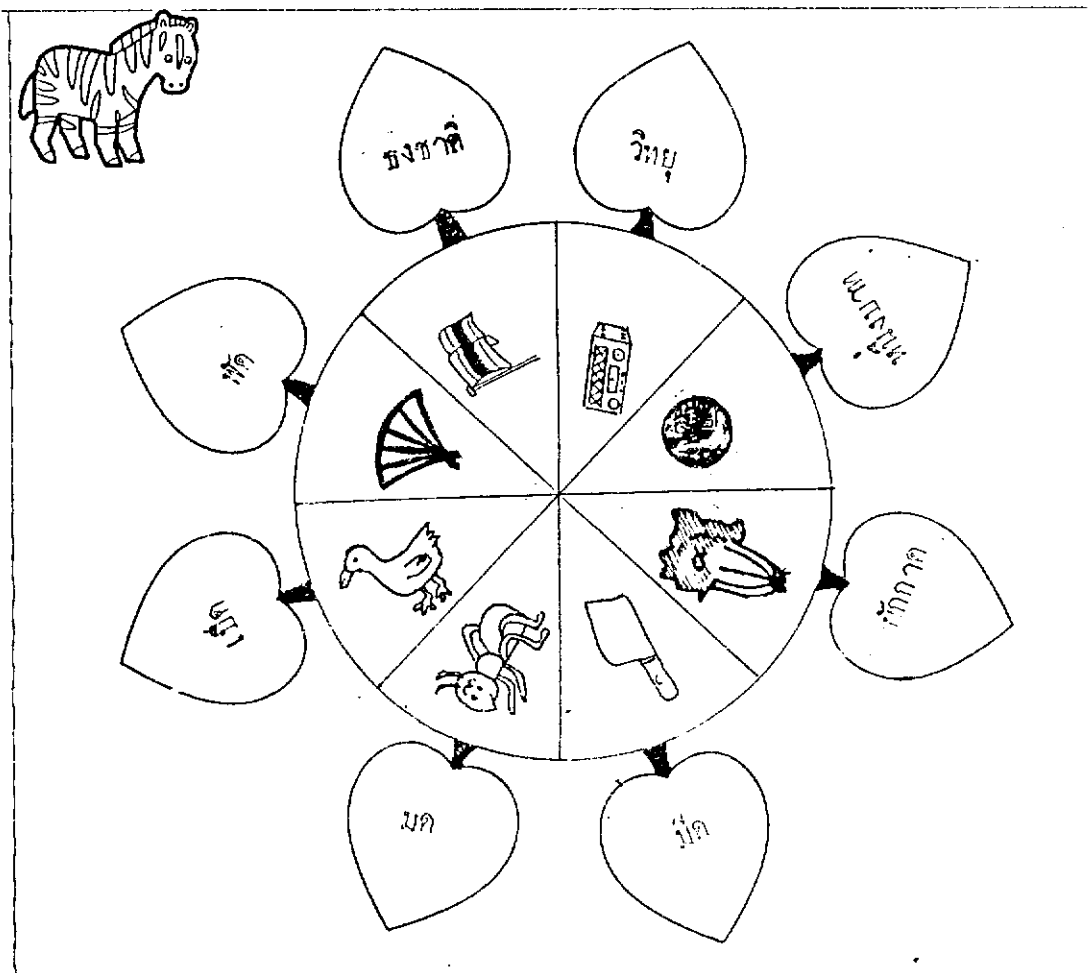
มีด

รถ

ทำเช่นนี้จนครบคำที่ครูกำหนด (มีด รถ เตารีด เข็มขัด สมุด ไม้ขีด)

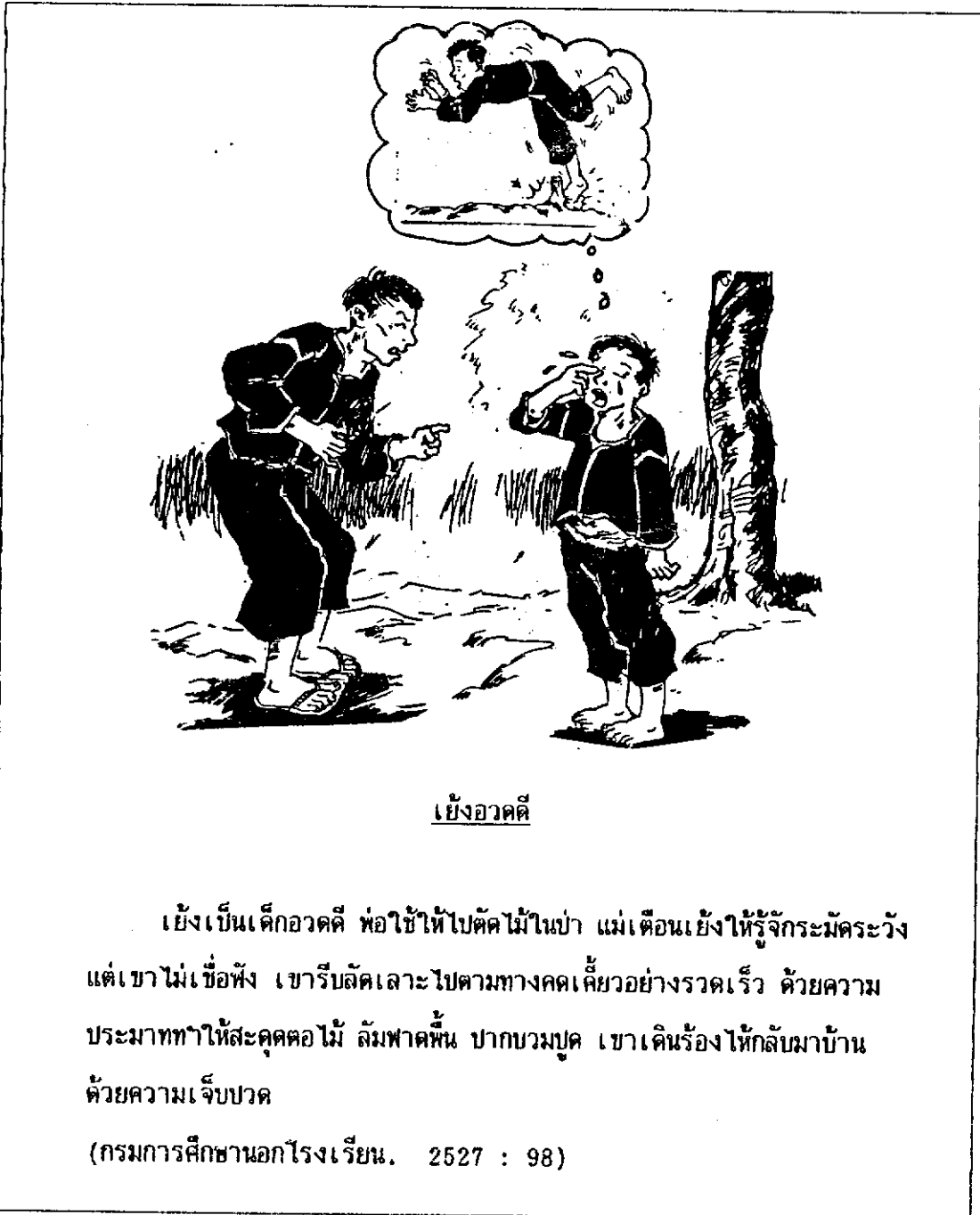
2.10 ครูตัดบัตรคำพร้อมภาพ ให้นักเรียนออกเสียง

2.11 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.5.3 ให้นักเรียนแล้วฝึกพูด

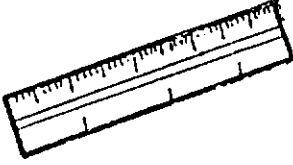
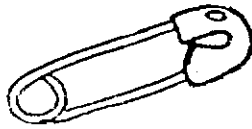
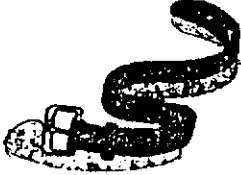
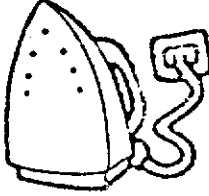
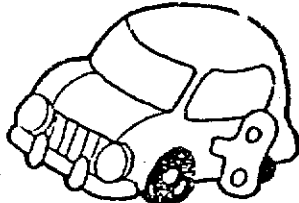
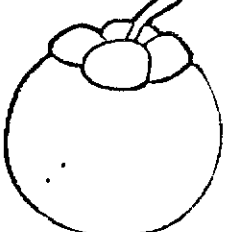
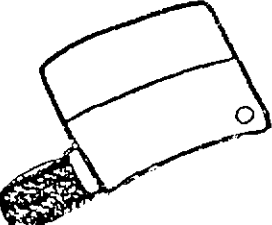
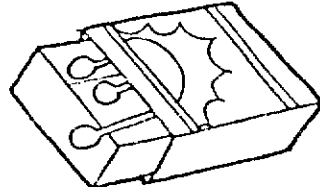
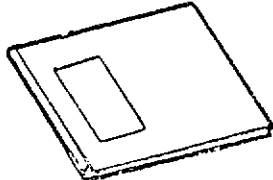
ฝึกการอ่าน

3.1 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 1.5.4 ให้นักเรียนอ่านแผนภูมิประสบการณ์
"แย่งอวดดี"

3.1 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 1.5.5 แล้วให้นักเรียนอ่านข้อความที่ให้มา แล้วนำไปเติมในช่องว่างได้ภาพ

มีด รถ เข็มกลัด เข็มขัด สมุด เตารีด มังคุด ไม้ขีด ไม้บรรทัด

		
		
_____	_____	_____
		
_____	_____	_____
		
_____	_____	_____

3.3 ให้นักเรียนร้องเพลงต่อดวงใจ

ครูคิดแผนภูมิเพลง บนกระดานแล้วอ่านให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว

ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน 1 เที่ยว

ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว แล้วให้นักเรียนร้องพร้อมกัน

ครูคอยสังเกตการออกเสียง ตัว ด ของนักเรียน และครูคอยแนะนำแก้ไข

ฝึกการเขียน

4.1 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 1.5.6 แล้ว ให้นักเรียนเลือกคำที่อยู่ในรูปใบ
ใส่ในจอบโทรทัศน์ ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์

ญาติ วิทย์ ทิศ บาท สมุด สะอาด รถ ตลาด

แข่งกำลังฟังข่าวจาก.....

ฉันจัดการบ้านลงใน.....

จังหวัดตากตั้งอยู่ทาง.....ตะวันตก

เราต้องช่วยกันรักษาความ.....

จงเฝ้ามี.....อยู่จังหวัดเชียงใหม่

แม่ฉัน.....ออกไปซื้อของที่.....

เก็บเก็บเงินได้สาม.....

4.2 ให้นักเรียนเล่นเกม ต่อดวงใจ

ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แจกอุปกรณ์การเล่นให้กับผู้เล่นทุกกลุ่ม

ครูให้สังเกตการแข่งขัน ให้ผู้เล่นแต่ละกลุ่มต่อชิ้นส่วนหัวใจซีกซ้ายกับซีกขวา

ให้เห็นหัวใจที่สมบูรณ์ และคำที่อยู่ในหัวใจจะต้องตรงกับภาพที่อยู่ซีกซีกของ

หัวใจกำหนดเวลาให้แข่งขัน 3 นาที กลุ่มไหนต่อหัวใจได้มากที่สุดจะเป็น

ฝ่ายชนะ

การประเมินผล

สังเกต	การใช้ภาษา
การฟัง	มีมารยาทในการฟัง ฟังแล้วสามารถบอกคำที่สะกดด้วยแม่ กต ได้
การพูด	กล้าพูด กล้าแสดงออก พูดได้ถูกต้องชัดเจน
การอ่าน	อ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ กต ได้ถูกต้องชัดเจน
การเขียน	เขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กต ได้ถูกต้องชัดเจนและสวยงาม

เฉลย

เลือกคำในร่มไปใส่ในจอโทรทัศน์

แข่งกำลังฟังข่าวจาก วิทยุ
 ฉันทนาการบ้านลงใน สมุด
 จังหวัดตากตั้งอยู่ทาง ทิศ ตะวันตก
 เราต้องช่วยกันรักษาความ สะอาด
 จงเนิ่งมี ญาติ อยู่จังหวัดเชียงใหม่
 แม่เฒ่า รถ ออกไปซื้อของที่ ตลาด
 เก็บเก็บเงินได้สาม บาท

แผนการสอนตามเนื้อหาในแบบฝึก ชุดที่ 1
ฝึกการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ "กข"
(ใช้เวลา 2 คาบ คาบละ 20 นาที)

ความคิดรวบยอด

การฝึกอวัยวะในการออกเสียง ตัว "ข" อย่างสม่ำเสมอ ทำให้สามารถอ่านออกเสียง
คำในแม่ กข ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อครูอ่านคำที่สะกดด้วยแม่ กข และคำอื่น ๆ ให้ฟัง นักเรียนสามารถแยกคำ
ที่สะกดด้วยแม่ กข ออกมาได้ถูกต้อง
2. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กข ให้ นักเรียนสามารถพูดได้ถูกต้องชัดเจน
3. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กข ให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
ชัดเจน
4. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กข มาให้ นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้องและ
สวยงาม

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยแม่ กข ได้แก่ คำว่า กข ฐบ ครีบลลา ตะขาบ ยีราฟ

สื่อการเรียนการสอน

บัตรคำ (กข โกะ ฐบ ฐู ครีบลลา ครีบลา ตะขาบ ตะขะ ยีราฟ ยีระ
นกพิราบ ไทรศัพท์ เจ็บเข้า ประมือ เย็บผ้า จุดขูบ กราบพระ สับประรด

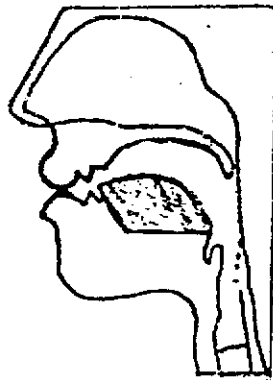
บัตรภาพ (กบ รูป ครีบล่า ยีราฟ นกพิราบ ไทรศัพท์ เจ็บเข่า ปรนมื้อ
 เข็มผ้า จุดรูป กราบพระ สับประรด)
 แผนภูมิประสพการณ์อ่าน
 แผนภูมิเพลง "กบ"

เพลงกบ

อบ อีบ อบ	เสียงกบดังมาแต่ไกล
โอบ โอบ เรา โอบ	โคดโอบให้เหมือนดังกบ
โคดลงรู	พอเห็นศัตรูรีบหลบ
เพื่อฝนตกมันร้อง อบ อีบ อบ อีบ อบ	อยู่กลางทุ่งนา

เกม เก็บลูกห่อ

แผนภูมิการออกเสียงตัวสะกด "บ"

เอกสารประกอบการฝึกในแบบฝึกที่ (1.6.1, 1.6.2, 1.6.3, 1.6.4 และ 1.6.5)

กิจกรรมการฝึก

ฝึกการฟัง

1.1 ครูคิดบัตรคำว่า กบ และ โถะ แล้วออกเสียงคำว่า กบและโถะ ให้นักเรียน ฟังซ้ำ ๆ 3 ครั้ง

1.2 ครูออกเสียงคำว่า กบ และโถะ ทั้งสองเสียงให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียน ตอบว่าเหมือนกัน หรือต่างกัน ดังนี้

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

กบ.....กบ

เหมือนกัน

กบ.....โถะ

ต่างกัน

โถะ.....กบ

ต่างกัน

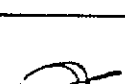
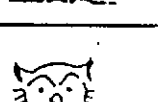
1.3 ครูคิดบัตรคำว่า รูป อยู่ ศรีเบลลา ศรีปลา ตะขาบ ตะขะ ยี่ราฟ ยี่ระ แล้วปฏิบัติเหมือนข้อ 1.1 และ 1.2

1.4 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.6.1 แล้วให้นักเรียนฟังเสียงคำแต่ละคู่ ถ้าคำคู่ใด มีเสียงเหมือนกันให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับภาพใบไม้ แต่ถ้าคำคู่ใดมีเสียงต่างกัน ให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับภาพนกฮูก

ตัวอย่าง รูป.....รูป

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
ตัวอย่าง		

คำคู่ที่ 1	กบกบ	คำคู่ที่ 2	กบ.....โกะ
คำคู่ที่ 3	รูป.....อู่	คำคู่ที่ 4	รูปรูป
คำคู่ที่ 5	ศรีปลา.....ศรีปลา	คำคู่ที่ 6	ศรีปลา.....ศรีปลา
คำคู่ที่ 7	ตะพะ.....ตะขาบ	คำคู่ที่ 8	ตะขาบ.....ตะขาบ
คำคู่ที่ 9	ยี่ราฟ.....ยี่ราฟ	คำคู่ที่ 10	ยี่ราฟ.....ยี่ระ

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

1.5 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึก 1.5.2 แล้วให้นักเรียนฟังเสียงจากเทปทีละคำ แล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับคำที่ได้ยิน

ตัวอย่าง ครูอ่านคำว่า เล็บ

คำที่	ออกเสียง		
ตัวอย่าง	เล็บ	และ	เล็บ

คำที่ 1 กบ

คำที่ 2 โกะ

คำที่ 3 ชู

คำที่ 4 รูป

คำที่ 5 ศรีปลา

คำที่ 6 ศรีปลา

คำที่ 7 ตะปะ

คำที่ 8 ตะขาบ

คำที่ 9 ยีราฟ

คำที่ 10 ยีระ

คำที่	ออกเสียง		
1	กก	โกะ	กบ
2	กก	โกะ	กบ
3	ชูก	ชู	รูป
4	ชูก	ชู	รูป
5	ศรีปลา	ศรีปลา	ศรีปลา
6	ศรีปลา	ศรีปลา	ศรีปลา
7	ตะขาก	ตะปะ	ตะขาบ
8	ตะขาก	ตะปะ	ตะขาบ
9	ยีราก	ยีระ	ยีราฟ
10	ยีราก	ยีระ	ยีราฟ

ฝึกการพูด

- 2.1 ให้นักเรียนฝึกบริหาร ปากและลิ้น ประมาณ 1 - 2 นาที
- 2.2 ครูให้นักเรียนดูแผนภูมิ "บ" พร้อมทั้งอธิบายตำแหน่งที่เกิดของเสียง ตัวสะกด บ คือริมฝีปากทั้งสองเวลาออกเสียงริมฝีปากปิดสนิท แต่ฟันบนและฟันล่างห่างกัน ลิ้นวางราบ พื้นปากก็กลมไว้ที่ริมฝีปากแล้วปล่อยให้ระเบิดออกเป็นเสียง "บ" แล้วครูออกเสียง "เบอะ" เป็นตัวอย่างให้ฟัง ให้นักเรียนสังเกตวิธีออกเสียงของครู และลองออกเสียงตาม
 - 2.3 ครูให้นักเรียนออกเสียง "เบอะ" "เบอะ" "เบอะ" พร้อมทั้งครูคอยสังเกตว่า นักเรียนออกเสียงถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังไม่ถูกครูออกเสียงให้ฟังใหม่ พร้อมทั้งให้นักเรียนสังเกตดูวิธีออกเสียงของครูใหม่อีกครั้ง แล้วทำตามไปด้วย
 - 2.4 ครูให้นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องในการออกเสียงของตนเอง โดยกางฝ่ามือ ให้นิ้วหัวแม่มือแตะขากรรไกรล่างด้านหนึ่งและนิ้วกลางแตะขากรรไกรล่างอีกด้านหนึ่ง ฝ่ามือ ทาบลาคอขณะออกเสียง เบอะ ๆ จะรู้สึกถึงการขยับขากรรไกรล่างและยังรู้สึกถึงความก้องของ ลาคอขณะออกเสียง นอกจากนี้ยังสามารถตรวจสอบได้โดยให้นักเรียนยกหลังมือไว้ข้างหน้าปาก ขณะออกเสียงถ้าออกเสียงผิดเป็น เพอะ ๆ จะ รู้สึกถึงลมกระทบหลังมือชัดเจนกว่าเสียง เบอะ
 - 2.5 ให้นักเรียนออกเสียง เบอะ ๆ ๆ ข้า ๆ กันจนคล่องปาก
 - 2.6 ครูอธิบาย ตัวสะกด บ เมื่ออยู่ท้ายคำหรือพยางค์ คือ เป็นตัวสะกดของคำ ริมฝีปากจะปิดสนิทกลมไว้เฉย ๆ ไม่ระเบิดออกมา เป็นเสียง เบอะ แล้วครูออกเสียง คำว่า กบ รูป ศรีบปลา ให้ฟังเป็นตัวอย่างพร้อมทั้งชูบัตรภาพให้ดู แล้วให้นักเรียนสังเกตวิธี ออกเสียงของครู และลองออกเสียงพร้อม ๆ กัน และทีละคน ครูคอยฟังเพื่อแนะนำแก้ไข
 - 2.7 ครูชูบัตรคำคู่ให้นักเรียนดูพร้อมทั้งออกเสียงทีละคู่ กบ - โกะ ลบ - โละ ให้นักเรียนสังเกตวิธีออกเสียงของครู ตลอดจนความแตกต่างในการออกเสียงระหว่างเสียง ที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกด
 - 2.8 ครูให้นักเรียนอ่านคำที่ครูคิดบนกระดานพร้อมกัน (กบ รูป ศรีบปลา ตะขาบ ยีราฟ) โดยครูบอกหมายเลขกำกับให้นักเรียนอ่านออกเสียงดังนี้

ครูให้สัญญาณับ	1	อ่านคำแรก
ครูให้สัญญาณับ	2	อ่านคำที่สอง
ครูให้สัญญาณับ	3	อ่านคำที่สาม

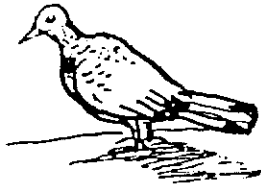
ทำเช่นนี้จนครบคำที่ครูกำหนด (กบ ฐป ครีบลลา ตะขบ ยีราฟ)

2.9 ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มให้กลุ่มที่ 1 ให้สัญญาณนับ และกลุ่มที่ 2 อ่านจนครบทุกคำ แล้วเปลี่ยนให้กลุ่มที่ 2 ให้สัญญาณนับ กลุ่มที่ 1 อ่านคำ

<u>กลุ่มที่ 1</u>	<u>กลุ่มที่ 2</u>
หนึ่ง	กบ
สอง	ฐป

ทำเช่นนี้จนครบคำที่ครูกำหนด (กบ ฐป ครีบลลา ตะขบ ยีราฟ)

2.10 ครูแจกเอกสารการฝึกที่ 1.6.3 ให้ให้นักเรียนฝึกออกเสียงพร้อมกันและเป็นรายบุคคลอีกครั้ง

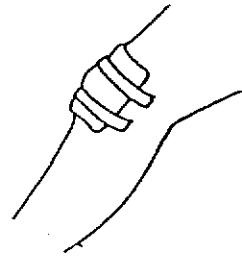
นกพิราบ

โทรศัพท์

ประนมมือ

เข้าเจ็บ

เย็บผ้า

จูดูป

กราบพระ

นกพิราบ

กราบพระ

เข้าเจ็บ

เย็บผ้า

จูดูป

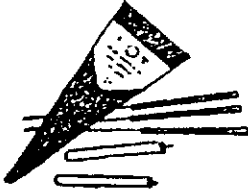
ประนมมือ

โทรศัพท์

ฝึกการอ่าน

3.1 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 1.6.4 ให้นักเรียนนำข้อความที่ให้ไปใส่
ช่องว่างได้ภาพ แล้วอ่านออกเสียงพร้อมกัน และอ่านออกเสียงเป็นรายบุคคล **๐๐**
๐๐๐๐๐๐๐๐

รูป กบ ตะขาบ สัตว์ประหลาด ยีราฟ ครีบบปลา
นั่งพับเพียบ

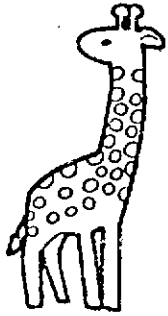

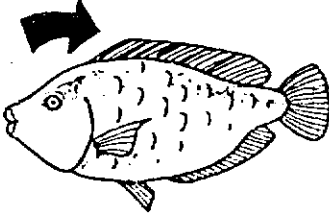

3.2 ให้นักเรียนร้องเพลง กบ

ครูคิดแผนภูมิเพลง กบ บนกระดาน แล้วอ่านให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว

ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน 1 เที่ยว

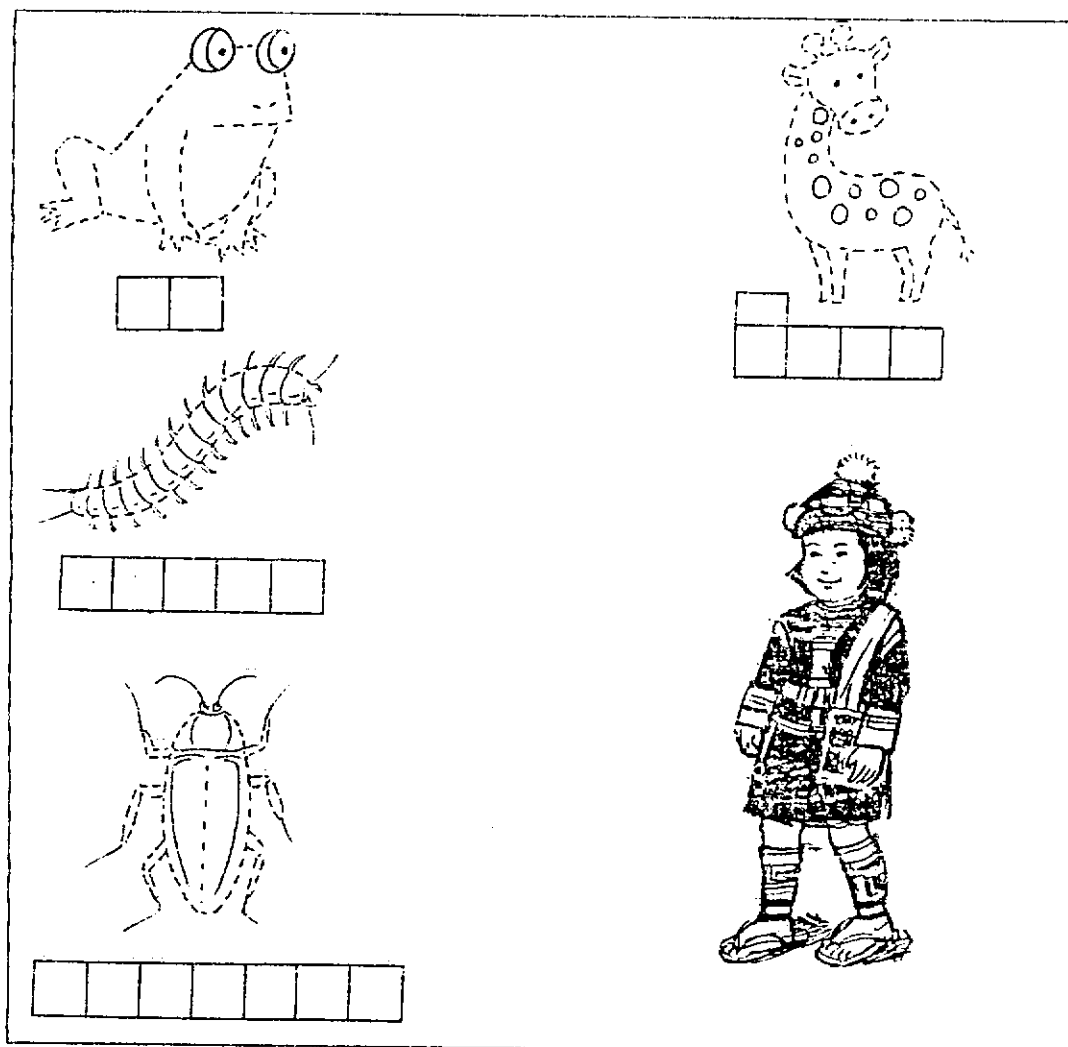
ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งทำท่าทางประกอบ

ให้นักเรียนร้องคลอเบา ๆ พร้อมทั้งทำทางไปด้วย ให้นักเรียนร้องเพลงพร้อมกัน

อีก 1 รอบ ครูคอยสังเกตการออกเสียง "บ" ของนักเรียนและคอยแนะนำแก้ไข

ฝึกการเขียน

4.1 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 1.6.5 ให้นักเรียนลากเส้นตามรอยเส้นประให้เป็นรูปภาพที่สมบูรณ์ แล้วหาคำมาเติมในรูปภาพ

4.2 ให้นักเรียนเล่นเกมเก็บลูกท้อ

ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้นักเรียนอ่านคำที่สะกดด้วยแม่ กบ ตามที่หยิบมาได้ โดยผลัดกันหยิบคราวละ 1 บัตร กลุ่มใดอ่านได้ถูกต้องให้ไปเก็บลูกท้อได้ 1 ลูก กลุ่มใดได้ลูกท้อมากเป็นฝ่ายชนะ (ครูวาดรูปต้นไม้บนกระดานต้นไม้มีลูกด้วย กลุ่มใดสอยลูกท้อได้เอาไปใส่ตะกร้าไว้ โดยวาดรูปตะกร้าไว้ 2 ใบ ดังตัวอย่าง ลูกท้อที่ถูกลอยจะถูกลบออก

การประเมินผล

สังเกต	การใช้ภาษา
การฟัง	มีมารยาทในการฟัง ฟังแล้วสามารถบอกคำที่สะกดด้วยแม่ กบ ได้
การพูด	กล้าพูด กล้าแสดงออก พูดคำที่สะกดด้วยแม่ กบ ได้ถูกต้องชัดเจน
การอ่าน	อ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ กบ ได้ถูกต้องชัดเจน
การเขียน	เขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กบ ได้ถูกต้องชัดเจนและสวยงาม

เฉลย

- คำที่นำมาเติมได้ภาพ
- กบ ยีราฟ ตะขาบ แมลงสาบ

แผนการสอนตามเนื้อหา ในแบบฝึกชุดที่ 2
ฝึกความพร้อมทางสายตา
(ใช้เวลา 2 คาบ คาบละ 20 นาที)

ความคิดรวบยอด

การฝึกความพร้อมทางสายตา อย่างสม่ำเสมอทำให้สามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
ชัดเจน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อให้ นักเรียนฟัง แล้วแยกเสียงที่ฟังได้
2. เพื่อให้ นักเรียนพูดได้ถูกต้องตรงตามที่ครูกำหนด
3. เพื่อให้ นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง
4. เพื่อให้ นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง ได้ความหมายชัดเจน

สื่อการเรียนการสอน

เอกสารประกอบการฝึกที่ (2.1.1, 2.1.2, 2.1.3 และ 2.1.4)

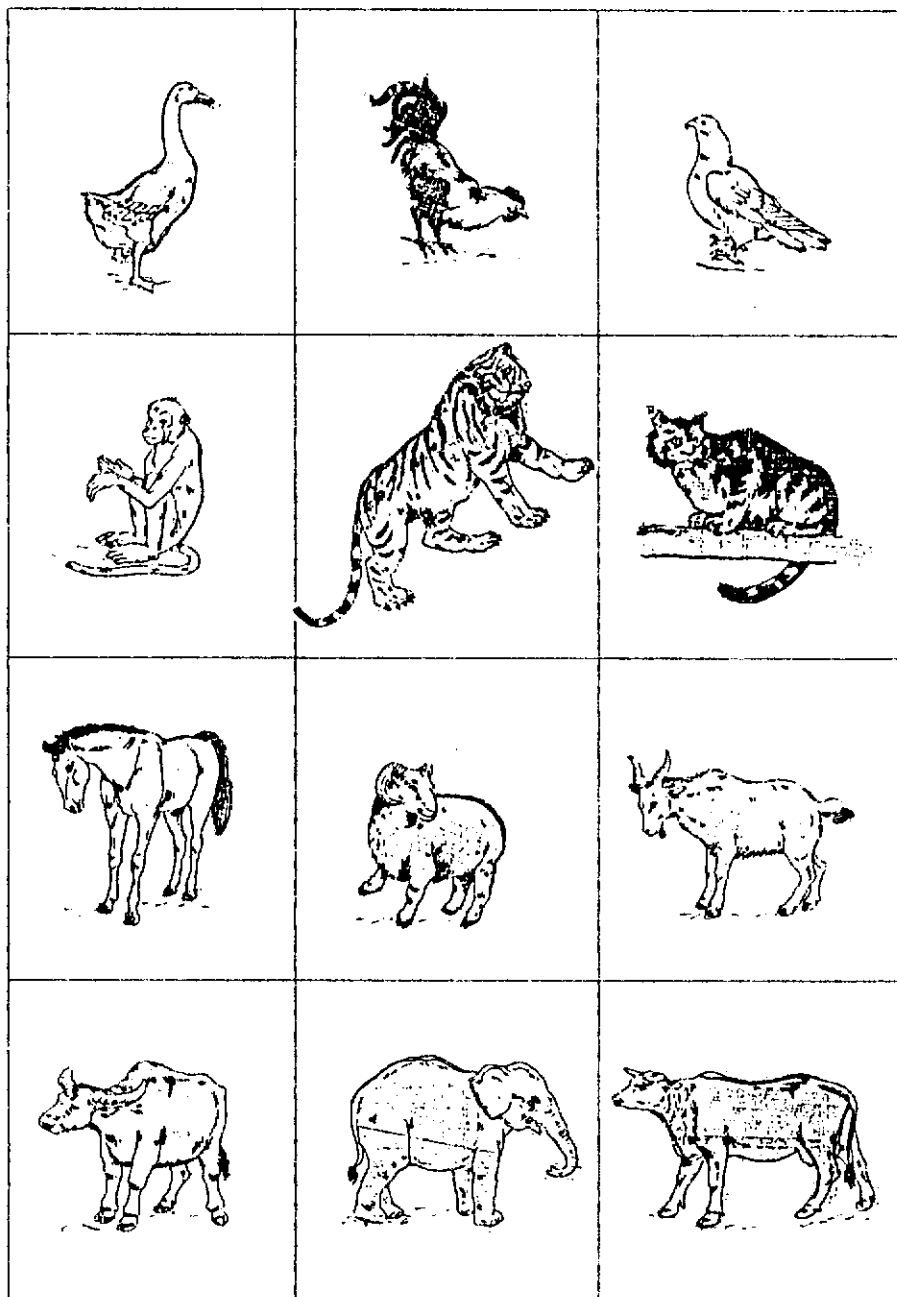
กิจกรรมการฝึก

ฝึกการฟัง

1. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.1.1 ให้ นักเรียนฟังเสียงต่าง ๆ ข้อละ
- 2 ครั้ง แล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับภาพที่ตรงกับเสียงนั้น

เสียงที่ครูออกเสียงให้นักเรียนฟัง

1. เสียงไก่ขัน
2. เสียงแมวร้อง
3. เสียงน้ำร้อง
4. เสียงวัวร้อง

ฝึกการพูดคำชี้แจง

1. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.1.2 ให้นักเรียนนับภาพนกในภาพมีทั้งหมดกี่ตัวแล้วเล่าเรื่องในภาพสั้น ๆ โดยให้ออกมาเล่าหน้าชั้นเรียน

ฝึกการอ่านคำชี้แจง

1. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.1.3 ให้นักเรียนกากบาท (x) ทับคำว่า "ดี" ที่อ่านพบจากข้อความแล้วทับคำว่า "ดี"

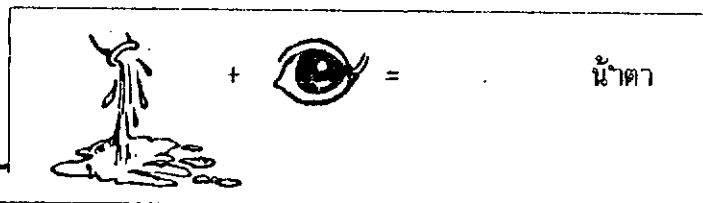
ยาดิมาถึงโรงเรียนแต่เช้า ยาดิสวัสดีคุณครูที่ประตูโรงเรียนคุณครูชมว่า ยาดิ เป็นเด็กดี ความประพฤติดี กิริยามารยาทดี แล้วยาดิก็เดินเข้าห้องเรียน ยาดิหยิบไม้กวาดคามคี่ที่สุด มากกว่าห้อง จนห้องสะอาดดี ยาดิจึงชวนเพื่อนไปเล่นที่สนาม ครูเคยสอนว่า เด็กดีต้องไม่เล่นส่งเสียงดังในห้องเรียน สนามหญ้ากว้าง สว่างดี เหมาะที่จะวิ่งเล่น ก่อนเข้าห้องเรียน ยาดิจึงไปล้างมือ ล้างเท้าจนสะอาดดีจึงเข้าไปนั่งเรียนหนังสือ เพื่อน ๆ บางคนถูกครูด่าทว่า เป็นเด็กไม่ดี เพราะไม่ทำการบ้าน ยาดิรู้สึกสบายใจ เพราะยาดิทำการบ้านเสร็จทุกครั้ง

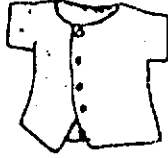

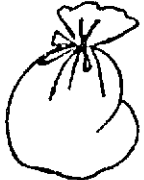

นักเรียนอ่านแล้วทับ คำว่า ดี ได้ทั้งหมด.....ครั้ง

ฝึกการเขียน

- คำชี้แจง 1. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.1.4 ให้นักเรียนนำชื่อภาพมารวมกัน จะได้คำใหม่แล้วเติมคำต่อท้ายข้อให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

1		+		=	_____
2		+		=	_____
3		+		=	_____
4		+		=	_____
5		+		=	_____

การประเมินผล

การฟัง	ฟังแล้วแยกเสียงที่ฟังได้
การพูด	พูดได้ถูกต้องตรงตามภาพที่กำหนดให้ กล้าพูด
การอ่าน	อ่านออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน
การเขียน	เขียนสื่อความหมายได้

เฉลย

1. นับภาพนกได้ 11 ตัว
2. อ่านคำว่า คีได้ทั้งหมด 19 คำ
3. นามือภาพมารวมกันได้คำใหม่ คือ
 1. ผีเสื้อ 2. บากกา 3. รถไฟ
 4. นกแก้ว 5. กุ้งเห่า

แผนการสอนตามเนื้อหา ในแบบฝึกชุดที่ 2
ฝึกเคลื่อนสายตา
(ใช้เวลา 2 คาบ คาบละ 20 นาที)

ความคิดรวบยอด

การฝึกกวาดสายตาส่งมาเสมอ ทำให้สามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องและรวดเร็ว

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เพื่อให้นักเรียนสามารถเคลื่อนสายตาไปตามเส้นลูกศรที่ครูกำหนดแล้วย้อนกลับมา
เริ่มต้นใหม่ได้

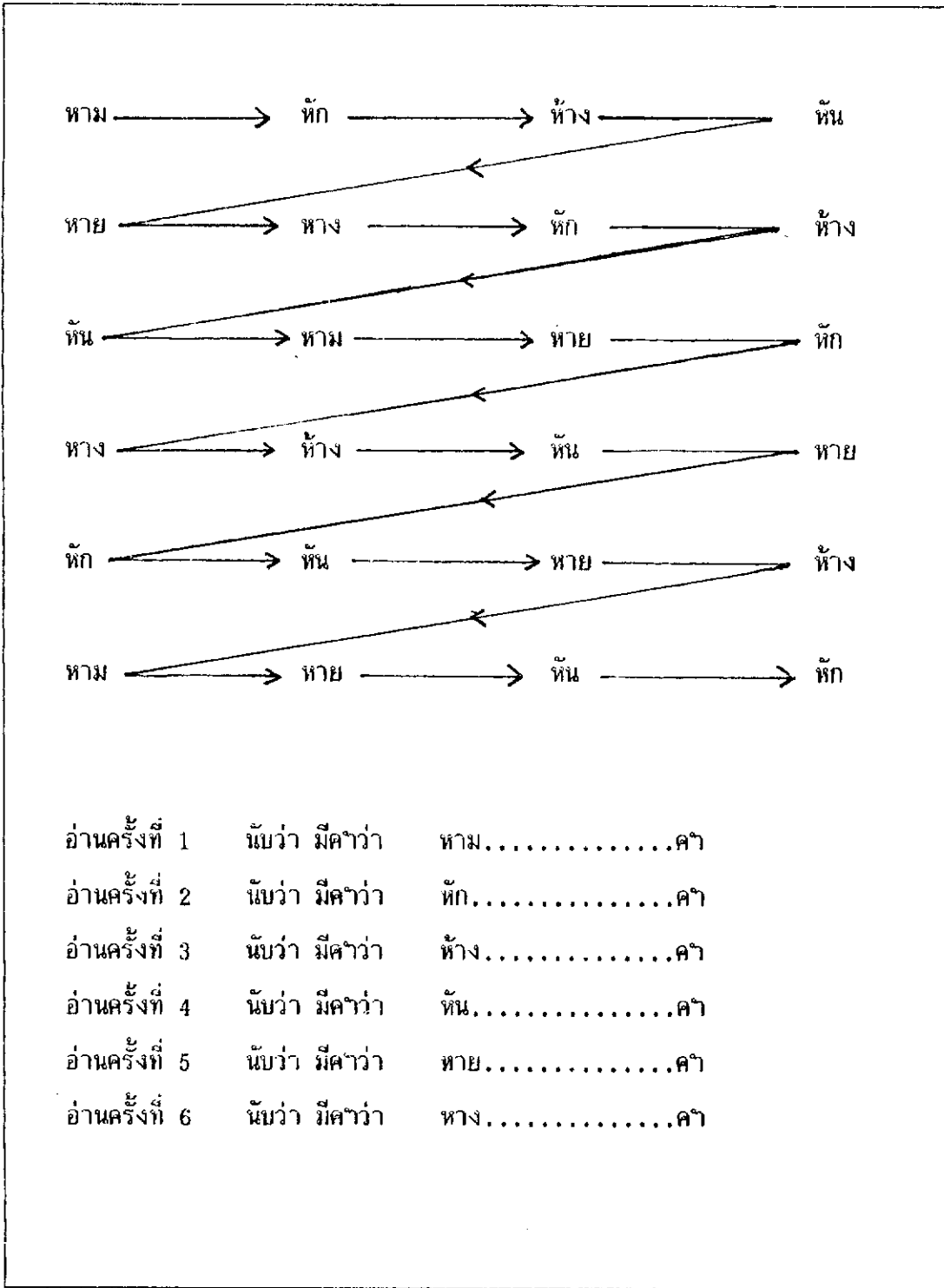
สื่อการเรียนการสอน

เอกสารประกอบการฝึกที่ (2.2.1, 2.2.2, 2.2.3, 2.2.4 และ 2.2.5)

กิจกรรมการฝึก

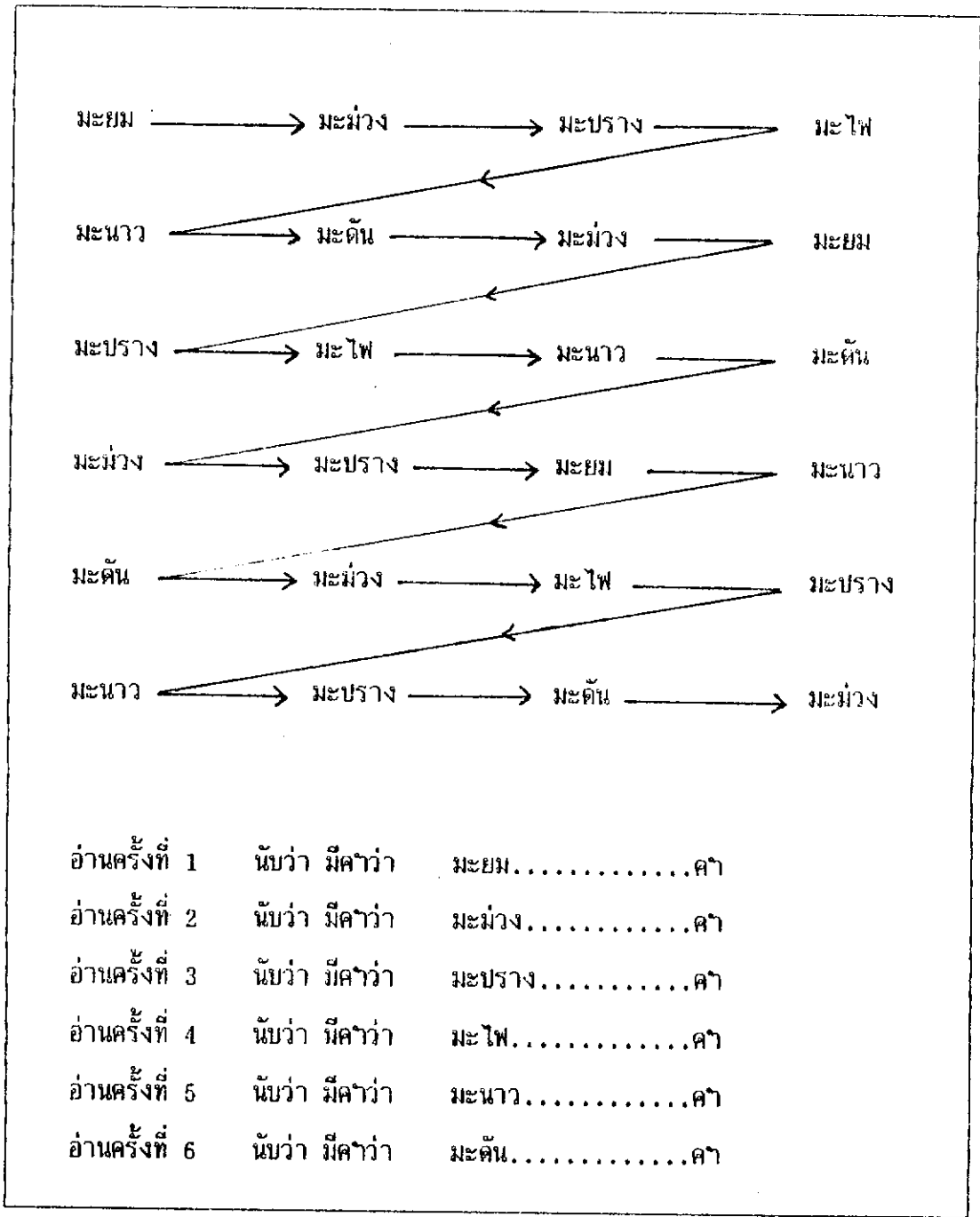
1. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.2.1 ให้นักเรียน โดยฝึกให้นักเรียน
เคลื่อนสายตาไปตามเส้นลูกศร ตั้งแต่คาบแรกไปทางขวามือแล้วย้อนกลับมา เริ่มต้นใหม่
บรรทัดใหม่ แล้วนับดูว่ามีคำที่ต้องการทราบกี่คำ

ในการเคลื่อนสายตา (กวาดสายตา) ต้องไม่ส่ายหน้าตาม

- อ่านครั้งที่ 1 นับว่า มีคำว่า หาม.....คำ
- อ่านครั้งที่ 2 นับว่า มีคำว่า หัก.....คำ
- อ่านครั้งที่ 3 นับว่า มีคำว่า ห้าง.....คำ
- อ่านครั้งที่ 4 นับว่า มีคำว่า หั้น.....คำ
- อ่านครั้งที่ 5 นับว่า มีคำว่า หาย.....คำ
- อ่านครั้งที่ 6 นับว่า มีคำว่า หาง.....คำ

2. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.2.2 ให้แก่เรียน แล้วแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ให้นักเรียนอ่านแผนภูมิโดยเคลื่อนสายตาไปตามลูกศร ตั้งแต่คำบรรทัดแรกไปทางขวามือ แล้วย้อนกลับมาเริ่มบรรทัดใหม่ แล้วนับว่ามีคำที่ต้องการทราบกี่คำ กลุ่มไหนเสร็จก่อน และถูกต้องที่สุด จะเป็นฝ่ายชนะ และให้ส่งตัวแทนออกมารายงานให้กลุ่มอื่นทราบถึงวิธีการทำ ให้เสร็จก่อนและถูกต้อง

3. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.2.3 ให้นักเรียนปฏิบัติเหมือนข้อ 2 โดยครูแจกเอกสารประกอบการฝึกทุกคน ให้นักเรียนแข่งกันใครทำถูกและเสร็จก่อนจะได้ดาว 1 ดวง

อ่านครั้งที่ 1	เห็นว่า มีคำว่า	สัจด์.....คำ
อ่านครั้งที่ 2	เห็นว่า มีคำว่า	เสงี่ยม.....คำ
อ่านครั้งที่ 3	เห็นว่า มีคำว่า	สนั่น.....คำ
อ่านครั้งที่ 4	เห็นว่า มีคำว่า	สนาม.....คำ
อ่านครั้งที่ 5	เห็นว่า มีคำว่า	สลิด.....คำ
อ่านครั้งที่ 6	เห็นว่า มีคำว่า	สว่าง.....คำ

4. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.2.4 ให้นักเรียนอ่านบัตรคำที่ครูชูให้ดูอย่างรวดเร็ว แล้วขีดเครื่องหมายกากบาท (x) ทับคำที่เหมือนกับบัตรคำใหม่แต่ละแถว

1.	มะม่วง	มะปราง	มะเฟือง	มะยม	มะขาม
2.	พยาลี	พั่น	พยุ่ง	พยายาม	พะยอม
3.	กระดาษ	กระได	กระโปรง	กระเป๋	กระเด็น
4.	อาหาร	นิทาน	เบ็กบาน	ชมชาน	ทหาร
5.	สวาย	ส้มัน	ส้มอ	สวิง	สบาย
6.	หน้าผาก	หน้ากาก	สาบาก	ตคยาก	วิบาก
7.	ตลาด	ตลก	ตลับ	ตลาด	คลัง
8.	สะดวก	สะพาน	สะพาย	สะอาด	สะอึก
9.	กระถิน	กระทะ	กระบุง	กะละมัง	ตะกร้า
10.	ตลับทอง	ลายกนก	ตัวตลก	ฝุ่นตลบ	เต่าตนุ

บัตรคำที่ครูจะให้ให้นักเรียนดู

1. มะเฟือง 2. พะยอม 3. กระโปรง 4. อาหาร
 5. สาย 6. หน้ากาก 7. ตลาด 8. สะพาน 9. กระบุง 10. ฝูงปลา
5. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.2.5 ให้นักเรียนปฏิบัติเหมือนข้อ 4 ใครทำเสร็จก่อนและถูกต้องจะได้รับคำชมเชยจากครู และให้เพื่อน ๆ ประบมือให้

1. โคตร่ม	กางร่ม	ถือร่ม	เรือลุ่ม	ลุ่มจม
2. เครื่องใช้	เครื่องเขียน	เครื่องครัว	เครื่องมือ	เครื่องยนต์
3. เสื้อขี้	นกขี้	จับขี้	ขี้ขี้	ขี้ขี้
4. ส่งางาม	ส่งบส่งขี้	ตั้งสนั้น	หามเสด็จ	แสงสว่าง
5. ลายนก	ตัวตลก	ฝูงปลา	เต่าตนุ	ริมตลิ่ง
6. ครูว่าดี	ดีว่าครู	ครูว่าดี	ดีว่าครู	ว่าครูดี
7. นกเขابخัน	นกเขابخัน	นกเขابخัน	นกเขابخัน	นกเขابخัน
8. พังรังแก	รังแกพัง	น้องรังแก	น้องรังแก	น้องรังแก
9. บ้านบนคอย	บนคอยบ้าน	คอยบ้าน	คอยบ้าน	คอยบ้าน
10. หนังสือสวย	หนังสือสวย	หนังสือสวย	หนังสือสวย	หนังสือสวย

บัตรคำที่ครูชูให้นักเรียนดู

1. กางร่ม
2. เครื่องมือ
3. นกขมิ้น
4. แสงสว่าง
5. ลายนก
6. คู่วาครุตี
7. นกเขาขันกรู
8. น่องรังแก่เฟ้ง
9. บ้านบนคอยหนาว
10. หนังสือรูปสวย

การประเมินผล

การสังเกต การเคลื่อนสายตาไปตามเส้นได้ถูกต้อง
 นับคำจากการอ่านโดยการเคลื่อนสายตาได้ถูกต้อง

เฉลย

ฝึกเคลื่อนสายตา

1. อ่านครั้งที่ 1 นับว่ามีคำว่า ทาม 3 คำ
- อ่านครั้งที่ 2 นับว่ามีคำว่า หัก 5 คำ
- อ่านครั้งที่ 3 นับว่ามีคำว่า ห้าง 4 คำ
- อ่านครั้งที่ 4 นับว่ามีคำว่า หาย 5 คำ
- อ่านครั้งที่ 5 นับว่ามีคำว่า ทาง 2 คำ
- อ่านครั้งที่ 6 นับว่ามีคำว่า หัน 5 คำ

2. อ่านครั้งที่ 1 นับว่ามีคำว่า มะยม 3 คำ
- อ่านครั้งที่ 2 นับว่ามีคำว่า มะม่วง 5 คำ
- อ่านครั้งที่ 3 นับว่ามีคำว่า มะปราง 5 คำ
- อ่านครั้งที่ 4 นับว่ามีคำว่า มะไฟ 3 คำ
- อ่านครั้งที่ 5 นับว่ามีคำว่า มะนาว 4 คำ
- อ่านครั้งที่ 6 นับว่ามีคำว่า มะคิน 4 คำ

3. อ่านครั้งที่ 1 นับว่ามีคำว่า สัจด์ 3 คำ
อ่านครั้งที่ 2 นับว่ามีคำว่า เสงี่ยม 3 คำ
อ่านครั้งที่ 3 นับว่ามีคำว่า สนั่น 4 คำ
อ่านครั้งที่ 4 นับว่ามีคำว่า สนาม 5 คำ
อ่านครั้งที่ 5 นับว่ามีคำว่า สลิต 5 คำ
อ่านครั้งที่ 6 นับว่ามีคำว่า สว่าง 4 คำ

แผนการสอนตามเนื้อหา ในแบบฝึกชุดที่ 2

ฝึกอ่านเว้นวรรคตอน

(ใช้เวลา 2 คาบ คาบละ 20 นาที)

ความคิดรวบยอด

การฝึกการอ่านเว้นวรรคตอนอย่างสม่ำเสมอ ช่วยทำให้อ่านออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดประโยค เรื่องสั้น ๆ นิทาน บทร้อยกรองให้ นักเรียนสามารถใช้
เครื่องหมาย ๐, / แบ่งวรรคตอนได้

สื่อการเรียนการสอน

เอกสารประกอบการฝึกที่ (2.3.1, 2.3.2, 2.3.3 และ 2.3.4)

แผนภูมิเพลง "ราวังปลุกผัก"

เพลง ราวังปลุกผัก

(สร้อย) ราวัง	ขอเชิญใจมายังราวังเรื่องผัก
ผักสีเขียวอย่างนี้ (ซ้ำ)	ขอเชิญผักกูดกั๊กกอนามัย (ซ้ำ)
ผักแดง แตงกวายิ้มแจ่ม	เห็นขบวเห็นเพง กับหัวปลีรูปหล่อ
มะรุ่ม ถั่วพู ร่องส้อม ยอดแคหัวรอเราเป็นอาหารที่ดี (สร้อย)	

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2534 : 188)

กิจกรรมการฝึก

1. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.3.1 ให้นักเรียนแล้วให้เขียนเครื่องหมาย/
คั่น ระหว่างคำในประโยค แล้วให้อ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

<u>ตัวอย่าง</u>	คอกลมพมพัยกพัยก	คอ/กลม/พม/พัยก/พัยก
1. คนกอดอกมองกบ	=	คนกอดอกมองกบ
2. คนจรถมอหนึ่น	=	คนจรถมอหนึ่น
3. รบกวณชวนชวาย	=	รบกวณชวนชวาย
4. นกนอณแนบคอกกก	=	นกนอณแนบคอกกก
5. งูฉกบจนสลบ	=	งูฉกบจนสลบ

2. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.3.2 ให้นักเรียน แล้วให้อ่านนิทาน เรื่อง
เลือกกับกระต่าย โดยให้แบ่งวรรคตอนเสียใหม่ให้ถูกต้อง

เครื่องหมาย ○ หมายถึง อ่านติดกัน

/ หมายถึง อ่านเว้นวรรค

ตัวอย่าง เสื้อผ้าที่เราสวมใส่/ต้องสะอาด/เราจึงต้องซักเสื้อผ้าให้สะอาด

อยู่เสมอ

นิทานเรื่อง "เลือกกับกระต่าย"

เสื้อตัวหนึ่งอยู่ใน ป่างักชอบกินสัตว์ ป่าเป็นอาหาร เช่น กุ้ง กวางกระต่าย ฯลฯ
อยู่มาวันหนึ่งเสื้อ ออกหาอาหารไป พบกระต่ายเข้า เสื้อจึงพูดว่า เจ้ากระต่าย
เจ้ารู้จักข้าวไหม้เข้าเป็น ไหนในป่านี้เจ้าจง มาเป็นอาหารของข้า เสียดีดีกระต่าย
ได้ยินดังนั้นตกใจ มากครั้งจะหนีก็หนี ไม่พ้นจึงทำใจสู้ เสื้อแล้วพูดว่า ไม่จริงหรอก
เงื่อวานนี้ข้าพบ เสื้อตัวใหญ่กว่าเจ้า เสียอีกเสื้อได้ยิน ดังนั้นไม่โหมมาก แล้วพูดว่า
ไหนพาข้าไปดูซิ ว่าเสื้อตัวไหน กระต่ายก็พาเสื้อ ไปดูบ่อน้ำเสื่อกก็เห็น เสื้ออีกตัวในบ่อ
น้ำนั้นจึงแยกเขี้ยว คารามเงาในน้ำ ก็คารามเสื้อไม่โหมมาก จึงกระโจนลงไป ในบ่อ
น้ำเลยจมน้ำตาย กระต่ายมีชีวิตรอด และหาอาหารอยู่ ในป่าอย่างมีความสุข

3. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.3.3 ให้นักเรียนอ่านเรื่อง ผักสวนครัวโดยให้อ่านคำในช่อง ให้ติดต่อกัน แล้วจึงหยุดเว้นวรรคก่อนอ่านในช่องต่อไป

ผักสวนครัว	เป็นผักที่เราปลูกไว้	เพื่อนำมาปรุงอาหาร				
ผักสวนครัว	ที่ปลูกกันทั่วไป	ได้แก่	มะเขือ	แตงกวา	ขิง	ข่า
ตะไคร้	พริก	กระเพรา	โหระพา	ใบเตย	ผักสวนครัวเหล่านี้	
ปลูกง่ายโตเร็ว	ประโยชน์ของการ	ปลูกผักสวนครัว	คือ	เราได้กินผักสด		
ไม่มียาฆ่าแมลง	ไม่ต้องซื้อจากตลาด	ทำให้ประหยัดรายจ่าย	นอกจากนี้ยังทำให้			
เราได้ออกกำลังกาย	และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	อีกด้วย				

4. ครูนำเสนอ ฟังสวนครัว และประโยชน์ของผักสวนครัว
5. ครูคิดแผนภูมิเพลง ราวงบลูกผัก แล้วอ่านให้นักเรียนฟัง 1 เทียบ
ให้นักเรียนอ่าน 1 เทียบ ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟัง 1 เทียบ ให้นักเรียน

ร้องเพลงพร้อมกัน

6. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.3.4 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย /
แบ่งข้อความในแต่ละวรรคของบทร้อยกรองแล้วอ่านโดยคู่ตัวอย่างในบรรทัดที่ 1 และ 2

มีลูก/ไถ่บ่อย	คอยเดิน/ตามแม่
จนต้อง/นอนแผ่	ตามแม่/ไม่ทัน
แม่ไถ่เรียกหา	ลูกจำลูกจิ้น
อยู่ไหนกันนั้น	รีบมาเร็วไว
ลูกไถ่หลงทาง	ห่างบ้านมาไกล
เจอตัวใหญ่	ทำอะไรดี
เมื่อเห็นไถ่	ดีใจเต็มที
มีอาหารดี	มาถึงปากช้า
ลูกไถ่ร้องขอ	รอก่อนดีกว่า
ตัวใหญ่หนักหนา	ช้าจะพาไป
งูร้ายหลงกล	เพราะทนมไม่ไหว
เลื้อยตามกันไป	ลูกไถ่วิ่งวน
จนงูเวียนหัว	ตัวก็สับสน
งูจึงอับจน	อดได้ทั้งสอง
ลูกไถ่รอดตาย	ไม่วายขนพอง
อยากพบพี่น้อง	จะทำอย่างไร
แม่ไถ่ตามหา	มาตั้งแต่ไกล
จนพบลูกไถ่	ดีใจเหลือเกิน

(กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2527 : 119)

การประเมิณผล

การเขียน ใช้เครื่องหมาย / แบ่งวรรคตอน เรื่องสั้น ๆ นิทาน บทร้อยกรอง
ได้ถูกต้อง

เฉลย เขียนเครื่องหมาย / คั่นข้อความ

1. คนกอดอกมองกบ	=	คน/กอด/อก/มอง/กบ
2. คนจรรยาหมิ่น	=	คน/จร/ทยมณ/หมิ่น
3. รบกวานขวานขวาย	=	รบ/กวาน/ขวาน/ขวาย
4. นกนอนแนบดอกกก	=	นก/นอน/แนบ/ดอก/กก
5. งูจกบจนสลับ	=	งู/จก/กบ/จน/สลับ

2. นิทานเรื่องเสื่อกับกระต่าย

นิทานเรื่อง "เสื่อกับกระต่าย"

เสื่อตัวหนึ่งอยู่ในป่า/มันชอบกินสัตว์ป่าเป็นอาหาร/เช่น/ กุ้งกวางกระต่าย ฯลฯ
 อยู่มาวันหนึ่ง เสื่อออกหาอาหาร/ไปพบกระต่ายเข้า/ เสื่อจึงพูดว่า/เจ้ากระต่าย
 เจ้ารู้จักข้าวไหม/ข้าเป็นใหญ่ในป่านี้/เจ้าจงมาเป็นอาหารของข้าเสียดีดี/กระต่าย
 ได้ยินดังนั้นตกใจมาก/ครั้นจะหนีก็หนีไม่พ้นจึงท้อใจดีสู้เสื่อ/แล้วพูดว่า/ ไม่จริงหรอก
 เมื่อวานนี้ข้าพบเสื่อตัวใหญ่กว่าเจ้าเสียอีก/เสื่อได้ยินดังนั้นไม่โหมมาก/แล้วพูดว่า
 โทษพวข้าไปคูชิ/ว่าเสื่อตัวไหน/ กระต่ายก็พาเสื่อไปคูบ่อน้ำ/เสื่อก็เห็นเสื่ออีกตัวในบ่อ
 น้ำ/มันจึงแยกเขี้ยวคาราม/เงาในน้ำก็คาราม/เสื่อไม่โหมมาก/จึงกระโจนลงไปในบ่อ
 น้ำเลยจมน้ำตาย/ กระต่ายมีชีวิตรอด/ และหาอาหารอยู่ในป่า/อย่างมีความสุข

3. บทร้อยกรอง

มีลูก/ใก่น้อย	คอยเดิน/ตามแม่
จนต้อง/นอนแผ่	ตามแม่/ไม่ทัน
แม่ไก่อ่/เรียกหา	ลูกจำ/ลูกจัน
อยู่ไหน/กันนั้น	รีบมา/เร็วไว
ลูกไก่อ่/หลงทาง	ห่างบ้าน/มาไกล
เจองู/ตัวใหญ่	ทำอย่าง/ไรดี
เมื่องู/เห็นไก่อ่	ดีใจ/เต็มที
มีอา/หารดี	มาถึง/ปากช้า
ลูกไก่อ่/ร้องขอ	รอก่อน/ดีกว่า
ตัวใหญ่/หนักหนา	ช้าจะ/พาไป
งูร้าย/หลงกล	เพราะทน/ไม่ไหว
เลื้อยตาม/กันไป	ลูกไก่อ่/วิ่งวน
จนงู/เวียนหัว	ตัวก็/สับสน
งูจึง/อับจน	อดได้/ทั้งสอง
ลูกไก่อ่/รอดตาย	ไม่วาย/ขนพอง
อยากพบ/พี่น้อง	จะทำ/อย่างไร
แม่ไก่อ่/ตามหา	มาตั้ง/แต่ไกล
จนพบ/ลูกไก่อ่	ดีใจ/เหลือเกิน

แผนการสอนตามเนื้อหา ในแบบฝึกชุดที่ 2

ฝึกอ่านจาคาหรือวลี

(ใช้เวลา 2 คาบ คาบละ 20 นาที)

ความคิดรวบยอด

การฝึกอ่านจาคาหรือวลี อย่างสม่ำเสมอทำให้สามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนด กลุ่มคำให้ นักเรียนสามารถขีดเส้นใต้ และเขียนกลุ่มคำที่เหมือนกันได้

สื่อการเรียนการสอน

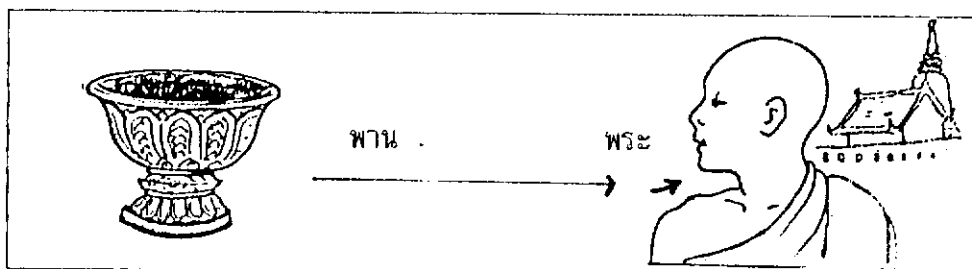
เอกสารประกอบการฝึกที่ (2.4.1, 2.4.2, 2.4.3 และ 2.4.4)

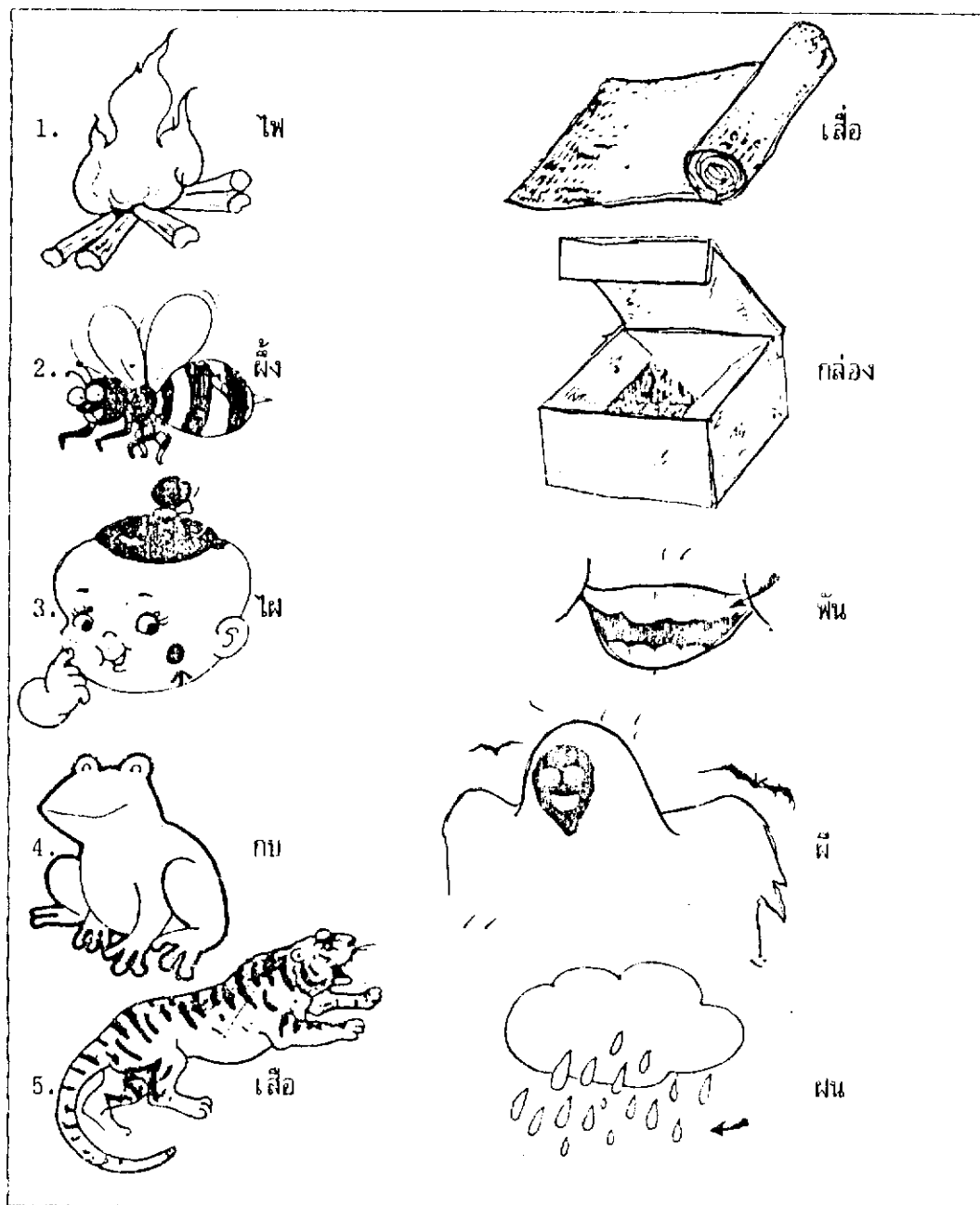
กิจกรรมการฝึก

ฝึกอ่านจาคาหรือวลี

1. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.4.1 แล้วให้นักเรียนดูภาพพร้อมทั้งจับคู่ภาพแถวหน้ากับแถวหลังที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกัน ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

2. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.4.2 ให้นักเรียนทุกคน แล้วให้นักเรียนขีดเส้นใต้กลุ่มตัวอักษร กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งทางขวามือที่เหมือนกับกลุ่มตัวอักษรกลุ่มแรกทางซ้ายมือ

ตัวอย่าง

	1	2	3	4
กตกบ	กบคน	คกกบ	<u>กตกบ</u>	คกกบ

	1	2	3
1. กขคด	กขงค	กขบค	กขคด
2. คจจจ	คจจจ	คจจจ	คจจจ
3. คทนบ	คทนบ	คทนบ	คทนบ
4. ธนบย	ธนบย	ธนบย	ธนบย
5. ยรลว	ยรลว	ยวรด	ยรลว
6. บผจก	บผจก	จบผก	บผจก
7. ลวณบ	ลวณบ	ลวณบ	ลวณบ
8. ขภมร	ขภมร	ขภมร	ขภมร
9. สหจร	สหจร	สหจร	สหจร
10. วศชอ	วศชอ	วศชอ	วศชอ
	เวลา.....คำผิด.....คำ		

3. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.4.3 ให้ให้นักเรียนทุกคน ครูจับเวลาแล้วให้นักเรียน ปฏิบัติเหมือนข้อ 2 ใครที่เสร็จก่อนและถูกต้องจะได้รับคำชมเชยจากครู และเพื่อนนักเรียน

	1	2	3	4
1. ก้อง	ก้า่ง	ก้อ่ง	ก้า่ว	ก้อย
2. สั้น	สั้ง	สั้ม	สั้น	สับ
3. ห้าง	ห้อ่ง	ห้า่ง	ห้วง	ห้าว
4. คั้น	คัั้น	คัั้น	คั้ง	คั้น
5. หมวก	หมอก	หมอง	หมวน	หมวก
6. เร็ยยน	เร็ยยน	เร็ยม	เร็ยง	เร็ยว
7. ขนง	ขนด	ขนง	ขนม	ขนม
8. ตลิ่ง	ตลัับ	ตลบ	ตลก	ตลิ่ง
9. อ้วน	อ้วน	อ้วน	ห้วน	ล้วน
10. น้ำ	ย้า	ล้า	ถ้า	น้ำ

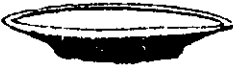

เวลา.....คำผิด.....คำ

4. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม แล้วแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.4.4 ให้กลุ่มละ 1 ใบ แล้ว ให้นักเรียนปฏิบัติเหมือนข้อ 2 กลุ่มไหนเสร็จก่อนและถูกต้องจะเป็นฝ่ายชนะ

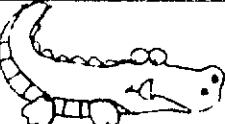

	1	2	3
1. เกาะสมุย	เกาะสมุด	เกาะสมุย	เกาะเสม็ด
2. คนที่ใส่	คนที่ใส่	คนที่ให้	คนที่ใช้
3. แต่ไม่พบ	แต่ไม่พบ	แต่ไม่พบ	แต่ไม่พบ
4. อะไรหาย	อะไรตาย	อะไรขาย	อะไรหาย
5. ยังไม่ถึง	ยังไม่ถึง	ยังไม่คืน	ยังไม่ยื่น
6. ในทางดี	ในทางนี้	ในทางดี	ในทางที่
7. อยู่ในสวน	อยู่ในห้อง	อยู่ในแสง	อยู่ในสวน
8. อะไรมา	อะไรมี	อะไรมา	อะไรหา
9. ให้อาหาร	อาหารให้	ให้ทารอา	ให้อาหาร
10. คนสวยงาม	คนงามสวย	คนสวยสวย	คนสวยงาม
	เวลา.....คำผิด.....คำ		

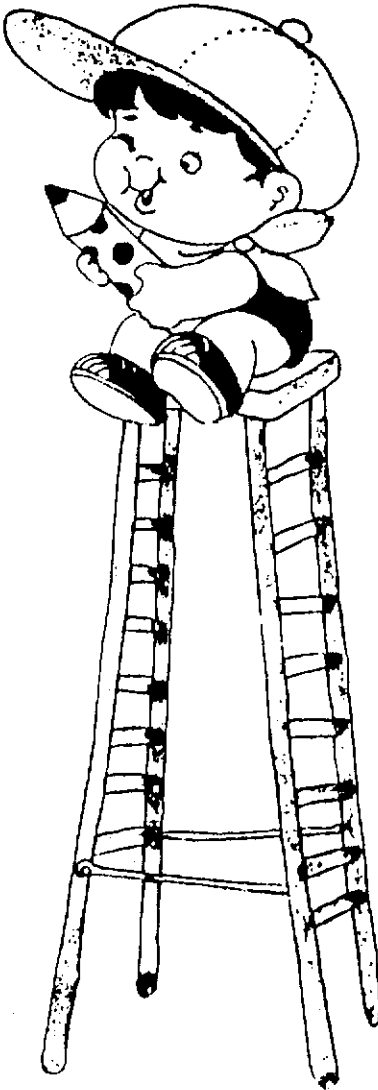
5. แจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.4.5 ให้นักเรียนทุกคน แล้วให้นักเรียนเขียน
อักษรตัวแรกของภาพที่เ้ามา จะได้คำที่มีความหมาย เมื่อได้คำถูกต้องให้นักเรียนระบายสีภาพ
ให้สวยงาม

1

	
	
ก	
	
	

2

	
	
ก	
	
	

ประเมินผล

การเขียน

เขียน ชี้ดเส้นใต้กลุ่มตัวอักษร กลุ่มคำได้ถูกต้อง

แผนการสอนตามเนื้อหา โฉมแบบฝึกชุดที่ 2
ฝึกอ่านแยกวลีหรือประโยค
(ใช้เวลา 2 คาบ คาบละ 20 นาที)

ความคิดรวบยอด

การอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจน ต้องได้รับการฝึกให้อ่านแยกวลี
และแยกประโยค

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนด ข้อความ เรื่องสั้น ๆ นิทานให้ นักเรียนสามารถใช้เครื่องหมาย / แบ่ง
วรรคตอนได้

สื่อการเรียนการสอน

เอกสารประกอบการฝึกที่ (2.5.1, 2.5.2 และ 2.5.3)
แผนภูมิเพลง "เจ้าลา"

เพลง เจ้าลา

ลา	ล่า	ลา	ล่า	ลา	ลา	ล่า	ลา
ลา	ล่า	ลา	ล่า	ลา	ลา	ล่า	ลา
ลา	ล่า	ลา	ล่า	ลา	ลา	ล่า	ลา
ลา	ล่า	ลา	ล่า	ลา	ลา	ล่า	ลา

ไอ้เจ้าลาหน้าตาตุ่มขี้ตม สุกขึ้นนมระทมเย็นเดี่ยวดาย
ถูกทอดทิ้งเพื่อนยามาหนีไกล จดจำไว้ก่อนพูดคิดให้ดี (ข้า)

กิจกรรมการฝึก

ฝึกการอ่าน

1. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.5.1 ให้นักเรียนทุกคนแล้วให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความ ที่ละวรรค โดยใช้สายตาค้างที่ละวรรคเพียงครั้งเดียว

ถ้าเราอยากเขียนหนังสือ ให้สวยงาม เป็นระเบียบอ่านง่าย

เราต้องฝึกฝนบ่อย ๆ ตอนแรก เราต้องฝึกคัดลายมือ แบบตัวบรรจงเต็มบรรทัด

อย่างช้า ๆ แล้วจึงฝึกคัดลายมือให้เร็วขึ้น เวลานั้นนักเรียนคัดลายมือ ต้องจับดินสอ

ให้ถูก และนั่งให้ถูกวิธี เขียนตัวหนังสือมีหัว เขียนให้อ่านง่าย สวยงาม ถูกต้อง

และคัดได้เร็ว ผู้ที่มีลายมือสวย ครูก็ชม เพื่อนก็ชอบ

2. ครูสนทนากับนักเรียนถึงวิธีเขียนหนังสือให้สวยงาม

3. ครูคิดแผนภูมิเพลง เจ้าลา แล้วอ่านให้นักเรียนฟัง 1 รอบ แล้วให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน 1 รอบ ครูร้องเพลงพร้อมทั้งทำท่าประกอบ ให้นักเรียนร้องคลอไปเบา ๆ แล้ว ทำท่าประกอบไปด้วย

4. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.5.2 ให้นักเรียน โดยให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง "ลาขี้อวด" แล้วเขียนเครื่องหมาย/แบ่งวรรค ประโยค ให้ถูกต้องตัวอย่าง

นิทานเรื่อง ลาขีอวด

ลาน้อยสีเทาตัวหนึ่ง/เล็มหญ้าอยู่ชายทุ่ง/มันรู้สึกคันจุมก แล้วจามขึ้นมา/
มันจามติดกันหลายครั้ง/พอดีฝนตกหนัก/ลาน้อยคิดว่า ฝนตกเพราะมันจาม จึงเที่ยว
คุยอวด แพะ เบ็ด เม่น หมู และไก่ ว่า ฉันจามทำให้ฝนตก สัตว์ทั้งหลาย
พากันสงสัยมาก เพราะตนไม่สามารถทำให้ฝนตกได้เลย ฝนยังคงตกหนักต่อไป
ทั้งวันทั้งคืน จนสัตว์ทั้งหลายพากันหนาวสั่น มันจึงไปบังคับให้ลาน้อยสีเทาทำให้ฝนหยุด
ตก ลาน้อยทำให้ฝนหยุดตกไม่ได้ สัตว์ทั้งหลายพากันทำร้ายลาน้อย ซึ่งเป็นขณะ
เดียวกัน ลมพัดเมฆผ่านไป ฝนหยุดตก พวกสัตว์จึงแยกย้ายกลับที่อยู่ของตน
ลาน้อยสัสดูยากกับตัวเองว่า มันจะไม่ยอมอ้ออวด ในสิ่งที่ตนไม่แน่ใจว่าทำได้จริง
หรือไม่ อีกต่อไป

5. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มแล้วแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.5.3
ให้นักเรียนช่วยกันทำเครื่องหมาย / เพื่อแบ่งวรรคประโยค กลุ่มไหนทำเสร็จก่อนและถูกต้อง
จะเป็นผู้ชนะและได้รับคำชมเชย

วัวและควาย

วัวและควายเป็นสัตว์เลี้ยง วัวและควายกินหญ้าเป็นอาหาร วัวไม่ชอบ
นอนในที่ที่มีน้ำ แต่ควายชอบนอนในที่ที่มีน้ำขัง คนใช้วัว ควายไถนา และลากเกวียน
เนื้อวัวและเนื้อควาย เป็นอาหารของคน ต้มแกงวัวทำให้ร่างกายแข็งแรง เขา
กระดูก และหนังของวัว ควาย นามาทาของใช้ได้ วัว และควายจึงเป็นสัตว์ที่
มีประโยชน์ต่อคนมาก

การประเมินผล

การเขียน	- ให้เครื่องหมาย / แบ่งวรรคได้
การอ่าน	- แบ่งวรรคนิทาน เรื่องสั้น ๆ ที่กำหนดให้ได้

เจดีย์

ใช้เครื่องหมาย / แบ่งวรรคตอนประโยค

1.

นิทานเรื่อง ลานี่อวด

ลานี่อวดสีเทาตัวหนึ่ง/เริ่มพ่นำอยู่ชายทุ่ง/มันรู้สึกคันจุมกแล้วจามขึ้นมา/
มันจามติดกันหลายครั้ง/พอดีฝนตกหนัก/ลานี่อวดคิดว่าฝนตกเพราะมันจาม/จึงเที่ยว
คุยอวด แพะ/เป็ด/เม่น/หมู/และไก่/ว่าฉันจามทำให้ฝนตก/สัตว์ทั้งหลาย
พากันสงสัยมาก/เพราะตนไม่สามารถทำให้ฝนตกได้เลย/ผยังคงตกหนักต่อไป
ทั้งวันทั้งคืน/จนสัตว์ทั้งหลายพากันหนาวสั่น/มันจึง ไปบังคับให้ลานี่อวดสีเทาทำให้ฝนหยุด
ตก/ลานี่อวดทำให้ฝนหยุดตกไม่ได้/สัตว์ทั้งหลายพากันทำร้ายลานี่อวด/ซึ่งเป็นขณะ
เดียวกัน/ลมพัดเมฆผ่านไป/ฝนหยุดตก/พวกสัตว์จึงแยกย้ายกลับที่อยู่ของตน
ลานี่อวดสติอยู่กับตัวเองว่า/มันจะไม่ยอมไอ้อวด/ในสิ่งที่ตนไม่แน่ใจว่าทำได้จริง
หรือไม่ อีกต่อไป

2.

วัวและควาย

วัวและควายเป็นสัตว์เลี้ยง/วัวและควายกินหญ้า เป็นอาหาร/วัว ไม่ชอบ
นอนในที่ที่มีน้ำ/แต่ควายชอบนอนในที่ที่มีน้ำขัง/คนใช้วัว/ควายไถนา/และลากเกวียน
เนื้อวัวและเนื้อควาย/เป็นอาหารของคน/ตีนมวัวทำให้ร่างกายแข็งแรง/เขา
กระดูกและหนังของวัว/ควาย/นำมาทำของใช้ได้/วัวและควายจึง เป็นสัตว์ที่
มีประโยชน์ต่อคนมาก

แผนการสอนตามเนื้อหาในแบบฝึกชุดที่ 3
ฝึกทักษะการออกเสียงตัวสะกดในแม่ กง กน และ กม
(ใช้เวลา 2 คาบ คาบละ 20 นาที)

ความคิดรวบยอด

การฝึกอวัยวะในการออกเสียง ตัว "ง" "น" "ม" อย่างสม่ำเสมอ ทำให้สามารถอ่านออกเสียงคำในแม่ กง กน และกม ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อครูอ่านคำที่สะกดด้วยแม่ กง กน และ กม ให้ฟัง นักเรียนสามารถแยกคำที่สะกดด้วยแม่ กง กน และกม ได้ถูกต้อง
2. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กง กน และกม ให้ นักเรียนสามารถพูดได้ถูกต้องชัดเจน
3. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดแม่ กง กน และ กม ให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน
4. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กง กน และกม ให้นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้องและสวยงาม

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยแม่ กง กน และกม ได้แก่คำว่า นิ่ง นอน นม ส่าง ส่าน สาม

สื่อการเรียนการสอน

บัตรคำ (นึ่ง นอน นม ส่าง ส่าน สาม คาง คาน คาม)
บัตรภาพ (นึ่ง นอน นม ส่าง ส่าน สาม ลูกโป่ง ลูกข่าง ดอกบัว แปรงหัน กังหัน)
พัดลม ขาขบเม ร้าวาง

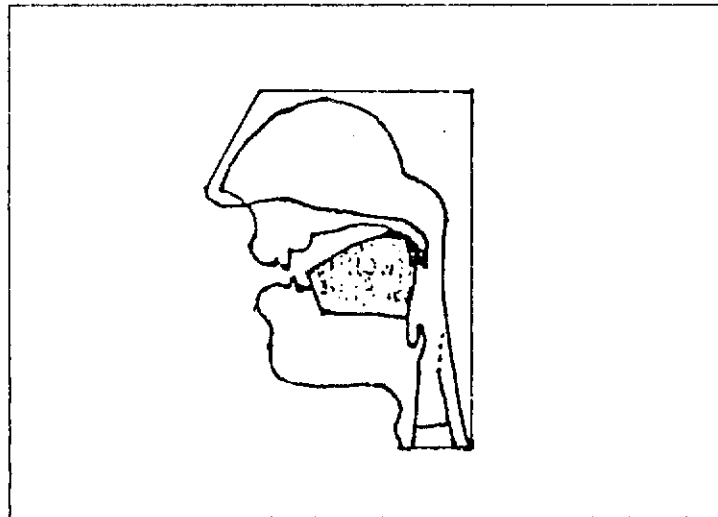
แผนภูมิการอ่าน "บ้านบนคอย"

แผนภูมิเพลง "ทะเลแสนงาม"

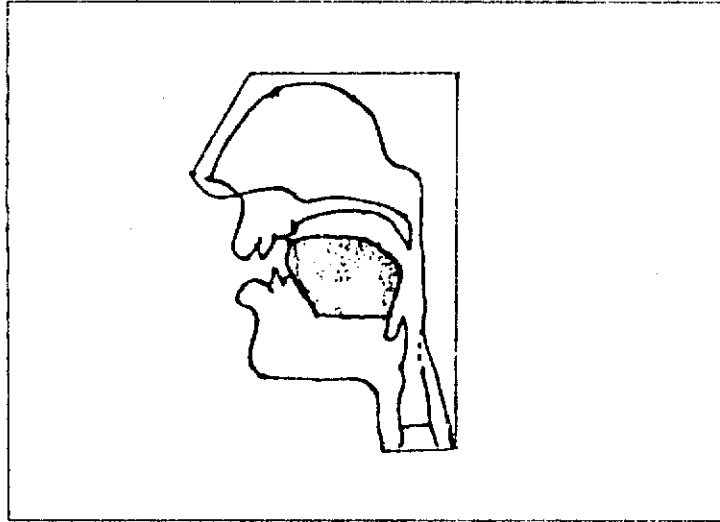
เพลงทะเลแสนงาม

ไอ้ทะเลแสนงาม	ฟ้าสีครามสดใส
มองเห็นเรือใบ	แล่นอยู่ในทะเล
หาดทรายงามเห็นปู	คูซึกูห่มปลา
กุ้งหอย นานา	อยู่ในท้องทะเล

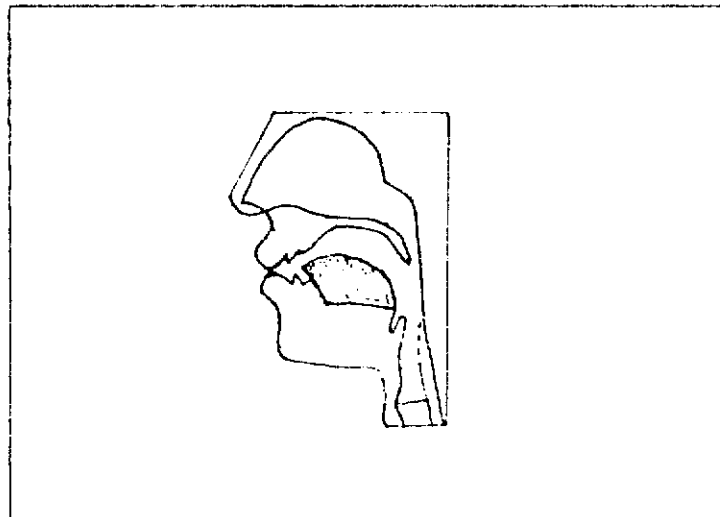
แผนภูมิการออกเสียงตัวสะกด "ง"

แผนภูมิการออกเสียงตัวสะกด "น"

แผนภูมิการออกเสียงตัวสะกด "ม"

(เอกสารประกอบการฝึกที่ (3.1.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.1.5 และ
3.1.6)

กิจกรรมการฝึก

ฝึกการฟัง

1.1 ครูตีคัตร์คำ นิ่ง นอน นม แล้วออกเสียงคำว่า นิ่ง นอน นม ให้นักเรียนฟังซ้ำ ๆ ซ้ำ ๆ กัน 3 ครั้ง

1.2 ครูออกเสียงคำว่า นิ่ง นอน นม ทั้งสามเสียง ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนตอบว่า เหมือนกัน หรือต่างกัน ดังนี้

<u>ครูออกเสียง</u>	<u>นักเรียนตอบ</u>
นิ่ง นอน นม	ต่างกัน
นิ่ง นิ่ง นิ่ง	เหมือนกัน
นอน นิ่ง นม	ต่างกัน

1.3 ครูตีคัตร์คำว่า ส่าง ส่าน สาม กอง กอน กอม แล้วปฏิบัติเหมือนข้อ 1.1 และ 1.2

1.4 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.1.1 ให้นักเรียนทุกคน แล้วให้นักเรียนฟังเสียง ถ้าเสียงเหมือนกันให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับหน้าคนยิ้ม และถ้าคำคู่ใดมีเสียงต่างกันให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับหน้าคนร้องไห้

ตัวอย่าง ดัง.....ดัง

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
ตัวอย่าง		

คำคู่ที่ 1 นิ่ง.....นอน

คำคู่ที่ 6 นิ่ง.....นิ่ง

คำคู่ที่ 2 นอน.....นอน

คำคู่ที่ 7 นอน.....นิ่ง

คำคู่ที่ 3 นอน.....นม

คำคู่ที่ 8 นม.....นม

คำคู่ที่ 4 ส่าง.....ส่าน

คำคู่ที่ 9 ส่าง.....ส่าง

คำคู่ที่ 5 สาม.....ส่าน

คำคู่ที่ 10 ส่าน.....ส่าน

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

1.5 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.1.2 ให้นักเรียนทุกคน แล้วให้นักเรียนฟังเสียง คำจากเทปทีละคำ แล้วเขียนกากบาท (x) ทับคำที่ได้ยินในแต่ละแถว

ตัวอย่าง ครูอ่านคำว่า.....ลง

คำที่ 1 นั่ง คำที่ 2 นอน
 คำที่ 3 นม คำที่ 4 สาน
 คำที่ 5 ส่าง คำที่ 6 สาม
 คำที่ 7 คาง คำที่ 8 คาน
 คำที่ 9 คาง คำที่ 10 กอน

คำที่	ออกเสียง		
ตัวอย่าง	นั่ง	นอน	นม
1	นั่ง	นอน	นม
2	นั่ง	นอน	นม
3	นั่ง	นอน	นม
4	ส่าง	सान	สาม
5	ส่าง	सान	สาม
6	ส่าง	सान	สาม
7	คาง	คาน	คาม
8	คาง	คาน	คาม
9	คาง	คาน	คาม
10	กอน	กอน	กอม

ฝึกการพูด

- 2.1 ให้นักเรียนฝึกบริหาร ปาก และลิ้น ประมาณ 1 - 2 นาที
- 2.2 ครูให้นักเรียนดูแผนภูมิ "ง" "น" "ม" พร้อมทั้งทบทวนถึงตำแหน่งที่เกิดของเสียงตัวสะกด ง น และ ม
- 2.3 ครูให้นักเรียนออกเสียง "เงอะ" "เนอะ" "เมอะ" เพื่อทบทวนการออกเสียงของนักเรียน โดยครูคอยสังเกตและแก้ไขเมื่อนักเรียนออกเสียงไม่ถูกต้อง
- 2.4 ครูให้นักเรียนฝึกออกเสียง เงอะ เนอะ เมอะ จนคล่อง แล้วให้นักเรียนอ่านคำที่ติดไว้บนกระดานพร้อมกัน (นั่ง นอน นม สาง สาน สาม) โดยครูออกเสียงให้ฟังเป็นตัวอย่าง
- 2.5 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 2.1.3 แล้วให้นักเรียนฝึกพูด

นอน

นั่ง

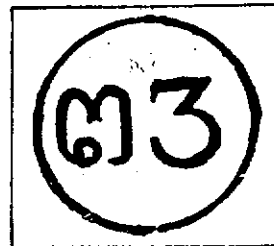
น้ำ

สีน

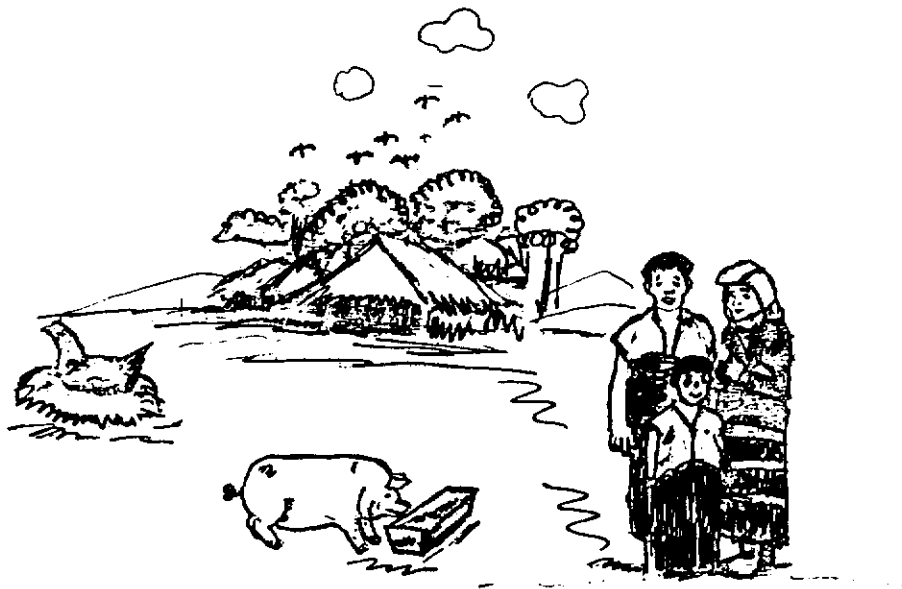
สีน

สีน

ฝึกการอ่าน

3.1 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.1.4 ให้นักเรียนทุกคน ให้นักเรียนฝึกอ่าน
แผนภูมิประสมการอ่าน "บ้านบนคอย"

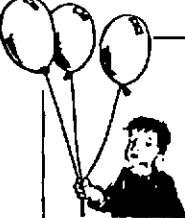
ฉันอยู่บ้านหลังน้อย
บ้านฉันมีต้นไม้
พ่อฉันแม่ฉันทำงาน
ก้มหน้าทามาหากิน

บนภูคดคอยกว้างใหญ่
มีไก่มีหมู นกบิน
ปู่ย่า ทานากันสิ้น
อยู่บนแผ่นดินไทยเอ๋ย

(กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2524 : 116)

3.2 ครูคิดแผนภูมิเพลง ทะเลแสนงาม บนกระดานแล้วอ่านให้นักเรียนฟัง 1 เทียว
ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน 1 เทียว ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนร้องพร้อมกัน ครู
คอยสังเกตการออกเสียงตัวสะกด ง น และ ม ของนักเรียนถ้าออกเสียงผิดให้แก้ไขให้ถูกต้อง

3.3 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึก 3.1.5 ให้นักเรียนทุกคน โดยให้นักเรียนดูภาพ
แล้วจับคู่ชื่อภาพ แฉกหน้ากับแฉกหลังที่มีตัวสะกดเหมือนกัน ดังตัวอย่าง

ลูกโป่ง

→

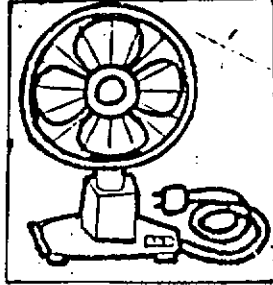

ลูกข้าง

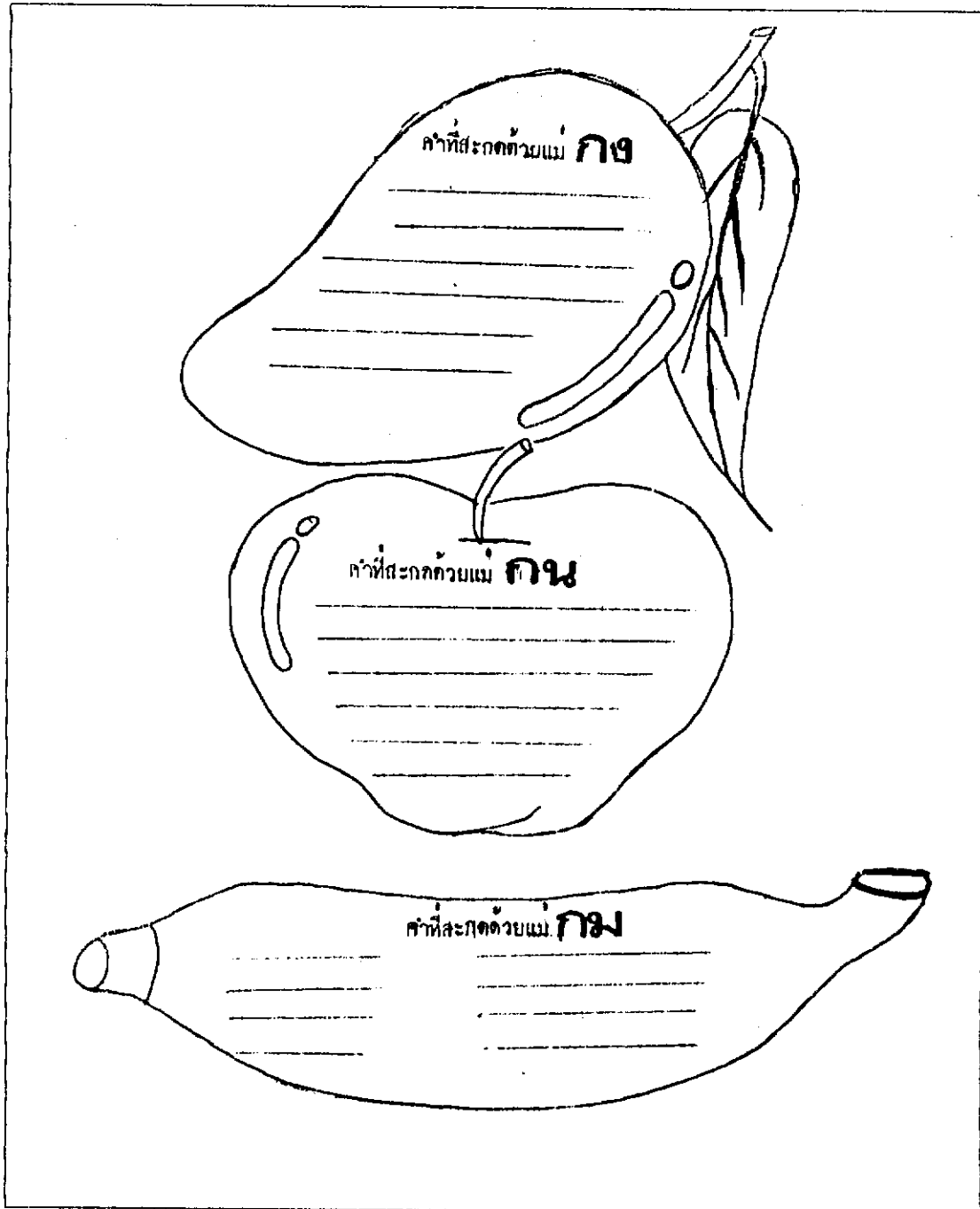

ฝึกการเขียน

4.1 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.1.6 ให้นักเรียนทุกคน พร้อมทั้งให้นักเรียนนำคำที่ให้มา ไปใส่ในผลไม้ให้ครบทุกคำ นึ่ง นอน เหม สีเหลือง สีชมพู สีน้ำเงิน มะม่วง ใบตอง มะคั้น มะยม กัมพูชา ชะลอม วันจันทร์ กระจิน กระบุง

การประเมินผล

การฟัง	มีมารยาทในการฟัง ฟังแล้วสามารถบอกคำที่สะกดด้วยแม่ กง กน กม ได้
การพูด	กล้าพูด กล้าแสดงออก พูดคำที่สะกดด้วยแม่ กง กน กม ได้ถูกต้องชัดเจน
การอ่าน	อ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ กง กน กม ได้ถูกต้องชัดเจน
การเขียน	เขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กง กน กม ได้ถูกต้องชัดเจน และสวยงาม

เฉลย

นำคำที่ให้มา ไปใส่ไว้ในผลไม้

คำที่ใส่ในมะม่วง	คำที่ใส่ในแอปเปิ้ล	คำที่ใส่ในกล้วย
- นิ่ง	- นอน	- ณา
- สีเหลือง	- สีน้ำเงิน	- มะยม
- มะม่วง	- มะดัน	- ชะลอม
- ใบตอง	- วันจันทร์	- สีชมพู
- กระบุง	- กระถิน	- กัมพูชา

แผนการสอนตามเนื้อหาในแบบฝึกชุดที่ 3
 "ฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดในแม่ กก กค และ กบ"
 (ใช้เวลา 2 คาบ คาบละ 20 นาที)

ความคิดรวบยอด

การฝึกอวัยวะในการออกเสียงตัว "ก" "ค" "บ" อย่างสม่ำเสมอ ทำให้สามารถอ่านออกเสียงคำในแม่ กก กค และ กบ ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อครูอ่านคำที่สะกดด้วยแม่ กก กค และ กบ ให้ให้นักเรียนสามารถแยกคำที่สะกดด้วยแม่ กก กค และ กบ ได้ถูกต้อง
2. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กก กค และ กบ ให้ นักเรียนสามารถพูดได้ถูกต้องชัดเจน
3. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กก กค และ กบ ให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
5. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กก กค และ กบ ให้ นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้องสวยงาม

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยแม่ กก กค และ กบ ได้แก่ คำว่า จิก เจ็บ เจ็ด เห็ด หัก หอบ

สื่อการเรียนการสอน

บัตรคำ (จิก เจ็บ เจ็ด เห็ด หัก หอบ สับหมู กบ เคารพ หัวเผือก รถบรรทุก
 ครก สู้รบ ถ่ายรูป)

บัตรภาพ (จิก เจ็ด เจ็บ เห็ด หัก หอบ สับหมู กบ เคารพ หัวเผือก รถบรรทุก
ครก ตู้รับ ถ่ายรูป)

แผนภูมิการอ่าน "ไปเยี่ยมญาติ"

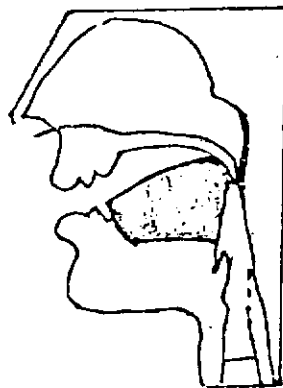
แผนภูมิเพลง "ลูกสัตว์"

เพลงลูกสัตว์

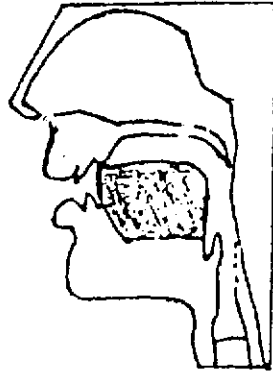
ลูกเบ็ดมันร้อง	ก๊าก	ก๊าก
ลูกไก่มันร้อง	เจียบ	เจียบ
ลูกหมามันเห่า	บ๊อก	บ๊อก
ลูกหมูมันร้อง	อืด	อืด
ลูกกบมันร้อง	อ๊ิบ	อ๊ิบ
ลูกนกมันร้อง	จ๊ิบ	จ๊ิบ

(ศรียาเวล รัตนสุวรรณ. 2530 : 129)

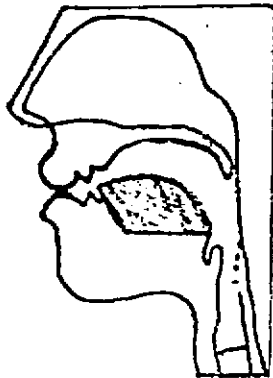
แผนภูมิการออกเสียงตัวสะกด "ก"

แผนภูมิการออกเสียงตัวสะกด "ด"

แผนภูมิการออกเสียงตัวสะกด "บ"

เอกสารประกอบการฝึกที่ (3.2.1, 3.2.2, 3.2.3, 3.2.4 และ 3.2.5)

กิจกรรมการฝึก

ฝึกการฟัง

1.1 ครูติดบัตรคำว่า จิก เจ็บ เจ็ด แล้วออกเสียงคำว่า จิก เจ็บ เจ็ด ให้นักเรียน
ฟังซ้ำ ๆ 3 ครั้ง

1.2 ครูออกเสียงคำว่า จิก เจ็บ เจ็ด ทั้งสามเสียงให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียน
ตอบว่า เหมือนกันหรือต่างกันดังนี้

ครูออกเสียง			นักเรียนตอบ
จิก	เจ็บ	เจ็ด	ต่างกัน
จิก	จิก	จิก	เหมือนกัน
เจ็บ	จิก	เจ็ด	ต่างกัน

1.3 ครูตัดบัตรคำว่า เห็น หัก หอบ ดอก เต็ด ดัด แล้วปฏิบัติเหมือนกับข้อ 1.1
และ 1.2

1.4 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.2.1 ให้นักเรียนทุกคน พร้อมทั้งให้นักเรียนฟังเสียงคำแต่ละคำถ้าผู้ใดมีเสียงเหมือนกันให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับภาพไก่ และถ้าผู้ใดมีเสียงต่างกันให้กากบาท (x) ทับภาพไข่

ตัวอย่าง นก.....นก

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
ตัวอย่าง		

คำคู่ที่ 1	จิก.....เจ็บ	คำคู่ที่ 2	จิก.....จิก
คำคู่ที่ 3	เจ็บ.....เจ็ด	คำคู่ที่ 4	เจ็ด.....เจ็ด
คำคู่ที่ 5	เห็น.....เห็น	คำคู่ที่ 5	เห็น.....หัก
คำคู่ที่ 7	หัก.....หัก	คำคู่ที่ 6	หอบ.....หอบ
คำคู่ที่ 9	หอบ.....หัก	คำคู่ที่ 10	หอบ.....เห็น

ตัวอย่าง

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

1.5 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.2.2 ให้นักเรียนทุกคน แล้วให้นักเรียนฟังเสียงคำจากเทปทีละคำ แล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับคำที่ได้ยินในแต่ละแถว

ตัวอย่าง ครูอ่านคำว่า.....เล็ก

คำที่	ออกเสียง		
ตัวอย่าง	เล็ก	เล็ก	เล็ก

คำที่ 1 จิก

คำที่ 2 เจ็บ

คำที่ 3 เจ็ด

คำที่ 4 เห็น

คำที่ 5 หัก

คำที่ 6 หอบ

คำที่ 7 ดอก

คำที่ 8 เต็ด

คำที่ 9 ตัด

คำที่ 10 คอบ

คำที่	ออกเสียง		
ตัวอย่าง	เล็ก	เล็ก	เล็ก
1	จิก	เจ็บ	เจ็ด
2	จิก	เจ็บ	เจ็ด
3	จิก	เจ็บ	เจ็ด
4	เห็น	หัก	หอบ
5	เห็น	หัก	หอบ

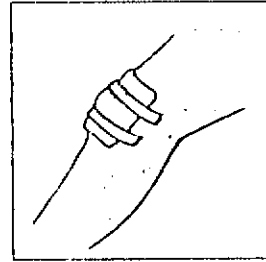
คำที่	ออกเสียง		
6	เห็ด	หัก	หอบ
7	ดอก	เด็ด	ดับ
8	ดอก	เด็ด	ดับ
9	ตอบ	เด็ก	ตัด
10	ตอบ	เด็ก	ตัด

ฝึกการพูด

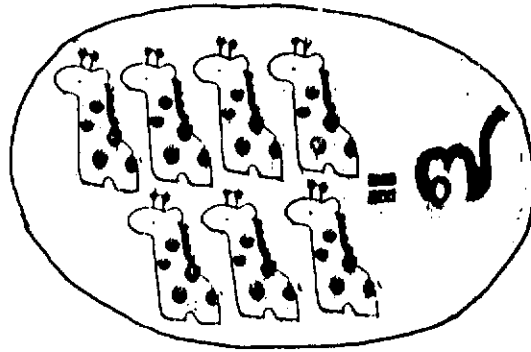
- 2.1 ให้นักเรียนฝึกบริหารปากและลิ้น ประมาณ 1 - 2 นาที
- 2.2 ครูตีแผนภูมิออกเสียงตัวสะกด "ก" "ด" "บ" พร้อมทั้งอธิบายทบทวนการออกเสียงตัวสะกดทั้ง "ก" "ด" "บ"
- 2.3 ครูให้นักเรียนทบทวนการออกเสียง "เกอะ" "เดอะ" "เบอะ" และทดสอบการออกเสียงที่ถูกต้อง ครูคอยสังเกตและคอยแก้ไข
- 2.4 ครูให้นักเรียนฝึกออกเสียง เกอะ เดอะ เบอะ ซ้ำ ๆ จนคล่อง
- 2.5 ครูตีคัตร์คำ จัก เจ็ด เจ็บ แล้วออกเสียงเป็นตัวอย่าง ให้นักเรียนออกเสียงซ้ำ ๆ จนคล่อง
- 2.6 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.2.3 ให้นักเรียนทุกคน แล้วให้นักเรียนฝึกพูด

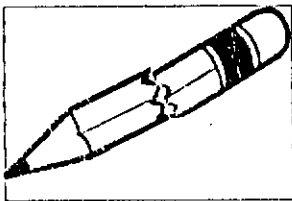
จิก

จับ

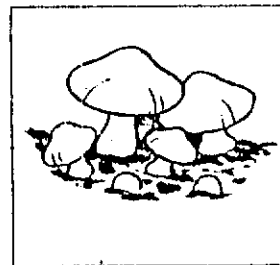
เจ็ด

ทัก

ทอ

เห็ด

ฝึกการอ่าน

3.1 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.2.4 ให้นักเรียนทุกคน แล้วให้นักเรียน
ฝึกอ่านแผนภูมิประสบการณ์อ่าน

ไปเยี่ยมญาติ

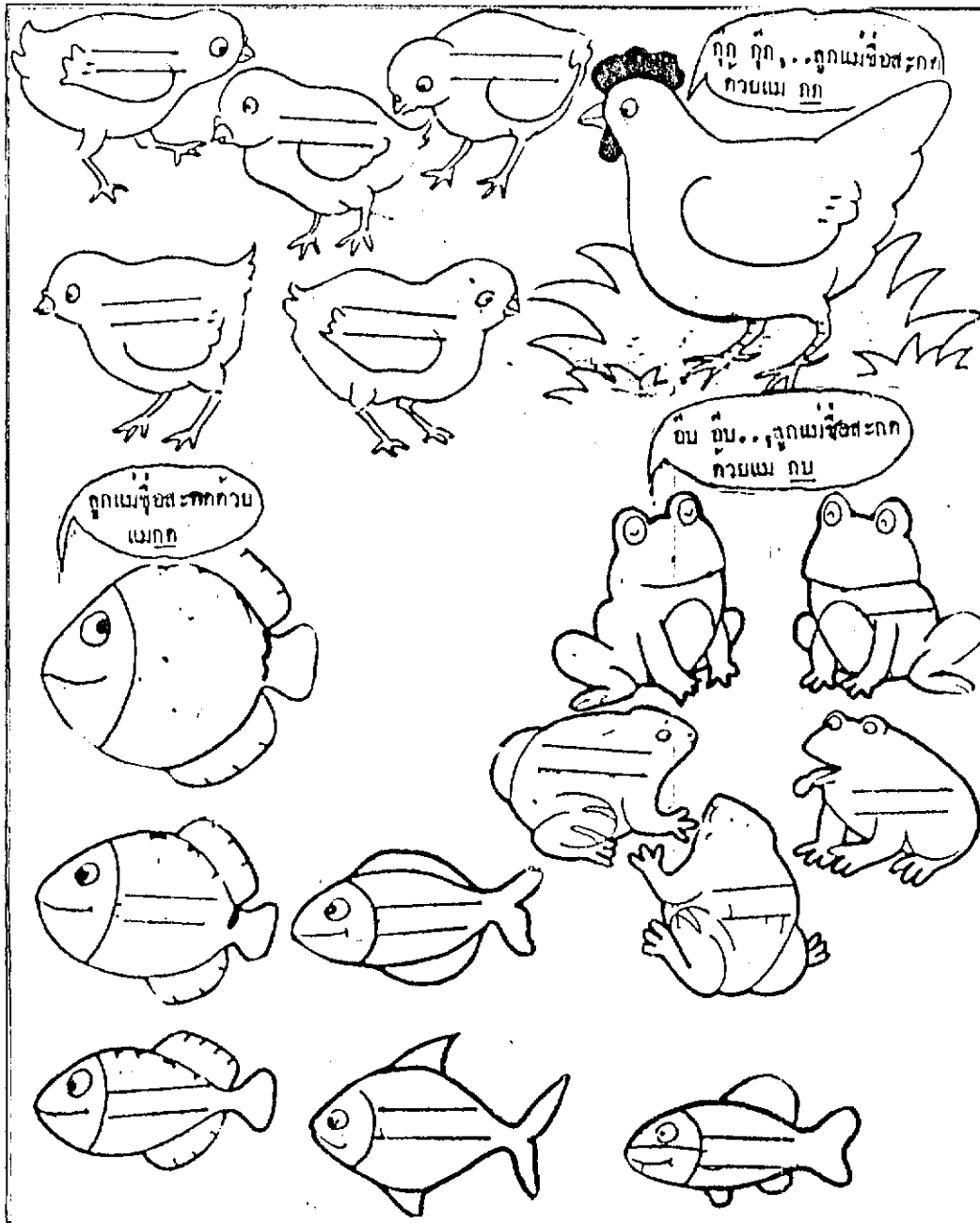
เจ๋งและครอบครัว เดินทางไปเยี่ยมญาติพี่น้อง ด้วยความยากลำบาก
เพราะต้องข้ามภูเขาหลายลูก บางครั้งพบสัตว์ป่าที่ดุร้ายกลางทาง พวกเขา
ต้องวิ่งหลบหนีอย่างรวดเร็ว ทำให้ได้รับบาดเจ็บไปตาม ๆ กัน กว่าที่จะถึง
ที่หมายพวกเขาต้องใช้ความอดทน และบากบั่นเป็นอย่างมาก (กรมการศึกษา
นอกโรงเรียน. 2527 : 67)

3.2 ครูคิดแผนภูมิเพลง ลูกสัตว์ แล้วอ่านให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว ให้นักเรียนอ่าน
1 เที่ยว ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนร้องพร้อมกันครูคอยสังเกตการออกเสียง
ตัวสะกด ก ด และ บ ของนักเรียนโดยแก้ไขให้ออกเสียงให้ถูกต้อง

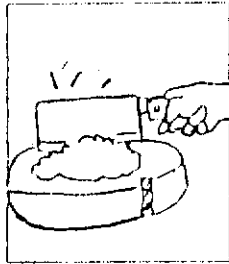
ฝึกการเขียน

4.1 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.2.5 ให้นักเรียนทุกคน แล้วให้นักเรียน
 นารายชื่อไปใส่ยังลูกปลา ลูกกบ และลูกไก่

เล็ก	หมึก	กุหลาบ	ยอด	เปิด	ส่งนก	สงบ
พัด	อาบ	หมอก	ขาด	ดอกไม้	นัด	ตลับ

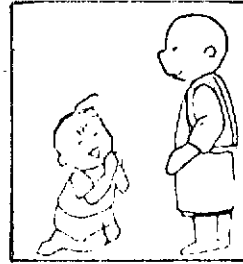
4.2 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.2.6 ให้เด็กเรียนทุกคน แล้วให้เรียงคำที่
ให้มาใหม่ให้ถูกต้อง

บดน้ำ

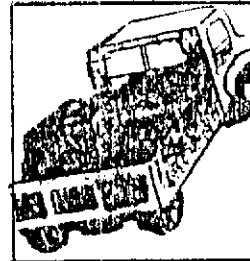
บก

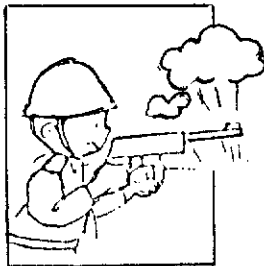
เลาพร

วพีเอตัก

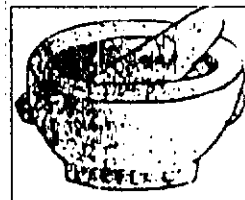
ดรรรบกท

บรยู่

รายถบรู

กรค

การประเมินผล

- การฟัง - มีมารยาทในการฟัง
- ฟังแล้วสามารถบอกคำที่สะกดด้วยแม่ กก กค กข ได้
- การพูด - กล่าวพูด กล่าวแสดงออก
- พูดคำที่สะกดด้วยแม่ กก กค กข ได้ถูกต้องชัดเจน
- การอ่าน - อ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ กก กค กข ได้ถูกต้องชัดเจน
- การเขียน - เขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กก กค กข ได้ถูกต้องชัดเจนและสวยงาม

เฉลย

1. คำที่นำไปใส่ยังลูกปลา คำที่นำไปใส่ยังลูกกบ คำที่นำไปใส่ยังลูกไก่
ยอด	สงข	เล็ก
เบ็ด	กุหลาบ	หมึก
ขวด	อาบ	สมเ็นก
พัด	ตลับ	หมอก
เน็ต		ดอกไม้
2. เรียงคำใหม่
สับหมู	กบ	เคราพ
หัวเผือก	ครก	รถบรรทุก
สู้รบ	ถ่ายรูป	

แผนการสอนตามเนื้อหาในแบบฝึกชุดที่ 3

"ฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดในแม่ กง กน กม กก กค และ กบ

(ใช้เวลา 2 คาบ คาบละ 20 นาที)

ความคิดรวบยอด

การฝึกรวบรวมในการออกเสียงตัว "ง" "น" "ม" "ก" "ค" และ "บ" อย่างสม่ำเสมอ ทำให้สามารถอ่านออกเสียงคำในแม่ กง กน กม กก กค และ กบ ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อครูอ่านคำที่สะกดด้วยแม่ กง กน กม กก กค และ กบ ให้ฟัง นักเรียนสามารถแยกคำที่สะกดด้วยแม่ กง กน กม กก และ กบ ได้ถูกต้อง
2. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กง กน กม กก กค และ กบ ให้ นักเรียนสามารถพูดได้ถูกต้องชัดเจน
3. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กง กน กม กก กค และ กบ ให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
4. เมื่อครูกำหนดคำที่สะกดด้วยแม่ กง กน กม กก กค และ กบ ให้ นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง สวยงาม

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยแม่ กง กน กม กก กค และ กบ ได้แก่ คำว่า ใบตอง ตู้เย็น ผมด้า ดอกไม้ เตาไรต์ กุหลาบ

สื่อการเรียนการสอน

บัตรคำ (ใบตอง ตู๋เย็น เตารีด ผมด่า ดอกไม้ กุหลาบ)

บัตรภาพ (ใบตอง ตู๋เย็น ผมด่า ดอกไม้ เตารีด กุหลาบ ดินสอ ลูกอม กังหัน
ขึ้นต้นมะพร้าว หวานข้าวเหนียว จับปลาช่อน เตะฟุตบอล นอนในเปล เกเร่ห้อง คนถือหม้อ
พ่อขุดดิน แม่กินข้าว กล้องถ่ายรูป ทุบโต๊ะ แบกถุง จู่งน้อง ร้องไห้ ลื่นล้ม ภาพยนตร์ มะกรูด
กระบุง ส่วน)

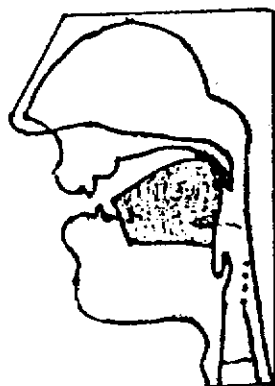
แผนภูมิเพลง "ทักษะภาษาไทย"

เพลงทักษะภาษาไทย

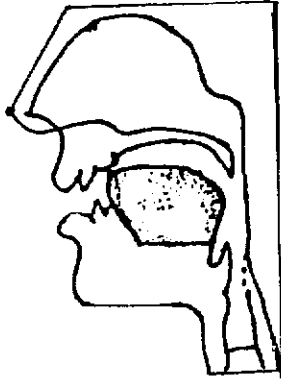
หนูจำภาษาของไทย	ควรฝึกฝนไว้ให้เยี่ยมแตกฉาน
ฟัง พูด อักทั้งเขียนอ่าน	สนุกสนานกับภาษาไทย
เห่....เฮ.....	
(นิรันดร สุขปรีดี. 2533)	

แผนภูมิประสบการณ์อ่าน "การแสดงดนตรี"

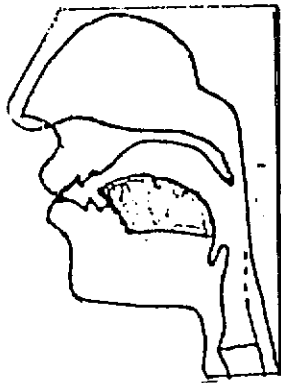
แผนภูมิการออกเสียงตัวสะกด "ง"

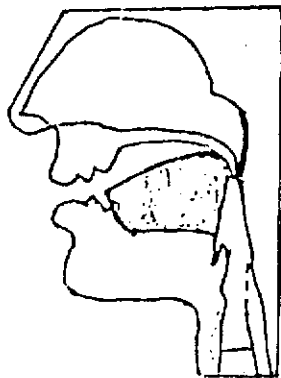
แผนภูมิการออกเสียงตัวสะกด "น"

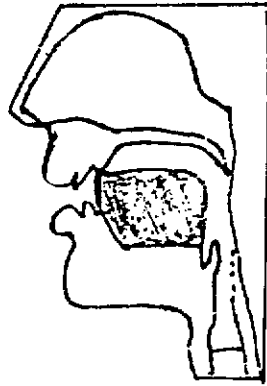
แผนภูมิการออกเสียงตัวสะกด "ม"

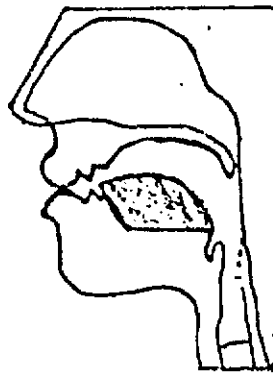
แผนภูมิการออกเสียงตัวสะกด "ก"

แผนภูมิการออกเสียงตัวสะกด "ด"

แผนภูมิการออกเสียงตัวสะกด "บ"

เอกสารประกอบการฝึกที่ (3.3.1, 3.3.2, 3.3.3, 3.3.4 และ 3.3.5)

กิจกรรมการฝึก

ฝึกการฟัง

1.1 ครูติดบัตรคำว่า ใบตอง ตู๋เย็น ผมตา ให้นักเรียนดูบนกระดานแล้วออกเสียง
ให้นักเรียนฟังซ้ำ ๆ 3 ครั้ง

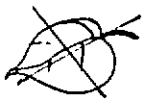

1.2 ครูออกเสียงคำว่า ไบตอง ตู๋เย็น ผมด่า ให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนตอบว่า เหมือนกันหรือต่างกัน ดังนี้

ครูออกเสียง			นักเรียนตอบ
ไบตอง	ตู๋เย็น	ผมด่า	ต่างกัน
ตู๋เย็น	ตู๋เย็น	ตู๋เย็น	เหมือนกัน

1.3 ครูคิดบัตรคำว่า ดอกไม้ เตาไร้ด กุหลาบ แล้วปฏิบัติเหมือนกับข้อ 1.1 และ 1.2

1.4 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.3.1 ให้นักเรียนทุกคน พร้อมทั้งให้นักเรียนฟังเสียงคำแต่ละคำถ้าผู้ใดมีเสียงเหมือนกันให้เขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับภาพใบไม้ แต่ถ้าคำผู้ใดมีเสียงต่างกันให้กากบาท (x) ทับภาพนกฮูก

ตัวอย่าง กระบอง.....กระบอง

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
ตัวอย่าง		

คำคู่ที่ 1 ไบตอง.....ตู๋เย็น	คำคู่ที่ 2 ไบตอง.....ไบตอง
คำคู่ที่ 3 ตู๋เย็น.....ผมด่า	คำคู่ที่ 4 ตู๋เย็น.....ตู๋เย็น
คำคู่ที่ 5 ผมด่า.....ดอกไม้	คำคู่ที่ 6 ผมด่า.....ผมด่า
คำคู่ที่ 7 ดอกไม้.....เตาไร้ด	คำคู่ที่ 8 ดอกไม้.....ดอกไม้
คำคู่ที่ 9 ดอกไม้.....กุหลาบ	คำคู่ที่ 10 กุหลาบ.....กุหลาบ

คำคู่ที่	เหมือนกัน	ต่างกัน
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

1.5 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.3.2 ให้นักเรียนทุกคน แล้วให้นักเรียนฟังเสียงคำจากเทปทีละคำ แล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับคำที่ได้ยินในแต่ละแถว ตัวอย่าง คำอ่านคำว่า.....รอย

คำที่	ออกเสียง		
ตัวอย่าง	รอง	รอม	รอน

คำที่ 1 ใบตอง

คำที่ 2 ตู๋เย็น

คำที่ 3 พมด่า

คำที่ 4 ดอกไม้

คำที่ 5 เตารีด

คำที่ 6 กุหลาบ

คำที่ 7 กระทง

คำที่ 8 ดินสอ

คำที่ 9 ลูกอม

คำที่ 10 กังหัน

คำที่	ออกเสียง		
1	ใบตอง	ใบตอน	ใบตอม
2	ตู๋เย็น	ตู๋เย็น	ตู๋เย็ม
3	พมด่า	พมด่า	พมด่า
4	เตาะไม้	ดอบไม้	ดอกไม้
5	เตารี่	เตารีบ	เตารีด
6	กุหละ	กุหลาบ	กุหลาก
7	กระทง	กระทน	กระทม
8	ดิงสอ	ดินสอ	คิมสอ
9	ลูกอง	ลูกอน	ลูกอม
10	กังหัง	กังหัน	กังหัม

ฝึกการพูด

- 2.1 ให้นักเรียนฝึกบริหารปากและลิ้น ประมาณ 1 - 2 นาที
- 2.2 ครูคิดแผนภูมิการออกเสียงตัวสะกด "ง" "น" "ม" "ก" "ด" และ "บ" ครูอธิบายทบทวนการออกเสียงตัวสะกดทั้ง 6 ตัว
- 2.3 ครูทบทวนและให้นักเรียนออกเสียง เงอะ เนอะ เมอะ เกอะ เตอะ และ เบอะ พร้อมทั้งครูคอยสังเกตการออกเสียงของนักเรียน และแก้ไขถ้านักเรียนยังออกเสียงไม่ถูกต้อง
- 2.4 ครูให้นักเรียนฝึกออกเสียง "เงอะ" "เนอะ" "เมอะ" "เกอะ" "เตอะ" "เบอะ" ซ้ำ ๆ จนคล่อง
- 2.5 ครูคิดบัตรคำ ใบตอง ตู๋เย็น เตารีด กุหลาบ ดอกไม้ และออกเสียงให้นักเรียนฟังซ้ำ ๆ ให้นักเรียนออกเสียงตาม และให้นักเรียนออกเสียงเอง ครูคอยสังเกตและคอยแก้ไข
- 2.6 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.3.3 ให้นักเรียนทุกคน พร้อมทั้งให้นักเรียนฝึกพูดคำที่มีในบัตรภาพ

		
<p>ขึ้นต้นไม้พร้าว</p>	<p>พว๋านข้าวในนา</p>	<p>จับปลาช่อน</p>
		
<p>เตะฟุตบอล</p>	<p>นอนในเปล</p>	<p>เกาเรื้อน่อง</p>
		
<p>คนถือหม้อ</p>	<p>พ่อบุคดิน</p>	<p>แม่กินข้าว</p>

ฝึกการอ่าน

3.1 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.3.4 ให้นักเรียนทุกคน แล้วให้นักเรียน
อ่าน

แผนภูมิประสบการณ์อ่าน "การแสดงดนตรี"

การแสดงดนตรี

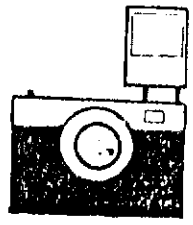

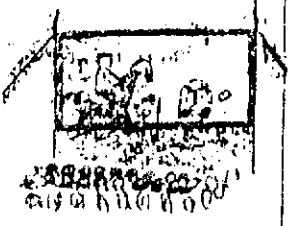

วันหนึ่งในหมู่บ้าน มีวงดนตรีไปแสดง มีคนมายืนล้อมมุงดูอย่างแออัด ยัดเยียดมาก จนแทบมองไม่เห็นนักแสดง เน้งก็มาดูการแสดงดนตรีด้วย แต่เน้งตัวเล็กและไม่สามารถเบียดเข้าไปดูบริเวณข้างหน้าได้ เด็ก ๆ บางคนก็ขี้คอหิเพื่อดูนักแสดง เพื่อน ๆ ของเน้งก็ไม่สามารถมองเห็นนักแสดง เน้งบอกว่าไม่เห็นนักแสดงก็ฟังเสียงก็แล้วกัน

(กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2527 : 42)

3.2 ครูตีตแผนภูมิเพลง "ทักษะภาษาไทย" แล้วอ่านให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว
ให้นักเรียนอ่าน 1 เที่ยว ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งทำท่าประกอบ ให้นักเรียน
ร้องเพลงและทำท่าประกอบ ครูคอยสังเกตคำที่มีตัวสะกดในแม่ กง กน กม กก กค และ กข
ถ้านักเรียนยังบกพร่องต้องรีบแก้ไขโดยให้สังเกตการออกเสียงของครู

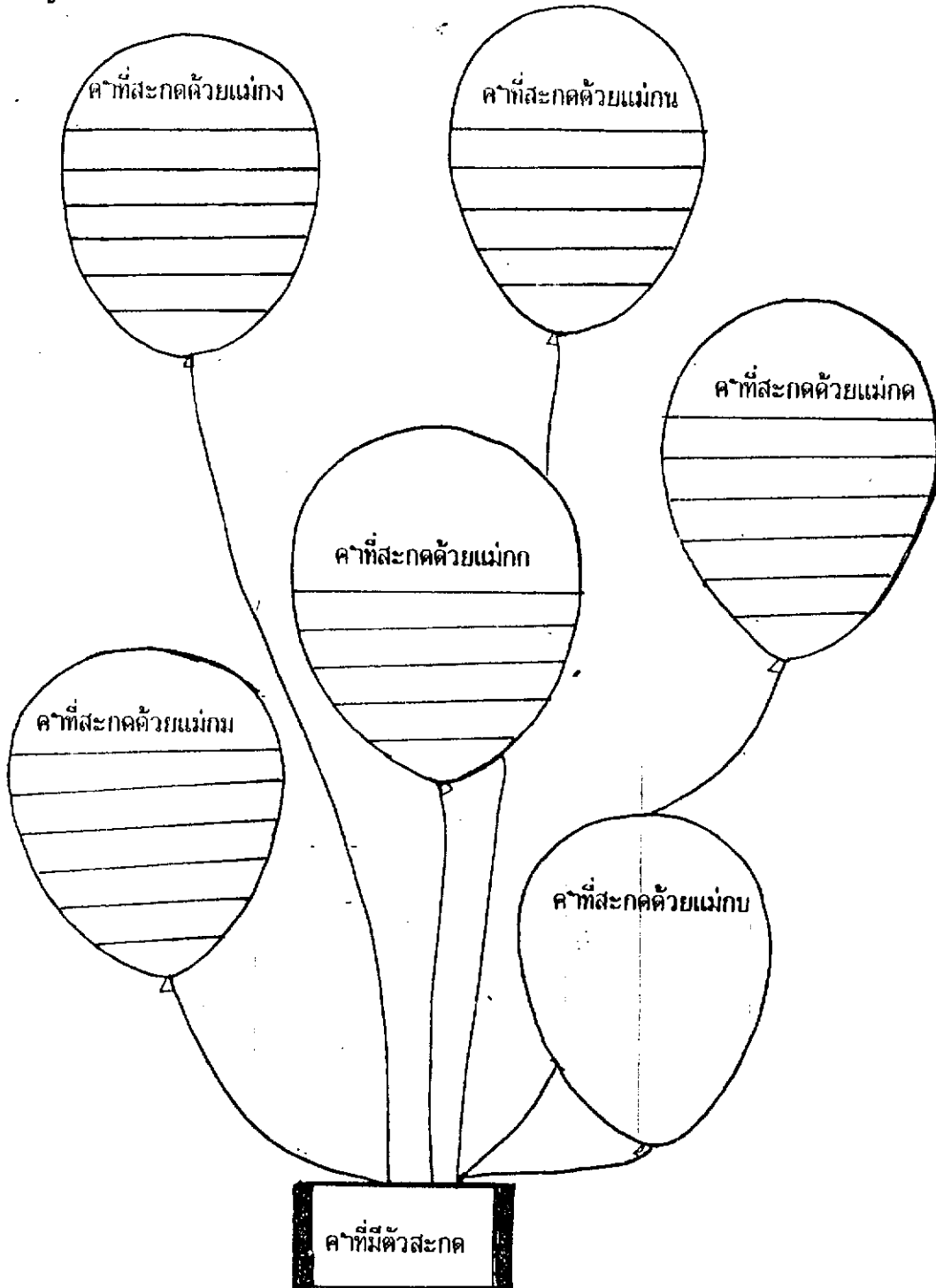
ฝึกการเขียน

4.1 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.3.5 ให้นักเรียนทุกคน แล้วให้หาคำมาเติม
ข้อความให้สมบูรณ์

		
ใบ <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> ถ่ายรูป	<input type="text"/> <input type="text"/> โต๊ะ
		
แบก <input type="text"/> <input type="text"/>	จูง <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> ใจ
		
ลื่น <input type="text"/> <input type="text"/>	ภาพ <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	มะ <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>

4.2 ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.3.6 ให้นักเรียนทุกคน แล้วให้นักเรียน
นำคำที่ให้มาไปใส่ในลูกโป่งให้ครบ

กระบุง	สวน	ยิ้ม	จลาจล	พยาธิ	กุหลาบ
ตุ้ย	กบ	แกง	สนาม	ผลไม้	ผัก
ฝูง	กระดาษ	และสลัก	ยี่ราฟ	มะขาม	ดอกไม้

การประเมินผล

- การฟัง - สนใจฟัง มีมารยาทในการฟัง
- ฟังแล้วสามารถบอกคำที่สะกดด้วยแม่ กง กน กม กก กค และ กข ได้ถูกต้อง
- การพูด - กล่าวพูด กล่าวแสดงออก มีมารยาทในการพูด
- พูดคำที่สะกดด้วยแม่ กง กน กก กค และ กข ได้ถูกต้องชัดเจน
- การอ่าน - อ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ กง กน กม กก กค และ กข ได้ถูกต้องชัดเจน
- การเขียน - เขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กง กน กม กก กค และ กข ได้ถูกต้องชัดเจนและสวยงาม

เฉลย

- หาคำมาเติม ข้อความให้สมบูรณ์
ใบดอง กล้องถ่ายรูป หุบไต่ตะ
แบกถุง จู๋น้อง ร้องไห้
ลื่นลื่น ภาพยนตร์ มะกรูด
- นำคำที่ให้มาไปใส่ในลูกโป่ง
คำที่สะกดด้วยแม่ กง กระบุง แกง ผุง
คำที่สะกดด้วยแม่ กน สวน ตู๋เย็น ผลไม้
คำที่สะกดด้วยแม่ กม ยิ้ม สนาม มะขาม
คำที่สะกดด้วยแม่ กก ฉลาก ดอกไม้ พัก แกะสลัก
คำที่สะกดด้วยแม่ กค พยาธิ กระจาด
คำที่สะกดด้วยแม่ กข กุหลาบ กบ ยีราฟ

แผนการสอนตามเนื้อหาในแบบฝึกชุดที่ 3

ฝึกอ่านคำยาก

(ใช้เวลา 2 คาบ คาบละ 20 นาที)

ความคิดรวบยอด

การเล่นเกมนับเป็นการจูงใจให้นักเรียนอยากอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำยากที่สะกดด้วยแม่ กง กน กม กก กค และ กบ ให้นักเรียน
สามารถเล่นเกม และอ่านออกเสียงคำยากได้ถูกต้อง

สื่อ

เกมตกเบ็ด เกมเชื่อมชื่ออ่านคำ ใทาน บัตรอักษร บัตรพยัญชนะ บัตรสระ
บัตรวรรณยุกต์ เอกสารประกอบการฝึกที่ (3.4.1 และ 3.4.2)
บัตรคำประสมอักษร และบัตรอักษร

กิจกรรมการฝึก

ฝึกการอ่าน

1. ให้นักเรียนจับคู่กัน
2. แจกอุปกรณ์คู่ละ 1 ชุด
3. แต่ละคู่ฝึกประสมอักษรเป็นคำ โดยใช้บัตรอักษร ได้แก่ บัตรพยัญชนะ บัตรสระ บัตรวรรณยุกต์ เสียบบลงไปในช่องเสียบบัตรคำ แล้วเลื่อนบัตรพยัญชนะ เพื่ออ่านคำ ฝึกเช่นนี้ โดยเปลี่ยนบัตรสระ บัตรวรรณยุกต์ และบัตรตัวสะกดไปเรื่อย ๆ
4. ให้นักเรียนแต่ละคู่ออกมาแสดงการประสมอักษรและอ่านคำให้เพื่อนฟังครูคอยสังเกต ถ้าอ่านผิดครูคอยแก้ไขให้ถูกต้อง
5. ครูเขียนวงกลมบนพื้นห้อง โดยสมมติให้เป็นบ่อปลาแล้วใส่ปลาไว้กลางบ่อ
6. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มผลัดกันออกมาตปลาที่ละคนใช้เวลากลุ่มละ 1 นาทีต่อ 1 ครั้ง เมื่อแต่ละคนตปลาขึ้นมาได้ ต้องอ่านออกเสียงคำในปลาตัวนั้นให้ได้ ถ้าอ่านไม่ได้ หรืออ่านผิด จะต้องปล่อยปลาลงบ่อตามเดิม กลุ่มตปลาได้มากจะเป็นฝ่ายชนะ
7. ฝึกอ่านคำจากบัตรปลาที่ตกไม่ได้
บัตรคำรูปตัวปลา 30 ตัว ภายในเขียน คำยากตัวละ 1 คำ ดังนี้

กระดาช	ยาพิษ	พยาธิ	ตลาด	อากาศ
ญาติ	โทษ	เสร็จ	ทาบูนู	ยี่ราฟ
สร่ง	ขอบคุณ	ขอพร	ดินสอ	กระจก
หมวก	หนังสือ	ทหาร	ตุ๊กตา	โทรทัศน์
กระโปรง	สว่าง	ขม	สกปรก	โทรทัศน์
ตะขบ	ไม้บรรทัด	เบิกบาน	พิน	หมอบ
8. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.4.1 แล้วให้นักเรียนตั้งใจฟังนิทานจากเทพ โดยให้คอยจับผิดการอ่าน ให้ขีดกากบาท (x) ทับคำที่อ่านเกิน และเพิ่มเติมคำที่อ่านตกหล่น

นิทานเรื่องนะสี้อหลงป่า

วันนี้แม่ไม่ให้อีกแล้ว นะสี้อโดนตีหลายที เพราะเขาทำถ้วยชามแตก
 ซ้ายตั้งน้องอีกด้วย เขาชอบดูเวลาน้องร้องไห้ ยกขาดินกระเด็น ๆ ซี้ฟ้าแม่ตี
 นะสี้อแล้วก็ออกไปทำไร่ ทั้งให้นะสี้อน้อง นะสี้อเกลียดน้อง เกลียดทุกคน
 นะสี้อไม่อยากอยู่บ้านอีกต่อไปแล้ว เขาเก็บเสื้อผ้าและของเล็ก ๆ น้อย ๆ
 พร้อมทั้งอาหารที่แม่พาไว้ใส่ย่ามไปด้วย เขาต้องหนีไปให้ได้ และจะไม่กลับ
 มาอีก เย็นมากแล้วนะสี้อเดินมาทั้งวันยังไม่พบป่าเสียที บ้านของอาจะนะอยู่
 ไทเหนือ เขารู้ว่าหลงทาง อาหารก็หมด น้ำก็หมด นะสี้อหิวจนแทบท้อง เมื่อ
 ขาเมื่อยแขนจนต้องหยุดเดิน นะสี้อวังงัดไม้ที่แล้ว แต่เขากลับ กลัวผีป่า กลัวเสือ
 เขาอยากร้องไห้ ไม่มีใครเป็นเพื่อนเขาเลย อาจะนะ อาจะนะ นะสี้อตะโกน
 น้ำตาไหลย่อยลงมาอาบแก้ม เขาร้องไห้ทั้งที่ ไม่ได้ถูกตี เขาตะโกนเรียกพ่อ และ
 แม่ อยู่นานจนหมดแรง และหลับไป "แน่พั้นแล้ว ลืมตาแล้ว" เขาได้ยินเสียง
 เอะอะ และมีแขนมาโอบกอดเขาไว้ พ่อตนเอง พ่อร้องไห้ แม่ก็ยืนยิ้มอยู่ข้าง ๆ
 คนอื่น ๆ อีกเอะอะนะ เขามาดูนะสี้อถูกตีหรือไร นะสี้อถามแม่ว่าแม่จะตีนะสี้ออีก
 หรือเปล่าแม่ร้องไห้พรางพูดว่า "ไม่พรอกลูก ลูกกลับมาบ้านได้แม่ก็ดีใจแล้ว" นะสี้อ
 ยิ้มอย่างมีความสุข และคิดว่าจะไม่หนีพ่อและแม่ออกไปไหนอีก

(กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2524 : 119)

9. ครูเอาไม้เชื่อมซีใส่กระป๋อง พร้อมทั้งบัตรคำว่าหน้าไว้ แล้วเขียนเบอร์ 1 - 20 ไว้ ด้านหลังของบัตรคำ
10. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้นักเรียนกลุ่มที่ 1 ออกมาเขย่ากระป๋องเชื่อมซีเพื่อให้ได้ไม้ 1 อัน เช่นถ้าได้เบอร์ 7 ต้องไปหยิบบัตรคำ เบอร์ 7 ออกมาเล่นเหมือนกัน สลับกันไป กลุ่มที่อ่านได้มากและถูกต้องจะเป็นฝ่ายชนะ

บัตรคำ 20 บัตร

กาง	สะพาน	กล้วยเชื่อม	หน้าผาก
รถ	ข้าวโพด	รบ	ตะขาบ
ตลับ	อาบน้ำ	มะยม	กลั้ม
สนาม	ตัวตลก	จังหวัด	ร้องไห้
กระบุง	ทานูญ	คุแคะ	

11. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.4.2 ให้นักเรียนทุกคน แล้วให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อความที่อ่านถูกต้องที่สุด

1. ขอพร

ก. ขอ - พอง	ข. ขอ - พอน	ค. ขอ - พอน
-------------	-------------	-------------
2. ตลาด

ก. ตะ - หลาด	ข. ตะ - หลาก	ค. ตะ - หลาบ
--------------	--------------	--------------
3. ละคร

ก. ละ - คอง	ข. ละ - คอม	ค. ละ - คอน
-------------	-------------	-------------
4. ยี่ราฟ

ก. ยี่ - ระ	ข. ยี่ - รัาก	ค. ยี่ - รัาบ
-------------	---------------	---------------
5. ตาลโตนด

ก. ตาน-ตะ-โหนด	ข. ตาน-ตะ-โหนบ	ค. ตาน-ตะ-โหนก
----------------	----------------	----------------
6. ประโยชน์

ก. ประ - โหยก	ข. ประ - โหยด	ค. ประ - โหยบ
---------------	---------------	---------------
7. วิทยุ

ก. วิ - ทะ - ยุ	ข. วิต - ทะ - ยุ	ค. วิบ - ทะ - ยุ
-----------------	------------------	------------------
8. ปฏิบัติ

ก. ปะ - ตี - บัด	ข. ปะ - ตี - บับ	ค. ปะ - ตี - บัก
------------------	------------------	------------------
9. ไทรทัศน์

ก. ไท - ระ - ทัด	ข. ไท - ระ - ทับ	ค. ไท - ระ - ทัก
------------------	------------------	------------------
10. จราจร

ก. จะ - รา - จอม	ข. จะ - รา - จอน	ค. จะ-รา-จอง
------------------	------------------	--------------

การประเมินผล

- การฟัง - สนใจฟังมีมารยาทในการฟัง
 - ฟังคำ วลี ประโยค แล้วรู้ความหมาย
- การอ่าน - อ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ กง กน กม กก กค และ กข
 ได้ถูกต้องชัดเจน

เฉลย

กากบาททับคำที่อ่านถูก

1. ข 2. ก 3. ค 4. ค 5. ก 6. ข
 7. ข 8. ก 9. ก 10. ข

แผนการสอนตามเนื้อหาในแบบฝึกชุดที่ 3
ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามตัวสะกด
(ใช้เวลา 2 คาบ คาบละ 20 นาที)

ความคิดรวบยอด

การอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนต้องได้รับการฝึกฝนซ้ำ ๆ บ่อย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ในแม่ กน กค กด และ กบ ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่ กน กค กด และ กบ ในหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรฉบับปรับปรุง 2533

สื่อการเรียนการสอน เทป

เอกสารประกอบการฝึกที่ (3.5.1, 3.5.2, 3.5.3 และ 3.5.4)

กิจกรรมการฝึก

ฝึกการฟัง

1. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.5.1 ให้นักเรียนทุกคนแล้วให้นักเรียนฟังเสียงจากเทปบันทึกเสียง ว่าคำที่ได้ฟังนั้นสะกดด้วยแม่ใด แล้วบันทึกลงตาราง

คำที่บันทึกเทป

กฎ จราจร ฐูป เมฆ ภาพ ตาบล ทิศ โทรเลข สุนัข ญาติ ทหาร ทรัพย์
ผลไม้ อาชีพ รถ

คำชี้แจง 1. ให้นักเรียนฟังเสียงจากเทปบันทึกเสียง ว่าเป็นคำที่สะกดด้วยตัวสะกดแม่ใดแล้วบันทึกลงตาราง

ตัวสะกดในแม่	กน	กก	กค	กบ
คำที่ 1				
คำที่ 2				
คำที่ 3				
คำที่ 4				
คำที่ 5				
คำที่ 6				
คำที่ 7				
คำที่ 8				
คำที่ 9				
คำที่ 10				
คำที่ 11				
คำที่ 12				
คำที่ 13				
คำที่ 14				
คำที่ 15				

ฝึกการพูด

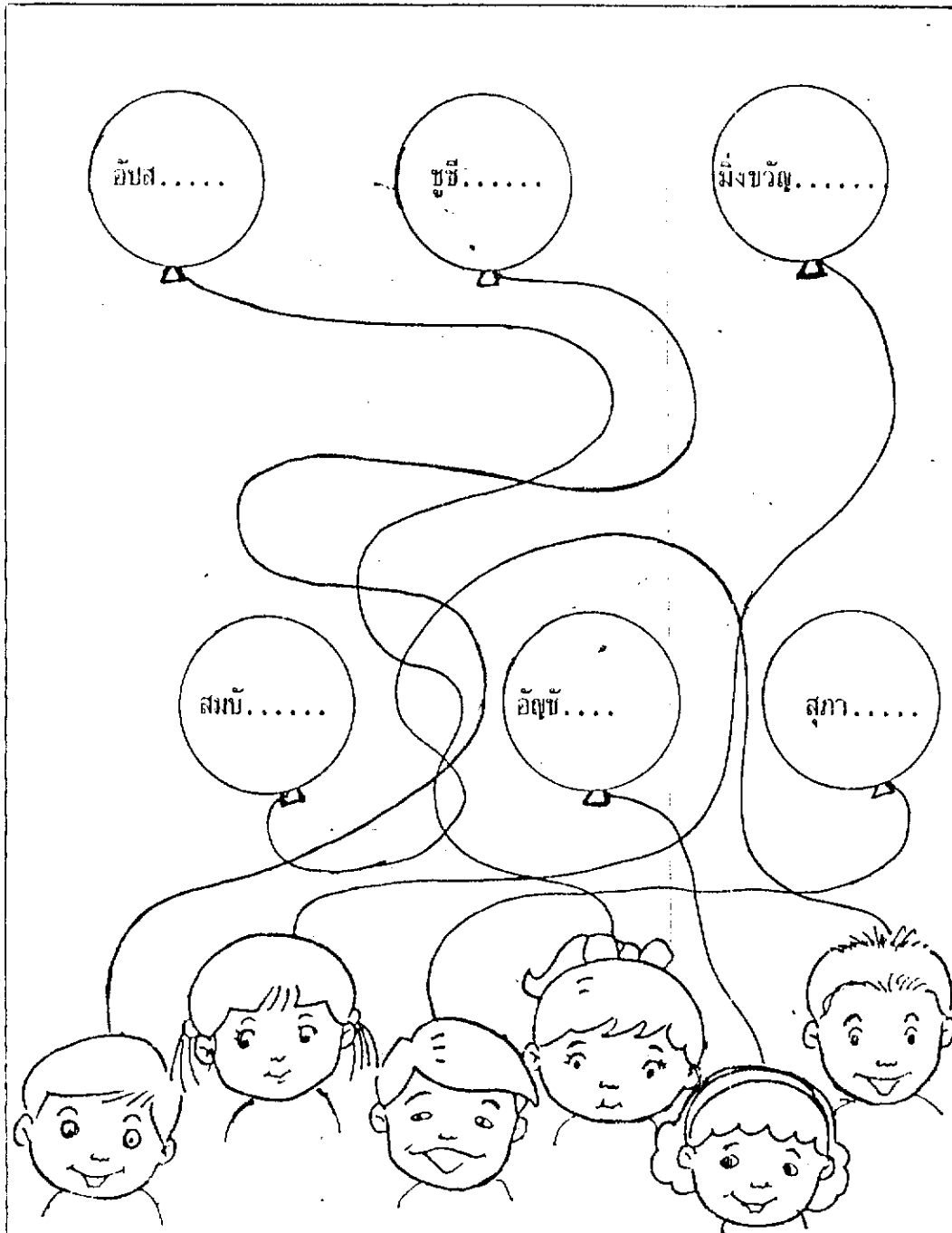
คำชี้แจง

2. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.5.2 ให้นักเรียนทุกคน พร้อมทั้งให้นักเรียนเติมตัวสะกดท้ายคำให้ถูกต้อง แล้วบอกด้วยว่าอยู่ในมาตราตัวสะกดใด

1. นามสกุล.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
2. อาหา.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
3. สุนั.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
4. อากา.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
5. รูปภา.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
6. ประโย_นี้.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
7. ไทrole.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
8. ปลาว่า.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
9. เคาร.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
10. ไล.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
11. ภา...เหนือ.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
12. ลูบอ.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
13. มีคบา.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
14. บวกเล.....	มาตราตัวสะกดแม่.....
15. พยาบา.....	มาตราตัวสะกดแม่.....

ฝึกการอ่าน

1. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.5.3 ให้นักเรียนทุกคน แล้วให้นักเรียนหาตัวสะกดมาเติมในช่องว่างพร้อมทั้งโยนหาชื่อแล้วฝึกอ่านออกเสียงพร้อมกัน และเป็นรายบุคคล

ฝึกการเขียน

1. ครูแจกเอกสารประกอบการฝึกที่ 3.5.4 ให้นักเรียนทุกคน พร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนคำแต่ละข้อให้ถูกต้อง โดยให้ดูไปตามเส้นแล้วอ่านคำ และเขียนคำที่ได้ลงสมุดทุกคำ

ตัวอย่าง

คำตรวจ

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

การประเมินผล

การฟัง	สนใจฟัง มีมารยาทในการฟัง ฟังแล้วสามารถแยกคำที่สะกดไม่ตรงมาตราในแม่ กน กก กค และ กข ได้ถูกต้อง
การพูด	กล้าพูด พูดคำที่สะกดไม่ตรงมาตราในแม่ กน กก กค และ กข ได้ถูกต้องชัดเจน
การอ่าน	อ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงมาตราในแม่ กน กก กค และ กข ได้ถูกต้องชัดเจน
การเขียน	เขียนคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา ในแม่ กน กก กค และ กข ได้ถูกต้องชัดเจนและสวยงาม

ภาคผนวก ง

รายนามอาจารย์ที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ

•

รายนามอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

แบบฝึกซ้อมเสริม

1. รศ.กรรณิการ์ พวงเกษม อาจารย์ประจำแผนกวิชาการประถมศึกษา
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. อาจารย์ทัศนาทองกักดี อาจารย์ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงและแผนการใช้แบบฝึกซ้อมเสริม

1. รศ.ประสงค์ ราชณัฐ อาจารย์วิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
2. ผศ.จันทิมา พรหมโชติกุล อาจารย์สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. อาจารย์สนั่น มีขันหมาก อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. อาจารย์สุภาภรณ์ กิตติรัชดานนท์ ศึกษานิเทศก์กลุ่มทักษะ (ภาษาไทย)
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก
5. อาจารย์พรทิพย์ จรรยา อาจารย์ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ อ.แม่สอด จ.ตาก

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวอัญชัญ ชื่อสกุล อิศรา

เกิด วันที่ 30 เดือนมกราคม พุทธศักราช 2507

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 247 ถนนไทยชนะ ต.เชียงเงิน อ.เมือง จ.ตาก
ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. 2530 - 2533 อาจารย์โรงเรียนบ้านไพรพะยอม
อ.ห้วยทับทัน จ.ศรีสะเกษ
- พ.ศ. 2534 - ปัจจุบัน อาจารย์โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ
อ.แม่สอด จ.ตาก

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2530 ค.บ. (เอกสุขศึกษา) เกียรตินิยม
วิทยาลัยครูกำแพงเพชร
- พ.ศ. 2536 กศ.ม. (การประถมศึกษา)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีปัญหาด้านการอ่านออกเสียง
ตัวสะกดไม่ชัดเจน

บทคัดย่อ
ของ
อัญญา อินคา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา
ตุลาคม 2536

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด โดยตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมไว้ 80/80

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 30 คน เลือกมาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วที่มีข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด การทดลองแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนคือ ครั้งที่ 1 ทดลองกับนักเรียน 1 คน แล้วนำแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงไปแก้ไขและปรับปรุงให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น การทดลองครั้งที่ 2 ทดลองกับกลุ่มเล็ก จำนวนนักเรียน 10 คน แล้วนำแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงไปแก้ไขปรับปรุงให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น การทดลองครั้งที่ 3 ทดลองกับนักเรียนจำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียง

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (80/80) คือ 91.83/89.00 แสดงว่าแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดมีประสิทธิภาพสูง เชื่อถือได้

A STUDY OF EFFICIENCY OF SUPPLEMENTARY WORKBOOK
ON THE PROBLEM ON PRONOUNCING FINAL CONSONANT
FOR PRATHOM SUKSA II MEO HILLTRIBE PUPILS

AN ABSTRACT

BY

UNCHUN INCOME

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Primary Education
at Srinakharinwirot University

November 1993

2

The purpose of this study was to construct and find out efficiency of Supplementary Workbook on Pronouncing Final Consonant based on the 80/80 Standard.

The samples were 30 children of Prathom II from Meo Hilltribe in Jadeekoi School, Amphur Measoud, Tak choosing by Simple Random Sampling of Problem on Pronouncing Final Consonant for Prathom II Meo Hilltribe Pupils. The experiment divided into three parts. The first with a pilot one Student and Supplementary Workbook to revision of Final use. The second use with a small group of ten students and Supplementary Workbook to revision for Final use. The third experiment was conducted with 30 students. The data was then analyzed to establish the efficiency of Supplementary Workbook on Pronouncing Final Consonant.

The result of the Study of Efficiency of Supplementary Workbook on Pronouncing Final Consonant for Prathom II Meo Hilltribe Pupils were 91.83/89.00 which was higher than the set up standard. This means that the Supplementary Workbook on Pronouncing Final Consonant was highly efficient.